

MICHAEL ODOUL

« SPUNE-MI UNDE TE DOARE »

LEXIC

Plus 300 patologii decodate

Ca urmare a elementelor de psiho-energetica din

« Spune-mi unde te doare, si-ti voi spune pentru ce »

Editura DERVY, 1999

**Vietii, pentru acest miracol permanent
care ne scapa dar pe care-l traim.**

INTRODUCERE

Succesul incontestabil pe care l-a avut precedenta mea lucrare "*Spune-mi unde te doare ca sa-ti spun de ce/pentru ce*" m-a determinat sa reflectez asupra ecoului scrierilor mele. Intr-o lume aparent superficiala si interesata numai de clipa si usor, o asemenea carte are o anumita confidentialitate. Dar, de aceasta data, nu este cazul, din contra, departe de mine acest gand.

Dincolo de satisfactia personala, logica care poate decurge din acesta reusita, am in mod deosebit sentimentul de a fi util umanitatii. Omul pare a fi foarte hotarat sa nu se lase uimit de oglinda (pentru ciocarlii?). Este bine de subliniat ca barbatii si femeile cauta raspunsuri veritabile la intrebari fundamentale. Oamenii din toate categoriile sociale reflecta si privesc dincolo de spuma valurilor. Aceasta conditie sine qua non asupra refelectarii asupra propriei vietii, pare a fi inteleasa de un nr din ce in ce mai mare de persoane. Nici o categorie sociala nu poate scapa, cum nu se poate scapa de sangele contaminat sau de boala vacii nebune, poluare, coruptie sau masacrele africane. Cunostintele colective si individuale se deschid sensului profund al responsabilitatii.

Cred ca aceasta deschidere nu-l priveste decat pe celalalt. Aceasta luare la cunostinta este interioara. Responsabilitatea exista in aceeasi maniera fata de noi insine, faptele noastre si ceea ce ni se intampla. Ceea ce-mi da mai multa speranta, este ca persoanele care cauta, stiu ca aceasta are un pret si-l accepta.

Aceste persoane au inteles si au admis ca asumarea responsabilitatii, care elibereaza omul, presupune sa-si evalueze comportamentul si faptele si ca, natura acestora, daca nu e punitive, nu este cu mai putin adevarata.

Aceasta noua viziune asupra vietii este imbogatita de o dimensiune pe care materialismul a stirbit-o grav, care este aceea a "*sensului*" si a relatiilor cauza/efect. Faptul ca orice manifestare are o origine, da "*volum*" unei vietii care a fost fixate de o privire rigida si cristalizata de intelect. Mai mult decat atat, aceasta imbogatire depaseste cu mult simpla "*dispozitie*" a hazardului si a fatalitatii. El creeaza, de fapt, ideea ca daca exista o legatura intre cauza si efect, aceasta legatura constituie, de fapt, o relatie subtila dar neintrerupta intre ele. Aceasta continuitate a legaturii implica la randul sau faptul ca noi putem sa ajungem la "*informatie*", la oricare nivel al acestei legaturi. Aceasta constatare logica este fundamentala deoarece ea semnifica foarte clar ca putem in orice moment sa *citim*, sa intelegem si-n consecinta sa anticipam efectul care va urma dar care nu se manifesta inca. Tot asa scrie si Coelho in "*Alchimistul*": "*Daca cerul ne da cunoasterea viitorului, este pentru ca sa-l putem schimba*".

Cu cat viziunea va fi mai sensibila si cultivata, adica cu cat va afla si va accepta "*sa vada*", cu atat informatiile vor fi precoce si precise si cu atat vom putea interveni din timp si mai usor. Aceasta interventie va putea intr-adevar sa aiba loc la un nivel de densificare (vezi "*Spune-mi*") slab si in consecinta usor de transformat. Caracterul constant al acestei evolutii a constiintei, intarit de numeroasele marturii si cereri pe care le-am primit, m-au determinat sa scriu aceasta "*continuare*" care este, mai degraba, o completare la "*Spune-mi ...*".

In ceea ce priveste lexicul, acesta se prezinta sub forma unui dictionar de patologii in care fiecare intrare (notiune) este *citita* prin filtrul psihoenergetic. Insist asupra faptului ca aceste decodari nu sunt in nici un caz retete, adevaruri definitive, ci mai degraba invitatii la reflectare. Lectura lor trebuie insotita de precautii asupra carora am insistat in cartea anterioara. Din acest motiv preambulul urmator reia ideile principale si principiile majore exprimate in precedenta lucrare si lectura acesteia este incompleta fara aceea a *Spune-mi...* Toate elementele prezentate fac parte din responsabilitatea noastra. Deci, lectura placuta si o buna *decodare*.

PREAMBUL

Asa cum a scris prietenul meu T.M., medic homeopat, in prefata lucrarii: *Pentru medicina Occidentala*, orice teren genetic este predispus la o boala. Aceasta predispozitie poate fi congenitala (teren HLA) sau dobandita (mutatie cromozomala). Pentru Orient, boala dovedeste un obstacol in realizarea Drumului Vietii. Constiinta exprima astfel, prin tulburari energetice generatoare de boli, piedici in dezvoltarea sa deplina.

Aceste 2 viziuni nu sunt in mod necesar incompatibile mai ales ca, se stie, ca la soriceii, de exemplu, experientele de stres provocat pot genera alterari (modificari) cromozomiale. De aceea, cu acelasi teren genetic, un individ va experimenta o boala, in timp ce, un altul, va ramane sanatos.

Este interesant de constatat ca epoca noastra moderna, care dezvolta din ce in ce mai mult comunicarea catre exterior, este aceea a indepartarii de sine.

Stiinta noastra, oamenii de stiinta si politicienii care vor sa stie sa stapaneasca totul, sunt in mod dramatic inspaimantati imediat ce li se vorbeste despre **om** sau umanism. Evitam si fugim de aceste dimensiuni pe care nu le putem nici numara si nici controla si care ne sperie. Aceasta frica ne determina, printre altele, sa citim despre secte si numerosi terapeuti guru, prea-fericiti, sa ne avantam intr-un domeniu putin cunoscut si atat de vast in care totul si orice poate fi spus sau facut.

Aceasta stare de fapt a generat o psihoza agravanta, in timp ce astazi, tot ceea ce se vorbeste de aceste dimensiuni, devine suspect. Nu este un raport realizat in viteza (in cateva ore) de parlamentarii care nu pot sa invoce competente particulare care puteau permite ca acesta sa se schimbe, ci din contra.

Totusi, ca vrem sau ca nu vrem, dimensiunile subtile ale fiinte umane sunt acolo, exista si se exprima in fiecare zi. Pentru a le putea intelege si pentru a patrunde sensul profund, trebuie acceptat ca paradigma care le priveste sa fie diferita de aceea a viziunii mecaniciste. Este ca in fizica si diferentele fundamentale care exista in fizica clasica si cuantica. Una se ocupa de ponderal si de macroscopic si cealalta de subtil si microscopic. Nu se exclude contrar dorintelor unora. Ele nu se ocupa de acelasi nivel, studiind totusi acelasi lucru. Legatura intre ele, ca si pentru uman, este un principiu de coerenta. Trebuie sa-l accepte pentru ca ne permite sa unim cunoasterea si diferitele sale paradigme, nu antagonice si complementare.

Acceptarea acestei idei, inseamna sa dam posibilitatea citirii acestei legaturi prin limbajul corpului. Acest limbaj va propune sa-l aprofundam in aceasta lucrare, bazele esentiale ale acestei viziuni particulare fiind puse in lucrarea precedenta. Asociata cu patologia *tipurilor*, are ca scop sa va ajute sa-l conduceti pe celalalt mai bine (sau pe voi insiva) spre starea de sanatate, dand un sens lucrurilor care se intampla. Aceasta este fundamental necesara deoarece daca, desi adesea ceilalti pot sa ne ajute si chiar uneori sa ne ingrijasca, noi suntem singurii care ne putem insanatosi.

Doresc sa precizez inca o data aici, care sunt elementele majore de exprimare a raului sufletului, revenind asupra relatiilor corp-spirit si terenurile lor de exprimare care sunt traumatismele, bolile si actele ratate.

1. Relatiile corp – spirit

Mi se pare dificil de inteles relatia dintre corp si spirit si-n consecinta semnificatia raului in raport cu ranile corpului, daca nu ne largim viziunea pe care o avem asupra omului si asupra vietii. Daca raman la stadiul de *om masina*, adica compus din piese independente si care pot fi schimbate in functie de progresul etnic al stiintei, relatiile pe care le-am facut in cartea mea precedenta sau pe care le fac aici, vor parea sa tina de magie, de viziune, de imaginatie pur si simplu sau de delir.

Aici intervine intrebarea: *Cum si de ce se leaga manifestarile psihice, simptomele, bolile sau accidentele cu ceea ce se intampla, ceea ce se petrece in noi?* Observatia

mecanicista nu poate sa raspunda la intrebare deoarece viziunea ei este prea *lipita* de simptom, campul sau de observatie este prea strans, oricare ar fi in timp sau in spatiu. Aceasta o impiedica sa mearga la adevarata cauza care nu se poate astfel justifica decat prin hazard (accident) sau prin elemente care vin din exterior. (virusi, microbi, hrana, mediu)

Largind viziunea noastra si observand omul in totalitatea sa psihica si temporala, vom putea sa legam diferitele niveluri care compun existenta sa, dandu-i astfel dimensiunea sa veritabila, dimensiune care este, inainte de toate, spirituala.

Poate atunci vom putea intelege adevaratul motiv *de a fi* al fiintei umane si, in consecinta, motivele de *a fi bolnav*.

Orientul ne propune o imagine foarte interesanta pentru a reprezenta acest vehicul care este corpul nostru fizic si acest Drum al Vietii pe care mergem. L-am expus in precedenta lucrare *Spune-mi...* si nu o voi relua aici. Aceasta imagine a calestii care avanseaza pe Drumul Vietii care este trasa de caii emotiilor noastre si condusa de vizitiul mentalului nostru, ilustreaza perfect ideea legaturii dintre conducator si vehicul, intre confort si modul de conducere, locul major fiind dat calatorului ascuns, acest inconstient care cunoaste itinerariul mai bine decat vizitiul.

In orice caz, daca acceptam aceasta idee a relatiei directe intre corp si spirit, devine atunci interesant de stiut sensul manifestarilor fiziologice. Ele devin puncte de sprijin ale realizarii noastre, prin ele realizarea se face si se exprima. Ele pot fi si un remarcabil mijloc de decodare si de intelegere a partii pe care o traim, a ceea ce se intampla in noi. Corpul nostru devine atunci o extraordinara unealta de cunoastere. Mai mult chiar, trebuie sa incercam sa descifram si sa intelegem prin intermediul caror tipuri de procese se exprima acest corp. Ideile care urmeaza reprezinta baza lecturii.

2.Traduceri fiziologice

Ca toate manifestarile energetice ale lumii noastre, realitatea umana are nevoie de suportul sau manifest, de corpul sau fizic pentru a putea traduce, exprima, ceea ce se intampla in straturile sale cele mai profunde. Avem nevoie de gesturi, cuvinte sau desene pentru a putea exprima ideile, gandurile, sentimentele noastre. Toate aceste fundamente intangibile nu ar exista, in sensul in care ele nu ar putea fi percepute, daca nu ar avea aceasta posibilitate de a se manifesta in aceeasi maniera si mergand un pic mai departe, cel mai frumos calculator din lume nu ar fi de nici un folos daca nu ar avea periferice (ecran). Se pare ca spiritul uman are putine motive de a fi, fara proiectia sa materializata care este corpul fizic.

Daca reiau exemplul calculatorului, nu serveste la nimic sa fie puternic, daca perifericele nu-l pot *urma*, adica nu pot exprima aceasta putere. Nu serveste la nimic nici macar sa aiba periferice extraordinare daca capacitatea sa de memorie sau de calcul nu este la inaltime, ca de exemplu sa aiba o imprimanta color daca nu poate lucra decat in alb-negru. La fel este si cu omul care trebuie sa caute acest echilibru intre corp si spirit. Interesul esential al omului este ca prin expresia acestui corp, el va putea, daca va vrea intr-adevar, sa decodeze ce se intampla in spiritul sau. Atunci cand ansamblul functioneaza coerent, realitatea fizica este in acord cu realitatea spirituala a individului.

Existenta se deruleaza normal. Atunci cand exista o discordanta intre cele doua, intre Constient si Inconstient, in scenariul initial si cel jucat de actor, vor aparea mesaje, semnale de alarma. Fiinta umana are in principal trei tipuri de semnale, trei maniere de a trai in corpul sau, cu o intensitate diferita, aceste mesaje interioare de discordanta. Aceste trei tipuri de mesaje sunt tensiunile fizice sau nervoase, traumatismele fizice sau psihologice si bolile organice sau psihologice. Actele ratate care participa la aceste trei niveluri vor fi amintite separat.

3.Tensiunile fizice si psihologice

Primul mod de exprimare este acela de a resimti o tensiune, un discomfort, ca de exemplu, tensiunile dorsale, dificultatile digestive, cosmaruri, boli sau tulburari psihologice ? etc,. Suntem aici la stadiul *normal* de exprimare a tensiunii interioare. Inconstientul utilizeaza un semnal fiziologic sau psihologic pentru a exprima ce se intampla. Este Maestrul sau Ghidul Interior care loveste geamul Calestii pentru a face semn Vizitiului si pentru a-i spune ca ceva nu merge (proasta directie, condus inconfortabil sau periculos, oboseala, nevoia de a face pauza, etc) Daca persoana este deschisa, gata sa auda si sa accepte mesajul la nivelul Constientului, ea va face schimbarile comportamentale necesare si tensiunile vor disparea. Noi avem din pacate multe dificultati de a fi receptivi la acest nivel. Exista multe motive pentru aceasta, in principal tendinta noastra normala catre usor, dar si cultura noastra care separa lucrurile si face ca noi sa nu mai stim sa le legam.

Acesta e motivul pentru care se dezvoltă surditatea interioara. Primul nivel de mesaje este totusi extraordinar de bogat si nu este singurul.

Pentru a se face auzit, Inconstientul trebuie uneori sa recurga la alte doua tipuri de mesaje: traumatismele si bolile. Din grija si nevoia de eficacitate, acestea sunt vizibil mai puternice si mai percutante, daca mi se permite sa spun. Ele prezinta un al doilea inconvenient, deloc neglijabil, in raport cu mesajele mai directe care sunt tensiunile. Traumatismele si bolile sunt mereu decalate in timp in raport cu originea tensiunii. Acest decalaj este proportional cu surditatea noastra, cu incapacitatea noastra de a auzi mesajele. Aceasta poate fi datorata unei sensibilitati extreme care le face mai puternice sau pur si simplu refuzului nostru de schimbare. Decalajul este mai important pentru boala decat pentru traumatism si este mai mare decat tensiunea sau mai degraba, semnificatia sa este *refuzata* pentru ca atinge zonele sensibilitatii foarte puternice ale individului. Orientul ne spune ca, desi ea vizeaza punctele cheie fundamentale ale persoanei, efectele sale se produc pe planurile Constiintei sau ale diferitelor incarnari.

4. Traumatismele corpului si membrilor

Traumatismele reprezinta un al doilea mod de comunicare. Este vorba de un al doilea stadiu in care individul, prin inconstient, este in cautarea unei solutii. Traumatismul este deci o expresie activa, in sensul in care reprezinta o dubla tentativa a persoanei care-l traieste.

Este in principal un mesaj nou, mai puternic decat tipul precedent, dar mai ales un mod de comunicare mai deschis. Maestrul sau Ghidul interior bate cu foarte multa forta in gemulet si merge chiar pana la a-l sparge pentru a face destul zgomot si pentru a-l obliga astfel pe Vizitiu sa-l asculte. Acest stadiu poate deasemenea sa permita o schimbare directa a situatiei in cauza deoarece apare in timpul procesului de densificare sau de eliberare a energiei. Asta nu inseamna ca noi va trebui sa reducem schema, cu conditia ca *sa avem o confirmare de primire*. Este de fapt destinata sa marcheze un timp de oprire a persoanei, sa o oblige sa opreasca in acel moment evolutia sa neadaptata pentru a o intelege si a o schimba.

Traumatismul este de asemenea si o tentativa activa de stimulare sau de eliberare a energiilor tensionale care s-au acumulat datorita distorsiunilor interioare ale indivisului. Din aceasta cauza traumatismul nu se produce niciodata la intamplare in corp. Socul, ruptura interioara, fractura se vor produce intr-un punct bine determinat al corpului fizic pentru a stimula energiile in acel punct sau pentru a elibera blocajul energetic din acel punct, uneori chiar ambele simultan. El ne furnizeaza astfel informatii de o mare precizie asupra a ceea ce se intampla in noi. Rasucirea gleznei drepte, taierea policelui de la mana stanga, deplasarea celei de-a 3-a vertebre cervicale sau lovirea capului, va insemna de fiecare data ceea ce nu merge, lateralitatea conferind o informatie suplimentara acestei intelegeri. O entorsa a incheieturii mainii are o semnificatie generala, dar faptul ca e pe dreapta sau pe stanga va preciza inca o data semnificatia ei.

Traumatismele sunt active deoarece se manifesta in Yang, avand legatura , in general, cu partile corpului care sunt la exterior: membre, cap, bust. Actioneaza de asemenea la nivelul energiilor defensive care circula in principal la suprafata corpului. Trebuie stiut ca, cu cat

tensiunea este mai puternica sau dureaza de mai mult timp fara a fi "percepute", cu atat are sansa de a fi majora, violenta. Nu se manifesta mai putin pozitiv, adica activ, chiar daca conduce la un accident mortal, in sensul ca reprezinta o tentativa uneori extrema de actiune, de eliminare, de schimbare a lucrurilor. Este clar ca va trebui inteles si pe cat posibil gera sau anticipat in aceasta intelegere. Daca nu, riscam sa suferim o tentativa, uneori vitala, de solutionare, sau "trecand pe langa" acest mesaj, de-al retrai mult mai intens.

5. Bolile organice si psihologice

Al treilea mod de exprimare, este acela care se sprijina pe boli, fie ca sunt organice, psihologice sau ambele. Ne aflam aici intr-un stadiu de eliminare a tensiunilor, a distorsiunilor interne pe care-l putem cifra drept "pasiv". Suntem in Yin, in profunzimea corpului sau spiritului. Individul elimina tensiunile sau de data aceasta intr-o maniera "inchisa". Maestrul interior pune Caleasca in pana pentru a obliga Vizitiul sa opreasca. Aceasta eliminare, chiar daca are o anumita semnificatie, obliga la aceasta oprire si nu mai permite nici o schimbare directa. Ea apare ca final de ciclu de densificare sau eliberare, in timp ce acest ciclu nu s-a desfasurat in totalitate sau corect si "incapatanarea" noastra a cristalizat si a fiat lucrurile in noi. Va trebui deci obligatoriu sa recurgem la reproducerea schemei, la retraire, pentru retragerea acestei experiente si schimbarea pe cat posibil, a amintirilor, experientelor din Constiinta Holografica.

Reproducerea se poate face in acest timp avand o constiinta imbogatita. Aceasta va depinde de intelegerea pe care am fi avut-o din experienta, de capacitatea noastra de a fi decodat si acceptat mesajul bolii. Imunitatea noastra fizica si psihologica iese intotdeauna strivita, in timp ce aceasta boala a fost "acceptata" si generata de individ.

Boala ne deschide, in acest caz, doua posibilitati. Ea ne permite mai intai, sa eliberam energiile tensionate acumulate si-n acest sens joaca un rol foarte important de supapa. Putem medita serios la ceea ce reprezinta metoda *moderna*, adica alopata (medicamente chimice) de ingrijire sistematica a bolilor, reducandu-le la tacere sau chiar "omorandu-le" din fasa sau in plina desfasurare, impiedicandu-le astfel sa se exprime.

Nu trebuie totusi sa fim sistematici in sens invers. Este necesar uneori sa reducem la tacere boala deoarece aceasta poate fi mortala. Dar chiar in acest caz, a reduce la tacere o boala periculoasa pentru integritatea organismului nu inseamna ca noi nu putem sa reflectam la sensul ei, ci dimpotriva.

Boala serveste deasemenea ca semnal de alarma, avand precizia la fel de mare ca cea a traumatismului. Ea ne vorbeste foarte exact de ceea ce se petrece in interiorul nostru si ne da indicatii interesante pentru viitor.

Ca mesaj pasiv, ea este in cele din urma o fuga, o slabire a tensiunii care o traieste si este uneori chiar inconstient traita ca o cadere, (de altfel se si spune "a cazut la pat").

Caleasca cu pana, care a fost reparata nu mai este la fel de solida ca una noua sau nu mai inspira tot atata incredere proprietarului. Boala reprezinta inconstient sau nu o constanta a esecului sau a incapacitatii de a intelege, de a accepta sau chiar la modul cel mai simplu de a resimti distorsiunile interioare. Nu am stiut sa reactionam sau am fost destul de puternici pentru a rezista. Eliminam astfel dar in cunostinta de cauza, mai mult sau mai putin constienti, ca se putea actiona mai bine. Daca ne invatam lectia, dupa recuperare, ne vom dezvolta imunitatea interioara, daca nu o vom slabi si mai mult si bolile se vor dezvolta mult mai usor. Cu cat tensiunea de eliminat va fi mai veche sau mai apasatoare, cu atat ea va fi mai puternica si boala "va avea nevoie" sa fie profunda si grava.

Aceasta diferenta intre caracterele "pasiv" al bolii si "activ" al traumatismelor este fundamental. Ea apare chiar in modul in care corpul fizic le rezolva. In cazul traumatismelor, corpul repara stricaciunile multumita fenomenului miraculos al cicatrizarii. Acesta este activa deoarece celulele traumatizate sau de acelasi tip se reconstituie. Este Vizitiul insusi care poate repara pana in cazul bolii, corpul repara datorita sistemului imunitar. Acest proces este pasiv in masura in care intervin celule de un alt tip decat cele bolnave. Trebuie chemat un

depanator pentru a repara Caleasca. Ajutorul, asistenta, solutia vin din exterior, de la elemente straine partii bolnave (globule albe, de ex) in timp ce in cazul traumatismului, partea traumatizata se ajuta, se repara pe sine, cu propriile celule.

6. Actele "ratate"

Prin "**acte ratate**" Freud a adus un element extraordinar de bogat/ important in psihologia individuala si a interactiunii corp-spirit. El spunea ca prin lapsusuri, gesturi neindemanatice si accidentale, noi exprimam, eliberam tensiuni interioare pe care nu am putut sau nu am stiut sa le eliberam altfel. Atunci cand avem lapsus, asta presupune ca exprima de fapt gandirea noastra reala.

Totusi, deoarece Freud a calificat aceste acte ca "ratate", ele sunt din punct de vedere cultural, percepute, resimtite ca o greseala, ceva care nu este adaptat si care trebuie sa fie evitat (cel putin pentru marea majoritate a indivizilor). Acesta vine din faptul ca efectiv gestul sau cuvantul, constient dorit, nu a reusit. Dar aceasta privire este daunatoare deoarece ne determina sa cautam, daca e posibil, sa impiedicam producerea lor, mai ales punand in loc o cenzura interioara mai eficace. Eu prefer sa-l numesc un act "reusit" chiar daca rezultatul evident nu este cel asteptat de Constientul persoanei. Acest act este manifestarea reala a unei tentative de comunicare a Inconstientului catre Constient. Este vorba de un mesaj uneori codat prin care Inconstientul exprima o tensiune interioara. El inseamna pentru Constient ca experienta nu a fost in concordanta cu fondul, ca ceva nu s-a incadrat bine. Maestrul sau Ghidul Interior vine sa traga renii tinuti de Vizitiul adormit, sperand ca zdruncinatura produsa prin trecerea printr-o groapa sau peste un damb sa-l trezeasca pe acesta din urma.

Actul reusit poate lua, ca si mesajele de care am vorbit mai inainte (si din care face parte) trei forme. Poate fi vorba de un **lapsus lingvistic, adica de o "eroare" de exprimare verbala (folosirea unui cuvânt in locul altuia)**, de un gest "stangaci" (rasturnarea unei cesti pe cineva sau spargerea unui obiect), adica care nu produce rezultatul scontat si cele din urma – un accident mai traumatizant ca o ruptura, o entorsa sau un accident de masina sau un comportament inconstient care duce la declansarea unei boli. Poate fi vorba, de ex, de o persoana care sta intr-un curent de aer si raceste.

Daca comunicarea interioara functioneaza, nu a fost intrerupta de o hipertrofie a Constientei, mesajul va trece prin tensiuni fizice si psihologice, cosmaruri sau acte "ratate" usoare (lapsusuri. Spargerea obiectelor semnificative). Daca comunicarea este de proasta calitate, aproape inexistentă, forta mesajului va trebui sa creeze (cand legatura telefonica este proasta, trebuie sa urlam pentru a fi auziti de interlocutor). Vom intra in faza accidentala sau conflictuala pentru a provoca si a obtine traumatismele de care am vorbit in capitolul precedent. Putem de asemenea face ceea ce trebuie pentru a "cadea la pat" (a raci, a bea/ a manca in exces sau insuficient). Daca in cele din urma comunicarea este intrerupta complet, atunci boala este profunda, structurala (boli autoimune, cancer etc.)

7. Lateralitati: dreapta si stanga

Problema lateralitatii este zilnic un subiect "sensibil", care pare a fi in dezacord cu pozitionarile de obicei admise, definind partea dreapta a corpului ca fiind in relatie cu "tatal" si partea stanga cu "mama".

Afland eu insumi despre aceasta pozitionare, inteleg perfect intrebarile care ne scapa. Mi-a luat un timp inainte de a incepe sa-mi pun intrebari. Doar am constatat treptat, in timpul practicii mele, ca aceasta pozitionare oficiala a lateralitatii, nu corespunde de fiecare data, dimpotriva, din experientele traite de persoane si impartasite in timpul consultatiilor individuale am ajuns la alta concluzie. Cercetarile din traditia orientala foarte veche mi-au permis sa inteleg unde se afla eroarea si sa fac sa evolueze sensul lateralitatii. Acest sens mi-

a fost ulterior confirmat de munca autorilor care s-au ocupat de aceasta chestiune, de ex, A de Sorezenelle.

Orientul face o mare diferenta intre "manifestari" si "non-manifestari", (trait/experimentat) intre ceea ce precede nasterea, perioada numita Cerul Anterior si ceea ce urmeaza dupa aceasta nastere, care este calificata Cerul Posterior. Vedeti schema care urmeaza.

p.25 - schema

Asa cum putem vedea in aceasta schema, extrasa din Spune-mi unde te doare avem in Cerul Anterior si Cerul Posterior o parte dreapta si o parte stanga. In acelasi timp putem constata ca ele sunt inversate. Aceasta inversare ne permite sa intelegem de ce psihologia morfologica si psihologia moderna plaseaza, la nivelul corpului uman raportul cu mama in partea stanga a corpului si raportul cu tatal in partea dreapta, in timp ce medicina traditionala chineza si taoista o fac invers. Aceasta se explica prin faptul ca Occidentul a fost intotdeauna mai preocupat de non-manifestari, de spirit si de suflet, adica de elementele care vin din Cerul Anterior, decat de corp si de realitatea fizica si materiala considerate ca inferioare si care apartin Cerului Posterior. Orientul, pe de alta parte, a fost mereu preocupat "de aici si acum", de trairea actuala si reala, de manifestari, de Cerul Posterior. Corpul fizic si realitatea materiala sunt pentru ei foarte importante deoarece Spiritul se exprima prin ele. Ori tocmai la acest nivel traumatismele si bolile se exprima, si nu in Cerul Anterior.

Occidentul isi bazeaza studiul pe elemente apartinand in principal Cerului Anterior, in timp ce Orientul se bazeaza pe Cerul Posterior, cel putin pentru lateralitatea fizica. Acestea sunt inversate, asa cum se intampla intre imaginea realitatii pe care o percepe ochiul si cea inversata care este transmisa si "reconstituita" la nivelul creierului. Partea dreapta a corpului este deci pentru orientali in raport cu Yin si in consecinta simbol matern si partea stanga este in raport cu Yang si e simbol patern. Aceasta precizare este extrem de importanta deoarece lateralitatile fizice ale simptomelor si traumatismelor vor fi pentru noi elemente graitoare si revelatoare despre ceea ce se intampla in adancul nostru.

Dat fiind ca aceste manifestari apartin manifestarii Cerului Posterior, ele sunt codificate prin lateralizarea propusa de orientali (dreapta= simbol matern). In schimb tot ceea ce se intampla in psihologie, imaginar, vis sau ceea ce a fost conceput ca forma dinaintea nasterii (psihomorfologie) apartin Cerului Anterior si corespund din aceasta cauza lateralitatii utilizate de occidentali.

Sa luam un ex. Un copil care se naste cu urechea dreapta putin mai mare decat stanga va avea o relatie si o dependenta de ascultare privilegiata cu tatal sau. De ce? Daca copilul s-a nascut cu aceasta ureche mai mare este pentru ca ea s-a format astfel inaintea nasterii, ea s-a structurat in aceasta forma in Cerul Anterior, in non-manifestare. La acest nivel, dreapta este in raport cu simbolul patern si stanga este in raport cu simbolul matern. Tot ceea ce va veni de la tatal sau, vorbind de educatie si cultura, va fi privit si perceput cu o mai mare sensibilitate, cu o mai mare ascultare dar fara indoiala, de asemenea, cu o mai mare dependenta.

Daca in schimb, acelasi copil acuza o otita la urechea dreapta suntem in lumea manifesta, in ceea ce traieste copilul dupa nastere, urechea dreapta este de acum in relatie cu simbolica maternală, deoarece suntem in Cerul Posterior, manifest. Copilul este cel care a declansat o manifestare simptomatice in corpul fizic prezent dupa nasterea sa. Aici lateralitatea se inverseaza si dreapta vine in relatie cu simbolica maternală. Aceasta otita ve semnifica ca el nu vrea sa auda ceea ce vine de la mama sa, ca ceea ce aude de la ea nu-l satisface.

Probabil tipa adesea sau isi petrecea timpul spunandu-i "fii atent", nu face asta ca o sa cazi, o sa-ti faci rau, o sa racesti...". Asta nu este in contradictie cu forma si marimea urechii care "semnaleaza" ca acest copil " prefera" sa auda si sa asculte ceea ce vine de la tata, ci dimpotriva.

Putem sa luam un al doilea exemplu. Este cazul unei persoane care viseaza ca-si suceste glezna stanga. Desi acest incident are loc dupa nasterea sa, suntem totusi, in acest caz, in non-manifestat, in virtual, deoarece totul se petrece in oniric (lumea visului). Aceasta entorsa va fi pusa in legatura cu simbolica materna. In schimb, daca aceasta persoana isi suceste cu adevarat glezna stanga, suntem in manifestat si acesta entorsa primeste, in acest caz, o simbolica paterna si poate exprima, de ex, o problema de pozitie, de atitudine relationala cu un barbat.

Putem sintetiza simbolica lateralitatilor in tabelul urmator.

Ultima precizare pe care as vrea sa o adaug, raspunde obiectiilor pe care le intalnesc in timpul numeroaselor mele conferinte. Unii terapeuti se sprijina (bazeaza) pe faptul ca, creierul este lateralizat si ca sistemul nervos care depinde de acesta este "incrucisat" (se intersecteaza) la nivelul gatului. De aceea partea stanga, rationala, comanda partii drepte a corpului, in timp ce partea dreapta, imaginativa, sensibila, comanda partii stangi. In consecinta ei concluzioneaza spunand ca partea dreapta a corpului, comandata de creierul stang (masculin) este obligatoriu reprezentarea "tatalui", in timp ce partea stanga a aceluasi corp, este reprezentarea "mamei", deoarece este comandata de creierul drept (feminin).

Aceasta afirmatie nu se potriveste deoarece se bazeaza pe o ipoteza din start gresita. Este de fapt o eroare sa gandim ca ceea ce "actioneaza" in traumatisme sau boli este creierul prin intermediul sistemului sau nervos central, motor. Ori, sistemul nervos, creat de constient, nu "intervine" absolut deloc, ci celalalt sistem nervos, numit autonom sau "neurovegetativ" care este creat de Inconstient.

Cum functioneaza acesta? Avem doua sisteme nervoase bine diferite care actioneaza in organismul nostru, un sistem nervos, zis "central" sau "motor" care este comandat de creier si Constientul nostru, si un sistem nervos zis "autonom" care este condus de Inconstientul nostru.

Mai avem si doua tipuri de fibre musculare, fibre musculare numite "striate" "albe" sau "clare" conduse de sistemul nervos motor si fibre musculare numite "netede", "inchise" sau "rosii" comandate de sistemul nervos autonom. Muschii picioarelor sau ai bratelor sunt mai degraba compusi din fibre albe deoarece functionarea lor depinde in principal de sistemul nervos motor.

Un muschi cum este inima este alcatuit in marea sa majoritate din fibre rosii sau inchise deoarece functionarea ei depinde aproape in totalitate de sistemul nervos autonom. Este suficient sa mergem intr-o macelarie ca sa putem constata acest lucru de aproape pe o tejghea.

Sistemul nervos motor este insarcinat cu tot ceea ce tine de "voluntar" ca de ex, sa iei un obiect, sa deschizi usa, sa mergi.etc. aceste actiuni voluntare sunt premise prin actiunea sa asupra fibrelor musculare albe. Sistemul nervos autonom genereaza, in ceea ce-l priveste, tot ceea ce este involuntar, autonom in organismul nostru: bataile inimii, digestia dar si anumite tensiuni musculare, manifestarile spasmofile, de ex, etc.

Or, procesele de manifestare a tensiunilor in corp nu sunt voluntare. Sistemul nervos se ocupa deci de acestea deoarece el este in relatie cu Inconstientul. Doar ca el nu este "incrucisat", opus sistemului nervos motor. El domina incepand cu o axa centrala uniforma pe care se situeaza zonele de repartizare numite plexuri. Din varful craniului si pana la talpi, dreapta ramane deci intotdeauna dreapta si stanga stanga. De aceea explicatia lateralitatilor incrucisate nu se poate aplica aici. Avand in vedere toate acestea, convingerea mea este, prin urmare, ca in descrierea Limbajului Corporal, lateralizarea demna de analizat trebuie sa fie: dreapta= simbolica materna si stanga = simbolica paterna.

Cea mai buna modalitate de a verifica este de a ne convinge singuri, plecand de la propria existenta, observand simplu si cu sinceritate ceea ce ne propune viata. Ar fi bine sa nu ne spijinim pe propriile convingeri si sa lasam experientele vietii sa ne arate drumul.

Este exact ceea ce am facut, lasand deoparte convingerile asupra lateralitatii pe care le descoperisem si dandu-mi dreptul sa observ.

Dupa mai mult de 7000 de consultatii individuale, mi-am facut o convingere. Fiecare are dreptul sa i se dea posibilitatea sa si-o faca pe a sa.

De fiecare data cand vom fi in prezenta unei manifestari lateralizate in corpul nostru, trebuie sa cautam ceea ce se intampla in acel moment in viata persoanei in cauza (sau intr-un trecut mai mult sau mai putin apropiat in functie de gravitatea manifestarii), intr-unul din domeniile legate, actionand in ordine descrescatoare a gradelor urmatoare:

Simbolica Yin

Partea dreapta a corpului

Primul grad: Mama, sotia, fiica, sora

al doilea grad: Femeia in general, feminitatea, structura personala sau lucrurile in general, creierul drept, sentimentele

gradul social: Familia, intreprinderea (cea care reprezinta mama sociala, cea care ne "hraneste" si protejeaza la sanul ei"), societatea, biserica.

Simbolica Yang

Partea stanga a corpului

Primul grad Tatal, sotul, fiul, fratele

al doilea grad Barbatul in general, masculinitatea, personalitatea individuala sau lucrurile in general, creierul stang, forta.

gradul social: Individualismul, ierarhia (care reprezinta tatal social, acela care "educa, formeaza si da exemplu"), autoritatea, politia.

Dar aceasta corespondenta a lateralitatilor este de asemenea valabila pentru un anumit tip de auto-diagnostic de baza. De fapt avem cu totii o anumita parte a corpului care domina, atat in aspectul general (suplete, deschiderea soldului sau a piciorului, marimea sanului) cat si in aspectul specific (ochiul director, sensibilitatea urechii, partea in care ne lovim, accidentam adesea.)

Aceasta lateralizare ne da o tendinta generala a dinamicii noastre personale de fond si ne spune foarte clar daca este Yin (reprezentarea materna) sau daca este Yang (reprezentarea paterna) care domina in noi, sau cu care avem, in principal de "reglat" cate ceva.

Un ultim element de reflectie pe care as vrea sa-l aduc in discutie referitor la problema lateralitatilor este o ilustratie. Miniatura care urmeaza, extrasa dintr-un foarte vechi manuscris, ne arata ca Occidentul a inteles procesul inversiunii.

De fapt, asa cum putem constata in aceasta reprezentare a lui Christos pe cruce, deasupra axei bratelor, care reprezinta orizontalitatea si lumea manifesta, suntem in non-manifest, in Cer, in intangibil. Soarele care se gaseste aici si care reprezinta Yang si masculinitatea, se afla la dreapta. Luna care reprezinta Yin si femininul se afla la stanga. Imediat ce trecem sub axa bratelor, in incarnat, manifestat, Pamant, putem observa ca pozitiile se inverseaza. De aceea femeia se afla in partea dreapta si barbatul in stanga.

Doresc, in final, sa aduc o precizare foarte importanta. Scopul (obiectul) acestei carti este sa decodeze, sa gaseasca un sens mesajelor exprimate. Prin urmare, aceste mesaje au un sens decat atunci cand exista, se exprima.

Nu functioneaza in mod sistematic in sens invers si nu inseamna ca orice tip de problema, de rau, de suferinta se va produce obligatoriu pt ca traim rau o anumita situatie. Sa explicam! Daca cineva tipa, inseamna ca ii e rau. Din contra, cineva care se simte rau nu va tipa obligatoriu.

8. O lectura deschisa

Dupa acest preambul esential intelegerii, vom dezvolta analiza corpului fizic propunand chei de lectura. Este fundamental ca intotdeauna sa plasam aceasta lectura intr-o semnificatie globala pentru individ, in Drumul vietii sale si nu intr-o semnificatie a evenimentului de moment. Vom putea astfel sa incercam sa ajutam individul dand un sens suferintei sale, in loc sa incercam cu disperare un mijloc de a opri acest semnal care incearca sa avertizeze.

Suferintele sau ranile pe care le traим sunt mesaje ale Inconstientului, ale Maestrului Interior. Ca si in cazul viselor, semnalele pe care ni le trimite sunt intotdeauna simbolice, cu un grad mai mult sau mai putin puternic in functie de importanta/gravitatea problemei. La fel cum nimeni nu va poate spune ce inseamna visele voastre, tot asa nimeni nu poate spune ce inseamna durerile voastre. Cred ca nu putem da decat axe de reflectie, cadre de semnificatii si nu sensuri precise / exacte valabile pentru toti si in care fiecare va reaseza "istoria lui". Voi relua mai jos un exemplu citat in *Spune-mi unde te doare...*

"Nu cred ca se poate spune, de ex, (asa cum am citit in anumite lucrari) unei femei care are o durere a sanului stang: asta inseamna ca nu va ocupati suficient de dvs, sau asta inseamna ca va ocupati prea mult de copii. Aceste afirmatii sunt in parte adevarate dar, fara indoiala, in parte false. Deoarece fiecare din noi este purtatorul unei povesti care este a lui (ii apartine), care ii e proprie si care nu seamana cu nici una."

Deci nu se poate sa generalizam astfel. In cazul exact din ex precedent, iata ce poate fi spus acestei femei, dupa parerea mea:

Ce reprezinta sanii? Mai intai sunt elemente de feminitate si apoi permit hranirea copilului, sa-i dea hrana cu ce sa traiasca. Simbolizeaza, prin urmare, doua lucruri: feminitatea si capacitatea de a se ocupa de altii, de a-i lua in grija si, in particular, pe aceia pe care-i plasma la nivelul de "copil". Poate fi vorba de orice persoana de care ne ocupam ca de un copil sau pe care il ingrijim. In plus este evident ca in timpul alaptarii si a mici copilarii, femeia "se uita" pe sine complet pentru a fi "mama" pentru progenitura sa. Ea ingrijeste si protejeaza copilul care depinde complet de ea, la fel cum toti cei cere-i "ingrijim" cu afectiune materna sau cei pe care-i protejam sunt sau devin "dependenti" de noi. Aceasta ne permite sa instauram/dezvoltam o relatie deosebit de putere "ascunsă" vis-à-vis de un altul, sub pretextul ca el are nevoie de noi, ca el "nu stie" sau "nu poate". Suntem deci "obligati" sa stim sau sa facem pentru el, in locul lui sau spunandu-i cum trebuie sa faca.

Totusi este vorba de sanul stang. Sa ne amintim: lateralitatea dreapta corespunde lui Yang, adica simbolicii masculine. Deci ii voi cere acestei femei sa se gandeasca la ce nivel al vietii sale s-a ocupat excesiv de un barbat pe care-l considera ca un copil (baiatul ei, sotul, fratele, patronul) si pentru care are, poate, ca sa nu spunem fara indoiala, tendinta sa se uite pe sine. Fuge ea de rolul de femeie preferandu-l pe cel de mama? Ii voi cere in cele din urma sa se gandeasca sincer la relatia de "putere" mai mult sau mai putin declarate pe care o poate avea asupra acestui barbat.

Ea singura va putea gasi raspunsul, daca va vrea cu adevarat, chiar in ea. Ea singura va putea "lipi" aceasta inlantuire comportamentala pe care tocmai am dat-o, cu propria sa viata, ca sa inteleaga si sa aleaga eventual sa-si schimbe atitudinea. Prezenta suferintei fizice cauta sa-i arate, in orice caz, ca situatia nu-i convine. "Auzirea" mesajului ii va permite sa evite sa treaca prin boala pentru a elimina tensiunea interioara.

Doresc sa abordez, in final, o ultima idee esentiala. Prin mesajul corpului si strigatul sufletului, atingem problema *adevarului* si faptului ca acesta este interior si nu exterior si definit prin criterii absolute. Din acest motiv semnificatia mesajelor nu functioneaza decat intr-un singur sens si nu se poate spune a privi ca un anumit comportament va duce la o anumita boala sau suferinta a corpului. Singurul *adevar* care ne este transcendent, exterior si impus, este acela al legilor vietii, acela al echilibrului energetic care serveste drept suport manifestarii vietii. Am ales o parte a acestor legi in Cerul Anterior si inlantuirea lor principala, poate fi *scurtata* in *orice lucru sau atitudine in exces este rea/daunatoare*. Din acest motiv oricare din exemplele pe care le voi propune in aceasta lucrare nu va cauta catusi de putin sa demonstreze si nici sa demonstreze ceea ce este (orice). Acest exemplu va servi doar ca ilustrare pentru a lamuri, clarifica, plecand de la o situatie concreta si reala, relatia existenta intre trairea unui individ si ceea ce sufera in corpul sau (si poate primul pas spre o solutie).

Pentru ca lexical sa fie facil, agreabil si *inteligent* folosit, durerile, patologiiile sau traumatismele care sunt analizate, sunt clasate in *sisteme* si in ordine alfabetica.

Sunt clasificate in *sisteme* deoarece fiecare dintre ele are in sine o inlantuire proprie semnificativa. Prin urmare, orice patologie sau tensiune care se manifesta intr-unul din ele,

are un prim sens global in raport cu sistemul respectiv. Apoi, organul sau partea direct implicata vine sa desavardeasca acest sens.

Sistemele osos si muscular cer un decodaj suplimentar de localizare, privind membrele. Astfel, inflamările vor lua, pe langa sistemul insusi, un sens propriu, are un sens in sine, dar daca acesta se situeaza la degetul mare de la mana stanga sau la genunchiul drept, acest sens va fi puternic modificat.

Aceasta observatie este importanta pentru toate ramurile medicinei, osteopatie, kinesiologie sau terapie, care vor folosi aceasta lucrare. Ea ne permite, de fapt, sa constata ca, in lectura psiho-energetica pe care o predau sau folosesc, tipul de manifestare *ales* (o fractura, de exemplu) exprima tipul de tensiune sau problema trait, cat si modalitatea de rezolvare sau tipul de tensiune si nivelul sau de densificare [exista o nevoie sau o tendinta de *ruptura* (*spargere*) in noi sau in viata noastra], pe cand locul de manifestare (de ex: glezna) exprima nivelul psihologic sau spiritual viza de traire (aceasta *ruptura* priveste relatia mea cu lumea si dificultatea mea de a ma adapta).

Clasificarea alfabetica permite ca, plecand de la cuprins, sa se gaseasca rapid orice patologie sau tensiune. In plus va fi necesar sa se citeasca la inceputul capitoului sensul global asociat *sistemului* in care se manifesta simptomul.

9. Clasificarea pe sisteme

Structura mecanica: Sistemul osos si articular /Sistemul musculo-tendos

Structura organica: Sistemul nervos / Sistemul digestiv/ Sistemul genitar-urinar/ Sistemul respirator si cutanat/ Sistemul circulator/ Sistemul limfatic/ Sistemul endocrin

Afectiuni in afara sistemului: Afectiuni ale ochilor, Afectiuni ale urechilor, Afectiuni ale gurii, Afectiuni ale parului, Afectiuni legate de apetit, Afectiuni legate de voce, Afectiuni diverse sau particulare.

10. Structura « mecanica »

Cum este constituit natural corpul fiecărei ființe umane? Mai întâi este construit în jurul unei osături, unei structuri solide și dure care este scheletul.

Acest schelet, constituit din oase, este rigid dar articulat, în așa fel încât să permită toate mișcările corpului. Scheletul însuși este structurat în jurul axei sale de bază care este coloana vertebrală. E vorba de *trunchiul magic* de unde pornesc toate *ramurile* corpului nostru.

În interiorul acestei structuri purtătoare, avem diferite organe care au un loc perfect pentru că funcția lor să se desfășoare în cele mai bune condiții posibile. Ansamblul este pus în mișcare de un sistem foarte elaborat de motoare / mușchi și de cabluri/ tendoane , ligamente și e protejat de un plic care îl acoperă în întregime / pielea.

Să ne ocupăm acum de fiecare parte a *masinii noastre corporale* pe plan structural și să o detaliem. Astfel vom putea găsi fiecare rolurile care ne vor permite să descifram mesajele.

SCHELETUL SI COLOANA VERTEBRALA

Coloana este compusă din vertebre care au fiecare un rol exact. Ele sunt în număr de 5 pentru vertebrele sacrale (3+2), 5 lombare, 12 dorsale și 7 cervicale. Nu voi reveni aici asupra simbolicii acestei construcții (vezi *Spune-mi...*).

Fiecare vertebra are un rol distinctiv și servește drept palier de distribuție a informațiilor vibratoare provenind din creier. Cele două planuri, conștient și inconștient, ale oricărui individ comunică cu corpul prin suportul mecanic și chimic al acestui ordinator central care este creierul nostru.

Aceasta transmite ordinele sale celei mai mici celule prin intermediul întregului sistem nervos cerebral-spinal și a sistemului nervos autonom sau neurovegetativ (sistemul simpatic și parasimpatic). În funcție de tipul și intensitatea tensiunii, la nivelul vertebrei *palier* se va produce o descărcare (evaluare) a excesului de energie.

Alunecarea vertebrala, contractura musculara in jurul vertebrei palier vor duce, intr-o prima faza, la o senzatie dureroasa mai mult sau mai putin puternica, apoi, daca dezechilibrul persista sau daca-l reducem la tacere, fenomenul se agraveaza adesea si se transforma in artroza, in hiernie de disc sau intr-o disfunctie organica. Este foarte interesant sa constatam ca fenomenul se produce, sau mai degraba se descopera, foarte des, dimineata, la trezire, adica imediat dupa noapte. Or, noaptea este perioada privilegiata de activitate si de exprimare a Inconstientului nostru. Maestrul Interior are nevoie de *linistea* noptii pentru a se examina deoarece zgomotul si agitatia zilei nu-i permite acest lucru. Zgomotul Calestei pe drum si faptul ca Pasagerul este asezat in interior, fac ca, vizitiul si Maestrul Interior sa nu poata discuta decat in momentele de pauza, de oprire alese sau provocate de un *incident* in desfasurarea drumului, asa cum explic in *Spune-mi unde te doare*. Doar in cazurile cele mai *urgente* sau cele mai *puternice* avem nevoie sa apelam la un act *ratat* prin care avem nevoie sa facem exact gestul care trebuie pentru a ne *bloca* spatele.

Sensul principalelor *alunecari vertebrale* este usor de dedus din tabelul urmator. Astfel putem, in functie de legaturile mecanice (nu vorbesc aici de legaturi energetice) care exista pentru fiecare palier vertebral, sa extrapolam putin legaturile care exista cu organele respective. Raportandu-ne la acest organ sau parte a corpului, la pagina care le descrie, sensul manifestarii se imbogateste considerabil.

A. SENSUL TENSIUNILOR SAU PATOLOGIIILE LEGATE DE STRUCTURA "MECANICA"

Structura mecanica (schelet, os) reprezinta structura noastra interna, credintele despre viata, mare parte a acestor structuri sunt inconstiente, sunt arhetipurile noastre cele mai profunde, pe care ne sprijinim zilnic, inconstient si permanent, in decursul vietii. Marile convingeri ale popoarelor (istorie, cultura, obiceiuri, religii) fac parte din aceste arhetipuri, dar ele sunt si foarte personale cum ar fi rasismul, etica, sensul onoarei, justitiei, perversiunile sau angoasele viscereale, oasele reprezinta ceea ce este mai dens si mai ascuns in corpul nostru, in jurul lor este construit totul, pe ele se sprijina si se odihnesc toate. In ele este adapostita substanta moale osoasa, aceasta *piatra filosofala interioara* in care se produce cea mai secreta alchimie umana. Deci, ele reprezinta tot ceea ce e mai profund in noi, in psihologia noastra inconstienta, oasele sunt arhitectura acesteia. Sunt cele pe care si in jurul carora este construita si se odihnesta raportul nostru cu viata.

Atunci cand suntem profund perturbati, tulburati, atinsi, bulversati in convingerile noastre de baza, profunde, in legatura cu viata, cu ceea ce credem ca este sau ca ar trebui sa fie, structura noastra osoasa o va exprima printr-o suferinta sau un disconfort.

Durerile generale ale structurii osoase sunt rare si au adesea tendinta sa se localizeze intr-o parte a corpului (picior, brat, cap, pumn). De fiecare data, semnificatia mesajului este in legatura directa cu acest loc, dar trebuie sa stim ca problema exprimata acolo e profunda, structurala, legata de o convingere fundamentala care, pe buna dreptate sau nu, este perturbata (zdruncinata) de experientele traite de individ.

Inainte de a putea da un sens mai exact, sa vedem acum simbolica generala a fiecarui membru. Aceasta ne va permite, asociindu-l cu traumatismul sau patologia de care se leaga, sa obtinem o decodare mai clara.

MEMBRELE INFERIOARE

Sunt compuse din doua parti: coapsa (copsa + femurul) si piciorul (pulpa piciorului + tibia + peroneul) si din 3 axe importante care sunt articulatiile lor principale. Membrele inferioare se termina cu o piesa maestra, laba piciorului. Articulatiile piciorului care leaga si articuleaza laba piciorului, piciorul si coapsa si bustul sunt soldul, genunchiul si glezna.

Care e rolul major si psihologic al picioarelor? Ele ne permit sa ne deplasam, sa mergem inainte sau inapoi, dintr-un loc intr-altul si bineinteles sa mergem spre ceilalti. Sunt deci vectorii nostri de miscare, care ne pun in legatura cu lumea si cu ceilalti. Simbolica *socila* a piciorului e foarte puternica. Ele ne permit apropierea, intalnirile, contactele, care la

randul lor, ne permit sa mergem inainte. Tot ce apartine piciorului este legat de miscarea in spatiu si mai ales in spatial relational. Picioarele sunt deci vectorii de relatie. Sunt reprezentarea lor psihologica si agentul psihic potential.

Intr-un sens foarte global, atunci cand avem tensiuni sau dureri in picioare, asta inseamna ca avem tensiuni relationale cu lumea sau cu cineva.

Avem dificultati sa avansam sau sa ne intoarcem in spatial relational al momentului. Cu cat localizarea la nivelul piciorului va fi mai precisa, cu atat ni se va permite sa descoperim tipul de tensiune pe care-l traim si pe care nu-l intelegem. Vom identifica, detaliind fiecare parte a piciorului, semnificatiile particulare ale fiecareia. Va trebui intotdeauna sa integram fiecare tip de semnal in cadrul de baza care e acela al *relatiilor* cu lumea si cu ceilalti. Vom studia mai intai articulatiile piciorului, soldul, genunchiul, glezna si apoi vom trece la coapse, pulpa piciorului si laba piciorului.

Soldul

Soldul reprezinta articulatia *primara*, bazica, *mama* membrelor inferioare. De la el pleaca toate miscarile potentiale ale acestor membre. El reprezinta de asemenea axa de baza a lumii noastre relationale. Este *poarta Inconstientului relational*, punctual prin care elementele Inconstientului nostru tasnesc spre Constient. Schemele noastre profunde, convingerile despre ce inseamna relatia cu un altul si cu lumea, si modalitatea in care traim aceasta relatie, sunt somatic reprezentate (la nivelul structurii corpului, bineinteles) prin sold. Orice perturbare constienta sau nu a acestor nivele va avea consecinte la nivelul unuia din solduri. Impleuna cu bazinul si zona lombara, soldurile sunt sediul puterii noastre profunde, cat si al capacitatii noastre de mobilitate si de suplete interioare si exterioare. Plecand de la solduri *fiinta* noastra este in relatie cu lumea.

Problemele soldurilor, durerile, tensiunile, blocajele, artrozele, etc, ne arata ca traversam o situatie in care baza convingerilor noastre profunde este repusa in discutie.

Faptul ca aceasta articulatie, care e sprijinul prim si fundamental al piciorului, slabeste, inseamna ca sprijinul prim si fundamental de baza, convingerile cele mai ascunse despre legatura cu viata slabesc si ele. Ne aflam in centrul notiunii de tradare sau abandon, fie ca e vorba de problema noastra sau a altuia.

Daca e vorba de soldul stang, suntem in situatia unei experiente de tradare sau abandon al simbolicii Yang (paterna). Daca e vorba de soldul drept, suntem intr-un caz al unei tradari sau un abandon al simbolicii Yin (materna). Voi ilustra acest caz in capitolul consacrat coxartrozei.

Genunchiul

Genunchiul este a doua articulatie a piciorului. El serveste la a se indoi, la a se plia, a se aseza in genunchi. Aceasta este articulatia umilintei, a supletei interioare, a puterii profunde, opus puterii exterioare care da rigiditatea. Este semnul manifestat al credintei, al acceptarii, dovada a predarii si a supunerii. Genunchiul reprezinta usa acceptarii. El este perechea, continuarea soldului a carui mobilitate o prelungeste dar in sens invers. Soldul este o articulatie care nu se poate plia decat inainte in timp ce genunchiul nu se poate plia decat inpoi. Genunchiul inseamna deci capacitatea de a slabi, de a ceda, dovada ca se poate da inapoi. De asemenea este articulatia care face legatura intre Constient si Inconstient. Reprezinta astfel acceptarea unei emotii, unui resentiment, al unei idei care tasneste din Inconstient spre Constient, daca suntem in procesul de densificare sau invers, care merge la Inconstient de la Constient, daca suntem in procesul de eliberare. (a se vedea *Spune-mi unde...*) este articulatia majora a relatiei cu un altul si a capacitatii noastre de a accepta ceea ce implica aceasta relatie ca deschidere, compromise (nu am spus *compromitere*).

Este usor de dedus ca atunci cand ne doare un genunchi, inseamna ca avem dificultati in a ne plia, a accepta o traire (experienta) deosebita. Suntem la nivelul picioarelor, tensiunea este deci de ordin relational cu lumea exterioara sau interioara, cu ceilalti sau cu sine insusi. Durerile sau problemele mecanice ale genunchilor inseamna ca o emotie, un

resentiment, o idee sau o amintire legata de relatia noastra cu lumea, nu a fost acceptata, ci a fost refuzata. E vorba de ceva ce a fost trait in Constient si care bulverseaza, rastoarna, tulbura convingerile interioare si pe care-l refuzam in interior. Poate fi vorba, invers, de o emotie, un resentiment sau o amintire care tasneste din Inconstient (mesaj al maestrului Interior) si pe care o *acceptam* greu, avem dificultati sa le *integram* in cotidian, in Constient deoarece perturba, bulverseaza *obiceiurile* sau convingerile recunoscute si stabilite.

Daca este vorba de genunchiul drept, tensiunea este in relatie cu simbolica Yin (materna). Putem lua aici exemplul pe care-l voi cita ulterior (cap. *Ruperea ligamentelor*) al acestui barbat care s-a ranit la genunchiul drept intr-un meci de fotbal, dupa ce tocmai primise o citatie de divort de la sotia sa, divort pe care-l refuza.

Daca e vorba de genunchiul stang, tensiunea e in relatie cu simbolica Yang (paterna). Voi lua ca exemplu experienta unei tinere femei, Francoise, care venise sa o consult pentru ca avea o stare generala de *rau*. In timpul intrevederii, a reiesit ca o durea genunchiul stang.

La intrebarea mea daca traia o realitate tensionata cu vreun barbat, dupa ce m-a privit ca si cand as fi fost un vrajitor, ea a recunoscut ca trece printr-o perioada dificila cu acesta, in care nu mai accepta comportamentul lui fata de ea. I-am explicat atunci legatura care ar putea sa existe intre genunchi si relatiile tensionate cu un barbat. Dupa cateva momente de gandire, ea a strigat *asta-i buna! E adevarat deoarece acum cativa ani, traiam cu un alt baiat care mi-a pus aceleasi probleme si aveam si atunci dureri acute la genunchiul stang, dureri care au incetat imediat dupa ce ne-am despartit*. I-am propus sa se gandeasca la motivul pentru care retraia aceeasi experienta si de ce corpul ei tragea semnalul de alarma din nou. Am putut astfel sa descoperim rapid cauza *starii ei de rau*.

Glezna

Glezna este a treia si ultima articulatie majora care da mobilitatea intre laba piciorului si restul piciorului. Glezna este articulatia piciorului care ii da finetea de mobilitate, mai ales cand piciorul este fix, pus pe pamant dar, de asemenea, in miscare. Datorita ei putem *impinge*, in sprijinul nostru, in pamant (picior) pentru a avansa mai bine si mai repede. Este cealalta extremitate a piciorului. Soldul reprezinta articulatia de baza a reperelor si structurilor inconstiente ale relatiei in timp ce glezna reprezinta articulatia finala si exteriorizata, adica reperele si sprijinul constient al relatiilor cu lumea. Glezna reprezinta articulatia pozitiilor noastre, convingerilor recunoscute si stabilite in legatura cu lumea, cu ceilalti si cu noi insine. Este *bariera criteriilor de viata* si simbolizeaza proiectia capacitatii noastre de a *decide*, de a lua decizii si de a face schimbari (de pozitie, criterii) in viata noastra, sa ne implicam.

Este poarta implicarii in sensul deciziei. Stabilitatea si mobilitatea sprijinului pe pamant (care simbolizeaza realitatea), cat si supletea si usurinta acestuia, depind de gleznelor noastre. Din aceasta cauza ele vor fi proiectia fidela a stabilitatii, a rigiditatii sau a supletei pozitiilor noastre si a criteriilor constiente de viata.

Durerile, entorsele si traumatismele gleznelor ne vor vorbi de dificultatile de relatie in sensul in care ne lipsesc stabilitatea sau supletea in legatura cu ele. Ele insemna ca traversam o faza in care pozitiile noastre, criteriile de viata, modul in care ne plasam oficial in raport cu alta persoana, nu ne mai convin, nu ne mai satisfac si ca avem dificultati in a le schimba, in a ne misca. Acestor pozitii le lipsesc supletea sau usurinta, stabilitatea sau realismul. Suntem obligati atunci sa ne oprim, pentru ca nu mai putem continua, avansa in acea directie. Pozitia pe care o avem sau la care tinem, nu e buna si trebuie sa schimbam punctul de sprijin, criteriul zis obiectiv, de referinta, adica convingerile exterioare, constient admise si recunoscute. Tensiunile sau suferintele gleznei pot insemna de asemenea ca avem dificultati in a hotari, in a lua decizii importante in/si pentru viata noastra, pentru ca, fara indoiala, aceasta risca de a pune in pericol pozitia actuala care ne pare a fi satisfacatoare.

Daca tensiunea are loc la nivelul gleznei drepte, ea va fi in relatie cu dinamica Yin (materna). Ma gandesc aici la un client numit Joseph. A venit sa-l consult pentru ca acuza dureri ale gleznei, in calcaiul lui Achile drept. Practicant asiduu de jogging, aceasta durere il

deranja enorm si chiar il impiedica uneori sa practice sportul preferat. Or, sotia sa era o persoana extrem de nelinistita si nervoasa si crea, fara se vrea si fara intentii rele, tensiuni emotionale puternice in familie si mai ales intre cele doua fete.

Joseph accepta din ce in ce mai greu aceasta situatie si nu mai stia *pe ce picior sa danseze*, ce pozitie sa adopte fata de sotia sa ca ea sa inteleaga si sa se poata linisti. In paralel, traia de asemenea puternice tensiuni la locul de munca. Restructurarile erau in plina desfasurare si nu mai stia ce atitudine sa adopte fata de schimbarile structurale care vor avea loc. Cele doua axe cele mai importante ale dinamicii Yin, femeia si intreprinderea, erau deci cauza, intr-o forma deschisa, constienta, oficiala si recunoscuta.

Daca e vorba de glezna stanga, tensiunea va fi in legatura cu simbolica Yang (paterna). Asta i s-a intamplat lui Jacques sau lui Francoise care si-au scrantit glezna stanga, unul pentru ca superiorul ierarhic, foarte inaintat in varsta, nu voia sa-i predea stafeta si nu stia cum sa-i spuna, si celalalt pentru ca fiul lui se droga, avea dificultati sa recunoasca aceasta situatie si nu stia ce atitudine sa adopte fata de el si fata de lumea din exterior.

Piciorul / Laba piciorului

E vorba de punctul nostru de sprijin pe pamant, partea pe care sta si se sprijina intreg corpul pentru deplasari si miscari. El ne permite sa impingem inainte si prin urmare sa avansam, dar de asemenea sa blocam sprijinul si prin urmare sa ramanem in aceeasi pozitie. Deci piciorul reprezinta lumea pozitilor, extremitatea manifestata a relatiei noastre cu lumea exterioara. Piciorul simbolizeaza atitudinile noastre, pozitiile afirmate si recunoscute, rolul oficial pe care-l jucam. Oare nu punem piciorul in usa pentru a o bloca? Piciorul reprezinta criteriile noastre de viata, mai exact idealurile noastre.

E vorba de cheia simbolica a sprijinului nostru *relational*, ceea ce explica importanta ritualului spalarii picioarelor in toate traditiile. Aceasta spalare a picioarelor purifica relatia noastra cu lumea, cu *divinul*. Este simbolul libertatii deoarece permite miscarea. Nu intamplator sunt legate picioarele fetitelor in China. Avand o semnificatie erotica si estetica, se permite inchiderea femeii intr-o lume relationala a dependentei fata de barbat, limitandu-i potentialul de mobilitate. De altfel acelasi fenomen exista si in societatile occidentale unde femeile *erau nevoite* sa poarte tocuri *cui* pentru a corespunde unui anumit tipar. Intamplator, s-a putut constata ca, odata cu *eliberarea* femeii, inaltimea tocurilor pantofilor a scazut. Astazi, din ce in ce mai multe femei nu poarta decat pantofi cu tocuri plate. (talpa plata).

Durerile de picioare exprima tensiunile pe care le resimtim in legatura cu pozitiile noastre fata de lume. Inseamna ca atitudinile noastre obisnuite, pozitiile pe care le adoptam sau pe care le avem, sunt lipsite de fiabilitate, de stabilitate sau de securitate. Nu se spune, de altfel, despre cineva care e nelinistit, caruia ii e teama sau care nu indrazneste sa-si exprime opiniile sau pozitia, ca *este in pantofi stramti*, sau trivial chiar, despre cineva care se retine sau care se simte incomod intr-o anumita situatie de moment, ca *se simte inghesuit*. Si nu spunem oare despre cineva care nu stie ce atitudine sa ia fata de o situatie (relationala) ca el *nu stie pe ce picior sa danseze* ?

Atunci cand tensiunea se manifesta la piciorul drept, ea e in legatura cu Yin (mama) si cand e la piciorul stang, e in legatura cu Yang (tatal). Trimit aici la exemplul lui Judith pe care-l citez in capitolul despre gospodarie, care ilustreaza foarte clar aceasta semnificatie legata de picior si de lateralitatea stanga.

Degetele de la picioare (dp)

Dp reprezinta terminatiile *fine* ale acestui punct de sprijin. Sunt *detaliile, terminatiile* acestora si prin urmare terminatia pozitilor noastre, detaliile convingerilor noastre sau punctuata atitudinilor relationale. Fiecare dp reprezinta la randul lui un detaliu deosebit, o lume sau o faza specifica pe care o decodam datorita meridianului energetic care se termina sau care incepe in degetul respectiv.

Ca si element periferic si de terminare a relatiei, el permite usor individului sa se foloseasca de el ca mijloc de *feed-back*, de *revenire asupra actiunii*. Datorita fiecarui dp si

punctelor energetice care se gasesc la extremitatile lor, individul poate stimula sau elimina inconstient dar eficace eventualele tensiuni care se gasesc aici. Dp sunt din acest motiv, ca si degetele de la mana, in acelasi timp locurile si modalitatile privilegiate de a multiplica micile acte ratate zilnic care ni se par intamplatoare si lipsite de semnificatie. Dar nu e niciodata intamplator atunci cand ne ardem, julim sau sucim un deget sau altul. E vorba de fiecare data de un proces *usor* dar sigur de cautare de exprimare sau/si evacuare a unei tensiuni relationale. Aceste procese pot exista pentru ca punctul energetic care exista la extremitatea fiecarui dp se cheama *punctul sursa* sau *punctul primaverii*. Datorita punctului de renastere potentiala a energiei poate aparea o noua dinamica sau prin aceasta vechiul poate *resursa* / *renaste* si isi poate schimba polaritatea.

Propun aici semnificatia globala a fiecarui dp si a semnificatiilor ce se exprima prin acestea. Pentru a intelege in amanunt toata dinamica care se afla in spate, e bine sa mergem la *Spune-mi unde...* in partea legata de meridianul energetic exact care soseste in dp respective si caruia ii imprima dinamica sa generala. Daca tensiunea se manifesta la un deget de la piciorul drept, e in relatie cu simbolica Yin (materna) si daca e la dp stang are legatura cu Yang (paterna).

Degetul mare

E singurul deget al piciorului din care pleaca 2 meridiane energetice, cel al Splinei Pancreas si al Ficatului. E dp de baza al sprijinului relational, a ceea ce suntem. Din acest motiv, la menopauza (pierderea fecunditatii, deci a valorii feminine) se dezvolta frecvent o deformare a acestui deget, care se numeste hallux valgus. Traumatismele sau tensiunile acestui deget inseamna ca resimtim o tensiune echivalenta in relatia cu lumea, fie in plan material (partea interna a piciorului) sau pe plan afectiv (partea exteriorului).

Indexul piciorului (al 2-lea deget)

E dp in care vine meridianul stomacului, adica al celui care gereaza legatura noastra cu materia, digestia acestei materii. Basicile, bataturile, durerile sau traumatismele acestui deget ne vorbesc de dificultatea noastra de a gera sau digera anumite situatii materiale sau profesionale.

Al 3-lea deget – majorul

Nu exista un meridian organic in acest deget dar e in legatura *indirecta* cu *Caminul Triplu*. E deci degetul central, al echilibrului si al coerentei atitudinilor noastre relationale.

Durerile acestui deget inseamna ca avem dificultati sa echilibrăm relatiile noastre si in special cele proiectate in viitor. Teama de a merge mai departe si cu hotarare poate sa se exprime prin acest deget.

Inelarul (al 4-lea deget)

E degetul in care soseste meridianul Vezicii Biliare. Reprezinta detaliile relatiilor noastre cu lumea, in sensul dreptatii si nedreptatii, cautarii perfectiunii. Cand avem tensiuni, crampe sau suferinte la acest deget, inseamna ca traversam o situatie relationala dificila de dreptate sau nedreptate. E vorba de o relatie care nu ne satisface la nivelul conditiilor si a calitatii acestor conditii.

Degetul mic (degetul mic al piciorului)

E degetul in care se termina meridianul vezicii. E meridianul evacuării lichidelor organice si *amintirilor vechi*.

Atunci cand ne lovim la acel deget, care e extrem de dureros, incercam sa eliminăm amintirile vechi sau vechi scheme relationale.

Fara indoiala, incercam sa schimbăm vechi obiceiuri, modul de relatii cu lumea si cu altii care nu ne mai satisfac. Prin traumatism sau suferinte (rani, entorse) stimulam energiile noastre pentru a facilita acea evacuare a vechilor modalitati pentru a le putea inlocui cu altele.

Coapsele, femurul

Coapsa se afla intre sold si genunchi. Am vazut anterior, in amanunt ce reprezinta aceasta doua articulatii. Sa ne reamintim doar ca soldul si bazinul sunt reprezentarea inconstientului relational.

Reprezinta "poarta Inconstientului relational", punctul de emergenta, resurgenta Inconstientului nostru in raportul lui relational cu lumea si cu fiintele (chiar si noi insine). Cat despre genunchi, el e "poarta, bariera acceptarii". Coapsa, construita in jurul femurului reprezinta ceea ce se afla intre cele doua si le leaga. Poate fi vorba despre proiectia fazei de trecere a amintirilor, fricilor sau dorintelor din Inconstient spre Constient. Suntem deci in procesul de "densificare", moment care precede acceptarea constienta a acestora. Dar poate de asemenea fi vorba de trecerea constientului spre inconstient. In acest caz suntem in procesul de "eliberare", moment care urmeaza acceptarea lor constienta si care preceda constientul.

Amintirile sau ranile inconstiente profunde ale unui individ care urca la suprafata si pe care individul refuza sa le accepte, se vor manifesta prin tensiuni ale coapselor (puncte dureroase, crampe, puncte de sciatica localizate) chiar si fracturi ale femurului, atunci cand amintirea care apare la suprafata e prea puternica sau bulverseaza structura convingerilor personale sau alegerile din viata persoanei.

In sens invers, poate fi vorba de trairi si experiente pe care individul le-a acceptat in constientul sau, in mental, dar pe care nu poate sau nu e gata sa le accepte in strafundul lui. Ar putea fi cazul unei persoane care a trebuit sa cedeze la ceva pe care-l considera important pentru ea (promovare sociala, munca, casa, tara, de exemplu) si care a inteles si acceptat situatia in mentalul sau. Totusi, in strafunduri, acea persoana nu a acceptat. In ciuda tuturor argumentelor logice care i-au permis sa inteleaga lucrurile, ea refuza sa le integreze in profunzimea (strafundurile) ei.

Daca durerea sau traumatismul se situeaza la nivelul femurului, asta inseamna ca tensiunea e legata de structura profunda, de convingerile si valorile inconstiente ale persoanei. Daca, in schimb, se manifesta la coapsa, muschi, suntem in fata unei manifestari mai putin "grava" pentru ca e mai putin ancorata in structura.

Daca tensiunea, durerea sau fractura are loc la coapsa dreapta, va fi vorba de ceva legat de yin, simbolica materna si toate reprezentarile ei. Ma gandesc de exemplu, la un caz exact la un prieten care trebuia, din motive economice, sa-si vinda casa. Stia ca era absolut necesar, chiar obligatoriu. Aceasta necesitate era clara in mintea sa si acceptase mental toate motivele, pe care mi le expunea atunci cand am stat de vorba. Singura problema era ca, de mai multi ani, mama sa locuia cu el intr-o parte a casei si era absolut de neconceput sa accepte aceea ca trebuie sa-i spuna mamei ca trebuie sa vinda casa si ea sa plece. Expulza tensiunea (mai degraba decat pe mama sa!) prin dureri repetate si uneori violente care se mutau intre fesa dreapta, coapsa dreapta si genunchiul drept, in functie de starea psihologica si gradul de acceptare interioara.

Daca in schimb, tensiunea, durerea sau fractura are loc la coapsa stanga, va fi in legatura cu Yang, simbolica paterna si toate reprezentarile ei. E cazul lui Arthur. Copil fiind, si-a fracturat femurul stang la 16 luni. Circumstantele nu sunt destul de clare la aceasta varsta si e dificil sa determinam ce a fost in spatele acestei fracturi, foarte rara la o asemenea varsta. Si-a pierdut total cativa ani mai tarziu, intr-un accident de circulatie. El a refuzat atunci sa *vada* lucrurile si a avut o problema grava la ochiul stang, problema care a disparut practic de pe o zi pe alta in momentul in care medicii au hotarat, in fata lui, sa-l opereze pentru a *vedea ce avea*, pentru ca examenele medicale nu aratau nici o patologie sau leziune. Raportul lui cu intreaga simbolica paterna, adica ierarhie, autoritate si propria pozitionare ca barbat, erau inconstient afectate de aceasta disparitie. Cativa ani mai tarziu, atunci cand a trait o situatie dificila de esec afectiv in viata de barbat, si-a fracturat din nou femurul stang, intr-un accident de circulatie pe care l-a avut singur. Acest accident a condus familia sa descopere profunzimea suferintei pe care nu putea nici sa o exprime, nici sa o recunoasca, nici sa o admita. Amintirea emotionala care tasnea la suprafata era prea

puternica pentru a fi *recunoscuta* de unde si fractura femurului. Traind de pe o zi pe alta, traind in deriva, pare sa se supuna unei programari interioare de suicid deja bine stabilit. Ajuns la *capatul drumului*, a ajuns sa accepte sa mearga intr-un centru de odihna pentru a putea opri aceasta dinamica si ca sa-si poata reveni. Viata lui a depins de ziua aceea. A intalnit-o pe aceea care ii va fi sotie si ii va reda imaginea de barbat. Avea 34 de ani si jumătate, exact varsta la care disparuse tatal sau.

Gambe, tibiile

Gamba, tibia si peroneul se afla intre genunchi si glezna. Am vazut ca genunchiul reprezinta bariera acceptarii. Glezna este bariera deciziei, adica punctul de trecere in lumea pozitilor si al realului dobandit. Atunci cand avem o idee noua care vine din strafundul amintirilor noastre (inconstient) si pe care am acceptat-o (genunchi), trebuie s-o integram in conceptele constiente de legatura cu lumea, in criteriile noastre de viata sau in idealul de viata. Daca aceasta integrare e dificila, vom avea suferinte, crampe ale pulpei piciorului, fracturi ale tibiei si peroneului, sau chiar ambele.

Suntem in locul din corp care precede sau urmeaza piciorul, in functie de sensul de circulatie al energiilor pe care le alegem (densificare sau eliberare). Poate fi faza de trecere a amintirilor fricii, dorintelor sau trairilor din inconstient in constient (sens: genunchi spre picior). Atunci suntem in procesul de *densificare*, in momentul care urmeaza acceptarii constiente a acestora si precede integrarea lor in real (glezna, picior). Dar poate fi vorba si de trecerea de la constient la inconstient (sens: picior spre genunchi). Suntem in procesul de *eliberare*, in momentul care precede acceptarea lor inconstienta si care urmeaza acceptarii lor in real.

Durerile pulpei piciorului, tibiei si peroneului ne vor vorbi de dificultatea noastra de a accepta schimbarile pe care viata (trairile) noastre le pot uneori impune in criteriile exterioare de viata. Dificultatea noastra de a ne schimba opinia sau pozitia fata de un punct de vedere obisnuit al relatiei noastre cu lumea se poate manifesta printr-o durere in aceasta regiune a piciorului, mergand chiar pana la fractura. Aceasta se produce atunci cand tensiunea e prea puternica iar pozitia noastra e atat de inradacinata, infipta in pamant, incat nu poate accepta torsiunea impusa de exterior. Atunci tibia sau peroneul, sau chiar ambele *cedeaza*. Dar simpla *inflexibilitate* a pulpei piciorului inseamna deja ca avem dificultati in a ne *misca*, sa dam gleznei si piciorului posibilitatea de a-si juca rolul de mobilitate, de potential de schimbare al punctului de sprijin in viata. Despre aceste dificultati, de exemplu, ne vorbesc punctele sciatic care se manifesta in aceasta parte a piciorului. E vorba intotdeauna de sciatica cu intreaga ei semnificatie de baza, dar si cu finetea expresiei pulpei piciorului.

Daca tensiunea se manifesta la pulpa piciorului stang, e in relatie cu dinamica Yang (tatal). Ma gandesc acum la Clotilde. Acesta persoana, care a urmat cateva din strategiile mele, a venit sa o consult pentru o problema de sciatica a piciorului stang, resimtita dureros, in mod deosebit la pulpa stanga. Pentru ca lucrase deja cu mine, i-a fost *usor* sa ajunga rapid la *tensiunea* pe care nu o accepta in viata si care cauta sa se elibereze astfel.

Patronul ei, sef al PME si o adevarata caricatura paterna era pe punctual de a o *obliga* sa-si schimbe modul de lucru si sa o constranga sa formeze pe cineva pentru a o asista, in timp ce, pentru motive multiple (si temeri) ea era cumplit de autonoma si solitara. Tensiunea s-a eliberat intr-o sedinta pentru ca a acceptat acesta idee. Totusi tensiunea a reusit sa treaca de genunchi (acceptare), s-a deplasat imediat spre coapsa si sold pentru ca si-a dat seama ca patronul incerca sa o tradeze, el voia de fapt s-o inlocuiasca cu o alta persoana care pare mai usor de *manevrat*. A trebuit sa mai ducem o munca de eliberare a soldului, atat pe plan fizic cat si psihic.

Daca tensiunea se manifesta la pulpa dreapta, e in legatura cu dinamica Yin. Ma gandesc la cazul Claudiei care ma consultase deja pe alte probleme si care a venit sa ma vada pentru o tensiune de tip sciatic la piciorul drept si in mod deosebit pe traiectoria de sub genunchi. I-am explicat, lucrând cu corpul si energiile ei, semnificatia posibila a acestei dureri. A inceput imediat sa planga usurel si mi-a explicat ca traia o situatie chiar dificila la

locul de munca. Trebuia sa ia o decizie importanta pentru cariera sa, cu presiuni deloc neglijabile exercitate de firma (mama). Acesta decizie ii era totusi foarte greu de acceptat si de luat pentru ca trebuia sa abandoneze, prin aceasta decizie, pe cineva pe care-l *proteja* si care avea sa *sufere* mult dupa *plecarea* ei.

Tot ceea ce insemna partea *de jos* a corpului, picioarele, poate fi reprezentat in schema care urmeza. Ne permite sa vizualizam, intr-un mod simplu, ceea ce se intampla aici si cum se intampla.

De fiecare data cand traim tensiuni in aceasta parte inferioara a corpului, acestea sunt semnul ca, raportarea noastra in relatiile cu altul (dorinta, vointa, imposibilitate, incapacitate, frica) sau cu noi insine, traim o tensiune echivalenta, legata fie de incapacitatea noastra presupusa, fie de o incapacitate venita din exterior. Suntem in fata unei atitudini, unui rol sau a unei pozitii in care nu putem, nu stim sau nu reusim sa **fim**.

Vom trece la partea de sus a corpului care insemna brate, umeri dar si ceafa.

D/ MEMBRELE SUPERIOARE

Legate de bust la nivelul umerilor, ne permit sa atingem, sa strangem, sa luam. Ne servesc de asemenea sa aruncam, sa inconjuram, sa sufocam sau sa ingradim. Ne permit sa actionam, sunt vectorii de actiune. Cine spune actiune, spune dominare, putere si a putea! Bratele sunt, din aceasta cauza, cele care ne dau posibilitatea sa actionam asupra celorlalti sau asupra evenimentelor, chiar de a judeca (bratul legii) sau de a taia, deci, prin extensie, de a alege. Putem, datorita lor, sa protejam, sa aparam si sa ne aparam. Ca vector al actiunii si alegerii, bratele permit trecerea de la conceptual la real, la *a face*. Prin intermediul lor, *fiinta* se poate exprima prin *facut*, conceptualul poate trece in real, Yang se poate manifesta in Yin. Ca si picioarele, bratele au doua parti, brat (biceps si umar) si antebrat (radius si cubitus), separate de trei articulatii principale, umar, cot si incheietura mainii. Se termina printr-o piesa de maestru: mana.

Durerile, ranile sau tensiunile pe care le avem in brate sunt semnul ca traim tensiuni ale vointei de actiune asupra lumii exterioare sau interioare. Ne vorbesc de dificultatea de a actiona asupra unui eveniment sau asupra cuiva sa facem sau sa alegem ceva. O dorinta de a actiona, de a stapani sau de a controla care nu va putea sa se realizeze, se va exprima prin aceste tensiuni care pot, ca si in cazul picioarelor, sa mearga pana la ruptura, adica fractura. Aceste dureri de brate mai pot insemna ca avem dificultati de a pune in practica, dupa ce am ales, ideile, proiectele sau conceptele care tin de inima. In functie de punctul precis al bratului, umarului, antebratului, pumnului etc, in care se manifesta tensiunea, vom avea informatii mai precise despre ceea ce *ne impiedica*, dupa parerea noastra, sa actionam. Bratele ne pot *vorbi* de raportul nostru cu puterea si cu posesiunea si in consecinta, capacitatea noastra de a *ceda* sau nu. Ca si pentru picioare, vom studia mai intai axele articulare, apoi bratul, antebratul si mana, acordand un loc special cefei.

UMARUL

Umarul e, pentru brat, echivalentul soldului pentru picior. E articulatia de baza, punctul de ancora, axa principala a bratului. Umarul reprezinta axele conceptuale profunde ale capacitatii noastre si ale vointei de actiune si de stapanire. Umerii poarta urma inconstienta a raportului nostru cu actiunea si a vointei de a stapani lumea. Capacitatea de a actiona, *vointa voluntara*, prejudecatile, intentiile apartin simbolicii umarului. Tot ceea ce vine in legatura cu dorintele noastre profunde de a actiona asupra unui lucru sau asupra cuiva, va avea deci o relatie somatica directa cu aceasta.

Ca si soldul, umarul e *poarta integrarii, poarta Inconstientului*, dar aici in legatura cu actiunea, in timp ce pentru sold era in legatura cu relatia. La acest nivel dorintele si vointa de a actiona emerg, ies la suprafata, pentru a se exprima in real.

Aceasta imagine a *usii* e aici amuzanta pentru ca osul care leaga umarul cu pieptul (sternul) se cheama *clavicula*, ceea ce insemna *micuta cheie*, in latina. Ori, punctul de legatura al claviculei cu sternul se situeaza sub Chakra gatului, care e acela al exprimarii de

sine. Aceasta remarca devine mai interesanta daca ne gandim ca singurul mijloc de exprimare al omului in incarnarea sa este chiar *a face*, actiunea, iar umerii sunt *poarta*.

Tensiunile pe care le resimtim in umeri (varful umarului, trapezul, claviculele, omoplatii) ne vor vorbi de dificultatea noastra de a actiona. Tensiunile inseamna ca intalnim frane / oprelisti, obstacole in dorintele noastre de actiune, mai ales in ceea ce priveste mijloacele. Adica ne simtim impiedicati, nu printr-o lipsa a capacitatii ci prin lipsa asistentei sau prin opuneri exterioare. Gandim (credem) ca lumea exterioara (sau propria noastra cenzura) ne impiedica, nu ne permite, nu ne da mijloacele sau nu ne autorizeaza sa actionam.

Energiile nu pot astfel sa treaca in brate si se blocheaza in umerii nostri.

Nu toti cerebralii, care gandesc mult si actioneaza putin, ma vor contrazice pentru ca ei au, in cea mai mare parte, trapezii foarte incordati, durerosi chiar.

Daca e vorba de umarul stang, tensiunea e in legatura cu simbolica Yang (paterna) si daca e vorba de umarul drept e in relatie cu dinamica Yig (materna). Ma gandesc aici in mod deosebit la Marilyn care a venit sa ma consulte pentru probleme la umarul drept, acuzand dureri foarte puternice. Intrevederea noastra a adus la lumina faptul ca traversa o perioada foarte dificila din cauza fiicei sale. Aceasta, cam iresponsabila sa spunem, a deschis o sala de gimnastica si de dans pentru care a cerut bani mamei sale. Din nefericire inconstienta + criza economica au dus la serioase dificultati. Marilyn care voia sa recupereze sau macar sa protejeze fondurile sale, isi dorea de mai multe luni ca fiica sa sa inceteze aceasta activitate. Dar legal, nu putea face nimic, nefiind girantul. Nu mai avea nici o putere asupra fiicei sale, adica sa o oblige sa inceteze activitatea. S-a simtit deci blocata si nu putea face nimic pentru ca lumea exterioara (legislatie, contracte, fiica) o impiedicau, nu-i permiteau sa o faca. Totul s-a reunit astfel incat umarul drept s-a blocat si i-au produs suferinta, a declansat o periartrita la umarul drept care exprima foarte clar mesajul si ii permitea in acelasi timp sa evacueze tensiunea traita, sub forma durerii.

COTUL

A doua articulatie legata de umar prin brat, cotul reprezinta echivalentul genunchiului. E vorba de o articulatie care pliaza, care lasa, care cedeaza. El da bratului posibilitatea unei mobilitati multidirectionale largind aceasta mobilitate spre toate axele: orizontala si verticala, cu exceptia pozitiei inapoi, invers fata de genunchi care se pliaza doar inapoi. Dificultatea de a ceda in fata unei vointe de actiune prea rigide, se va resimti la nivelul acestei articulatii. Cotul reprezinta "poarta acceptarii" in raport cu actiunea. E de asemenea vorba de articulatia care face legatura intre constient si inconstient, fie in sensul densificarii (de la inconstient spre constient) fie in sensul eliberarii (de la constient spre inconstient).

La acest nivel au loc trecerile de la resentimentele noastre, emotii sau idei de actiune, spre conditia acceptarii lor.

Atunci cand ne doare un cot, asta inseamna ca avem dificultati in a accepta o experienta traita, o situatie. Fiind la nivelul bratelor, aceasta tensiune este in mod necesar in raport cu actiunea, cu *facutul*. Deci, are loc un eveniment sau cineva are un mod de a actiona pe care noi il refuzam, avem dificultati in a-l accepta sau pe care nu-l acceptam decat constransi si fortati. Poate fi vorba, de asemenea, de ceva care trebuie facut, impotriva vointei noastre, sau pe care am fi preferat sa-l facem in alt mod, sau sa nu fim nevoiti sa-l facem. Tensiunea cotului ne spune ca modul de a face, al nostru sau al celorlalti, nu ne convine, perturba obisnuinta de a actiona, credintele sau certitudinile noastre legate de actiunea respectiva.

Daca durerea, traumatismul se manifesta la cotul drept, acestea sunt in relatie cu simbolica Yin (materna) si daca durerile se dezvolta la cotul stang, sunt legate de simbolica Yang (paterna). Exemplu care-mi vine in minte, este cel al lui Christian, care a venit sa ma consulte pentru probleme legate de dureri de umeri si bicepsi. S-a dovedit de fapt ca, practic, toata partea stanga a corpului sau era dureroasa, tensionata. Operat de glandele salivare stangi putin dupa sosirea in Franta, avea mereu tendinta sa se ciocneasca sau sa se loveasca

la cotul stang, inca din acea perioada, care dura de mai bine de 20 de ani. In momentul vizitei sale, suferea in mod deosebit de dureri la nivelul umerilor, apoi mi-a spus, "acum a coborat" la cele doua coate , dominand usor la cotul stang. Viata lui Christian a pendulat (traversat un moment critic) in momentul evenimentelor de independenta din Algeria. In acea epoca, tatal sau a fost ridicat si a disparut misterios. De atunci nu a mai avut niciodata stiri de la el si nu a avut alta solutie decat sa-i accepte moartea.

Cateva luni mai tarziu, glandele sale salivare stangi au inceput sa se sclerozeze. In ciuda numeroaselor tratamente, s-a ajuns la operatie. Operatia "a reusit" perfect. Doar ca, el nu a reusit sa "inghita" ceea ce s-a intamplat si cotul stang a continuat sa-l atentioneze si sa-i comunice suferinta. Dar barbatul trebuie sa fie puternic, si nu si-a exprimat niciodata suferinta. Christian nu a acceptat ce s-a intamplat, ceea ce se facuse si a ramas sensibil. S-a dovedit ca in acea vreme, se confrunta cu probleme si constrangeri de actiune in mediul profesional, pe care a avut dificultati in a-l accepta. Umerii, bicepsii apoi coatele se manifestau foarte dureros, indicandu-i astfel blocajul sau in raport cu actiunea, cu o dominanta pe partea stanga care indica cum ca rana sa "paterna" nu era nici pe departe cicatrizata, "absenta tatalui" nerezolvata, ducea la o dificultate relationala cu "autoritatea" in general.

INCHEIETURA MAINII

Incheietura mainii e articulatia cu mobilitate completa. E legata de cot prin antebrat, permite mainii, vector final al actiunii, sa se miste in toate axele spatiului. La nivelul pumnului (incheietura mainii), mana se leaga de brat, dandu-i toata mobilitatea potentiala. El face legatura intre ceea ce transmite actiunea (bratul) si cea care o realizeaza (mana). Pumnul (incheietura mainii) reprezinta "poarta alegerii", "poarta implicarii", ca si glezna , dar de aceasta data in lumea actiunii. In executarea unei actiuni, bratul este primul vector de transmisie, in timp ce mana este vectorul final si de realizare. Pumnul (incheietura mainii) permite legatura intre cele doua, dand mainii o mobilitate totala, o suplete si o precizie directionala pe care nu ar putea-o avea.

Ea este deci cea care permite mobilitatea, supletea, "rotunjimea" actiunilor noastre si a opiniilor si este proiectia acestor calitati in raport cu vointa noastra si cu cautarile noastre de putere asupra lumii si fiintelor. Este articulatia constienta de reperele noastre fata de actiune si de stapanire a expresiei manifestate a vointei noastre, in timp ce umarul reprezinta articulatia inconstienta a acelorasi repere.

Entorsele, durerile sau traumatismele pumnilor (incheietura mainii) ne vorbesc de tensiunile noastre, de lipsa noastra de suplete sau de siguranta in actiunile noastre, dorintele noastre de a actiona sau opiniile noastre. Ele semnifica faptul ca raportul nostru cu actiunea, ca ceea ce facem este lipsit de siguranta, de soliditate. Intarim pumnii in scopul de a-i "face mai solizi". Tensiunile pumnilor ne vorbesc de asemenea de rigiditatea noastra in actiune, adica de cautarile noastre de putere asupra lumii exterioare (obiecte, materie sau fiinte) si noi insine. Atunci cand ne impiedicam sa *facem*, cand nu ne dam posibilitatea, pumnii (si mainile) se vor incorda si vor suferi. La incheietura mainii sunt puse catusele prizonierilor atunci cand vrem sa-i impiedicam sa actioneze (si la picioare cand vrem sa-i impiedicam sa fuga). Dar si atunci cand vrem sa facem prea mult, atunci cand suntem voluntari sau excesiv de directivi si cand actiunea trece doar prin vointa si in forta, incheieturile vor manifesta opozitia lor si vor calma aceasta dorinta excesiva si aceasta folosire a fortei fiind dureroasa. Maestrul interior ne obliga astfel sa ne calmam.!

Daca durerea, traumatismul sau tensiunea se manifesta in incheietura dreapta, ea e in relatie cu Yin (simbolica materna) si in incheietura stanga cu Yang (simbolica paterna). Acest lucru mi s-a intamplat acum cativa ani, cand practicam aikido de 3 ani. Foarte inflacarat, aveam o tendinta anumita in practica mea de a trece in forta, de a reproduce in fizic, tipul de raport mental pe care-l aveam cu viata. Era evident ca practica regulata si asidua in aikido, imi dadea si avea sa-mi dea progresiv din ce in ce mai multa putere personala asupra lumii exterioare. Riscul se profila la orizont deoarece aceasta putere

asociata cu tipul meu de vointa, urma sa produca un cocktail cu atat mai periculos cu cat nu era voit, acela al unei puteri nestapanite. Maestrul meu interior trebuia sa vegheze deoarece, in timpul unui curs de aikido in Aveyron, incheieturile deveneau din zi in zi mai dureroase, in asa masura incat nu mai putem tine sau "strange" partenerul in exercitii. Nu am mai avut de ales si a trebuit "lasa" sau mai degraba relaxa stransoarea, modul de a tine lumea, si, in acest caz exact, partenerii mei. Nu am inteles acest mesaj imediat si am fost foarte indurerat de acest handicap nedrept impotriva caruia ma revoltam. Timp de 2 ani a trebuit sa-mi bandajez incheieturile inaintea cursurilor, si in practica profesionala, trebuia sa lucrez tinand cont de durere. Aceasta ma obliga sa schimb atitudinea si modul de a lucra. Dupa 2 ani, intr-o zi am inteles cat de mult a fost mentalizata si voluntarizata relatia mea cu lumea. Incepand cu acea zi, nu am mai avut niciodata dureri ale incheieturilor, desi lucreaza toata ziua si uneori chiar intensiv (seminarii, stagii, consultatii, masaje).

MANA

Mana este, asemenea talpii pentru gamba, piesa "maestra" a bratului. Este extremitatea bratului asupra careia se rasfrange toata actiunea a carei realizare finala nu ar fi posibila fara ea.

Mana reprezinta stadiul final prin care actele noastre, finalizarea si finetea lor se realizeaza. Cuvantul "mana" are aceeasi origine cu cuvantul "manifestare", "manifestat". Mana reprezinta la un anumit moment dat, trecerea de la conceptual la real, de la idee la realitate, ea serveste si pentru a "vorbi", la comunicare. Si nu e adevarat doar pentru muti, dar si pentru numeroase culture din lume. Gestic mainilor este adesea mai puternica si marcanta decat vorbele. Numeroase studii au demonstrat importanta gesturilor in comunicare. Ceea ce a fost numit, in acest domeniu, "comunicare non-verbala", pare a avea mai multa importanta decat cuvintele (vedeti lucrarile profesorului Mehrabian). Acest tip de comunicare este primul pe care-l cunoastem si experimentam in viata. De fapt, relatia intre mama si copil, schimburile si semnele de afectiune si recunoastere se fac prin atingere si prin intermediul mainii. Ea este deci un vector de transmisie si de comunicare. Ea serveste actiunea de a da si a primi. Ea poate si sa atinga si sa simta si chiar sa inlocuiasca ochiul. Este deci si un vector de perceptie. Prin intermediul mainii percepem sau transmitem energiile. **Natura** mainilor este religioasa, terapeutica, pacifista. Palma si fiecare deget sunt captorii si emiatorii energiilor noastre. In fiecare din degete incepe sau sfarseste un meridian de acupunctura (vezi *Spune-mi unde te doare*). Acesta determina, prin tipul de energie vehiculat, rolul degetului caruia ii este atasat. O sa vedem in continuare fiecare deget in parte.

Dar ca suport final al actiunii, mana este si vectorul puterii, un simbol al puterii. In numeroase culturi, ea reprezinta puterea regala si chiar divina (a fi in mainile Domnului). Mana ne permite sa strangem, sa tinem, sa incatusam sau sa strivim.

Modul in care este stransa mana cuiva este foarte semnificativ pentru modul in care persoana intrevede relatia cu cel pe care-l saluta. Persoanele care abandoneaza vointa de putere asupra celui alt, dau mana. Regasim, deci, pentru mana, majoritatea rolurilor, simbolice sau nu, care corespund bratului. Diferenta rezida in faptul ca, mana actioneaza in stadiul final, in timp ce bratul, transmite. Putem compara simbolic bratul intreg cu o sageata. Mana este varful acestei sageti, iar bratul este bara acesteia. Miscarea sagetii este transmisa de bara (brat) dar varful (mana) este cel care asigura patrunderea acesteia in tinta.

Durerile mainilor ne vorbesc de raportul cu actiunea manifestata asupra lumii exterioare. Tensiunea, durerea, suferinta mainilor semnifica faptul ca raportul nostru cu aceasta lume este unul de stapanire, de putere, de posesie sau aviditate. Vrem sa tinem prea multe, sa strangem, sa stapanim lumea sau indivizii, prin dorinta de dominare sau prin frica. Mana care se inchide este cea care retine, careia ii e teama ca lucrurile ii scapa, care se apara sau ataca si vrea sa loveasca (pumnul strans).

Din acest motiv le explic uneori pacientilor mei ca viata si tot ce se petrece poate fi simbolizat printr-un pumn de nisip. Daca vrem sa-l avem si sa-l conservam, trebuie sa tinem

mana deschisa, pentru ca daca o inchidem, pentru a pastra nisipul, acesta ne scapa prin toate interstitiile mainii. Mana pacifista sau primitoare este mereu deschisa, in timp ce mana care lupta, care striga razbunare sau cea care ameninta este mereu inchisa. Mainile si pumnii sunt foarte legati si suferintele lor adesea simultane sunt semnul unei dificultati majore in a se lasa prins de lume, a slabi dominatia, posesia sau puterea asupra lumii. Cazul lui Dominique, pe care-l dau exemplu in capitolul despre poliomiela, zugravesce perfect dinamica si suferinta pe care le implica.

DEGETELE

Degetele reprezinta terminatiile "fine" ale mainii. Sunt "detaliile" acestora, si, in consecinta, terminatiile actelor noastre, detaliile actiunilor sau modul nostru de a actiona. Fiecare reprezinta, la randul lui, un detaliu diferit, un mod sau o faza specifica pe care o decodificam datorita meridianului energetic care se termina sau debuteaza in degetul in cauza. Ca element periferic si de finalizare a actiunii, el permite usor individului de a se servi de el ca mijloc de "feed - back", de revenire asupra actiunii. Multumita fiecarui deget si punctelor energetice care se afla la extremitatile lor, putem stimula sau evacua inconfortul, dar eficace, eventualele tensiuni regasite la acest nivel. Din acest motiv, sunt in acelasi timp, locul si mijloacele privilegiate pentru multiple neînsemnate "acte ratate" zilnice care ne par intamplatoare si nesemnificative. Dar nu e niciodata intamplator faptul ca ne taiem, intepam, julim sau scrantim un anumit deget al mainii. E vorba, de fiecare data, de un proces "usor" dar precis, al unei cautari de exprimare sau/si evacuare al tensiunii. Acest proces poate functiona deoarece, punctul energetic situat la extremitatea fiecarui deget, este si un "punct sursa" sau "punct al primaverii". Este punctul renasterii potentiale a energiei, datorita careia poate aparea o noua dinamica sau prin care, vechea dinamica se poate "reincarca" si sa-si schimbe polaritatea.

Propun aici doar, asa cum am facut si pentru degetele de la picioare, semnificatia globala a fiecarui deget si suferintele care vor aparea. Pentru a intelege mai in detaliu toata dinamica situata in spatele acesteia, e suficient sa revedeti *Spune-mi*, in partea dedicata meridianului energetic exact care soseste in degetul respectiv, caruia ii imprima dinamica sa generala.

DEGETUL MARE (dm)

Dm este degetul in care se termina meridianul Plamanului. Este degetul de protectie, de aparare si al reactivitatii in raport cu lumea exterioara. Copiii stiu foarte bine acest lucru atunci cand spun, in toate tarile lumii "pouce, eu ma opresc / pua " sau "pua, eu nu mai joc", sau atunci cand isi sug degetul in momentul cand au nevoie sa fie "asigurati". Faptul ca, in zilele noastre, din ce in ce mai des, copiii nu isi mai sug degetul mare si aratatorul sau inelarul semnifica foarte clar lipsa reperelor si a nevoii lor profunde de securitate. Dm reprezinta securitatea exterioara, protectia prin aparare in timp ce aratatorul si inelarul reprezinta cautarea securitatii, nu prin aparare ci prin unitate. Aceasta nevoie de unitate, interioara si exterioara (pentru sine-insusi si familie) e asociata cautarii de putere, de actiune asupra lumii exterioare.

Dm poate fi si degetul care reprezinta tristetea sau apararea. In toate cazurile, traumatismele (rani, taieturi, entorse, arderi) sau patologiiile dm (reumatisme, artroze) sunt in legatura cu aceste nevoi de protectie, de aparare fata de agresiunea lumii, imaginara sau reala, sau legat de un eveniment trist.

ARATATORUL

Este degetul de la care incepe meridianul Intestinului Gros. Este degetul care reprezinta protectia dar in sensul evacuarii resentimentelor, expulzarea lor in exterior. Acest fapt il face sa fie degetul cererii, autoritatii, acuzarii, amenintarii. Este degetul care ordona, dirijeaza si indica directia, care ameninta. Tensiunile si suferintele acestui deget sunt legate de nevoie de evacuare, in sensul de a nu mai pastra in sine. Trairea este resimtita ca "neacceptabila", ca si cand ar trebui eliminate, mergand eventual pana la sensul cel mai larg al cuvintului "a

elimina' (amenintare). E vorba in general de evacuarea simpla a evenimentului trait care nu ne-a convenit. Durerile acestui deget pot sa exprime si o tendinta excesiva de a da directive sau de autoritate, care e nevoita sa se evacueze dat fiindca e in exces.

MAJORUL

Majorul e degetul in care se termina meridianul Stapanului Inimii. E degetul structurii interioare, al guvernarii interioare a lucrurilor si chiar a sexualitatii ("puterea"asupra altora care aduce placere, ofera placere sinelui). E degetul care reprezinta satisfactia evenimentului trait si al actiunii pe care o exercitam asupra lumii si al carei rezultat ne aduce satisfactie. Tensiunile manifestate aici ne vorbesc de insatisfactiile fata de cursul evenimentelor, fata de dificultatile de a simti placerea sau pe care nu reusim sa le geram in cursul vietii.

INELARUL

Inelarul e degetul de la care incepe meridianul Caminului Triplu. Acest deget al uniunii, al coeziunii lor in noi si al asimilarii lor.

Inelul de logodna sau de casatorie, oricare ar fi forma lui, se pune pe acest deget. Traumatismele sau patologiiile acestui deget ne vorbesc de dificultatea noastra de a "uni", de a unifica in noi sau in jurul nostru. Ne vorbeste de dificultatea noastra de a crea o coerenta intre toate partile noastre si ale vietii noastre pt a-i da un sens acesteia.

DEGETUL MIC

Degetul mic este singurul in care se intersecteaza doua meridiane. Aceste doua sunt cel al Inimii si cel al Intestinului Gros (care incepe aici). Este degetul finetii, al elaboratului dar si cel al emotionalului si al superficialului, al aparentei si chiar al pretentiilor. Acest deget este, de exemplu, redicat atunci cand dorim sa bem ceai intr-o maniera mondena, dand eleganta degetului. Tensiunile resimtite manifesta nevoia de exteriorizare, fie a unei tensiuni de ordin emotional, fie a unei tendinte spre superficialitate sau de subiectivitate. Ele inseamna ca suntem prea implicati in rolul pe care-l jucam sau parem a-l juca, si insuficient in cel natural, de a fi. Este, in cele din urma, degetul emotionalului.

BRATELE (BICEPSII SI UMERII)

Bratul se situeaza intre umar si cot. Am vazut mai devreme in detaliu ce reprezinta ambele articulatii. Sa amintim aici doar ca umarul si omoplatul sunt reprezentarea raportului inconstient cu actiunea. Ele reprezinta "poarta inconstientului", punctul de emergenta, resurgenta inconstientului in raport cu actiunea asupra lumii si fiintelor (inclusiv noi insine). Cotul este, "usa, bariera" acceptarii. Bratul, construit in jurul osului humerus, reprezinta ceea ce e intre cele doua si le leaga.

El reprezinta proiectia de la faza de trecere a vointei sau dorintei de actiune, de la inconstient la constient. Suntem in procesul de "densificare", in momentul care precede acceptarea constienta a acestuia. Dar mai poate fi vorba si de trecerea de la constient la inconstient. Suntem in acest caz in procesul de "eliberare", in momentul care urmeaza acceptarii constiente a acestuia si care precede inconstientul.

Tensiunile resimtite in brate (puncte dureroase, crampe, nevralgii) sunt manifestarea dificultatii de a actiona pe care o resimte o persoana. Memoria si ranile inconstiente profunde ale unui individ in raport cu capacitatea sa de actiune care urca la suprafata si pe care acesta refuza sa o accepte, se vor manifesta prin dureri ale bratelor, fracturi ale umarului, atunci cand amintirile, memoria care apare la suprafata sunt prea puternice sau bulverseaza prea tare structura credintelor personale sau alegerile din viata persoanei respective. Esecul personal, imposibilitatea de a realize ceva pe plan profesional sau familial, fricile fata de actiune sau de consecintele ei, vor alege sa se exprime, daca e nevoie, prin dureri sau traumatisme ale bratelor.

Poate fi vorba de trairi si experiente pe care individul le-a acceptat in onstientul lui, in mental, dar pe care nu poate sau nu este inca pregatit sa le accepte in interiorul lui. Poate fi

cazul unei persoane care a trebuit sa cedeze ceva pe care-l considera important pentru el (proiect, realizare tehnica, promotie) si pe care l-a inteles si acceptat in mentalul lui. Totusi in interiorul lui, aceasta persoana nu-l accepta. In ciuda oricarui rationament logic pe care l-a inteles, persoana refuza sa integreze faptul in interiorul ei.

Daca durerea sau traumatismul se situeaza la umar, inseamna ca e legata de structura profunda, de credintele si valorile inconstiente ale persoanei in raport cu actele sale. Dace se manifesta la nivelul bratelor, muschilor, suntem in prezenta unei manifestari mai putin "grave" pentru ca e mai putin ancorata in structura.

Cand tensiunea, durerea sau fractura se situeaza la bratul drept, e in relatie cu Yin, simbolica materna si toate reprezentarile ei. Daca se exprima in bratul stang, e in relatie cu Yang, simbolica paterna si toate reprezentarile sale. Voi relua aici exemplul lui Christian pe care l-am dat in paragraful anterior consacrat cotului. Tensiunea profesionala pe care o traia se exprima clar in brate, umeri si coate. El se gandea ca nu poate actiona sau ca lucrrurile nu se petrec cum ar fi vrut, din cauza lumii exterioare (umerii). Stia si intelegea inconstient logica acestora (brate) dar avea dificultati sa le accepte si sa le admita, sau macar sa le recunoasca (coate), pentru ca, fara indoiala, gasea situatia ca fiind injusta sau nejustificabila in ceea ce-l priveste. Ea nu putea deci sa fie admisa constient si energia ramanea blocata in dreptul coatelor.

ANTEBRATUL(CUBITUS, RADIUS)

Antebratul se situeaza intre cot si incheietura mainii. Am vazut mai devreme ca cotul reprezinta "bariera acceptarii" si ca incheietura mainii este "bariera implicarii", in sensul alegerii (si nu al deciziei ca pentru glezna). A. este prima etapa de trecere a vointei de actiune in lumea realizarii.

Atunci cand vrem sa facem (sau se intampla) ceva care atinge memoria noastra profunda (inconstientul) si pe care-l acceptam (cotul), trebuie sa alegem si sa facem tot ceea ce ne va inlesni realizarea lui. Daca aceasta realizare e dificila pentru ca avem, de exemplu, dificultati in a alege mijloacele, se vor dezvolta tensiuni, suferinte, crampe ale antebratelor, in general spre incheietura mainii, fracturi de cubitus sau de radius, sau chiar ale ambelor. Suntem intr-o parte a corpului care precede sau urmeaza mainii si incheieturii, dupa sensul de circulare a energiilor pe care le alegem (densificare sau eliberare). Poate fi vorba de o faza de trecere, de la inconstient la constient (sens cot - mana). Atunci suntem in procesul de "densificare", in momentul care urmeaza acceptarii constiente si precede trecerea in real (incheietura, mana) prin actiune. (*a face*). Dar poate fi vorba si de trecerea de la constient la inconstient (sens mana - cot). In acest caz, e vorba de procesul de "eliberare", de momentul care precede acceptarea inconstienta si care urmeaza trecerea in real.

Durerile antebratului, cubitusului sau radiusului ne vor vorbi de dificultatile de a accepta actiunile, intamplarile pe care existenta ne poate face sa le cunoastem sau implinim in viata. Dificultatile noastre de a alege sau de a ne opri asupra mijloacelor de actiune, noi, diferite de obisnuinta sau de credintele noastre, se pot manifesta printr-o durere la aceasta regiune a bratului, mergand chiar pana la factura (a se vedea cazul Clarei din capitolul "fractura"). Acestea se produc atunci cand tensiunea este prea puternica si cand blocajele in raport cu actiunea sau cu alegerea sunt puternic ancorate, foarte rigide pentru a nu spune ca sunt ajunse in stadiul de fosilizare, care nu pot admite "tensiunea" (obligatie de schimb) impusa de exterior. In acest caz cubitusul sau radiusul, sau ambele "cedeaza". Dar simpla jena inseamna ca deja avem dificultati in a ne "misca", sa dam incheieturii si mainii, posibilitatea de a-si juca rolul de mobilitate, de potential de schimbare a lumii sau de tipul de actiune in viata.

Daca tensiunea se manifesta la nivelul antebratului stang, este in relatie cu dinamica Yang (total) si cand se manifesta la antebratul drept, ea e in raport cu dinamica Yin (materna).

CEAFA

Ceafa este partea corpului care se situeaza intre cap si restul corpului. Ea face legatura intre creier si executantii lui, care sunt bratele si picioarele. Incepand cu plexul cervical, care se situeaza la baza sa, toate vointele si deciziile de actiune sau de relatie vor fi trimise in directia organului sau membrului cel mai potrivit pentru realizarea lor. Ceafa este deci, locul in care dorintele sau vointa nu au iesit la suprafata, nu au inceput sa apara si nu au declansat inceputul unui gest fizic. Ele nu au fost inca in raport cu exteriorul. Astfel ceafa reprezinta punctul de trecere de la conceptual (creier, idei, concepte, dorinte, vointe, a vrea, etc) spre real (actiune, realizare, relatie, expresie).

Tensiunile, suferintele sau blocajele cefei exprima dificultatea sau incapacitatea noastra de a face sa devina realitate dorintele, ideile, conceptele, vointele... Totusi, spre deosebire de tensiunea umerilor, care are aproape aceeasi semnificatie, ne aflam, vorbind de ceafa, in stadiul in care ideile nu au ajuns "la poarta" trecerii la actiune. Asta inseamna ca nu putem face ca lucrurile sa devina realitate, *pentru ca ne gandim/ credem ca nu suntem capabili*. Incapacitatea este din partea noastra, in timp ce pentru blocajul umerilor, ea venea din partea celorlalti, din lumea exterioara.

Iradierarea spre unul din umeri, care poate exista paralel, ne va da indicatii suplimentare ale simbolicii Yin sau Yang a carei imagine, reprezentare interioara, ne face sa ne gandim ca nu suntem capabili.

Cazul cel mai obisnuit si cel mai simplu la care ma gandesc, este cel al torticolisului. Aceasta tensiune a cefei arata un efect fizic direct, uneori chiar foarte dureros, care ne impiedica sa intoarcem capul la dreapta sau la stanga. Or care este semnificatia universala a gestului de a intoarce capul spre dreapta sau spre stanga? Practic in toate culturile lumii, aceasta miscare vrea sa spuna "nu". Este semnul dezacordului, al refuzului, al neacceptarii a ceea ce se intampla sau a ceea ce altul spune sau face. Torticolisul ne impiedica sa facem acest gest. El semnifica incapacitatea noastra de a spune "nu" cuiva sau unei situatii. Ne gandim ca nu avem dreptul, posibilitatea sau capacitatea sa o facem. In capitolul destinat torticolisului, dau exemplul lui Bernard care e foarte reprezentativ pentru acesta.

Putem imagina si rezuma marile axe ale partii "inalte" a corpului nostru, bratelor, umerilor si cefei noastre, in schema care urmeaza. Ea ne permite sa vizualizam simplu ceea ce se intampla si cum se intampla.

MEMBRELE SUPERIOARE

De fiecare data cand avem tensiuni in acesta parte superioara a corpului, acestea sunt semn ca, in raport cu actiunea (dorinta, vointa, imposibilitatea, incapacitatea, frica), sau cu puterea asupra lumii si fiintelor, noi traim o tensiune echivalenta, legata fie de incapacitatea noastra presupusa (ceafa), fie de o incapacitate venita din exterior (umeri). Ne aflam in fata a ceva ce nu putem, nu stim sau nu reusim sa-l facem.

E. AFECTIUNILE SISTEMULUI OSOS SI ARTICULAR

ALGODISTROFIA

Algodistrofia, numita si neuro-algodistrofia, este sindromul de tip reumatologic al carui mecanism este destul de putin cunoscut medical. Fenomenul principal identificat este cel de durere. Aceasta poate fi de ordin circulator, cutanat, muscular, articular sau osos. Oricare ar fi cazul, ea e insotita in timp de o degradare a sferei fizice atinsa de algodistrofie. In anumite cazuri, durerea poate fi cea care determina persoana la suicid. Unul din rarele raspunsuri pe care medicina clasica le da este cel al "tranchilizantelor" si al injectiilor cu calcitonine. Acesta este un semn clar al legaturii directe care exista intre algodistrofie si starea "nervoasa" a persoanei.

De obicei algodistrofia apare ca urmare a unui traumatism fizic sau psihic. De aici ea isi ia semnificatia. Ea ne vorbeste de fapt de un soc, de o rana dureroasa pentru noi dar greu de

exprimat. Locul in care se manifesta ne indica sensul ranii, si prin lateralitate si partea corpului atinsa, descoperim ce nivel al vietii noastre este vizat.

Un exemplu ne permite sa ne imaginam acest caz. E vorba de o copila de 9 ani care a fost adus sa o consult de catre mama ei, pentru ca suferea de algodistrofia gleznei si a piciorului stang. Medicii consultati nu au putut sa-i dea un raspuns, ba chiar i-au prezis ca "va sfarsi intr-un scaun cu rotile". Si dupa manifestari, ea chiar parea sa apuce pe acest drum.

Mama ei a decis, in disperare de cauza, sa vina sa ma vada. Micuta Julieta a sosit, mergand cu doua bastoane si cu incapacitate totala de a pune piciorul pe pamant.

Ce s-a intamplat cu Julieta? tocmai isi pierduse tatal, care a decedat brusc. De ceva vreme, destul de importanta pentru ea, isi distrusese imaginea in ochii lui Julieta, pentru ca "incarcase sa-si rezolve" problemele in alcool. Era foarte dificil, aproape imposibil, pentru Julieta. sa recunoasca acest fapt si sa admita suferinta. Ea a inceput, cu 15 zile inainte de moartea tatalui sau, sa resimta dureri la glezna stanga.

Tatal sau a sfarsit prin a "pleca" definitiv si Julieta. nu a stiut unde se afla si nici de ce sa se sprijine. Nu mai exista tatal pe care sa se sprijine, nici reprezentarea fortei, cu atat mai mult cu cat imaginea acestuia incepuse sa se degradeze, chiar sa se descompuna. Durerea ei era imensa dar Julieta nu si-o putea exprima. Ea s-a folosit atunci de glezna si de piciorul stang care au inceput sa se demineralizeze (sa se descompuna si ele) si sa-i faca un rau cumplit. Am dus o munca de identificare si de dedramatizare a memoriei emotionale, apoi de reconstruire a acesteia, dar si o munca importanta de reechilibrare a energiilor. M-am ajutat de un medic homeopat pentru a ajuta remineralizarea. Dupa doua sedinte (15 zile), Julieta a lasat bastoanele si s-a intors la scoala mergand in ambele picioare. Uimirea doctorului scolar a fost atat de mare incat a acuzat-o de simulare, *pentru ca, altfel, era imposibil sa mai poata merge din nou!* A fost nevoie de inca doua sedinte pentru a opri recidiva care a inceput imediat din ziua urmatoare acestei atitudini negative venita din partea unei persoane insarcinata sa reprezinte « autoritatea » (simbolica paterna).

GUTA /INFLAMATIA ARTICULARA

In acest caz mesajul este dublu. Ne aflam intai de toate intr-o patologie de tip inflamator. Exista, prin urmare, prezenta furiei, emotiilor negative neexprimate. Apoi aceasta **inflamatie articulara** se situeaza, asa cum o indica numele ei, la nivelul articulatiilor. La ce servesc articulatiile? Servesc miscarii. Ele permit mobilitatea diferitelor parti rigide ale organismului, care sunt oasele. Inflamarea acestor articulatii face miscarea dificila, uneori imposibila, pentru ca poate merge pana la deformarea cartilajelor.

Prin urmare, **inflamatiile articulare** ne vorbesc in general de dificultatea noastra de a ne misca, de a schimba, de a lasa. Aceasta dificultate pare a fi legata de furiile interioare neexprimate sau neadmise, fie impotriva lumii exterioare, fie impotriva propriei persoane. In orice caz, suntem in prezenta unei incapacitati datorate unei stari emotionale negative, al carei beneficiu ascuns este de a putea justifica imposibilitatea sau dificultatea de miscare. Starea emotionala de fond, structura sa colerica, serveste la darea reportarea responsabilitatii spre exterior.

Guta este o inflamatie acuta care se situeaza in principal la nivelul articulatiilor si in mod deosebit la nivelul degetului mare. Se intampla ca excesul de acid uric, in special cand nu e tratat, se manifesta la rinichi sub forma de calculi sau la nivelul urechilor, pe marginea pavilionului.

In cazul gutei, putem descifra semnificatia celor doua modalitati. Mai intai, localizarea preferentiala la nivelul degetului mare. In mod global, aceasta ne vorbeste de raportul nostru cu lumea materiala dar si cu tecutul.

Acest raport cu trecutul este intarit de originea uneori *ereditara* a acestei inflamatii. A doua precizare vine de la originea frecventa a acestei gute, uneori legata de obiceiurile alimentare, foarte incarcate in proteine si aminoacizi. Or, aceasta alimentatie este cea mai incarcata de energie *materiala*, grea in principiul *animal*, legata de originile umanitatii.

De aici rezulta ca guta, pe langa sensul general de a fi o inflamatie articulara, ne precizeaza ca dificultatea noastra de a ne misca este asociata cu fricile materiala si structurale. Mediul inconjurator sau materia ne impiedica constient sau nu, si acest lucru devine insuportabil. Dar suntem incapabili sa ne miscam pentru ca suntem cu adevarat in structural in punctul in care poate afecta rinichii sau urechea. Or, oasele, rinichii si urechile sunt gerate toate de principiul energetic al apei, care e principiul care se ocupa de structurile profunde. (credinte, educatie, frici, arhetipuri.)

ARTRITA

Artrita este o inflamatie acuta sau cronica a unei articulatii. Aceasta inflamatie este in cea mai mare parte de tip reactiv si auto-imun. Degradarea articulara si osoasa semnaleaza caracterul autodistructiv ale acestei forme de reumatism. Cat despre inflamatie, aceasta vorbeste de focul furiei retinute sau de incendiul furiilor multiple care devin modul de comunicare obisnuit. Cand degenereaza, ea devine uneori o poliartrita evolutiva. Aceasta forma grava, de tip auto-imun, marcheaza cu forta, semnul profund al maladiiei. Putem descoperi acest sens in capitolul urmator, consacrat poliartritei evolutive.

POLIARTRITA REUMATOIDA/ POLIARTRITA CRONICA EVOLUTIVA

Poliartrita reumatoida sau cronica evolutiva este un tip particular de artrita grava. In acest caz particular, mainile sunt in general atinse prima data. Ce ne spun mainile atunci cand sunt bolnave? Durerile mainilor ne vorbesc, dupa cum explicam in capitolul despre maini, de raportul nostru cu actiunea manifestata asupra lumii exterioare.

Sa ne amintim insa caracterul inflamator si distructiv al artritei, al maladiilor auto-imune. Acestea sunt maladii de aparare in care organismul nu-si mai recunoaste propriile sale celule si incepe sa le combata si sa le distruga ca pe agenti straini periculosi. Aceasta maladie este degenerativa in sensul ca nu mai respecta legile naturale ale recunoasterii organice.

Poliartrita vorbeste de incapacitatea noastra de a ne recunoaste, de a ne vedea sau a ne accepta asa cum suntem. Aceasta dificultate a recunoasterii a ceea ce suntem, este adesea agravata de cautarea *responsabilitatilor exterioare*. Suntem in lupta cu lumea care nu ne intelege, nu ne recunoaste, nu ne iubeste, cand de fapt este vorba de propriile noastre probleme. Ne judecam viata intr-o maniera maniseista (religie in care principiul binelui se opune principiului raului) si totul e bine sau rau si situatiile le traim in termeni de nedreptate sau de dreptate. Aceasta permanenta strategie conflictuala si de defensiva compulsiva, care nu este pusa in practica pentru a face rau, ne autodistruge crezand ca distruge lumea pentru a ne apara.

Eu cred ca putem exemplifica toate acestea cu cazul lui Dominique. Aceasta femeie de 40 de ani era atinsa de poliartrita reumatoida. Generoasa si pasionala, aceasta femeie avea un raport cu lumea care era un raport de putere inconstient foarte dezvoltat. In lupta permanenta cu viata si oamenii, ea se comporta automat fara sa tina seama de tot ceea ce exista in jurul ei. Generozitatea sa naturala usura aceasta trasatura si facea ca cei care o inconjurau sa se acomodeze, fiecare in felul lui, cu aceasta atitudine caracteriala. Si-a ales un sot care-i convenea, puternic si musculos dar fragil in actiuni si viata. S-a vazut deci *nevoita* sa actioneze, sa faca, sa conduca si sa faca lucrurile in locul lui pentru ca, gandea ea, *el nu e capabil*. Aceasta relatie de putere nu era totusi bine traita in interiorul ei si a dus la declansarea acestui reumatism particular al celor doua incheieturi ale ambelor maini pentru ca este inainte de toate *evolutiv* si nu stim sa-l oprim (asupra lui nu putem avea nici o putere).

Este vorba, de asemenea, asa cum am indicat si mai sus, de o afectiune auto-imuna, adica de o afectiune in care organismul se distruge el insusi pentru ca nu mai recunoaste propriile sale celule, pe care le percepe ca celule *inamice*...Oare de ce organismul lui Dominique credea ca celulele incheieturilor sale si ale mainilor sunt inamice? Folosirea lor pervertita spre putere

facea/determina ca partile corpului sa devina daunatoare in sensul ca permiteau acestei femei comportamente la randul lor daunatoare, pentru viata sa, stabilitatea sa, fericirea si realizarea Propriului Drum in Viata. Oare aceasta utilizare era daunatoare in realizarea Legendei Sale Personale. De atunci Dominique a facut un pic de pace si dragostea a gasit un loc in viata sa. Hazardul face ca ea sa traiasca o faza de remisiune de mai multe luni (aproximativ 2 ani).

Se pare ca o anumita descarcare considerata in raport cu absolutul stapaneste totul si o gestionare diferita a furiilor retinute sau exprimate permit scaderea presiunii, inflamatiei si a consecintelor distructive pe care le presupune.

Primul lucru de care artrita sau poliartrita are nevoie este pacea, pacea interioara si sa inteleaga ca ea nu dauneaza. Este foarte interesant, pentru a nu spune esential chiar, ca remisiunea spontana care se produce uneori in aceasta patologie grava are loc la femei in timpul sarcinii. Sarcina are o actiune pacificatoare? Obliga oare la descarcare, renuntare? Nu e ceva care se face fara a fi nevoie de profesor, natural?

ARTOZA

Artroza este o atingere articulara care se caracterizeaza printr-o degradare a cartilajului si printr-o uzura consecutiva a acestei degradari. Se constata de asemenea in paralel o densificare osoasa dureroasa, e adesea legata de imbatranire.

Artroza este inca o data demonstrarea acestei capacitati a corpului nostru de a ne informa asupra a ceea ce nu merge. Sa vedem impreuna.

Artroza atinge articulatiile, adica ceea ce permite miscarea, schimbarile de directie. Atunci cand ea e prezenta intr-o parte a corpului, ea face ca mobilitatea acesteia sa fie mai dificila, mai mult chiar, dureroasa. Ea se manifesta prin degradarea si uzura cartilajelor, adica a acestor *verisoare* in acelasi timp suple si rigide ale caror suprafete alunecoase permit frecarea uneori foarte importanta in functie de articulatie. Structurile osoase apropiate, in cele din urma, au tendinta sa se densifice.

Analizind toate acestea, se poate deduce cu usurinta ca artroza ne vorbeste de dificultatea noastra in fata miscarii sau a schimbarii.

Frica de aceste miscari, de schimbare ne fixeaza, ne face sa pierdem supletea si capacitatea de a lasa sa alunece (cartilajele). Ne opintim asupra certitudinilor si credintelor profunde (oase), facandu-le astfel mai dense, mai grele si mai putin mobile. Astfel viata nu circula la fel de bine prin noi (desi este mobila). Or, intotdeauna la nivelul robinetelor (unde apa nu mai circula) se depune calcarul.

De asemenea putem intelege de ce artroza avanseaza odata cu varsta, pentru ca cea mai mare parte din noi se fixeaza, devin mai rigizi imbatranind si sunt din ce in ce mai putin deschisi la schimbare si miscare.

Bine inteles, partea corpului unde se manifesta artroza precizeaza foarte clar de ce tip de schimbare sau miscare ne este teama. E suficient pentru a decoda sensul exact, sa ne raportam la lexical articulatiei in cauza. Sa luam un exemplu: cel al lui Jean-Pierre imi pare graitor. Acest om de 48 de ani a venit sa ma vada pentru o problema de artroza a cefei cu iradierii dureroase in umarul stang. Reumatologul sau l-a diagnosticat cu artroza cervicala care genera aceste dureri in umarul stang, limitand anumite miscari ale bratului. Tratamentul antialgic al reumatologului nu l-a ajutat pe Jean-Pierre care a venit sa ma consulte la sfaturile unui prieten.

Ce se intamplase in viata lui Jean-Pierre? Despre ce ne vorbea aceasta artroza? Asa cum am vazut mai sus, era vorba de o frica de miscare, de schimbare. Aceasta avea loc la ceafa (vedeti ceafa) si crea dureri in umarul stang (vedeti umar). Descifrarea suferintei lui Jean-Pierre ne-a permis sa spunem ca era vorba de ceva pe care el avea dificultati in a-l accepta sau in a-l refuza (ceafa). Ceea ce s-a intamplat a fost trait ca o canstrangere sau o impiedicare de a actiona datorata unei surse exterioare (umar) care era un barbat sau o autoritate, o ierarhie (partea stanga).

Acest decodaj a fost fulgerator pentru Jean-Pierre. A inteles ca durerea si artroza veneau dintr-o situatie profesionala pe care a trait-o in urma cu cateva luni. El a fost surprins sa-si aminteasca faptul ca efectiv artroza sa a aparut la putin timp dupa debutul tensiunii sale profesionale. De mai multe luni, in societatea in care lucra Jean-Pierre, aveau loc restructurari, care se desfasurau intr-o maniera pe care Jean-Pierre nu o agreea. Traia aceasta experienta cu greu pentru ca trebuia sa aplice decizii care nu-i apartineau, venite de la superiori si care-i erau impuse. In plus, trebuia la randul lui sa le impuna inferiorilor sai, cu vinovatia implicata de aceasta situatie. Doar ca-si spunea: "la 48 de ani nu sunt bine plasat pentru a *discuta*". Acesta frica finala a adaugat o tensiune asemenatoare cu cea fixata la Jean-Pierre, osificat fizic, si el suferea foarte mult, privind situatia din acest punct de vedere. Descoperirea sursei suferintei fizice si morale, i-au permis sa faca alegeri si sa ia decizii in concordanta cu natura sa, tinand cont de dificultatea contextului. In zilele care au urmat primelor doua sedinte, din corp si bine inteles din spirit, durerea a disparut complet.

COXARTROZA / DURERILE SOLDULUI

Coxartroza e o artroza a capului femurului si locul ei de fixare e la nivelul soldului. Soldul reprezinta articulatia *primara*, bazica, *mama*, a membrilor inferioare. De la el pleaca toate miscarile (potentiale) ale acestor membre. El reprezinta axa bazica a lumii noastre relationale.

Aceasta e *Poarta a Inconstientului Relational*, punctual prin care elementele Inconstiente tasnesc spre Constient. Schemele noastre profunde, convingerile despre relatia cu ceilalti si cu lumea, si modul in care o traим sunt reprezentate somatic de sold. Orice tulburare constienta sau nu ale acestor niveluri va avea repercusiuni la nivelul unui sold. Impreuna cu bazinul si cu zona lombara, soldurile sunt locul puterii noastre profunde, cat si al capacitatii de mobilitate si suplete interioara si exterioara. Pornind de la ele, *fiinta* noastra e in relatie cu lumea.

Problemele soldurilor, durerile, tensiunile, blocajele, ne arata ca traversam o situatie in care *baza* credintelor profunde e adusa in discutie. Faptul ca aceasta articulatie, care este sprijinul prim si fundamental al piciorului, ne lasa, ne parasesc, semnifica faptul ca punctele de spijin interioare fundamentale, credintele interioare, in raport cu viata ne parasesc de asemenea. Suntem din plin in notiunea de tradare sau de abandon, fie ca sunt facute de noi sau de altii.

Daca e vorba de soldul stang, suntem in cazul unui eveniment de tradare sau de abandon legat de simbolica Yang (paterna). Ma gandesc aici la o persoana numita S care a venit sa ma vada intr-o problema de artroza a soldului stang, cu putin inainte de operatie. Dupa ce am lasat-o sa vorbeasca de suferinta mecanica, i-am cerut sa vorbeasca putin mai mult de viata sa intrebando: "ce om v-a inselat sau abandonat in ultimile luni?" in ciuda surprizei, ea mi-a marturisit ca si-a pierdut sotul cu 3 ani in urma, dar ca nu vedea legatura intre cele doua evenimente. I-am explicat progresiv procesul inconstient care a pus tot acest timp inainte de a se elibera astfel (prin durere).

Ea a recunoscut ca a trait efectiv disparitia sotului ca un abandon asociat cu resentimente de nedreptate. Dupa doua sedinte de masaj Shiatsu si de lucru asupra acestei amintiri, soldul ei s-a eliberat astfel incat in cea de-a doua saptamana ea a avut 2 zile intregi fara sa resimta cea mai mica suferinta. Temerile sale, *obligatiile* sale profesionale, au determinat-o sa ia, in ciuda a tot ce se intamplase, hotararea de a se opera; iar eu am lasat-o libera sa aleaga. Operatia a *reusit perfect* si a facut sa taca durerea.

Un an si jumatate mai tarziu ea a revenit sa ma vada pentru aceasta problema dar de data asta la soldul drept. Era clar axa nu eliberase nimic din tensiunea interioara. Rana sufletului nu se cicatrizase deloc si a cautat un alt punct pentru a se exprima. Am impins-o mai departe in exprimarea trairilor sale si a terminat prin a *marturisi* ca, in plus, dupa disparitia sotului sau, a avut indoilei majore despre fidelitatea sa incat se gandeaa chiar ca o inselase. Ea se simtea tradata in pozitia de sotie. Deci nu era surprinzator ca Inconstientul avea nevoie de a elimina, la nivelul soldului aceasta rana care era inca departe de a fi inchisa

pentru ca era intretinuta de indoiala. A fost pe dreapta pentru ca feminitatea era in cauza, dar mai ales pentru ca stanga nu mai putea *vorbi*.

Daca e vorba de soldul drept, suntem in situatia unei traii de tradare sau de abandon a simbolului Yin (matern). Ma gandesc aici, pe langa exemplul precedent, la propriul tata. El a lucrat intr-un birou public in care din ce in ce mai multe lucruri si comportamente i-au devenit dificil de tolerat, pentru ca ele *tradau* ideea ca era vorba de serviciul public. Dar cum sa iesim din aceasta situatie? El a cazut intr-o zi si s-a lovit la soldul drept.

Putin cate putin, durerea a crescut incat a devenit dificil sa poata face corect lucrul. Taran de origine si avand un dezvoltat simt al datoriei si de respect fata de angajamente, a fost si mai *contrariat* atunci cand l-au sfatuit *sa-si ia concediu medical. Nu pot accepta acest lucru pentru ca ar insemna ca ceilalti vor face munca in locul meu*, - zise el in acea vreme. Ar fi fost o tradare suplimentara din partea sa.

A hotarat sa iasa la pensie anticipat, desi, facand aceasta alegere, pierdea foarte mult financiar, nefiind foarte departe de pensionarea la termen. Nu putea totusi sa inteleaga semnificatia inconstienta a ceea ce se intamplase. A plecat sa ajute o persoana, dintre cunostintele sale, sa infiinteze o crescatorie de porci. Debutul a fost promitator dar experienta tradarii s-a reluat. Persoana a inceput sa-i faca in fiecare zi noi probleme, reducandu-i de fiecare data munca pe care o efectua. Pana in ziua in care o picatura de apa mai mare ca celelalte (distrugere accidentala) a determinat rasturnarea paharului. Durerea soldului drept, care luase forma unei coxartroze s-a amplificat si la putin timp a parasit acest angajator care i-a dezamagit increderea si s-a dus sa se opereze.

Poate ca, daca as fi *stiut* in acea vreme (acum 30 de ani), as fi putut evoca necesitatea pe care o avea de a exprima *tradarea sau abandonul* simbolic. El traise deja, din tinerețe aceasta tradare, atunci cand, revenind din captivitate dupa razboi, a constatat ca tatal sau abandonase o frumoasa ferma in care traise inaintea razboiului. Totusi, il indrumase in mod expres sa nu o faca. Constatand ca tatal sau a vandut aceasta ferma pentru a cumpara alta in alta parte, a decis sa-si paraseasca familia pentru a lucra in uzina. Am zis *poate* pentru ca nu suntem intotdeauna gata sa auzim anumite lucruri si pentru ca nimeni nu poate trai sau schimba Legenda Personală a altuia.

CRURALGIA

Cruralgia este, ca si sciatica, o intepatura care *blocheaza* nervul crural, uneori complet si ne impiedica sa mergem, sa ne deplasam sau chiar sa stam in picioare. (a se vedea capitolul picioare). E foarte important sa ne intrebam, dupa locul atins, ce se intampla in viata relationala. Care e persoana spre care nu vrem sa mai mergem, cu care nu mai vrem relatii ca cele existente azi, sau mai simplu nu mai vrem relatii deloc? Spre ce avem dificultati sa ne indreptam? Care e schimbarea materiala de care ne e frica? Ce lucru sau fiinta la care ne gandim *sa-l posedam*, ne scapa?

Cruralgia este foarte interesanta pentru ca aceasta intepatura a nervului crural se manifesta, printre altele, la barbati prin dureri, uneori foarte jenante, intr-unul din cele 2 testicule, provocand uneori chiar umflarea aceluia care este pe partea nervului crural atins. E util sa punem intrebari in legatura cu umflatura? In orice caz, aceste intrebari pot da raspunsuri particulare *graitoare* chiar daca ele nu sunt obligat bine venite sau acceptate, in special in relatiile de cuplu.

FRACTURA

Sa dam un sens unei fracturi mi se pare evident. Trebuie vorbit de fapt prin ea insasi ca e vorba de o spartura / ruptura. Aceasta spartura se produce in tot ceea ce e structural si dur in corpul nostru, adica la nivelul scheletului, a oaselor. Fracturile sunt deci atingeri ale structurii noastre profunde care se sparg pentru a elibera tensiunea intalnita pe drum.

Este important sa ne intrebam despre ceea ce e supus la tensiuni puternice in viata noastra, despre ceea ce rezista si risca sa se sparga datorita lipsei de suplete. Care este modul obisnuit de a gandi, convingerile profunde si structurale care sunt perturbate de

trairea momentului. La ce schimbari de comportament, de convingeri sau de directie suntem in curs de a rezista? Fabula stejarului si a trestiei ne poate ajuta sa reflectam asupra acestui subiect.

Locul fracturii vine sa descifreze sensul global si ne permite sa precizam domeniul vietii in care exista tensiunea. Oare este in relatiile noastre cu ceilalti sau cu lumea (picior), in actele noastre, in modul de a actiona sau de a suporta actiunile celorlalti (brate) ? Are dificultati relationale cu o femeie sau o intreprindere, vis-à-vis de cineva care nu mai stie pe ce picior sa danseze sau cui sa opuna rezistenta in a avansa, in a merge mai departe, de exemplu (e vorba de picioare si mai exact de glezna dreapta). Va fi indicat sa ne raportam in consecinta la capitolul care priveste fiecare din partile corpului care a suferit fractura pentru a afla sensul sau.

Ma gandesc aici la cazul Clarei. Aceasta tanara adolescenta (12 ani), traia o situatie dificila in familie. Din diverse motive tatal sau genera o tensiune paterna si conflictuala in familie. Uneori se intampla, prin dezordinea si atitudinea sa relationala a provocat crize si in plus amenintarea ca o da afara devine argumentul definitiv. Oare, acest tata reprezinta totul pentru Clara. L-a plasat intotdeauna pe un pedestal. Imaginea sa era sacra si nu trebuia ca cineva sa-l critice.

Totusi, atitudinea tatalui sau devenea excesiva, aceasta imagine incepea sa se lezeze. In cateva saptamani, primul semn al impactului evenimentelor au fost notele Clarei la scoala, au devenit mai slabe, desi facuse mereu parte din cei mai buni. Apoi, intr-o zi, intr-o ora de sport, *prin intamplare* un baiat (!!!) a lovit-o si i-a fracturat incheietura stanga.

Era evident ca ea traia o fractura in viata sa. Imaginea acestui *barbat puternic* s-a spart. A trebuit sa se rupa ceva in ea pentru a transforma ceea ce traia. In acest timp si bine inteles *intamplator*, tatal sau s-a calmat. Tot timpul cat Clara a purtat gipsul, putine lucruri s-au schimbat aparent. Dar in schimb, notele au devenit bune imediat dupa scoaterea gipsului. Mai interesant e ca a inceput sa-l critice si sa judece in numeroase domenii pe cel ce era de *neatins*.

MIELOM /MALADIA LUI KAHLER

Mielomul este o tumoare a maduvei osoase care, atunci cand se multiplica, se numeste maladia lui Kahler. Suntem in prezenta unei afectiuni de tip canceros si prin urmare putem, pentru mai multe detalii, s-o raportam la capitolul cancerului.

Dincolo de asta, cancerul atinge maduva osoasa, adica ceea ce e mai profund, subtil si secret in corpul uman (in afara glandelor endocrine). Din acest motiv viata a *ascuns-o* in interiorul oaselor. Aceasta maduva este purtatoarea codurilor noastre de viata cele mai profunde. Din acest motiv, doar grefele de maduva pot salva persoanele care au fost iradiate, adica a caror structura vibratorie celulara a fost perturbata, parazitata, bulversata, destructurata de o vibratie fenomenala care e cea a atomului.

Suntem prin urmare in prezenta unei atingeri care striga aceasta pierdere a structurii. O traire constienta sau nu (sau o acumulare de traii) a bulversat codurile noastre interioare cele mai profunde si secrete. Am pierdut convingerile si reperele fundamentale. Dezordinea s-a instalat in sufletul si in corpul nostru. Suntem, fara indoiala, noi insine, pierduti, rataciti si nu mai gasim sensul axelor noastre majore ale vietii.

DECALCIFIEREA /DEMINERALIZAREA/ DURERILE OSOASE/ OSTEOPOROZA

Scheletul si oasele reprezinta structura noastra, arhitectura interioara. De fiecare data cand ne dor oasele, inseamana ca suferim in structura interioara, in credintele noastre despre viata. Marea majoritate a acestor structuri sunt inconstiente, sunt arhetipurile cele mai profunde, pe care ne sprijinim inconstient si in permanenta in viata cotidiana, in relatia noastra cu viata. Oasele reprezinta ceea ce este mai profund in corpul nostru, in jurul lor se construiesc totul, pe ele se sprijina totul. Reprezinta ceea ce este mai dur, rigid si solid in noi. Prin urmare reprezinta ceea ce este mai profund in noi, in psihologia inconstienta, sunt

arhitectura acesteia. Pe ele si in jurul lor se construiesc si se sprijina raportul nostru cu viata.

Cand suntem profund tulburati, atinsi, bulversati in convingerile noastre profunde, de baza, in raport cu viata, despre ceea ce credem ca este sau ar trebui sa fie, structura noastra osoasa o va exprima printr-o suferinta sau o jena.

Durerile osoase exprima suferinta uneori inconstienta, resimtita din cauza acestor tulburari. Cand e vorba de decalcifieri sau demineralizari, ideea de fragilitate, de pierdere a soliditatii, mai mult chiar de dezagregare a reperelor, vine sa se adauge sensului global. Fenomenul osteoporozei, care se dezvoltă în mod deosebit la anumite femei, dar nu la toate, după menopauza, este un exemplu sugestiv. Aceasta demineralizare osoasa se dezvoltă cu atât mai mult cu cât femeia trăiește menopauza ca pe o pierdere a identității sau mai degrabă a utilității feminine. Pentru că imaginea arhetipală profundă a femeii este încă cea de a procrea. Aceasta a fost, de altfel, multă vreme singurul sau rol social. Femeile sterile sau aflate la menopauza sunt uneori considerate ca inutile, neproductive pentru colectivitate sau familie, erau chiar (sau mai sunt încă) respinse de soțul lor.

PERIOSTITA

Este o inflamatie a periostului, adica a tesutului conjunctiv care inconjoara oasele. Ca orice inflamatie, periostita ne vorbeste de o stare de foc interior, de furie. Dat fiindca afecteaza periostul, ea priveste oasele adica structuralul din noi, prin tesutul care le inconjoara si le hraneste.

Suntem in prezenta unui mesaj dureros, care ne vorbeste de dificultatea noastra, de o emotie la care nu ne adaptam, care hraneste structura noastra interioara. Avem dificultati in a accepta sa integram noile idei sau credinte care ar putea veni sa imbunatateasca raportul nostru cu viata. Exista posibilitatea ca acestea sa ne fi socat sau ranit (periostita post-traumatica). Inflamatia tesutului care inconjoara structuralul existent (oasele), servește ca protectie, ca sa respinga ceea ce vine din interior, prin reactii, mai mult chiar violente.

Localizarea periostitei desleaga bine intelesul sensului global de dificultate de a lasa sa patrunda in sine noile date. Deci este bine sa ne raportam la partea corpului in cauza.

Ma gandesc aici la cazul lui Gilbert care a venit sa ma consulte din cauza unei periostite a gambei drepte, in apropierea gleznei. După decodarea acestei dureri, a fost ușor pentru G. să înțeleagă ceea ce se întâmplă. De fapt era pe punctul de a trăi în întreprinderea în care lucrase (partea dreaptă), o reorganizare structurală în care el nu credea. Se revoltă contra ei, refuza să admită necesitatea ei sau să înțeleagă explicațiile care i-au fost date interzicându-i-se orice comentariu. *Se va schimba totul* – și-a spus el. Furia și refuzul creșteau în el dar nu stia *pe ce picior să joace*. S-a lovit într-o zi, întâmplător, de biroul lui, puțin mai sus de gleznă dreaptă și periostita s-a declansat. După reflectare și ajutor pentru a transforma evenimentul rău trăit și a-l accepta, această periostita a dispărut complet.

RAHIALGIA

Rahialgia este așa cum indică și numele, o durere a rahiei care este numele medical al coloanei vertebrale. Rachis vine din grecescul *rhakhis* care înseamnă *axa*. Coloana noastră vertebrală este axa centrală care este, în noi, trunchiul purtător în jurul căruia se organizează toată structura noastră și din care pleacă toate impulsurile nervoase care emană din sistemul nervos motor sau reflex (maduva epidurală). Acest arbor interior este un referențial major al organismului nostru atât în capacitatea sa motrică cât și cea purtătoare. E vorba de armura noastră și în același timp de articulația noastră profundă. Pentru a înțelege, este suficient să se constate la ce nivel o problemă vertebrală poate handicapa, adică suprima, orice posibilitate de mișcare a oricărei părți a corpului (chiar și îndepărtată de coloană).

Rahialgia înseamnă că *ne doare axa*. Reperele, referințele interioare simbolice sau reale, spațiale sau de acțiune ne sunt dificile, dureroase, chiar suprimate sau inexistente. Excesul mișcărilor interioare, perturbarea reperelor fundamentate, instabilitatea acestor repere generează tensiuni și dureri dorsale, adesea situate chiar la coloana vertebrală. Am ca

dovada aceasta durere de spate care este *maladia secolului*, a acestui secol care este unul al instabilitatii si al exploziilor vechilor repere (morale, etice, respect, traditie).

Rahialgiile inseamana deci crisperile noastre (justificate sau nu) fata de aceste schimbari sau disparitii a referintelor si dificultatea noastra de a ne adapta acestor faze de schimbare. Ele ne invita sa slabim, sa anticipam, sa acceptam miscarea pentru a ne proteja, fie ca aceasta are loc in mediul personal, profesional sau social.

Printre rahialgii, lumbago face parte din cele mai cunoscute.

LUMBAGO

Lumbago sunt durerile sau tensiunile resimtite la baza spatelui, la nivelul vertebrelor lombare. Aceste vertebre lombare sunt in numar de 5 si corespund celor 5 Principii energetice esentiale si celor 5 planuri bazice ale vietii oricarui individ, adica :

- Cuplul (afectul)
- Familia (structura afectelor)
- Munca (materia)
- Casa (structura materiei)
- Tara (regiunea) (spatiul, mobilitatea si locul)

Atunci cand traversam o perioada dificila in viata sau avem dificultati sa acceptam si sa integram schimbarile care au loc, vertebrele noastre lombare si lumbago exprima teama noastra inconstienta sau refuzul acestor schimbari. Acest lucru are loc adesea datorita faptului ca acestea bulverseaza obiceiurile noastre sau reperele si uneori este dificil sa acceptam fara crispere, chiar daca aceste schimbari au fost alese sau ne convin. Pot chiar, inconstient, sa produca teama.

Lumbago ne poate vorbi si de dificultatea noastra de a accepta reasezarile, in mod deosebit in mediul familial si profesional, mutarile in alte locuinte, separarile. Avem dificultati sa schimbam pozitia, atitudinea relationala, pentru ca vertebrele lombare sunt palierii majori, chiar daca nu sunt singurii, ai mobilitatii relationale pentru ca ei comanda picioarelor.

REUMATISMUL

Termenul *reumatism* este un termen generic care descrie toate starile dureroase ale articulatiilor. Reumatismele pot fi de mai multe tipuri, inflamatorii ca si artrita sau infectioase ca poliartrita, degenerative ca artroza sau metabolice ca si guta. E bine sa ne raportam la fiecare tip particular tratat in aceasta lucrare.

Totusi ar fi bine sa retinem sensul global al reumatismului, acela ca reumatismul indica o dificultate de miscare, de a muta sau de a pune in miscare. Durerea asociata cu mobilitatea articulara duce la o scadere, o suprimare a acesteia, ne vorbesc de blocajele noastre (temeri sau refuz) constiente sau nu, in raport cu schimbarile simbolice sau reale de directie sau stare.

Justetea analizei va fi completata de asocierea cu sensul locului atins de reumatism. Va fi bine sa ne raportam la partea corpului in cauza. Ma gandesc aici la exemplul Anei-Marie. Aceasta femeie foarte activa si plina de viata era si o mama foarte geloasa si posesiva fata de copiii ei. Timpul si viata au facut ca ei sa creasca si sa plece intr-o buna zi. S-au casatorit si doi dintre baieti au chiar copii. Oficial si consient, Ana Maria ar fi trebuit sa fie incantata si n-ar mai fi trebuit sa vrea sa *aiba grija de ei*. Or, ea a venit sa ma vada pentru un reumatism important la cele doua maini. Aceste dureri care atingeau uneori si coatele (acceptare), o deranjau mult si uneori o impiedicau sa doarma.

Atunci cand i-am cerut sa-mi spuna ce o impiedica durerea sa faca sau ce o obliga sa faca, ea mi-a raspuns facand un gest cu mainile: *sa tin, sa strang, sunt prin urmare obligata sa las (cedez) ceea ce incerc sa tin*. Ce sau pe cine nu reusiti sa lasati, am intrebat-o? S-a ingalbenit si a inteles ca e vorba de copii. Din discutie a reiesit ca-i era teama ca o vor abandona. Avea obiceiul si isi obisnuise copiii s-o sune regulat (chiar si in fiecare zi) si a stiut sa se faca indispensabila in numeroase situatii. Ei erau astfel obligate sa apeleze la ea. Totusi, nurorile din cauze profesionale diverse au obligat-o sa cedeze. Inconstient Ana Maria

se crispa, strangea mainile fara sa-si dea seama si a generat reumatismul care o face sa suferi.

SPONDIARTRITA ANCHILOZANTA

Spondiartrita anchilozanta (sa) este un reumatism aparte care atinge marea majoritate a barbatilor. Aceasta stare inflamatorie dureroasa atinge in deosebi lombarele si sacroiliacele (bazinul). Acest reumatism evolueaza spre o anchiloză progresiva, dureroasa si cu crize, daca nu e tratata corect sau persoana nu modifica anumite comportamente sau anumite obiceiuri de a trai ceea ce intalneste.

Suntem intr-o dinamica foarte apropiata de lumbago. Sensul global este cel al unei dificultati majore de a gasi stabilitatea in viata. Se mai adauga si faptul ca sunt vizate si soldurile.

Experienta personala ma face sa ma gandesc ca e vorba in general, mai ales de tensiuni care au legatura cu cele doua fundamente care sunt : cuplul (dreapta) si munca (stanga). Prezenta unei stari inflamatorii e semnul unei emotii negative, de tip manie sau ranchiuna, insotita de un sentiment de nedreptate sau tradare. Aceasta tradare, aceasta lipsa de fiabilitate, de incredere sau de sprijin posibil este clar marcata atunci cand iliacele (soldurile) sunt atinse. Se semnaleaza foarte clar suferinta fata de absenta stabilitatii reperelor vietii la care aspira totusi persoana, dar uneori fara, poate, sa aiba mijloacele necesare.

Imi amintesc de Jean, acest inspector de politie care a venit sa ma vada pentru o spondiartrita. Traversa o faza in care atat cuplul cat si munca l-au destabilizat, l-au facut sa suferi.

Sotia, psihic foarte fragil, avea regulat stari de delir mitomaniace, agravate de un misticism intretinut de terapeuti indoielnici. Munca sa era de asemenea dificil de grea pentru ca poate fi chemat in orice moment si avea, ca majoritatea colegilor, mijloace limitate pentru a duce la bun sfarsit misiunile, delincventa urbana moderna i se parea de neanghitit in cadrul legislativ existent.

Teama fata de starile instabile ale sotiei, frica de a fi nevoit sa se desparta de ea desi aveau un copil, lipsa de sprijin in munca cat si instabilitatea programului, toate acestea au dus la producerea unei mari tensiuni interioare, unei disperari si unei crispări interioare majore care au declansat treptat spondiartrita anchilozanta. Singurul sau beneficiu ascuns si inconstient era ca va trebui, in afara crizelor, sa ramana acasa. El va putea astfel sa-si supravegheze sotia fara sa mai fie nevoit sa mearga la munca. A fost foarte dificil sa-l determine sa constientizeze aceasta si sa cedeze.

SCIATICA

E o intepatura a nervului sciatic la iesirea din coloana vertebrala, la nivelul lombar. Are o semnificatie echivalenta celei din lumbago cu o *precizie* suplimentara. Lumbago este o durere de zona care vorbeste de o durere globala in timp ce sciatica este o durere de traiectorie care poate fi ambulatorie, de la coloana vertebrala pana la degetul mic sau mare al piciorului. Sciatica e o durere precisa care exprima in plus dificultatea de a elimina, abandona, in cazul schimbarilor, anumite scheme vechi. Sciatica urmeaza traiectoria meridianului energetic al vezicii care gereaza, pe plan energetic, evacuarea amintirilor vechi. E deci vorba de tensiuni legate de acceptarea schimbarilor pe unul din cele 5 planuri ale vietii, cauzata de dificultatea noastra de a abandona vechile credinte sau obiceiuri, vechile scheme sau modalitati de a gandi, de locul unde am gasit un anume echilibru si de obiceiuri in viata materiala si psihologica al caror confort par a ne fi de ajuns.

Toate aceste notiuni sunt, bine inteles, in raport cu lumea noastra relationala, pentru ca suntem la nivelul picioarelor.

Unul din cazurile tipice este acela al sciaticii paralizante care blocheaza nervul sciatic complet si ne impiedica sa mergem, sa ne deplasam sau chiar sa stam in picioare (a se

vedea capitolul despre picioare). Dupa partea atinsa, ce se intampla in viata noastra relationala? Care e persoana spre care nu mai vrem sa mergem, cu cine nu mai vrem sa avem relatii asemanatoare cu cele existente in prezent sau cu cine nu mai vrem sa avem relatii de loc? Spre cine ne e teama sa ne indreptam? Ce schimbari ne pune problema sau ce vina avem in raport cu ea? Ce dificultati avem de autorizat?

Exista o mare asemanare de intrebari cu cruralgia. Acest lucru e logic, pentru ca exista chiar si fizic. Diferenta majora intre aceste doua tensiuni, tine de traiectoria pe care o urmeaza. Cruralgia urmeaza meridianul stomacului si a pancreasului, *o teama de a pierde*, in timp ce traiecul sciatic (meridianul vezicii) vorbeste mai degraba de *o teama de schimbare*.

SCOLIOZA

Aceasta deformare a coloanei vertebrale, care poate lua forme grave, are caracteristici distincte. Ea atinge copiii in timpul cresterii si se opreste intotdeauna dupa pubertate.

Sa detaliem putin acest subiect plecand de la cateva constante simple si precizate deja in cartea mea precedenta. Faza de crestere a unui copil, *este atunci cand creste*, adica atunci cand se indreapta spre lumea adulta (cel putin ca aspect) parasind lumea copilariei. Cresterea sa psihica se face odata cu cea a coloanei vertebrale care se dezvolta intre doua axe bine definite care sunt bazinul si umerii.

Scolioza apare atunci cand coloana creste intre acesti doi poli care raman la o distanta egala unul de altul, reperul *inaltime* ramanand la aceeasi distanta de sol. Ce reprezinta ele pentru copil si ce semnifica aceasta crestere care nu se vede in exterior? Umerii care sunt axa Yang a corpului si cea a actiunii (a se vedea capitolul brate) sunt reprezentarea tatalui in timp ce soldurile, care sunt axa Yin a corpului si cea a relatiei (a se vedea capitolul solduri), sunt reprezentarea mamei. Sunt cele doua repere spatiale inconstiente pe care copilul le are de la *locul* lui si de la *parintii* sai, reali sau simbolici (invatamant, supraveghetori etc.). Daca lumea adultilor nu satisface copilul, dorinta lui de a misca propriile repere pentru a se intalni cu ale lor va disparea si copilul va refuza aceasta lume putin atragatoare. El va alege inconstient sa ramana in lumea sa de copil care-l satisface mai mult. Va fixa reperele exterioare ale cresterii sale, cele pe care le vede si le poate masura. Linia umerilor si a bazinului vor ramane deci la aceeasi inaltime. In acest timp coloana vertebrala, care reprezinta axa, referinta interioara, continua sa creasca. Si cum creste ea este obligata sa se inscrie intre aceste doua puncte fixe, ceea ce nu poate face decat torsionandu-se. In scurt timp criza devine **grava** si se spune ca e scolioza *flambata*. ?

A doua caracteristica a scoliozei este ca se sfarseste in totdeauna la finele pubertatii. Or, pubertatea reprezinta perioada in care copilul isi expune afectiunile in raport cu lumea exterioara, in care el verifica capacitatea de a-si gasi locul, de a se face iubit si recunoscut de aceasta lume exterioara. Atunci cand isi gaseste locul, nu mai are nevoie sa-si fixeze reperele si poate sa le lase sa se miste.

Ma gandesc aici la Sylvaine. Aceasta tanara de 14 ani avea probleme de scolioza flambanta pentru care specialistii au sfatuit-o sa poarte de urgenta, 24 de ore din 24, un corset rigid care inchidea tot spatele copilei, timp de cateva luni daca nu chiar ani. Tatal sau care venea la consultatii pentru probleme sciatic, mi-a vorbit de S. Dupa ce l-am sfatuit sa consulte mai multi medici inainte de a lua vreo hotarare, i-am explicat ceea ce se afla *in spatele* scoliozei fiicei sale si i-am propus sa o ajute sa inteleaga ceea ce se intampla si cum va putea sa schimbe acest *program rau* care nu o facea fericita. In paralel cu aceasta munca pe care o facem impreuna, l-am sfatuit sa mearga la un medic homeopat. In luna urmatoare, Sylvaine a oprit evolutia scoliozei (care a pierdut chiar 1-2 grade) si a reinceput sa creasca (3-4 centimetrii), ceea ce nu se mai intamplase de 1 an.

Ce se petrecuse in viata Sylvainei? In anul anterior vizitei sale, Sylvaine si-a pierdut toate reperele, de alegere si decizie a adultilor. Mutarea intr-o locuinta noua, schimbarea scolii si activitatii profesionale foarte acaparanta a unui tata care parea prea absent, au determinat-o sa-si piarda increderea in lumea adultilor. Sylvaine avea totusi un "soare" in inima, prezenta si complicitatea profunda a unei prietene de la scoala care-i era foarte draga.

A fost din nou tradata de adulti pentru ca parintii acestei prietene au decis sa se mute si mama prietenei a refuzat ca ele sa continue sa se vada din cand in cand sau sa corespundeze.

Din acea zi, Sylvaine a incetat sa mai creasca si a decis sa-si pastreze reperele din copilarie. Am stiut ca a castigat lupta cand, dupa a treia sedinta, mi-a povestit ca in noaptea precedenta a avut un cosmar in care "un asasin a ucis un copil"...Maestrul Interior, inconstientul sau i-a transmis un mesaj interior foarte clar, imaginand ca ea a decis sa creasca prin simplul fapt ca "cineva a ucis copilul din ea".

F. AFECTIUNILE SISTEMULUI MUSCULO – TENDINOS

RUPTURA LIGAMENTELOR

Ligamentele sunt fibre netede care unesc intre ele oasele la nivelul articulatiilor. Rolul lor de a mentine e asociat cu rolul de elasticitate fundamental, pentru a permite miscarea. Ruperea acestor ligamente inseamna, prin urmare, pierderea momentana a acestui potential cat si cea de mentinere a articulatiilor.

Acest traumatism ne vorbeste de o ruptura a unei legaturi in noi, in viata noastra. Aceasta ruptura reala sau simbolica se poate pune in relatie cu articulatia in cauza, care va desavarsi sensul acestei rupturi.

Ma gandesc aici la cazul lui Bernard. Intr-o zi, la unul din seminariile mele, am expus aceasta idee a rupturii si am dat o serie de exemple. La un moment dat, am vorbit de problemele genunchiului si am explicat ca acestea inseamna probleme de tensiuni relationale cu altii si in special dificultati de cedare, de pierdere, de acceptare a ceva in legatura cu relatia cu un altul.

A urmat un urias ropot de rasete. M-am adresat persoanei care si-a exteriorizat astfel dezacordul si i-am cerut sa-mi explice ce era asa amuzant. Acest barbat mi-a raspuns ca avusese o entorsa asociata cu ruperea ligamentelor incrucisate interne la un genunchi acum 2 ani; doar pentru ca disputase un meci intens de fotbal si ca a lovit cu putere mingea. Si ca nu era nimic de inteles, ca era doar vorba de sport unde se mai intampla sa te accidentezi *intamplator*. L-am intrebat la ce genunchi s-a ranit. *Dreptul* mi-a raspuns. I-am propus sa se gandeasca la acea perioada, daca avusese tensiuni conflictuale in relatia cu o femeie sau ceva feminine, fata de care nu voia sa cedeze, sa accepte. L-am mai intrebat daca suferise vreodata ruptura in acest sens.

Apoi nu am mai dorit sa dezvolt acest subiect si am continuat expunerea mea, fara sa-i cer vreun raspuns. In jumatatea de ora urmatoare, l-am vazut reflectand, cautand, apoi deodata a ingalbenit. M-am oprit si l-am intrebat ce s-a intamplat. Ne-a impartasit tuturor ceea ce-si amintise. In ajunul meciului primise o scrisoare oficiala de divort de la sotia sa, cu care era in conflict de mai multe luni, divort pe care refuza sa-l accepte, care era o ruptura pentru el.

CLACAJUL / RUPTURI MUSCULARE

Structura musculara a corpului este insarcinata cu miscarea, fie ca e voluntara (muschi striati) fie ca e involuntara (muschi netezi) si cu reactii reflexe de protectie.

Fibrele musculare actioneaza contractandu-se si relaxandu-se. Clacajul sau rupturile musculare sunt traumatisme care, prin ruperea anumitor fibre musculare, fac dureroasa si periculoasa (agravari ale rupturii) miscarea permisa de aceste fibre.

Suntem, prin urmare, intr-o stare in care miscarea e impiedicata, de obligare de constrangere la inactiune. Clacajul si rupturile musculare ne cer sa ne oprim o clipa. Ne obliga chiar sa ne oprim. Trebuie sa ne oprim din alergat, la propriu cat si la figurat. Suntem intr-o faza foarte dinamica a vietii in care *intindem prea mult coarda* sau facem prea multe lucruri sau prea in forta. Semnalul este clar, pentru ca ne zice ca daca insistam, riscul este sa nu mai putem alerga de loc. Sportivii care nu au respectat timpul de cicatrizare al unui clacaj, stiu cate ceva. Recidiva sau agravarea sunt chiar mai neplacute decat prima ranire. Ei mai

stiu ca se poate alerga fiind relaxati. Atunci care este planul in viata in care actionam in forta, in exces? Modalitatea noastra de a avansa este prea crispata, avem tendinta sa demaram prea repede si la rece, fara sa avem timpul necesar pregatirii?

Partea corpului in care se produce ruptura ne va dezvalui sensul acesteia. E clar ca o ruptura a bicepsului (actiune) va avea un sens diferit de o ruptura a pulpei piciorului (relatie) si ca partea in cauza ne va indica daca este in raport cu simbolica materna sau paterna. Va fi util in acest sens sa ne raportam la capitolul legat de partile lezate.

CONTRACTURA/ CRAMPA/ DISTONIA/ TENSIUNEA MUSCULARA/ TORTICOLIS

O contractura musculara este, asa cum indica si numele sau, contractia muschiului care este involuntara, dureaza un anumit timp si este dureroasa. O crampa este o contractura mai mult sau mai putin dureroasa. O distonie este o contractura musculara care blocheaza persoana pe o anumita parte a corpului si uneori intr-o pozitie neobisnuita (torticolis). Acest tip de crampa care dureaza este bine inteles involuntara si se poate produce fie la nivelul sistemului muscular motor (fibre striate) fie la nivelul sistemului muscular involuntar (fibre netede).

Torticolisul este cazul clasic si cel mai simplu de distonie. Localizat la ceafa, el revine foarte clar asupra simbolicii. Aceasta tensiune a cefei are un efect psihic direct si ne impiedica, uneori foarte dureros, sa intoarcem capul la dreapta sau la stanga, adica de a spune **nu**. Este semnul dezacordului, al refuzului, al neacceptarii a ceea ce se intampla sau a ceea ce un altul spune sau face. Torticolisul ne impiedica sa facem gestul ce semnifica incapacitatea noastra de a spune **nu** unei persoane sau unei situatii. Ne gandim ca nu avem drepul, posibilitatea sau capacitatea de a o face.

Imi amintesc de exemplul lui Bernard, cadru superior intr-o mare intreprindere franceza de distributie care a asistat la unul din seminariile mele despre Dinamica Relatiilor. Acest cadru care avea un torticolis foarte suparator de 3 zile. L-am intrebat daca traia o situatie in care ar fi vrut sa spuna nu, dar se retinea sa o faca, fie pentru ca se gande ca nu poate, fie pentru ca se gande ca nu are dreptul.

Mai intai a fost surprins, apoi a reflectat cateva minute dupa care a recunoscut in ciuda propriei stupefactii, ca traia efectiv o situatie profesionala de acest tip. Superiorul grupului sau, al carui reprezentant regional era, avea mania sa organizeze reuniuni de anvergura pentru cadre, reuniuni pe care Bernard le califica drept *mese copioase*. Aceste reuniuni care durau de la 1 zi la 3 zile nu aduceau, dupa parerea lui, mare lucru, ci erau doar pierdere de timp, desi el avea mult de lucru *pe teren*. Era totusi imposibil sa refuze, spunea el, pentru ca exista riscul ca seful sa nu-l mai placa, refuzul fiind rau perceput. Or, el tocmai aflase, cu 3 zile inaintea seminarului ca o noua masa va avea loc luna viitoare, perioada in care, de obicei el era in magazinele de provincie pe care le avea in grija. A aflat vestea luni seara, iar marti dimineata s-a trezit cu acest torticolis care inca il bloca si joi in timpul seminarului. El a hotarat atunci sa se gandeasca la modalitatea de a-si exprima dezacordul superiorului sau, sau sa traiasca in mod indiferent aceste *mese copioase*.

Contracturile, crampele, distoniile, tensiunile musculare sau torticolisul ne vorbesc, ca si rupturile, de o piedica in miscare, voluntara sau nu. Suntem in aceeasi dinamica a mesajelor ca si pentru rupturi sau clacaje, doar ca piedica nu este totala, riscul de agrava nefiind imediat (a priori). Avertismenul sau mesajele nu sunt mai putin clare si cer o reflectie asupra motivelor acestei impiedicari si asupra faptului de a sti daca se datoreaza exteriorului (celorlalti) sau interiorului (sine). Ele vorbesc de cat ne afecteaza crisparea in raport cu o situatie care nu ne place, ne face rau. Atunci cand atinge musculatura voluntara, e vorba mai degraba de piedici datorate exteriorului si cand e vorba de musculatura involuntara, datorata interiorului. Bineinteles, localizarea tensiunii va desavarsi sensul mesajului.

INTINDERILE/ ENTORSA / LUXATIE

O entorsa sau o **luxatie** este un traumatism legat de o articulatie a carei distorsiune brutala a provocat o intindere, o ruptura a ligamentelor care le sustin. Acest traumatism poate merge pana la ruperea ligamentelor studiate anterior.

Suntem in fata unui traumatism, adica a unei faze active. Maestrul Interior propune intelegerea si schimbarea lui. Entorsele privesc articulatiile adica potentialul de miscare si de schimbare a directiei. Or, ce produc entorsele sau intinderile? Ele fac articulatia atinsa dureroasa, imposibil chiar de miscat. Prin urmare, ele ne vorbesc de dificultatea noastra si de durerea noastra in momentul miscarii, schimbarii de directie, de atitudine sau de pozitie intr-un domeniu al vietii.

Articulatia atinsa ne va permite sa adancim sensul acestui blocaj precizand domeniul vizat. Este suficient sa se citeasca exemplele citate in prima parte a cartii, in capitolul care trateaza articulatiile (genunchi, glezna, incheiatura mainii) pentru a ilustra acestea si pentru a se vedea pana la ce punct locul din corp atins precizeaza sensul acestei rani.

Ma gandesc aici la un caz personal foarte semnificativ pentru ceea ce am expus anterior. Acum cativa ani, am fost practicant infocat de aikido cu profesorul meu din acea perioada. Cu cativa prieteni am contituit la Paris, un minunat dojo, pentru care am depus orice efort omeneste posibil. Cativa si-au pus chiar in pericol familia si structura sociala, pentru ca aceasta constructie a fost pe primul plan, facandu-ne *indisponibili* pentru multe alte lucruri. Putin dupa realizarea acestui plan, de care eram foarte mandrii, relatia cu structura care reprezenta asociatia s-a degradat. Dar in sinea mea, nu puteam accepta mesajele care imi veneau in permanenta si imi aratau ca drumul meu alaturi de ei se terminase. Imi era foarte dificil sa accept aceasta idee, dupa tot ce am investit in ea, in ciuda sentimentului de tradare care se asocia cu tot restul. Genunchiul meu drept a cedat si m-a obligat sa opresc tot, cursurile pe care le dadeam dar si cele pe care le primeam. Am suferit o dubla entorsa in timpul unei incalziri de aikido, cu toate ca acest genunchi ma durea de mai multe saptamani. Nu puteam *auzi* ca relatia mea cu asociatia si dinamica ei *familiala* se sfarsise. Aceasta tensiune adaugata la cele produse in sanul familiei in timpul constructiei dojo-ului m-au dus la aceasta entorsa, avand in acest timp, o deplasare a soldului drept (trairea tradarii). Am fost obligat astfel sa parasesc aceasta asociatie, aceasta reprezentare materna. Dupa o punere in tema dificila, am sfarsit prin a intelege mesajul. In ciuda gravitatii medicale, am putut sa reiau rapid practicile mele. Genunchiul drept s-a refacut complet si mi-a permis din nou sa practic aikido, chiar daca programul meu actual nu-mi da mereu posibilitatea.

EPICONDILITA / TENNIS ELBOW

Epicondilita este o inflamare a tendoanelor cotului. Aceasta inflamare dureroasa, bine cunoscuta de tenismeni (tennis elbow), fac anumite miscari ale bratului dificile.

Printre ele, intinderea bratului sau ridicarea palmei sunt foarte dezagreabile si provoaca o suferinta uneori acuta.

Avem toate ingredientele sensului sau. Starea inflamatorie semnaleaza o furie retinuta sau o emotie refulata. Gestul devenit dificil poate fi cel de intindere a bratului si a mainii sau de a le ridica. Articulatia dureroasa este cea a cotului, adica cea a acceptarii. Suntem la nivelul bratului, de la raport la acceptare. Epicondilita ne vorbeste, prin urmare, de dificultatea noastra de a accepta o actiune, o modalitate de a actiona (din partea noastra sau din partea unei persoane din exterior). Retinerea emotionala asociata cu neacceptarea sta la baza inflamatiei, agravata de dificultatea noastra de a *intinde mana* (a ierta, accepta, a face pace) si de a apuca din inaltimi (a ridica mana).

E important sa adaugam ca epicondilita se trateaza eficient, nu actionand asupra articulatiei cotului ci la nivel cervical (coloana si plexul cervical), unde se situeaza adevarata origine mecanica a problemei. Se vede in acel punct ca avem dificultati in a inghiti, a ingera sau a exprima. Aceasta localizare ascunsa la nivel cervical, intareste ideea ca aceasta tensiune vine din interior. Este semnatura unei incapacitati inconstiente, reale sau imaginare, gerarii unei situatii legate de un comportament sau de o modalitatea de a actiona, venind in

principal din interiorul nostru si care nu ne satisface. Doar caracterul inconstient al acestora ne face sa nu intelegem ca insistam, ca fortam, ca ne incapatanam in modul de a actiona.

HIPERLAXITATEA LIGAMENTARA

Hiperlaxitatea ligamentara este, asa cum indica si numele, o laxitate (lipsa de rezistenta) excesiva a ligamentelor. Acestea au functia de a tine articulatiile la locul lor, supletea lor excesiva nu permite o mentinere ferma a acestora si poate provoca entorse sau luxatii repetate. Aceasta hiperlaxitate poate fi generala sau localizata a o articulatie anumita, urmata de entorse repetate care au slabit excesiv aceste ligamente.

Tinuta miscarii este fragila. Aceasta e lipsita de rigoare si precizie. Suntem in prezenta unei persoane a carei stabilitate, tinuta generala este fragila. Aceasta fragilitate poate fi ilustrata cu un adevar uimitor atunci cand strangem mana unei persoane care manifesta aceasta hiperlaxitate. Avem impresia ca daca ii strangem mai mult mana si i-o scuturam, aceasta se va spulbera ca un castel e nisp. E interesant ca in homeopatie, hiperlaxitatea se trateaza cu supliment de *calcarea fluorica si silicea*, adica aporturi minerale care sunt utile si in structura osoasa, facand parte din cele 12 saruri biochimice de baza, puse in evidenta de Schussler.

Suntem in prezenta unei fragilitati structurale a persoanei. Adesea persoanele care au hiperlaxitate ligamentare sunt persoane de tip fluoric, adica micute pentru a nu spune slabanoage. Individul are fara indoiala nevoie sa se implineasca din toate punctele de vedere. Raportul sau cu viata trebuie sa fie sustinut si sa aiba tinuta. Nu trebuie sa-i mai fie frica sa se implice, sa fie mai prezent in activitati, si incisiv. Ar fi bine ca in raport cu miscarea (la propriu si la figurat) sa fie mai agresiv in sensul bun al cuvantului, mai patrunzator, mai mult Yang, atat in plan fizic cat si in cel al parerilor.

TENDINITA

Tendinita este o inflamatie a unui tendon. Tendonul este partea finala si intarita (consolidata) a unui muschi, extremitatea sa, in locul in care acest muschi se ataseaza de os. E vorba de punctul de ancorare al muschiului, care permite tractiunea structurii osoase, facilitand astfel miscarea.

Inflamatia sau *tendinita* semnifica prezenta focului, emotiilor retinute, a furiei. Aceasta prezenta emotionala puternica face ca actiunea si miscarea unei parti a corpului sa fie dureroasa. Localizarea precizeaza bine inteles tipul tensiunii cat si sensul sau. Am dureri cand avansezi, trebuie sa cedez, nu mai pot sa tin sau sa strang in mana, nu mai pot forta ? In orice caz, e clar ca miscarea imi face rau. Fara indoiala trebuie sa fac o pauza sau trebuie sa actionez sau sa ma port usor, fiind mai atent. Articulatia in cauza imi va spune mai clar in ce domeniu trebuie sa ma moderez sau sa-mi schimb modul de actiune, de a ma misca, de a ma purta.

G. AFECTIUNILE SISTEMULUI NERVOS

Sistemul nervos poate fi considerat ca tertiarul corpului nostru. Este centrul de comanda si de gestionare al informatiilor. El centralizeaza, stocheaza, restituie si face sa circule darurile innascute sau dobandite de individ, permitandu-i acestuia sa existe sa evolueze in mediul inconjurator.

Este clar pentru fiecare din noi ca rolul sistemului nervos este esential si ca participa la cea mai mica activitate a organismului nostru. Se imparte in doua subsisteme care sunt sistemul nervos central sau motor si sistemul nervos autonom, numit si sistemul neurovegetativ. La nivel organic, el e compus din creier, maduva spinarii si din nervi (periferici, simpatici si parasimpatici).

SISTEMUL NERVOS CENTRAL

Sistemul nervos central este cel care gereaza gandirea, miscarile constiente si toate senzatiile. E compus din encefal, maduva spinarii si nevii periferici. Orice gand constient, orice decizie, orice actiune voluntara trece prin sistemul nervos central.

Dezechilibrele sistemului nervos central sunt pirn urmare, in mod global, semnul dificultatilor noastre de a gera constient, voluntar si intelectual viata noastra si emotiile pe care le traим. Duritatea, excesul in munca, tendinta de a trai si de a rezolva lucrurile rational si nu prin sentimente se vor manifesta prin dezechilibre, boli sau tensiuni ale sistemului nervos central.

Acestea pot atinge oricare din partile componente ale sistemului nervos central. Pentru fiecare din ele, va propun sa studiatі *Spune-mi ce te doare si-ti voi spune de ce*, in care detaliez functiile proprii cat si exemple cu *decupajele* cerebrale cunoscute.

Problemele cerebrale sunt semnul dificultatilor noastre de a gera, prin gandire, situatiile vietii noastre. Constiinta *constienta* domina si vrea sa regleze totul sau sa inteleaga totul dar nu reuseste. Raportul nostru cu viata este construit pe ratiune, pe logica rationala si rationament. Tensiunile sau patologii cerebrale exprima aceasta vointa de a regla totul prin gandire pura si fara emotii.

Nu vrem sentimente sau nu acceptam starile sufletesti legate de eventuale emotii care pot aparea, fie pentru ca ne e teama fie pentru ca nu ne satisfac si ne par inutile. Conteaza doar eficacitatea directa si aparenta, uneori inteleasa si materializata de latura rationala, gestionara sau *financiara* a vietii, uitand ca este, de fapt, fara rationament.

Rationarea oricarui lucru in termeni de rationalitate binara, de rentabilitate, atat de caracteristica unui numar mare de *oameni de stiinta* sau *manageri* actuali, se traduce prin probleme cerebrale. Plecand de la simplele migrene, trecand de vertij, probleme de concentrare si de memorie, apoi probleme circulatorii ale creierului si terminand uneori prin tumori sau disjunctaje totale datorate surmenajului. Acestea se numesc **burn out** in America de Nord, sau **karochi** in Japonia unde face ravagii omorand mii de persoane si a inceput sa apara si la noi. Termenul de **burn out** inseamna a carboniza si este interesant atunci cand il apropiem de faptul ca ne aflam in Principiul Focului.

Aceste manifestari ale dezechilibrului in raport cu viata apare in cea mai mare parte a timpului la orasenii care au activitati profesionale de birou sau intelectuale. Sunt mult mai rare la cei care au o activitate manuala sau fizica care ii obliga sa ramana *conectati* la viata reala, Principiul Pamant.

Dezechilibrele cerebrale ne vorbesc de dificultatea noastra de a lasa loc placerii si bucuriilor simple in viata noastra. Gasim aici una din relatiile intime care exista intre creier si inima care-l gereaza la nivel energetic. Predominarea ratiunii implica nevoia de a avea *dreptate* si de a fugi de greseala care este traita ca un semn de slabiciune.

Refuzam astfel componenta umana a greselii, necesitatea ei cat si dimensiunea sa experimentală si evolutiva, pentru a nu mai aminti ca notiunea de greseala implica si notiunea de vinovatie. Acest blocaj al ideilor e insotit de o mare dificultate de a schimba ideile si modul de a gandi si se poate traduce prin tensiuni cerebrale, migrene sau dureri de cap.

In schimb, daca durerea se manifesta la nivelul maduvei spinarii, ea ne arata dificultatea noastra de a pune ideile si gandurile noastre in practica. Exprima dificultatea noastra de a actiona si chiar de a reactiona, adica de a reactiona fara a gandi in raport cu contextul dat. Ea ne vorbeste de refuzul nostru de a lasa viata si bucuria de a trai sa se exprime in faptele noastre si in reactiile noastre. *Paralizia, mielita, meningita cerebro-spinala* ne impiedica sa actionam, sa facem si prim urmare sa ne inselam, sa facem greseli.

Durerile nervilor exprima dificultatea noastra de a face ca gandurile, dorintele sau poftele noastre sa devina realitate. Dar aici ne aflam la nivelul *mecanic* si nu structural. Este *tranmiterea* cea care cedeaza si comenzile nu mai functioneaza. Dorinta de a trece la actiune exista dar masina raspunde gresit. Dificultatea nu mai vine din interior, din Yin, din structura, din frica de lipsa de capacitate sau din interzicerea inconstienta cum e cazul pentru tensiunile care ating maduva spinarii. Ce nu vreau sau ce mi-e frica sa fac? Ce ma paralizeaza? Sunt

atatea intrebari exprimate prin suferintele sau blocajele sistemului nervos. Furnicaturile sunt adesea semnul antemergator ale acestor tensiuni viitoare, daca nu schimbam nimic. *Mielitele, screlotozele in plagi* sunt formele cele mai profunde ale acestei inhibatii a actiunii, in afara de *paralizii* (vedeti mai departe in capitolele referitoare la acestea).

Localizarea nervului atins ne informeaza precis despre motivul incapacitatii cautate. E suficient sa ne raportam la partea corpului in cauza pentru a putea face legatura intre cele doua. Sciatica, cruralgiile, nevralgiile cervico-branhiale vor avea un sens mai clar pentru noi.

SISTEMUL NERVOS AUTONOM

Sistemul nervos autonom sau sistemul neurovegetativ are un rol important in orice activitate inconstienta a individului. Functiile organice (circulatia sangelui, digestia, respiratia) dar si psihologice, emotionale si de aparare (piele de gaina, varsaturi, roseata fetei, instinctul de aparare sau de agresivitate) depind de el. Sistemul nervos central este in relatie cu muschii striati in timp ce sistemul nervos autonom este in relatie cu muschii netezi. Acesta cuprinde sistemul parasimpatic si sistemul simpatic. Sistemul simpatic intervine in tot ceea ce tine de activitatea de rutina a organismului uman, cum ar fi functiile organice, in timp ce sistemul simpatic intervine in actiunile de excitare, de aparare si de urgenta :agresivitatea si fuga. Functionarea sistemului neurovegetativ interactioneaza cu hormonul stresului, cortizolul produs de hipotalamus.

Dezechilibrele sistemului neurovegetativ exprima dificultatea noastra de a uni constientul cu inconstientul. Ele ne spun ca inconstientul are dificultati in a gera solicitarile venite din lumea exterioara si mai mult chiar emotiile. Are loc atunci un fenomen de saturatie a sistemului nervos central, constient ca nu mai poate sa conduca activitatea noastra psihica, pentru ca sistemul neurovegetativ preia comanda. Ne *obliga* sa facem sau sa nu putem face un anumit numar de gesturi, acte sau ne impiedica sa avem accesul la anumite nivele ale constiintei sau memoriei.

Toate manifestarile faimoasei spasmofilii : tremurat, ticuri asa-zis nervoase, ameteli, migrene, crampe, crize de tetanie sunt expresia acestei dificultati interioare de a stapani si de a raspunde corect solicitarilor venite din lumea exterioara.

Sa ne amintim ca sistemul nervos neurovegetativ este cel pe care Maestrul Interior se sprijina pentru a ne trimite mesaje (cat si prin sistemul endocrin care ii e asociat). Din acest motiv *sistemul nervos nu este fizic niciodata bolnav*.

MALADIA ALZHEIMER

Maladia Alzheimer este o degenerare progresiva si generala a creierului. Prin studiile stiintifice actuale s-a demonstrat ca frecventa sa creste odata cu varsta. Dar sa ne amintim ca stiinta spunea acelasi lucru cu privire la cancer, acum vreo 30 de ani. Aceasta degenerare se traduce printr-o slabire, mai mult chiar o disparitie a facultatilor mintale ale persoanei. In orice caz, cunostintele pe care le avem, ne permit sa stim ca ea atinge facultatile constiente ale individului. In ceea ce priveste facultatile inconstiente, nu se stie nimic. Studiile lui Jung despre arhetipuri par sa demonstreze ca in afara de constiinta de veghe, inconstient, umbra exista prin ea insasi. Ea simte si intelege. Ea se imbogateste cu gandurile care-i sunt exterioare. Ea integreaza datele inconjuratoare. Dezordinea care apare in manifestarile constiente nu poate fi o dezordine de structura ci, fara indoiala, o dezordine de expresie a bolii sau o necunoastere a codului pentru cei care sunt in relatie cu boala.

Aceasta teribila boala are, dupa mine, doua fete distincte.

Prima are legatura cu persoana atinsa si a doua cu cei apropiati ei. In ceea ce priveste persoana, sensul asociat acestei patologii este foarte global cel de moarte constienta. Treptat isi pierde constiinta. Perceperea constienta a realitatii are loc in perioade scurte de timp fiind degradata, trunchiata. Regasim efectul comun multor patologii mentale, in care unul din scopuri este ruperea de real. Totusi, spre deosebire de marea majoritate a bolilor de acest

tip, care determina delirul sau violenta, boala Alzheimer este mereu calma, iar momentele mai mult sau mai putin rare de revenire a constiintei sunt insotite doar de amintiri frumoase.

Persoana atinsa de Alzheimer este fara indoiala cineva care nu a mai putu gera exteriorul. Ea a tait legatura cu lumea asa cum un depresiv cauta sa o faca luand medicamente chimice destinate sa evite sa perceapa lumea/ viata care i se pare prea dificila. Acumularea dificultatilor, presiunea psihologica excesiva a anturajului, imprejurarile prea directive sau dictatoriale, epuizare dupa o viata activa de-a lungul careia persoana a gerat, a condus, a decis totul....iata cateva cauze potentiale pentru a cauta o protectie sau chiar o fuga intr-o patologie ca boala lui Alzheimer. Faptul ca boala e insotita de pierderea constiintei arata ca aceasta cautare a solutiei e definitiva pentru ca astfel ceilalti nu mai au nici o putere asupra bolnavului. Aportul medicamentelor nu este in ziua de azi real decat pentru apropiati, permitandu-le sa gereze mai bine ceea ce boala presupune si inseamna pentru ei.

Astfel ajungem la cea de-a doua fata a bolii. Ca numeroase boli, ea vorbeste, fara indoiala si celor care-l inconjoara pe bolnav.

Ce suferinta puternica sa vezi astfel pe zi ce trece, un apropiat a carui constiinta se degradeaza pana a-si pierde chiar sensul de sine. Lectia e dura. Ea ne invata cu siguranta neatasarea, ne incita sa reflectam la zadarnicia vointei si a cautarii absolute de a stapanii lumea materiala si manifestata. Suferinta este aceeaasi ca si in cazul unui handicap, cu incarcatura suplimentara de a-l fi cunoscut si *pe cel* sanatos. Ce lectie dura de dragoste neconditionata, de detasare si de acceptare ! Bolnavul o simte ? Ne observa el dincolo de constientul sau simte suferinta noastra, disperarea sau ranchiuna fata de el ? Sa fim clari atat fata de noi cat si de el ca nu stim acest lucru. Numeroase sunt persoanele care si-au revenit din coma, de exemplu, care au putut sa spuna ceea ce oamenii care i-au inconjurat au spus sau au simtit in jurul lor.

AMNEZIA/ TULBURARILE DE CONCENTRARE / TULBURARILE MEMORIEI

Tulburarile memoriei si amneziile sunt pierderi ale memoriei mai mult sau mai putin importante care intervin in situatii precise. *Tulburarile concentrarii* functioneaza dupa un proces echivalent cu cel al pierderii memoriei.

Clasicele tulburari ale memoriei sunt dificultati care intervin in procesul de evocare a amintirilor. Fie ca sunt importante sau nu, persoana se confrunta cu un fel *de alb*, de absenta care face ca sa nu poata sa-si aminteasca ceva foarte recent sau din contra ceva foarte indepartat. Tulburarile frecvente de concentrare se produc in acest caz si-l impiedica sa se *fixeze* asupra ideilor.

In cazul amneziei, partiale sau totale, aceste pete albe, aceste absente apar dupa un traumatism important care ar putea fi de natura fizica sau morala.

Suntem in prezenta unei cautari a protectiei din partea Inconstientului nostru. De fapt, aceste tulburari ale memoriei apar, in general, atunci cand traversam perioade grele, incarcate. Suntem contrariati, surmenati de griji sau nelinisti, traversam o faza depresiva, perioade dificile in care spiritul si constientul sunt solicitate la maxim si din toate partile. Aceasta multime de lucruri de gerat, aceste solicitari nesfarsite si multiple, fac ca gestiunea lumii exterioare sa fie dificila, mai mult chiar periculoasa pentru constientul nostru. Vizitiul este prea solicitat din toate partile, intersectiile aparute in drum sunt prea complicate si fara indicatii si directii majore. Toate drumurile sunt importante si nu mai stie pe care sa-l aleaga. Risca sa faca un accident. Constientul risca sa *explodeze*. Atunci, Maestrul Interior *elibereaza*, taie, diminueaza numarul elementelor la care constientul ar putea avea acces in acelasi timp, cam tot asa cum se intampla in procesul numit *automat* pe care-l intalnim la epileptici. Protejeaza astfel constientul, evitand supraincarcarea, saturarea care l-ar fi facut sa *explodeze* ca un sistem informatic. Elementele accesibile nu mai sunt decat elemente de baza, de moment astfel incat sa nu mai hraneasca agitatie interioara. *Menajul* continua in adancime, la nivelul inconstientului.

Acesta ne permite sa intelegem de ce, din toate vremurile, cel mai bun remediu este odihna, destinderea, relaxarea. Si ca prin minune atunci revine memoria. De altfel, se pare ca si in medicina moderna, remediu suveran al amneziei si al altor tulburari ale memoriei mai mult sau mai putin grave, este linistirea, odihna si o anumita izolare fata de agitatia lumii. Constientul poate astfel incetul cu incetul sa reinvețe sa gereze informatiile sau sa le accepte in cazul unui traumatism moral.

In cazul amneziei partiale, aceasta poate avea legatura cu o perioada exacta din viata persoanei. Apropiata sau indepartata, aceasta perioada este, in general, un moment dureros sau un traumatism pe care persoana l-a suferit si pe care-l ascunde inconstient pentru a se proteja de suferinta asociata amintirii. Perioada a copilariei, doliu, violenta suferita sau traita, sunt *sterse* din memorie dar uneori continua sa actioneze in subteran. Uneori este necesara eliminarea acestor amintiri emotionale, utilizand tehnici corespunzatoare.

Dar cea mai mare parte dintre noi se confrunta cu tulburari usoare ale memoriei care sunt semnul clar al unei saturari a constientului. Fara indoiala suntem preocupati, contrariati, surmenati, supraincarcati de idei, de indoile de temeri. Maestrul Interior ne trimite un mesaj foarte clar cerandu-ne sa-l eliberam, sa scadem putin presiunea, sa mergem la esential. Daca nu, se va ocupa el de aceasta situatie. Noi vom avea mai greu acces la memoria noastra si in acelasi timp vom avea dificultati de concentrare. De fapt tulburarile de concentrare sunt intotdeauna asociate cu cele de memorie, scopul lor fiind acela de a evita sa ne fixam prea mult asupra ideilor.

EPILEPSIA

Epilepsia atunci cand nu are o origine organica directa (tumoare), este o forma grava de eliberare a constientului si de preluare a situatiei de catre sistemul nervos autonom. Momentele sale numite *processe automate* reprezinta aceasta deconectare a sistemului nervos central in profitul sistemului autonom. Este interesant sa constatam ca epilepsia este *produsa*, mecanic vorbind, de descarcari electrice intense in anumite grupe de neuroni localizati pe anumite regiuni ale creierului si mai exact ale cortexului cerebral.

Ne aflam in dimensiunea cea mai inalta a individului. Emotivul profund, nevoia de crestere, de subtil, de finete sunt cu siguranta foarte importante pentru individ. Aceste nevoi, desi foarte puternice, sunt inconstiente. La nivel constient, individul se comporta si duce un stil de viata total diferit de cel al asteptarilor sale profunde (reale, idealizate, fantasmagorice sau nu). Diferenta este atunci prea mare si Maestrul Interior recurge la separarea lor, la electrosocuri, violente, intense, asa cum sunt descarcarile electrice aflate la baza fenomenului mecanic al epilepsiei.

Ceea ce este si mai interesant de constatat este ca epilepsia este agravata de alcool si calmata de calmantele chimice care taie relatia cu inconstientul. Actiunea alcoolului, pe moment, este opusa medicamentelor. Ea elibereaza cenzura pusa in aplicare de un constient educat. Cealalta actiune a alcoolului este de a distruge increderea. Aceasta actiune isi are sens, pentru ca stim ca *intrebarea filozofica* asociata energiei increderii este *cine sunt ?* Epilepticul este adesea o persoana dezamagita de sine, de incapacitatea ei de a actiona, de a decide, chiar deca nu constientizeaza acest lucru. Aceasta veleitate este traita rau si produce o furtuna interioara care explodeaza uneori in violenta interioara (criza de epilepsie) sau exterioara (fizic exprimata).

HEMIPLEGIA

Hemiplegia este o paralizie partiala sau totala a unei parti a corpului. Este consecutiva cu o tulburare, reversibila sau nu, a unei regiuni a creierului care comanda functiile voluntare asociate partii respective a corpului.

Laterilitatea cerebrala lezata este in general opusa fata de partea corpului care este paralizata pentru ca suntem la nivelul sistemului nervos motor, de care am vorbit deja, si ale

carui *cabluri* sunt incrucisate (la nivelul gatului). In anumite cazuri, mai ales in cel al unui accident vascular, aceasta hemiplegie poate fi reversibila.

Suntem in prezenta unui mesaj de inhibare a actiunii in raport cu partea paralizata. Aceasta oprire a capacitatii de a actiona, definitive sau de moment, semnifica o saturatie, o oboseala, o uzura. Accidentul vascular aflat adesea la baza mecanismului imbogateste sensul acesteia cu o informatie a vietii care nu circula bine, care hraneste, iriga prost creierul cu care am actionat sau am facut. Este timpul sa-l oprim, dar oare putem, suntem capabili sa acceptam sau sa ne asumam ideea? Suntem inca utili daca *nu mai suntem buni de nimic*? Oare nu am facut prea mult pana in punctul in care nu am mai fost capabili sa ne oprim? Este clar ca in cadrul unei hemiplegii reversibile, va fi util, mai ales pentru cei care inconjoara persoana, sa o asigure de locul ei si ca este iubita pentru ceea ce este si nu pentru ceea ce a facut. Bine inteles ca e valabil si pentru cei a caror hemiplegie nu e reversibila, adaugand ideea ca nu a devenit o povara.

RAUL DE DRUM/AMETELILE

Raul de drum si ametelile sunt semnul dificultatii noastre de a gera reperele miscatoare sau absente. Raul de drum priveste mai precis acesta dificultate in miscare a persoanei, sau in reperele exterioare, in timp ce ametelile sunt senzatii de lipsa de echilibru, de teama de a pierde punctul de sprijin, de siguranta, de a pierde pamantul de sub picioare sau de a vedea reperele vizuale din jurul sau care se *misca*, fara chiar sa se miste persoana in cauza.

Ele exprima nevoia noastra de a stapani spatiul inconjurator si de a cauta puncte de reper sau de sprijin sigure, definite si stabile. Din acest motiv ele privesc persoanele nelinistite sau aparent *detasate*. Unul din obiectele esentiale ale echilibrului in corp este urechea, cu acest *tip de nisip* (otoliti) care se afla in interiorul urechii interne a carei pozitie si miscari participa intens la stabilitatea fizica. Urechea, care apartine Principiului Apei, reprezinta chiar reperele noastre fundamentale.

Teamă de a nu stapani ceea ce se petrece, de a nu stapani spatiul inconjurator se traduce prin ameteli mai mult sau mai putin pronuntate, care sunt directe (ameteli in locurile inalte) sau indirecte (situatii specifice care provoaca ameteli). Este cazul clasic al ametelilor resimtite in jocurile in padure sau in practicile sportive in care reperele spatiale sunt perturbate.

MIELITA/ NEVRITA/ POLIOMELITA

Acestea sunt inflamatii, uneori insotite de leziuni, ale maduvei spinarii sau ale nervilor. Mielita si poliomyelita ating maduva spinarii in timp ce nevritele si polinevritele ating nervii periferici (a se vedea capitolul general despre sistemul nervos). In toate cazurile, aceste afectiuni privesc sistemul nervos motor. Oare acest lucru are vreun sens ?

Suntem in cadrul unei tulburari a actiunii sau a miscarii. Dureroase sau nu, aceste inflamatii perturba relatiile exterioare, capacitatea noastra de a actiona sau de a merge spre altii. Suferinta noastra consta in raportul intre exterior si interior. El ne face sa incercam sa eliberam aceasta relatie, sa o debarasam de inhibatii, de temeri sau de emotii negative ca furiile retinute. Pentru ca focul inflamatiei poate distruge, leza in mod ireversibil, impiedicand astfel actiunea sau realizarea ei definitiva. Caracterul handicapant al poliomyelitei face ca aceasta inhibitie sa fie si mai grea, dificil de dus din punct de vedere social, profesional cat si in relatia cu ceilalti.

PARALIZIA

Paralizia este o boala a sistemului nervos motor, voluntar. Ea este produsa fie de o leziune, o inflamatie sau o infectie care atinge fie un nerv periferic, ca de exemplu, sciatica paralizanta, fie creierul sau maduva spinarii ca de exemplu hemiplegia sau accidentele vertebrale (paraplegia, tetraplegia).

Oricare ar fi cauza mecanica care sta la baza paraliziei, sensul care trebuie retinut este bine inteles cel al inhibarii actiunii si al miscarii. Persoana opreste in mod definitiv sau provizoriu capacitatea de a actiona sau de a se misca in mod voluntar. Este nivelul constient si voit al actiunilor sau relatiilor care este prin urmare afectat, prin inhibarea *cablajului* fizic.

Dincolo de suferinta morala pe care o genereaza aceasta pierdere a capacitatii, este fara indoiala necesar pentru persoana afectata, sa se intrebe ce vrea sa opreasca in viata sa. A facut prea mult in acest sens? Ceea ce face sau rolul pe care-l joaca, real sau imaginar, i-a fost impus de exterior sau de anturaj?

Este necesar, pentru a putea adanci sensul global, sa *citim* partea corpului afectata. Este clar ca daca este piciorul paralizat (miscare, relatii si puterea relatiilor) sensul pe care-l ia va fi diferit de cel al unui brat, de exemplu (actiune, stapanire, puterea actiunii). Ca exemplu ne putem intoarce la capitolul despre sciatica (paralizanta).

Dar mi se pare ca in anumite cazuri, ca paralizia, sensul care trebuie gasit nu priveste doar persoana cat si anturajul.

De fapt toate patologiile insotite de invaliditate obliga luarea in grija partiala sau totala a persoanei de catre apropiati sau de o persoana specializata. Aceasta luare in grija nu semnaleaza oare o nevoie de a nu mai face lucruri singur, din cauza oboselii, uzurii, pierderii chefului sau constatarea esecului in propriul mod de a actiona ? Observam multe elemente apropiate, chiar similare celor propuse pentru hemiplegie.

Fara indoiala *cauza* mecanica a paraliziei ne poate ajuta sa-i imbogatim sensul. Daca e vorba de un accident cerebral, *ordinatorul central* este atins si ne vorbeste de modul general de a intelege viata. Daca e vorba de o afectiune a coloanei cervicale (vedeti *ceafa*), suntem in prezenta unui sentiment profund de incapacitate sau de interdictie inconstienta pusa de persoana in cauza. Vedem inca o data cum locul atins ne descifreaza sensul exact al tensiunii sau al patologiei inesi.

MALADIA PARKINSON

Maladia Parkinson este o atingere neurologica cerebrala. Ea atinge cativa neuroni si perturba gesturile si miscarile persoanei bolnave si prezinta o acuitate mai mare cu exceptia cazurilor de inactivitate. Tremuraturi, tulburari ale tonusului, dificultati in scriere sunt cateva din manifestarile acestei patologii.

Este interesant sa ne oprim asupra celulelor nervoase in cauza atinse de aceasta maladie. E vorba de neuronii numiti *dopaminergici*, adica cei acare actioneaza, functioneaza datorita unei substante care se numeste dopamina. Aceasta dopamina este ceea ce noi numim un *neurotransmitator*.

Este si ceea ce numim un precursor a doi hormoni distincti care sunt adrenalina si noradrenalina. La ce servesc acesti hormoni ? Adrenalina accelereaza ritmul car\$iac, creste presiunea arteriala, dilata bronhiile si pupilele si creste valoarea zaharului din sange. Noradrenalina are rolul de repartitie in corp si de gestionare a efectelor adrenalinei. Efectele adrenalinei sunt bine cunoscute in procesul de fuga, de exemplu, sau de agresivitate. Unul din efectele mai putin cunoscute este acela de a ridica parul, fenomen mai bine identificat la animale decat la oameni. E interesant sa ne amintim ca parul care se ridica inseamna furie.

Afectarea celulelor dopaminergice care se afla la baza maladii Parkinson ne spune foarte clar ca suntem in prezenta unei inhibatii a procesului de reactivitate sau de expresie a furiei individului. Dificultatea la demaraj a bolnavilor ilustreaza bine acest lucru. Al doilea efect al acestei afectiuni este bineinteles neindemanarea datorata tremuraturii si dificultatii in actiune. Maladia Parkinson afecteaza in principal barbatii.

Avand in vedere toate acestea, sensul pe care-l putem da este urmatorul : e vorba fara indoiala de o persoana careia, toata viata i s-a spus ce trebuia sa faca, cum si cand. Au facut acest lucru fara sa se revolte niciodata (adrenalina), retinandu-si furia, inabusindu-si sentimentele de revolta. Sunt adesea barbati care au trait adesea aceasta stare in *cuplul* lor.

Nu e ceva sistematic, dar adesea femeia cuplului (mama, sotie, sora) este o femeie puternica, dominanta sau sufocanta. Se poate ca aceasta constrangere sa vina din lumea

serviciului sau a unei structuri de constrangere, dar mai rar. Responsabilitatea este impartita intre femeia *puternica* si barbatul care accepta sa se supuna. Pretul platit poate parea greu dar e mereu semnul unei mari suferinte.

Si aici e interesant sa observam ca patologia aleasa, intoarce constrangerea contra celui sau celei care l-a facut sa o sufere. Femeia puternica va trebui sa indure la randul ei barbaul slab. Ea nu-i mai poate spune sa faca, ea va fi obligata sa faca singura totul si pentru el. Vom vedea cum inversul acestei situatii se exprima in scleroza in placi.

SCLEROZA IN PLACI

Scleroza in placi este o distrugere, in placi, a mielinei care este partea protectoare a sistemului nervos central sau motor. Rolul sau este de a accelera influxul nervos. Distrugerea sa face dificila conducerea mesajului nervos motor, partiala sau totala. Ea actioneaza si asupra capacitatii senzoriale, ceea ce face ca persoana sa fie nevoita sa *facă* mai putin dar si sa *simta* mai putin. Acest nivel al capacitatii de a simti nu este neutru pentru ca el priveste aspectul feminin, sensibil al persoanei.

E interesant sa ne amintim de cauza vaccinala care este foarte suspectata pentru scleroza in placi. Oare exista o legatura intre sistemul nervos si sistemul imunitar ? Exista o legatura intre capacitatea de a simti, adica modul de a percepe exteriorul si capacitatea noastra de a ne proteja si apara ?

Acest discurs considerat ca de origine sectara in Franta, pare a fi la baza unor lucrari extraordinare efectuate de neuro-bio-imunologii din USA.

Suntem intr-un proces invers fata de maladia Parkinson, chiar daca exista un element comun care e incapacitatea de a gesticula. In scleroza nu exista tremuraturi, adica miscari necontrolate si jenante care se amelioreaza prin gesturi. In *Parkinson* nu exista afectarea senzorialului si persoana continua sa simta ceea ce atinge. Scleroza are un efect de neputinta *pasiva*. Muschii nu mai raspund din cauza lipsei conductivitatii fluxului nervos. *Ordinele* nu mai ajung si in acelasi timp persoana nu mai simte (si in mod special durerea.).

Ne aflam in prezenta unui tip de inhibitie al potentialului de actiune si simtire. Persoana este victima, ea sufera si nu poate actiona sau misca. Ea nu mai resimte acest exterior care a facut-o sa sufere. Ea cauta o protectie fata de aceasta lume exterioara in fata careia se simte dezarmat si care l-a facut sa sufere. Ruperea fata de aceasta lume exterioara, oricare ar fi sensul relatiei (din exterior spre interior = simtire sau din interior spre exterior = actiune), ii da impresia inconstienta de protectie (iata si sistemul imunitar). E foarte interesant sa ne amintim aici intrebarea psihologica asociata energiei Increderei : cine sunt ? Or, constiinta de sine este esentiala in procesul imunitar. Este si mai tulburator sa stii ca vaccinul suspectat in scleroza in placi este cel al hepatitei B.

Din nefericire, ca si in cazul maladiei Parkinson, prin starea de *victima*, strategia se intoarce impotriva persoanei. Aceasta patologie afecteaza mai mult femeile in timp ce *Parkinson* afecteaza barbatii.

Este interesant sa observam ca aceasta maladie evolueaza in mai multe faze, cu crize care sunt punctate de plaje de remisiune pe parcursul carora conductivitatea revine. Ar putea fi o invatatura foarte utila pentru persoana sa noteze pe un calendar fazele de agravare si de remisiune. Punandu-le in corespondenta cu trairile momentului, persoana in cauza va putea sa inteleaga mai bine si sa gereze boala sa, mai mult chiar sa prelungeasca fazele de remisiune.

Imi amintesc de cazul Florentei, aceasta tanara femeie care a fost lovita de scleroza in placi. Aceasta tanara femeie a inteles pe parcursul sedintelor ceea ce se afla la baza raului sau. Ea a recunoscut ca in urma cu cativa ani, cand era insarcinata, a descoperit infidelitatea sotului sau. Rana a fost violenta si sentimentul de tradare imens. Suferinta resimtita atunci a fost teribila, cu atat mai mult cu cat nu a putut sa o imparta cu nimeni si mai mult chiar se simtea in imposibilitatea de a actiona in vreun mod din cauza copilului pe care-l astepta si a constrangerilor socio-familiale pe care le credea de nedepasit.

Primele semne ale scurelozei au aparut la putin timp dupa aceea si au progresat odata cu dificultatea ei de a accepta trairea ei. A trecut ceva timp in care nu am revazut-o, sedintele de lucru asupra iertarii au permis o usoara remisie a maladiiei.

SPASME/SPASMOFILIA/TETANIA

Suntem in prezenta manifestarilor datorate sistemului nervos autonom. Este motivul pentru care ele se manifesta de-a lungul anumitor parti ale organismului (organele digestive, respiratorii, circulatorii etc) sau a functiilor reglate de acest sistem nervos.

In plus este motivul pentru care anumite studii medicale *neaga* caracterul *real al bolii*, a *spasmofiliei* si o claseaza in categoria *gunoi* a psihosomaticii.

Cu siguranta cei care pretind acest lucru nu au suferit de asa ceva. Ei seamana cu cei care, intr-o vreme nu prea indepartata, considerau epilepsia ca o boala mintala, tratata ca nebunia sau asociata cu isteria pe care nu o vedeau decat o maladie specific feminina.

Asa cum am vazut mai devreme, sistemul nervos autonom este gerat de nonconstient. El este cel care regleaza functionarea lui si si putem surprinde astfel importanta lumii emotionale asupra sistemului nervos. Atunci cand sunt dificultati in gerarea acestei lumi, mai ales a solicitarilor venite din exterior, atunci cand Vizitiul nu mai stie sa conduca Caleasca pentru ca ai sai caluti sunt inspaimantati de elementele din exterior (zgomote, insecte, lumini), Maestrul Interior trebuie sa opreasca Caleasca, trebuie sa produca o lovitura de teatru destinat sa reaseze lumea si sa opreasca cresterea in intensitate a presiunii inconstiente a persoanei. Semnalul spasmofil soseste in aceste momente si e fara indoiala semnul dificultatii persoanei de a gera exteriorul.

Toate manifestarile faimoasei spasmofilii ca tremuraturi, ticuri zis nervoase, ameteli, migrene, spasme, crampe, crize de tetanie sunt expresia acestei dificultati interioare de a stapani si de a raspunde corect solicitarilor lumii exterioare.

H. AFECTIUNILE SISTEMULUI GENITO-URINAR SISTEMUL URINAR

Sistemul urinar este acela care ne permite gerarea lichidelor organice si eliminarea toxinelor din corp. El se compune din rinichi si vezica urinara. Sistemul urinar este acela care filtreaza, stocheaza si evacueaza *apele uzate* de organismul nostru, in timp ce intestinul gros evacueaza materia noastra organica. Unul elimina solide in timp ce altul elimina lichide. Acest rol este fundamental pentru ca apa corpului este un vector esential al memoriei profunde a individului. Principiul energetic al apei este de altfel intim legat de *memoria ancestrala*. Suntem astfel in prezenta activitatii cele mai ascunse si puternice a corpului uman, aceea a gestiunii *apelor subterane* si a fertilitatii(fecunditatii). Este extrem de interesant sa reflectam la acest aspect. Oare de ce acelasi sistem organic are in noi sarcina vietii (fecunditatea) si a mortii (toxinele)? Raspunsul nu apare in aceasta lucrare, ci poate in urmatoarea.

Durerile sistemului urinar semnifica ca traim tensiuni ale credintelor profunde, asupra acelora pe baza carora ne-am construit viata si care reprezinta *fundatia* noastra. Semnifica faptul ca avem temeri si rezistente fata de eventualele schimbari ale vietii noastre, ca ne e teama sa fim destabilizati de obligatia schimbarii. Ne vorbesc de asemenea de temerile profunde, fundamentale ca frica de moarte, sau de viata, de vreo boala grava sau de violenta. Atunci cand tensiunile se manifesta asupra vezicii, adica yang, sunt in raport cu exteriorul si positionarea persoanei fata de acest *exterior*. Atunci cand se manifesta asupra rinichilor, adica Yin, ele semnifica o dificultate mai interioara si personala.

VEZICA

In interiorul sistemului urinar, vezica primește, stochează și elimină lichidele organice, încărcate de toxine, care i-au fost încredințate de rinichi. Această gestiune a urinei este departe de a fi atât de anodina (fără importanță) cum pare pentru că dacă vezica nu joacă rolul său, corpul se va intoxica complet. Vezica este, la nivelul sistemului urinar echivalentul intestinului gros pentru sistemul digestiv. Ea este ultimul stadiu al procesului de gestiune și eliminare a lichidelor organice și prin extensie a *vechilor amintiri*.

CALCULII URINARI/DISURIA/LITIAZA URINARA/OLIGURIA/ RETENTIA URINARA

Disuriile, oliguriile sau rețensiile urinare sunt semnul dificultăților noastre de a evacua *apele uzate*, adică vechile amintiri care nu sunt satisfăcătoare. Credințele vechi, vechile obiceiuri, scheme de gândire, care au putut fi utile într-o vreme dar care au devenit neadaptate la situația actuală, sunt câteva din aceste *amintiri* care *intoxica* spiritul nostru, așa cum toxinele intoxica corpul nostru. Doar că uneori ne e teama să le schimbăm. Tot așa spune și expresia populară *stim ce pierdem dar nu stim ce vom găsi* (să dai vrabia din mână pe cioara de pe gard). Suntem în jocul ambivalent *viața/moarte* care e axa majoră a sistemului genito-urinar.

Și acest lucru are loc pentru că moartea există, ca potențial de transformare, din care viața poate țâșni.

Atunci când energiile vezicii funcționează corect, aceste *toxine* sunt eliminate fără probleme. Tensiunile sau durerile vezicii ne spun că acest lucru nu merge prea bine. Înseamnă că ne e teama să abandonăm sau să ne schimbăm obiceiurile, credințele, schemele sau modul de a gândi sau acționa. Un atașament prea puternic față de amintiri, satisfăcătoare sau nu, ne determină uneori să rămânem fixați în viața noastră, să ne cristalizăm (**calculi**), cu riscul de a suferi (deși uneori găsim frecvent și un anumit beneficiu, nu e decât datorat unui confort interior mai ușor de moment). Aceste situații se traduc prin tensiuni ale vezicii ca **disuriile** (dificultățile de urinat) și /sau **calculii (litiaza)**, atunci când persoana se cristalizează pe temeri sau convingeri.

CISTITA/ENUREZIS/INFLAMATIA VEZICII

Cistitele, enurezisurile sau inflamațiile vezicii semnifică că avem temeri în raport cu *străbunii* pe care nu reușim să-i depășim. Cistitele sau alte inflamații ale vezicii ne vorbesc de acest lucru adăugând că există în interiorul nostru o furie sau o revoltă în atitudinea noastră. Baietilor cărora le e frică (justificată sau nu) de părinții și în mod deosebit de tată, sau uneori de reprezentarea acestuia (bunici, profesori) exprimă uneori această teamă prin **enurii** (pipi în pat). Fetele au mai degrabă tendința să exprime această teamă prin **cistite** repetitive.

COLIBACILOZA

Colibacilozele ne dau o informație precisă. De fapt, colibaciloza este o infecție urinară provocată de prezența unei bacterii foarte întâlnită în organismul nostru și care trăiește în mod normal în intestin. Suntem în prezența exprimării unei confuzii a persoanei. Un element natural inofensiv și care participă la evacuarea materiilor organice vine și infectează sistemul urinar, adică pe cel care servește la eliminarea lichidelor. Colibaciloza semnifică faptul că, capacitatea individului de a evacua vechile credințe/ convingeri sau obiceiuri profunde s-a infectat cu elemente venind din lumea materială și din raportarea lui la material în general.

Ma gândesc aici la cazul lui Armel care a venit să mă vadă pentru o colibaciloza repetitivă. A luat la cunoștință de ceea ce se petrecea de fapt. Total sau, medic foarte bine cunoscut într-o metropolă din nord, domina toată familia. Armel, ca toată lumea, se temea de el și se supunea legilor lui și exigențelor, mai ales la nivelul studiilor și a vieții particulare. Armel era satula, dar în acest tip de familie, nu exista revoltă. Ea totuși, după o vreme, a resimțit

puternic aceasta dorinta. Armel stia ca nu trebuie sa se revolte, dar nu era contienta de loc si avea sa inteleaga ulterior, era ca adevarata teama profunda care o impiedica sa miste in front (la 24 de ani) era frica materiala pentru ca papa platea totul. Corpul ei ii spunea clar in ce punct *materialul* infecta capacitatea de a elimina trecutul. Constientizarea a fost fugeratoare. Ea a luat hotararea si munceste de atunci la Paris. Nu a mai avut de atunci **colibaciloza**, din cate stiu eu...

INCONTINENTA URINARA

Tulburarile de **incontinenta** semnaleaza in mod global dificultati in a *retine*, a gera evacuarea. Lucrurile ne scapa si asta genereaza un inconfort de netagaduit. Persoana este in situatia de a nu putea sa evacueze in momentul potrivit. Acest lucru se poate intampla oricand, ceea ce face ca viata sociala sa fie dificila si inconfortabila. Suntem in prezenta unei persoane care are dificultati in structurarea gestiunii interioare. Obiceiuri de gandire, convingeri, frici, certitudini trebuie sa alunece repede, sa dispara. Teama de a fi impregnat de altceva decat sine insusi este mare. Teama de a fi contaminat din exterior, semn al unei mari insecuritati, face ca sa eliminam si cea mai mica particula de *toxine*, imediat ce aceasta a fost filtrata, considerata ca nociva. Dificultatea de a tine, de a retine un timp lucrurile de eliminat, vorbeste de *viata care zboara*. Inaintarea in varsta, imbatranirea ne sperie, ne pune in mod inconstient probleme? Persoana a tinut/ retinut prea mult timp lucrurile? S-a stapanit prea mult sa impiedice eliminarea, trierea si alegerea lucrurilor in viata? Pentru ca aceasta capacitate de a retine poate slabi prin *uzura*, prin faptul de a retine prea mult.

HIPERTROFIA PROSTATEI/TULBURARILE PROSTATEI

Tulburarile prostatei si in deosebi hipertrofierea ei ne vorbeste de raportul nostru cu puterea si stapanirea lumii. Suntem la nivelul sistemului urinar. E vorba deci in principal de raportul viata/moarte. Aceasta glanda care secreta anumiti compusi ai spermei, este specific masculina. Ea participa la inseminarea vietii. Ea are ca particularitate capacitatea de a inconjura uretra, ceea ce face cand acesta se ingroasa, jeneaza, impiedica mictiunile normale.

Suntem in prezenta unei probleme de teama de a nu mai fi la inaltime, de a nu mai avea destula putere sau forta de a cuprinde viata sau de a o putea stapani. Prostata care se ingroasa arata, impiedicand urinarea corecta, ca exista o tentativa inconstienta de a persevera in ceea ce exista, viata si structurile profunde deja existente, retinand. Din acest motiv tulburarile prostatei ating in deosebi barbatii care au fost foarte activi si /sau care au dezvoltat un raport de stapanire in raport cu viata. Atunci cand acest barbat imbatraneste si devine din ce in ce mai putin capabil sa faca si constata acest lucru sau cei din jur ii spun acest lucru, tensiunea, dificultatea de a trai aceasta pierdere a puterii este marcata de prostata.

EXCESUL DE ALBUMINA /PROTEINURIA

Proteinuria este excesul de proteine, cel mai adesea de **albumina** constatat in urina. Ea e datorata in general unei pierderi renale a proteinelor din sange. Aceste proteine sunt compusi organici ai mai multor aminacizi. Rolul lor principal consta in asigurarea constructiilor sau reparatiilor tesutului. Sunt de origine alimentara, in majoritatea de origine animala (carne, oua, peste, produse lactate) dar si vegetala (cereale, legume).

Prezenta excesiva a acestor **proteine**, si in special **albumina**, in urina semnaleaza simbolic o pierdere. Vamesul toxinelor care e rinichiul, nu mai gereaza corect si lasa sa plece elemente *netoxice* si utile. E vorba de pierderea unui reper, a unui sens a ceea ce e bun si ce nu e bun. Acesta pierdere poate fi momentana in cazul unei *simple* oboseli a rinichiului sau definitiva, in cazul unei leziuni.

Rinichiul este organul purtator a reperelor profunde ale individului, a axelor sale structurale, acestea sunt deficiente. Ar fi util sa intrebam despre nivelul oboselii si supraincarii persoanei.

In plus, sunt proteine care *fug*. Suntem in prezenta elementelor de constructie sau de reparatie a tesutului, adica ceea ce protejeaza si inveleste. Care sunt protectiile, credintele persoanei care se scurg, dispar ? Fara indoiala suntem in prezenta unei persoane obosite, la propriu sau figurat care si-a pierdut visele sau sperantele.

CALCULII RENALI/COLICA NEFRITICA/LITIAZA RENALA (CALCULI)

Litiaza renala este cunoscuta in limbajul obisnuit sub numele de **calculi renali**. Aceste pietricele, compuse din saruri minerale in general calcice sau uneori de origine organica sunt adesea descoperiti *intamplator* sau daca nu, in cursul unei crize dureroase atunci cand incearca sa fie eliminate pe cale naturala. Suntem in prezenta unei crize de **colica nefritica**. In cea mai mare parte a timpului, calculii sunt nedurerosi atat timp cat raman in rinichi si sunt de o marime limitata. Se intampla adesea sa-i eliminam fara sa stim. In schimb atunci cand este un pic mai voluminos sau prezinta asperitati, poate fie sa provoace sangerari (a se vedea capitoul despre hematurii) fie sa se blocheze in uretra. Atunci provoaca dureri violente, cunoscute sub numele de **colica nefritica**.

Suntem in prezenta unei fixatii a credintelor/convingerilor. Sa ne amintim ca rinichiul este organul structurilor fundamentale ale persoanei.

Toate temerile, convingerile si raportul cu viata in ceea ce ea are mai profund, bazic si structural apartin energiei rinichiului. Este si motivul pentru care rinichiul are sarcina structurii osoase, a dintilor si a *vechilor amintiri* (arhetipuri). El gereaza sarurile minerale si evacueaza ce e mort din noi (toxinele).

Prezenta calculilor in rinichi semnifica cristalizarea, fixarea convingerilor, temerilor sau certitudinilor. Exista o durificare, o rigiditate mai mult sau mai putin constienta. Individul poate avea tendinta de a se curba/plia pe obiceiurile vietii sau ale gandirii. Caracterul calcic al calculilor semnaleaza faptul ca durificarea este in legatura cu structuralul (mineralul), in timp ce caracterul organic arata ca aceasta este in legatura cu raportul mineral si al alimentatiei (animal).

Aceasta cristalizare poate sa ramana necunoscuta, nedureroasa si persoana sa-si continue drumul in viata cu convingerile si certitudinile ei. Suferinta poate aparea atunci cand individul se confrunta cu necesitatea de a le schimba, de a trece la alte convingeri, voluntar sau nu. Necesitatea de a elimina vechile structuri va duce la eliminarea celor care s-au cristalizat. Or, datorita durificarii lor, evacuarea poate deveni foarte dureroasa. Criza de colica nefritica poate duce la suferinte extreme sau chiar la boli grave si necesitatea interventiei chirurgicale este relativ frecventa.

HEMATURIA

Hematuria este prezenta sangelui in urina. Aceasta prezenta poate fi de origine multipla, ca de exemplu calculii renali, probleme infectioase pe calea urinara, o capilaritate renala fragila, etc. Este evident ca aceasta prezenta a sangelui va cere, daca recidiveaza sau dureaza, investigatii pentru a-i determina originea.

Acest lucru va permite desavarsirea sensului care poate fi asociat hematuriei : acela de *pierdere a vietii*, a vitalitatii.

Hematuria este prezenta sangelui in urina. Sensul acestui simptom este clar. Exista viata care pleaca impreuna cu ceea ce e mort. Individul are, in sistemul de eliminare, scurgeri ale vietii. Exista o confuzie in interiorul lui ? Este necesar si de preferat sa se identifice de unde vine acest sange, adica de unde se scurge viata. E vorba in mod frecvent de mici hemoragii interne ale rinichilor, ale vezicii. Poate fi vorba de mici vase capilare care se sparg, semn al fragilitatii a ceea ce e fin in interiorul nostru sau de prezenta unor calculi ascutiti care ranesc rinichiul sau vezica (a se vedea calculii). Aceasta e insotita deseori de dureri violente. In orice

caz, hematurile vorbesc de faptul ca persoana se devitalizeaza prin eliminare, fie pentru ca a facut destul, fie pentru ca acele cristalizari care s-au instalat o ranesc in interior.

Daca aceasta hematurie e datorata unei probleme renale, persoana este intr-o dinamica de devitalizare, de destructurare a reperelor vietii. De fapt, acesti rinichi care filtreaza moartea in noi, sunt si cei care pierd viata. Confuzia domneste in profunzimile persoanei, proportionala cu **hematuria**, care poate fi de o intensitate usoara, fara gravitate sau, din contra, poate fi semnul unei complicatii grave.

Daca **hematuria** este datorata cailor urinare, mesajul, care ramane acelasi, capata o dimensiune conjuncturala. Nu e structura profunda viata/moarte cea afectata ci modalitate de transport. Afectiunea priveste yang si vorbeste de o *pierdere a vietii* legata de un moment de indoiala, de framantari, de pierdere a increderei, de oboseala importanta. Individul trebuie sa se opreasca un pic pentru a se repositiona si a schimba cate ceva in raportul actual cu viata, pe cand in cazul unei **hematurii** de origine renala, reflectia trebuie sa fie mai profunda si schimbarile raportate la viata mai radicale.

NEFRITA/URETRITA/URETERITA

Nefrita este o inflamatie a rinichiului, **ureterita** o inflamatie a ureterei si **uretrita** o inflamatie a uretrei. In cele 3 cazuri e vorba de o inflamatie, in cea mai mare parte a cazurilor de tip infectios. Suntem in sistemul urinar care gereaza si evacueaza toxinele, vechile structuri, amentirile vechi si profunde, credintele fundamentale. Inflamatia semnaleaza prezenta unor emotii negative, de furie retinuta, inabusita nerezolvata.

Suntem in prezenta unei persoane care evacueaza tensiunile sau temerile profunde. Raportul ei cu viata se pare ca a fost in supunere aparenta si numeroase structuri de baza, obiceiuri sociale, moduri de gandira, credinte care i-au fost inoculate, au facut sa apara frustrarea, insatisfactia, mai mult chiar revolta. Tipul infectios semnaleaza ca pentru individ cauza *nefericirilor* lui este exterioara. Nu are decat sa-si asume responsabilitatea care rezida in faptul de a fi continuat sa *poarte* schemele pe care altcineva i le-a dat. Or, cine il obliga acest lucru astazi ?

Dupa zona inflamata, ca in cazul hematuriei de exemplu, sensul acestei inflamatii va capata o profunzime mai mult sau mai putin adanca. Va fi bine sa se trateze starea inflamatorie (homeopatia functioneaza remarcabil de bine) si sa se reflecteze asupra cauzelor, pentru ca suntem intr-un sistem organic care nu trebuie sa *pastreze* o amintire inflamatorie sau infectioasa, cu riscul de a deveni cronica sau de a se generaliza.

RETINEREA APEI / EDEMUL

Retinerea apei este asa cum indica si numele, faptul de a retine, de a fixa apa in corp. Acest dezechilibru, mai degraba de tip feminin, se manifesta prin umflarea tesutului si luarea in volum si greutate.

Aceasta **retinere** semnaleaza o stare mai mult sau mai putin constienta de insecuritate, de teama in legatura cu viata si fundamentele ei. Persoana este cu siguranta cineva care are nevoie de spatiu, de a pune la distanta exteriorul care ii poate parea mai mult sau mai putin riscant, periculos sau ostil. Are tendinta de a securiza multe lucruri, are o tendinta de perfectiune, de economie din nevoia de protectie.

Teamă de a fi judecat, in special de cei apropiati este foarte prezenta. Convingerile, amintirile sau obisnuintele familiale sunt puternice, *chiar daca persoana se apara de ele*. Poate ca intr-o zi a pierdut un element puternic, important avand legatura cu familia si aceasta pierdere a generat starea incipienta de insecuritate si nevoia de siguranta.

Ar fi bine pentru aceasta persoana sa lase lucrurile sa mearga si sa accepte riscul pierderii. Lasand putin (nu prea mult !), isi va da dreptul sa elimine si sa dedramatizeze *riscul relational* cu exteriorul. E clar ca va putea fi ajutata cu diuretice naturale.

UREEA/ UREMIA

Uremia semnaleaza prezenta excesiva a ureei in sange. Ureea este o substanta eliminata de rinichi. Prezenta sa *anormala* in sange indica o disfunctie renala.

Acesta insuficienta renala, care se manifesta printr-o dificultate, chiar incapacitate de a filtra toxinele de catre rinichi, ne vorbeste de propria dificultate de a *face triajul* in interiorul nostru. Oboseala, uzura, varsta ne determina sa nu mai stim adesea unde suntem cu adevarat, ce este bun si rau pentru noi. Aceasta afectiune este profunda pentru ca atinge structuralul, ca si cele care privesc sistemul urinar. Ne trebuie fara indoiala, daca putem, sa ne reasezam si sa reluam increderea in viata si in capacitatea noastra de a gera si de a realiza / reusi.

SISTEMUL GENITAL

Sistemul genital este sistemul fizic care permite reproducerea si sexualitatea. E compus din organele sexuale, glandele sexuale (testicule, ovare) si din uter la femei. Cu ajutorul acestui sistem extrem de elaborat, umanitatea s-a perpetuat prin intalnirea intre un barbat, de natura Yang si penetranta, si o femeie de natura Yin si receptoare.

Putem bineinteles sa *extindem* subiectul si sa facem acelasi lucru in interiorul nostru pentru a evolua. Ar parea ca ar trebui sa mergem la intalnirea celui alt aspect al nostru, a partii noastre *Yin, feminina* daca suntem barbati si a partii *Yang, masculina* daca suntem femei, pentru a evolua, a *creste*. Nu este vorba aici de sexualitate, ci de ceea ce C Jung numea *Anima* (feminin) si *Animus* (masculin). E vorba de latura noastra duioasa, tandra, pasiva, artistica, estetica, primitoare, inconstienta, profunda (feminina), si de latura noastra ferma, puternica, activa, razboinica, defensiva, patrunzatoare, constienta, superficiala (masculina).

Atunci exista posibilitatea sa crestem, sa evoluam si sa ajungem progresiv sa facem *pacea contrariilor*, dupa cum ii spuneam in lucrarea precedenta *Spune-mi* (pe care Yung o califica drept *reconcilierea opusilor*), Unitatea din noi, creand astfel o alta fiinta interioara, un alt eu.

Este foarte interesant sa observam ca aceasta (pro)creatie are posibilitatea de a se realiza prin placere si fericire (orgasm) asa cum a prevazut viata. Aceasta idee ii poate face sa refectioneze pe cei al caror drum de dezvoltare personal se face prin vointa, forta, constrangere sau urgenta.

Dar sistemul genital este bineinteles, inainte de toate cel care permite procrearea, ne permite sa dam viata fizic. Prin intermediul lui si prin extensie e vorba si de capacitatea noastra generala de a crea, a da nastere (proiecte, idei, etc) in lumea noastra materiala.

Este in cele din urma sistemul sexualitatii, adica al capacitatii noastre de a crea placerea. Reprezinta actiunea noastra asupra altuia, puterea noastra asupra lui pentru ca acesta ni se abandoneaza, asa cum noi ne abandonam , intr-o relatie deosebita. Aceasta putere trebuie deci sa fie reciproca si respectuoasa si este si mai mare daca se bazeaza pe dragoste. Este, asa cum spuneam mai devreme, particularitatea de a procura placere, de a putea sa traim in placere (daca indraznesc sa spun asa) de vreme ce se finalizeaza cu orgasmul. Acesta reprezinta placerea suprema a creatiei, a actiunii creatoare si de fecundatie, realizata impreuna cu un altul.

Durerile sistemului genital ne vorbesc prin urmare de dificultatea noastra de a trai si de a accepta aceasta pace a contrariilor in interiorul nostru. Durerile se pot manifesta in diferite forme dar insemna intotdeauna o tensiune in relatie cu un altul, fie ca e prietenul/sotul, copilul sau reprezentarile lor in noi sau in exteriorul nostru. ***In deosebi problemele uterului reprezinta cuplul, caminul, cuibul*** si semnifica adesea tensiuni sau suferinte in raport cu aproapele / consoarta (absenta, frustrare, deces, conflict) sau in raport cu locul fiecaruia in camin.

Ele exprima teama noastra, frica de a da viata, fie ca este reala (copil) sau simbolica (proiecte, idei), din cauza lipsei de incredere, din vinovatie sau angoasa. Aceasta poate merge pana la incapacitate reala, frigiditate, neputinta, sau chiar sterilitate.

AMENOREA

Amenoreea este absenta ciclului. Aceasta se produce natural in cazul unei sarcini sau dupa menopauza. Ea a existat si in copilarie pana la pubertate, moment in care micuta *fetita* a devenit *femeie* si *posibila mama*. Suntem aici in inima subiectului. Ciclurile sunt semnul feminitatii in acceptia sa *materna*. Ele sunt semnul marcant al ciclului menstrual care revine la fiecare 28 de zile si care are ca scop sa perpetueze fertilitatea feminina.

Amenoreea ne vorbeste de pierderea *fertilitatii* feminine. Ce se petrece in viata femeii in cauza ? Fertilitatea feminina are o puternica imagine sociala inconstienta de *utilitate* (a se vedea menopauza). Este si semnul capacitatii noastre de a (pro)crea. Suntem intr-o faza de indoiala in legatura cu aceasta capacitate ? Am fost impiedicati sa o facem ? Numeroase **amenoree** se produc dupa o perioada de doliu sau o separare dificila a sotilor. Poate fi vorba si de un refuz al dependentei si al constrangerii pe care-l presupune ciclul si il impune. Cucerirea unei libertati totale poate reprezenta sensul ascuns al unei **amenorei**.

DISMENOREA/ CICLURILE DUREROASE

Dismenoreea este un sindrom dureros care apare odata cu ciclul sau uneori inaintea lui. Sensul global asociat ciclului feminin, isi gaseste aici un loc deosebit, diferit totusi de amenoree, ciclul exista, dar e dureros. Ce se intampla in viata femeii in cauza ? Relatia sa cu feminitatea si cu mama este dureroasa ? Aceste imagini sunt dificile ? In ce sunt *ciclurile/regulile* dureroase, adica cum traieste femeia constrangerile ?

De fapt, femeile care sufera de **dismenoree** sau **de cicluri dureroase** sunt adesea femei exigente care vor sa fie libere sau independente. Exigentele lor in legatura cu viata sunt calitative si asteapta multa rigoare din partea celorlalti in angajamentele lor. Nerespectarea acestora le este insuportabila si retraita greu. Dar aceasta rigurozitate este greu acceptata atunci cand priveste ciclurile nejustificate sau fara valoare. Notiunea de *inutil* sau parinte neproductiv este greu suportata si se traduce prin revolte, tensiuni si rezistenta. Cu siguranta ar fi mai bine daca ar ceda putin...si ar accepta imperfectiunea lumii si a *regulilor* (ciclurilor) sale....

HIPOMENOREA/ TULBURARI ALE MENSTRUATIEI/ TULBURARI ALE CICLULUI/ CICLURI NEREGULATE/ CICLURI FOARTE ABUNDENTE

Tulburarile de cicluri sau menstruatie, oricare ar fi forma lor, hipermenoree, hipomenoree, cicluri dureroase, neregulate semnaleaza un dezechilibru al sistemului hormonal si in deosebi al celui care se ocupa de fecunditate.

Menstruatia este eliminarea periodica de sange si elemente ale mucoasei uterine atunci cand nu a avut loc fecundarea. Aceasta notiune este foarte importanta pentru ca ea ne da ideea generala.

Suntem in prezenta unei femei care are nevoie sa se simta utila sau chiar sa fie utila in mod real. In profunzimea ei, notiunea de productivitate (capacitatea efectiva de a produce) este importanta. Dar exista in fond o dificultate in raport cu constrangerile. Sensul datoriei si nevoia de autonomie si de libertate se ciocnesc in interior. Regularitatea ciclului si constrangerile fizice pe care le impune, jeneaza. Constrangerea potentiala a sarcinii si nevoia de a fi *utila* se ciocnesc. A fi *mama* te impiedica sa fii *femeie* si obliga la *uitare de sine*.

Este interesant de constatat ca aceste probleme se regleaza cu contraceptive. Acestea fac ciclul nepericulos. Ele permit controlul total. Ele elibereaza femeia de sexualitatea sa.

Se intampla uneori ca imaginea mamei femeii in cauza sa fie rea. In cazul endometritei, aceasta e rau traita. Nu mai pun la socoteala tinerele fete care au avut

probleme menstruale care au disparut total dupa ce au facut pace in interiorul lor cu imaginea mamei.

ENDOMETRITA

Endometrita este prezenta si dezvoltarea anormala a mucoasei uterine, pe care o regasim in parti ale corpului unde nu ar trebui sa fie. Aceasta dezvoltare este problematica pentru ca acest tesut este capabil sa se transforme in endometru si sa genereze sangerari, sau chiar hemoragii in momentul ciclului.

Suntem in plina simbolica a relatiei emotionale dificile si deplasate cu mama. Uterul este foaierul profund in care mama poarta copilul. Acest loc al mamei este cel care are particularitatea de a *sangera* la 28 de zile, dupa ciclul lunar care este si cel al emotiilor si al femininului. Aceasta relatie dificila face ca femeia sa aiba tendinta sa se inaspreasca, fizic vorbind, sa aiba o atitudine masculina in viata. Raportul de forta si o tendinta de a se inchide si spre extraactivitate vin sa completeze tabloul.

Persoanele care sufera de **endometrita** sunt adesea femei care au sau care au avut relatii dificile, duredoase, chiar violente cu mamele lor. Totusi, contaminarea emotionala este cea care nu poate rupe aceasta relatie care se desfasoara prin crize si o traire simbiotica. Se pierde atunci viata si energia (sangerari) intr-o relatie calau/victima, distrugatoare si care intretine o confuzie emotionala care este marcata in corp printr-o *confuzie* a tesutului endometrului. Acesta, ca si imaginea mamei, cuprinde partile fiintei, parti unde nu ar trebui sa fie. Poate ca femeia in cauza ar trebui sa-si *lase* mama la locul ei si sa nu o mai lase sa navaleasca in viata ei, sa o colonizeze, sa o puna astfel in pericol.

Imi amintesc aici de cazul lui Muriel. Aceasta femeie avea o **endometrita** importanta pentru care suferise interventii chirurgicale si urma un tratament hormonal strict. Or, Muriel avea o mama cu care avea relatii cum nu se poate mai tensionate. Ea vorbea de mama ei ca de un adevarat calau moral, lipsit de afectiune si mereu pus pe critica si denigrare. Dar Muriel era incapabila sa *lase* aceasta mama care era omniprezenta in viata sa, pentru ca si in momentele in care era absenta, era acolo in fiecare clipa in gandurile si vorbele ei, totul fiind pretext de critica sau ca sa o protejeze de responsabilitate.

Aceasta invadare, aceasta contaminare a lui Muriel cu imaginea mamei, o facea nervoasa, incordata. Fizicul i s-a inasprit pentru ca tratamentul hormonal avea tendinta sa o masculinizeze. A fost foarte greu sa o aduc pe Muriel la momentul de a-si schimba dinamica. Decesul mamei a ajutat-o putin. Timpul a permis uitarea treptata si diminuarea contaminarii. Ca prin minune, endometrioza s-a calmat, a ramas pe loc o vreme. De mult timp nu am mai primit vesti , dar asa cum se zice, daca nu sunt vesti, e de bine...

TULBURARI DE ERECTIE/ IMPOTENTA/ FRIGIDITATEA

Prin frigiditate, impotenta sau tulburari ale erectiei sau ale orgasmului care *impiedica* sexualitatea, se exprima dificultatea de a trai placerile vietii si separat de orice activitate profesionala, sociala sau familiala. Nu ne permitem sa simtim placerea, satisfactia, chiar orgasmul, prin exercitiul puterii noastre personale asupra lucrurilor sau altora. Totul ne pare prea serios sau vinovat si nu mai stim, ca si un copil, sa resimtim placerea simpla de a face ceva sa *mearga* si de care suntem mandri. Credem ca aceasta putere e rusinoasa, negativa si inutila, in timp ce ea este creativa si fecunda. De fapt, ceea ce-i da sensul pozitiv sau negativ este scopul cu care facem si intentiile pe care le avem, in acelasi mod in care puterea data de dragoste si sexualitate poate crea sau distruge, elibera sau indeparta, anima sau stinge pe celalalt sau pe sine insusi.

Vinovatia, teama de a nu fi la inaltime, neindemanarea fata de placere care poate parea inutila atunci cand suntem o *persoana responsabila*, dificultatile de relaxare in general, produc cu multa eficacitate, ineficacitatea sexualitatii.

HERPES GENITAL/ BOLI CU TRANSMITERE SEXUALA (BLENORAGIE, SIFILIS)/ MICOZE VAGINALE

Bolile sistemului genital, fie ca sunt de origine virală cum ar fi **herpesul**, bacteriene ca **blenoragia** sau **sifilisul**, sau datorate unor ciuperci ca **micozele**, au ca și consecință directă să ne împiedice sau să facă sexualitatea dificilă, fizic dureroasă, sensibilă sau psihic (vinovăție) dificilă.

Suntem în prezența unei dificultăți de a trăi sexualitatea sau ceea ce reprezintă ea. Alegerea acestor boli ne permite să avem un motiv *valabil*, în ochii noștri sau ai partenerului, de a nu putea. Scuzele sunt majore pentru că se manifestă fizic. *Suntem noi în sine deranjați de ea. Oare nu e rea intenție, lipsa chefului.* Cel puțin gândim sincer și conștient.

Ce se petrece în noi ? Care e nemulțumirea în relația cu celălalt, cu viața sau cu plăcerea ? Suntem prea serioși, preocupați ? Avem dificultăți să acceptăm o relație productivă și agreabilă cu viața ? Ne gândim că nu e posibil să creștem decât cu durere ? Relația cu celălalt e dificilă, dezagreabilă (stare infectuoasă) ? Iată o serie de întrebări pe care ar fi bine să ni le punem.

Diferit de impotență sau frigiditate, care semnifică incapacitatea mecanică și imposibilitatea datorată masinii (suntem neputincioși dar victime), bolile care afectează sistemul genital întăresc ideea de vinovăție și de interzis. Ele sunt de fapt contagioase, nu sunt spontane. Au fost luate din altă parte. Aici nu mai suntem neputincioși ci contaminati, ca urmare a comportamentului nostru. Suntem deci în căutarea iertării celuilalt ? Sau această factură pe care se pare că o plătim, este de fapt, o afacere pe care o reglăm cu celălalt ?

Bolile așa-zis cu transmitere sexuală, ca de exemplu **blenoragia** sau **sifilisul** merg ceva mai departe. Pornind de la modul în care le contactăm, ele reprezintă adesea gesturi autopunitive, inconstiente provocate de vină față de o activitate sexuală dezvoltată în afara normelor recunoscute de persoană și mediul sau inconjurator. Această vină, conștientă sau nu, e adusă pentru a se pedepsi pe sine printr-un *act ratat* și de a întâlni sexual pe cel sau cea care îi va transmite o boală *rusinoasă*. Adesea ele ne-au fost transmise *propriei persoane*. O noțiune profundă de trădare, vine să agraveze vina viitoare. Relația sexuală devine un moment de risc, periculos. Plăcerea devine ea însăși un risc pentru care putem merge până la interzicerea inconstienței. Cel puțin pentru o vreme, nu mai avem dreptul !

INSUFICIENTA OVARIANĂ/ INSUFICIENTA TESTICULARĂ/ STERILITATEA

Insuficiențele ovariene sau testiculare și sterilitatea ne vorbesc de dificultatea noastră de a (pro)crea. Fizic vorbind, mesajul este pe cât se poate de clar. Psihologic, el capătă un sens echivalent al cărui intensitate și suferință asociată sunt direct legate de cheful conștient de a procrea. Dacă persoana sau cuplul nu au un chef deosebit de a avea un copil, aceste insuficiențe pot trece total neobservate. Suferința apare în mod real în cazul în care își doresc să aibă un *descendent*.

Sensul pe care îl putem da acestor insuficiențe sau sterilități se lărgeste dincolo de simpla dificultate de a procrea. Ce semnifică pentru persoană sau cuplu nevoia de descendent ? Oare există în spatele acestuia nevoia de a lăsa o urmă sau mai degrabă teama de a nu putea ? De ce și pentru ce se face copilul ?

Am constatat adesea că femeile active care nu-și asumă acest rol și care au o mare nevoie de a stăpâni lumea, au uneori dificultăți în a avea copii. Atitudinea lor inconstientă castrantă le determină să aleagă frecvent bărbați mai puțin fecunzi. Fragili sau îndoindu-se de ei înșiși, de ideile lor sau capacitățile lor, ei se supun la randul lor, lăsând femeilor lor puternice responsabilitatea de a *fecunda* lucrurile. Emoțiile negative și mai ales furia, inabusită de aceste femei, pe care slăbiciunile celorlalți le exasperează la maxim, generează în ele o acidificare a terenului și a mucoaselor, care nu favorizează nidarea, ci din contra, o împiedică. *Slăbiciunea* bărbatului nu reușește să contrabalanseze prin cantitate și vitalitatea spermatozoizilor săi această *ostilitate* a terenului.

Lipsa încrederii în viață și în capacitatea noastră de a o cuprinde stă adesea la baza acestor insuficiențe care sunt frecvent reversibile.

Nu enumerăm cuplurile care au putut, după ani dificili, să aibă un copil ca urmare a unei reconcilierii cu viața și cu ei înșiși. Asta presupune că nu există un handicap mecanic

ireversibil. In orice caz, e sigur ca aceste dificultati slabesc viata cuplului si doar impreuna acesta poate gasi o solutie. A pune responsabilitatea pe umerii unuia din cei doi este adesea usor si insuficient. Daca fizic barbatul sufera de insuficienta, nu trebuie sa uitam ca un singur spermatozoid e suficient. Daca este femeia, sa nu uitam ca e nevoie doar de un singur ovul. Restul este o problema de insotire, de primire (calitatea terenului, aciditatea mucoasei), de atentie. Atunci cand aceste insuficiente sau aceasta sterilitate au aparut din nastere, trebuie, ca in orice handicap, sa integram, oricare ar fi motivul subtil, o alegere a incarnatiei destinata sa ne faca sa depasim aceasta si sa acceptam aceasta infertilitate. Este pentru a produce mai bine altfel sau in alta parte, este pentru a intelege mai bine, prin absenta, importanta darului vietii ? Nu stiu.

MASTOZA

Mastoza este o afectiune benigna a sanilor care se caracterizeaza printr-o proliferare mai mult sau mai putin importanta a unor chisturi. Acestea pot fi sensibile la atingere.

Ce reprezinta sanii ? In primul rand sunt elementele feminitatii si apoi permit hranirea copilului, sa-i putem da de mancare, cu ce sa traiasca. Simbolizeaza prin urmare doua lucruri, feminitatea si facultatea de a se preocupa de altii, a-i lua in grija pe ceilalti si in mod deosebit pe cei pe care-i privim ca pe niste copii.

Cat despre chisturi, ele reprezinta fixatii ale memoriei, ranchiune, furii inabusite.

Suntem in prezenta unei persoane a carei relatii cu feminitatea sau cu capacitatea sa materna, este tensionata. Mastoza face mangaierile dezagrebile, diminuand o parte din placere. Sensul datoriei il devanseaza pe cel al dreptului de libertate, de independenta. Aceasta stare de fapt este in acelasi timp utila dar ne indispuie. Emotiile negative se fixeaza in interiorul nostru, in aceste locuri strategice ale feminitatii sau maternitatii.

MENOPAUZA

Menopauza este acel moment atat de deosebit al vietii unei femei in care ea inceteaza sa mai fie fertila prin oprirea ovulatiei. Dupa parerea femeilor, aceasta faza este mai mult sau mai putin confortabila si aducatoare de tulburari diverse. Cele doua tulburari majore sunt cele ale bufeurilor de caldura si ale osteoporozei. Pentru aceasta ultima tulburare, e suficient sa ne raportam la capitolul care trateaza sistemul osos.

Imaginea arhetipala profunda a femeii este asociata cu cea a mamei. Unul din rolurile majore este cel de a procrea. Acesta a fost chiar de-a lungul timpului singurul sau rol social. Femeile sterile sau cele aflate la menopauza erau considerate ca inutile, neproductive pentru colectivitate sau familie, pana in punctul in care, in anumite epoci, si inca si in zilele noastre in anumite culturi, ele erau repudiate de sotul lor.

Tulburarile menopauzei semnifica dificultati, constiente sau nu, de acceptare a acestei pierderi a utilitatii. Adesea femeia cu sentimentul datoriei si investita in rolul de mama, femeia care sufera de tulburari la menopauza, are dificultati in a-si gasi un sens, o utilitate pentru sine insasi.

Dupa prima sarcina, ea a ramas in rolul de mama si nu a putut sau nu a stiut sa *redevina* femeie, dupa primele luni, sau primii ani ai copilului sau. Inscrierea in acest rol s-a marcat bine intr-o anumita perioada si la anumite generatii, prin faptul ca sotul a inceput sa-si numeasca sotia, dupa primul copil, *mama* !

Adesea am putut constata ca femeile care au trait bine menopauza, vorbesc de ea ca de o eliberare, o a doua tinerețe, o posibilitate de a putea in cele din urma sa se bucure de o viata sexuala fara risc sau sa nu mai fie deranjate de ciclul lor. Poate ca este o directie de reflectie interesanta pentru cele care sufera la menopauza.

METRORAGIA/ MENORAGIA/ FIBROMUL UTERIN/ POLIPII UTERINI

Metroragia sau **pierderile rosii** consta in pierderea de sange intre cicluri. Aceasta pierdere poate fi de origine diversa, banala sau grava si necesita consultatie ginecologica. Aceasta **metroragie** marcheaza in majoritatea cazurilor prezenta unui fibrom sau a unor polipi uterini

sau poate fi si semnul unei tumori. In orice caz, e vorba de un dezechilibru a mucoasei uterine. Suntem in prezenta unei pierderi a vietii, o devitalizare, venita dintr-o zona a corpului, simbol a caminului si a vietii. Ce se intampla in viata noastra, in caminul nostru ? Avem senzatia ca am ajuns la capat ? Suntem epuizate de lupta pentru a pastra acest camin ? Avem sentimentul unui esec permanent in legatura cu caminul, fie din cauza absentei celuiilalt, fie din cauza descoperirii unui strain pe care credeam ca-l cunoastem ?

Este fundamental sa ne adunam si sa nu lasam sa ne cuprinda (polipi, fibrom) aceste idei aceste nelinisti. Fixarea acestor idei, sub forma temerii sau a amintirilor, ne slabesc si ne devitalizeaza.

SALPINGITA

Salpingita este o inflamatie acuta sau cronica a trompei uterine. Aceasta inflamatie atinge acel loc din corpul feminin care permite ovulului sa ajunga in uter si sa-si faca cuib.

Starea inflamatorie semnaleaza prezenta emotiilor negative ca furia, amaraciunea sau ranchiuna. Faptul ca aceasta inflamatie este prezenta in acest loc, ne vorbeste de tensiuni, dificultati in a lasa copilul sa-si gaseasca locul in noi, adica sa ne lasam sa cream, sa intreprindem. Acesta dificultate se datoreaza unei stari emotionale acceptata, recunoscuta. Dupa locul unde este, la trompa stanga sau dreapta, corpul ne va spune daca aceasta dificultate este de origine Yang sau Yin, masculina sau feminina. Suntem franti, impiedicati in capacitatea noastra de a crea, de a produce si se manifesta intr-o maniera inconfortabila ? Placerea de a crea este redusa, chiar suprimata prin impiedicarea actului placerii ? Suntem impiedicati sa devenim noi insine, sa nastem si sa dam dreptul de a fi ? Aceasta impiedicare este in principal datorata dificultatii noastre de a ierta (a lasa furiile, de exemplu).

VAGINITA/ VULVITA/ VULVO-VAGINITA

Suntem in prezenta unei stari inflamatorii care semnleaza aceleasi emotii *negative* ca si salpingita. Diferenta majora se situeaza in localizarea inflamatiei. Vaginul si vulva sunt partile corpului feminin care au un rol sau mai degraba o functie principala manifestata si resimtita in timpul raporturilor sexuale.

Fiind doar locuri *de trecere si de excitare*, aceste doua parti ale sexului feminin au o actiune importanta asupra placerii si capacitatii de a resimti placerea. Or, inflamarea lor face ca totul sa fie neplacut, inconfortabil, sau chiar imposibil. E nevoie sa ne gandim la pozitia noastra fata de aceasta placere. Ne este interzisa, de noi insine sau de convingerile care ne-au fost inoculate ? Avem o relatie de datorie, de constrangere si de interzicere a placerii ? Relatia noastra cu masculinul este o relatie de constrangere, de absenta a placerii, de supunere sau de datorie ? Este clar ca exista in spatele acestei stari inflamatorii, un proces de impiedicare a placerii (in acceptia cea mai mare), foarte aproape pentru a nu zice echivalenta cu cea care e cautata de culturile care practica exciziunea. Importanta este meditatiea atat din partea femeii cat si din partea barbatului care participa la acest act.

1.AFECTIUNILE SISTEMULUI DIGESTIV

Sistemul digestiv este cel care ne permite sa digeram alimente solide si lichide pe care le consumam. Multumita lui putem asimila hrana.

Prin intermediul lui, se vor transforma alimentele. Datorita unei alchimii foarte elaborate, care le va face folositoare, acceptabile de catre organismul nostru, acestea vor deveni unul din elementele esentiale al carburantului nostru final. Sistemul digestiv este acela care cuprinde cele mai multe organe. Acesta ne lasa sa vedem in ce punct se afla aceasta alchimie si se explica prin faptul ca alimentele **solide** sunt o forma de energie grea, densa, complexa si care necesita pentru transformare operatii si un nivel al transformarii multiple. De aceea, inainte de a putea trece in sange, substantele nutritive trec printr-un numar considerabil de receptaculi si primesc un anumit numar de aditivi (stomacul produce chiar acid clorhidric) care le vor dizolva, le vor aduce la expresia cea mai simpla. Sistemul digestiv este alcatuit

din gura, esofag, stomac, ficat, vezica biliară, pancreas, splină, intestinul gros și intestinul subțire. Gura are un rol și o semnificație deosebită și voi reveni asupra ei.

Problemele sistemului digestiv ne vor vorbi de dificultatea noastră de a înghiți, de a digera și de a asimila ceea ce se întâmplă în viața noastră. *Nu am putut înghiți ceea ce mi-a spus sau niciodată nu am digerat ceea ce ai făcut sau mi-a rămas în gât*, sunt expresii populare care explică acest lucru. După organul digestiv afectat în mod deosebit, avem o precizare asupra tensiunii resimțită sau a dificultății de a digera o experiență anume. Vom vedea acest lucru în amanunt în continuare.

STOMACUL

AEROFAGIA/ AEROGASTRIA

Aerofagia constă în înghițirea involuntară, a aerului, în mod spontan sau în același timp cu alimentele. Datorită structurii stomacale și a poziției ridicate a corpului cât și datorită mișcării, acest aer se evacuează singur, normal și natural. Se întâmplă, în timpul mesei să se evacueze aerul printr-un suflăt. Atunci când nu e corect evacuat, aerul înghițit produce aerogastrită, adică o umflare, o balonare a stomacului, uneori foarte neplăcută și incomfortabilă. Această aerogastrită e provocată de faptul că stomacul nu eliberează aerul înghițit pentru că diafragma și structurile musculare și nervoase care gherează esofagul sunt întinse, tensionate. Or, sistemul nervos autonom are rolul important în aceste funcții.

Suntem deci în prezența unei persoane tensionate, stresate. Acest stress este legat de lumea materială, profesională sau financiară, la care se poate adăuga un sentiment de urgență, de constrângere materială care face ca individul să aibă dificultăți în a *gera orice* ar fi. De aceea înghițe tot, nu mai face selecția între solid și aer, între alimentară *material* care trebuie să ajungă în stomac și alimentară non-materială care trebuie să meargă spre plămâni. Starea de tensiune determină ca problemele și neliniștile legate de material să ocupe un asemenea loc încât să contamineze non-materialul, adică gândurile sau sentimentele și tulbure astfel și judecata sa.

În plus, datorită tensiunii, această persoană reține și în mod natural, nu lasă spiritul să se degajeze, să se elibereze. Preocuparea sau importanța pe care o dă problemei materiale, blochează totul în ea. Acest lucru deformează, umflă stomacul care, ca din întâmplare, *capătă valoare* (la propriu și la figurat) și produce un disconfort, o senzație de saturatie, de prea plin. Individul nu mai îngherează nimic, nu mai poate auzi nimic. Ar fi util să se relaxeze, să ia puțină distanță pentru că anumite părți organice să se destindă puțin și ca, datorită unei viziuni mai bune obținute în urma acestui recul, să se poată *face din nou selecția*.

ACIDITATEA GASTRICĂ/AMAREALA STOMACALĂ/ARSURILE STOMACALE/ CRAMPELE STOMACALE/ DISPEPSIA/ GASTRALGIA/ DURERILE STOMACULUI/ VOMA/ REGURGITARILE

Stomacul este organul care primește, în primul rând, prin esofag, alimentele brute care au fost pregătite prin mestecare în gura. Este primul receptacol al hranei materiale. Stomacul este încărcat cu *marea sarcină* și joacă un rol de *betonieră*. El amestecă și dizolvă, datorită acidului clorhidric, alimentele ingerate, le pregătește astfel pentru procesul de asimilare. Stomacul este deci organul care are sarcina laturii materiale a digestiei, care trebuie să îmblânzească materialul alimentelor.

Durerile de stomac sau gastritele ne vorbesc de dificultatea noastră sau de tensiunile pe care le întâlnim în stăpânirea și gestionarea lumii materiale. Constrângerile materiale sau profesionale, școlare sau judiciare se vor exprima astfel, dacă provoacă griji reale sau imaginare. Numeroșii studenți care acuză crampe sau dureri ale stomacului înainte de examene, știu că sunt semnul neliniștii lor.

Datorită rolului său de a amesteca alimentele, stomacul care ne face să suferim, poate să însemne că avem tendința de a aduna lucrurile și evenimentele într-o manieră excesivă.

Aciditatea gastrică ne poate spune să oprim această macinare.

Amareala, aciditatea gastrica sunt manifestari a caror intensitate este progresiva si exprima aceasta dificultate de a digera ceea ce traim, socurile vietii sau al situatiilor care nu ne satisfac, pe plan material.

In cadrul acestei globalitati stomacale, **rejectiile, regurgitarile sau voma** sunt semnul suplimentar al respingerii, al refuzului. Nu vrem sa pastram in stomac ceea ce nu ne convine. Este brutal, inconfortabil pentru individ si pentru cei din jurul lui. Iata totusi avantajul de a fi eficace, rapid si salvator, cel putin pentru moment.

GRETURILE/ STAREA DE GREATA

Greata se instaleaza chiar inainte de starea de voma. Aceasta stare de greata, inconfortabila si adesea asociata cu o stare de disconfort general, e asociata, bineinteles in afara cazului absorbtiei unui aliment indigest, cu o stare de tip spasmofilic. De fapt, greata si efectele ei secundare sunt produse in organism de sistemul nervos autonom.

Suntem in prezenta unei persoane care nu mai digera ceea ce traieste. Situatie sa personala, situatia inconjuratoare personala sau materiala, sunt prea greu de gerat, cantaresc prea mult. Fara indoiala un pic perfectionista, aceasta persoana vrea sa faca prea multe lucruri in acelasi timp. Fara indoiala ca sunt confuzii in interiorul ei. Ea are tendinta de a amesteca totul fara sa fie capabila sa faca lucrurile pe rand. Aceasta saturatie interioara, aceasta supraincarcare, produce un disconfort. Greata este semnul acestui disconfort.

Pe langa explicatiile mecanice, ametelile care apar, de exemplu in timpul unei sarcini, exprima nesiguranta viitoareii mame fata de capacitatea sa de a-si asuma, gera propriul copil. Aceasta incertitudine nu este constienta in cea mai mare parte a timpului si nu are nici o legatura cu placerea si dorinta de a avea acest copil. Acestei viitoare mame, fara indoiala perfectioniste, ii e teama ca nu va fi perfecta. Va dati seama? Ce responsabilitate? As vrea sa stiu , daca voi fi capabila sa mi le asum pe toate in acelasi timp? Statutul de mama si de sotie, sa ma ocup de copil si sa-mi continuu munca, sa fiu disponibila pentru copilul si sotul meu? E posibil sa ajutam persoana, acordandu-i timp in care sa-si *face sange rau*, pentru ca subiectul acestor ameteli sau stari de ameteala sunt in principal persoanele anxioase prin natura lor.

ULCERUL GASTRIC

Ulcerul stomacului este de fapt agravarea semnalelor precedente care sunt arsurile sau aciditatea gastrica.

Cand nu dureaza, sunt semnul caracterului *benign* al contrarietatii. In schimb, atunci cand dureaza, ele semnaleaza profunzimea tensiunii sau a dezechilibrului comportamental. Voi cita aici, ca exemplu, multiplele cazuri de **ulcer al stomacului** care au fost multa vreme *maladia preferata* a oamenilor de afaceri. Cifrele au scazut considerabil in zilele noastre pentru ca stim acum cum sa facem sa taca stomacul.

GASTRO-ENTERITA

Gastro-enterita este o inflamatie de origine infectioasa care atinge in acelasi timp stomacul si intestinul subtire. Dincolo de semnificatia generala deja explicata pentru diferitele probleme legate de stomac, se mai adauga faptul ca este vorba de o stare inflamatorie si ca aceasta atinge si intestinul subtire. Dificultatile de a gera circumstantele materiale si in mod deosebit profesionale (sau scolare) genereaza frustrari sau furii. Avem dificultati sa acceptam sau sa asimilam ceea ce se intampla. Nu acceptam sa la digeram. Originea infectioasa semnaleaza foarte clar ca purtam responsabilitatea fata de exteriorul care ne agreseaza sau ne constrange. Acest lucru se produce in mod *ocult, profund, subteran si raspunsul pe care-l dam se afla la acelasi nivel*. Refuzul asimilarii se traduce fizic printr-o evacuare dificil de controlat si uneori violenta si dureroasa. *As indrazni sa merg pana acolo si sa sugerez sa ne intrebam: ce ni se intampla?*

VEZICA BILIARA

CALCULII BILIARI/ COLECISTITA/ DISCHINEZIA BILIARA/ INFLAMATIA VEZICII/ LITIAZA BILIARA (CALCULI)

Vezica biliară lucrează în legătură directă cu ficatul de la care primește și concentrează bila. Ea redistribuie bila în intestinul subțire, de la ieșirea din stomac. Eliberarea acestei bile va permite procesului de digestie, mai ales a alimentelor grase, să se continue într-o manieră armonioasă. În caz de disfuncție, digestia este percepută ca *proastă*.

Participând la digestia fizică a alimentelor, vezica biliară joacă un rol echivalent în digestia *psihologică a evenimentelor*. Cum o exprimă și limbajul comun, *a-si face sange rau* (în franceză expresia folosește în locul cuvântului *sange - bila*) atunci când avem neliniști. Dar sunt întotdeauna neliniști legate de o ființă (noi însine sau un altul) care ne este dragă.

Durerile vezicii biliare, calculii biliari, colecistul, dischineziile biliare, inflamația vezicii, litiaza biliară, ne vorbesc de dificultatea noastră de a genera sentimentele noastre și de a clarifica. *Suntem în dinamica Yang, adică a legăturii cu exteriorul. Care este locul meu? Sunt recunoscut de ceilalți, mă iubesc pentru ceea ce fac și reprezint*, sunt întrebări despre care tensiunea veziculară ne vorbește, cât și de furiile violente care însoțesc momentele dificile, mai ales când există un resentiment de nedreptate apropos de ea (persoana în cauză). Justificarea faptelor este în acest caz foarte prezentă, cu atât mai mult cu cât acestea nu sunt întotdeauna marcate de sinceritate și adevăr.

Insuficiențele sau dischineziile biliare pot să semnifice că sensul nostru de adevăr și dreptate nu este foarte clar sau excesiv și că avem tendința de a contrazice, de a utiliza sau chiar manipula pe cei din jur (dându-ne mereu dreptate, bineînțeles). Nisipul litiazelor biliare, faimosii calculi tulbură bila. Fără îndoială avem nevoie să clarificăm lucrurile din interiorul nostru.

Particularitatea colecistitei o reprezintă prezenta starile inflamatorii și infecțioase. Această afecțiune semnalează faptul că, sensului general prezentat anterior, i se adaugă o noțiune de infecție, adică de agresiune exterioară. Fără îndoială ne deteriorează viața pentru că avem dificultăți în a accepta sau a trece la un alt lucru. Avem viața deteriorată de nedreptăți, reale sau imaginare, întâlnite sau generate de alții.

INTESTINUL GROS AEROCOLIA/BALONARILE/COLICII/COLITELE/CONSTIPATIA/FLATULENTA/GAZUL INTESTINAL

Intestinul gros joacă rolul de a evacua, elimina. El transportă și permite eliminarea materiilor organice pe care le-am ingerat și care nu au fost asimilate. El permite astfel organismului de a evita să se satureze și prin urmare să se *sufoc*, să se intoxice.

Pentru a ne convinge este suficient să vedem ce se întâmplă atunci când are loc o grevă a gunoierilor într-un oraș mare. Intestinul contribuie la buna respirație a corpului. Acest lucru ne permite să înțelegem mai bine de ce din punct de vedere energetic, Intestinul Gros este complementar Plămânului.

Tensiunile și suferințele intestinului gros semnifică faptul că reținem lucrurile, că le împiedicăm să plece. Frica de lipsuri, de a se înșela, reținerea excesivă (timiditatea) sau refuzul de a abandona, de a ceda sunt exprimate prin probleme ale intestinului (**constipație, dureri, aerocolie, balonari, gaze**). Durerile intestinului ne vorbesc de dificultatea de a *cicatriza*, de a uita experiențele neplăcute, aciditatea venind adesea să semnaleze prezenta suplimentară a unei furii reținute și pastrate. Pentru că servește la eliminare, la aruncarea a ceea ce am ingerat (alimente) și nu am asimilat, intestinul gros servește și la evacuarea, la respingerea experiențelor pe care le-am ingerat (trait) și pe care nu le-am acceptat.

Constipația semnalează dificultatea de a lăsa și frica de a pierde. Persoana reține de frică sau de teama refuzului. Ea oprește eliminarea a ceea ce ar trebui eliminat pentru că nu a fost integrat, asimilat. NU vei pierde astfel ceva? Nu există riscuri *relaxându-mă*?

HEMOROIZII

Hemoroizii sunt o dilatare a venelor (a se vedea si capitolul despre probleme venoase) mucoasei anale sau a rectului. Ele sunt adesea asociate constipatiei. Suntem in prezenta unei dificultati circulatorii localizate in acest loc al corpului care are sarcina de a evacua materia organica. Daca ne e teama si suntem nelinistiti, in mod special de pierderi, de lipsuri, avem tendinta, in mod reflex, de a retine lucrurile. Doar ca aceasta atitudine psihologica, mai mult sau mai putin constienta, nu e neutra si genereaza anumite contractii fiziologice, in deosebi a sfincterului.

Atunci cand aceste contractii sau presiuni dureaza in timp, ele genereaza treptat dificultati in circularea energiilor. Atunci cand aceste tensiuni se situeaza pe axele articulare sau vertebrale, incetinirea circulatiei energetice produce stagnari care au fost numite artroze (asa cum calcarul se depune acolo unde apa nu mai curge). Atunci cand se situeaza la nivelul tesutului fin si irigat, ele genereaza stagnarea circulatorie sangvina sau limfatica. In acest caz de hemoroizi, contractia reflexa excesiva a zonei anale produce fenomenul de varice.

Cu siguranta putem ajuta prin relaxarea, cautand modalitati de a ne securiza in raport cu viata materiala.

PANCREASUL

Pancreasul este glanda care gereaza, prin intermediul insulinei fabricate, valoarea zaharului din sange si prin suc pancreatic el participa activ la digestia alimentelor pregatite in stomac. Suntem in Principiul energetic al Pamantului cu organele *nevoiaze si muncitoare* mobilizate in principal asupra datoriei digestive. Sunt executantii *seriosi si intelepti*.

Disfunctiile splinei si ale pancreasului semnifica faptul ca avem tendinta de a traversa viata prea rational, adica lasand prea putin loc placerii, bucuriei.

Datoria este importanta, profesional si material fiind lucruri esentiale. Viata este in acest caz lipsita de duiosia/ blandetea de care avem cu totii nevoie. Grija materiala interiorizata si angoasele obsesive, lipsa de a avea sau de a nu stii, de a nu fi la inaltime, sunt semnele exprimate prin probleme ale pancreasului sau ale splinei. Tendinta de a trai in trecut, din teama de a gera prezentul sau tendinta de a cultiva amintirile trecutului se pot manifesta prin maladii ale splinei sau ale pancreasului. Nevoia de a apartine unor norme, nevoia de respectare a regulilor chiar de dependenta fata de acestea, poate fi exprimata prin dezechilibre ale splinei si ale pancreasului. Acestea se regasesc si la nivel energetic in sensul ca energia Splinei Pancreas are, printre altele, sarcina *ciclului* menstrual. Se regaseste si in **diabet** in masura in care persoanele in cauza trebuie sa fie foarte stricte cu *reguralitatea* vietii lor. Momentul mesei si toate obiceiurile vietii trebuie sa fie *reguli* perfecte si respectate cu cea mai mare precizie, cu riscul de a declansa disconfortul.

INSIFICIENTA PANCREATICA

Dezechilibrele pancreatice pot lua doua forme, *hipoglicemia* (lipsa zaharului din sange) si *hiperglicemia sau diabetul* (excesul zaharului in sange). Ce reprezinta zaharul in viata noastra ? Reprezinta duiosia, gentiletea si prin extensie, devine o proba de dragoste sau de recunoastere. Este in toate culturile o modalitate de recompensa, un cadou, tandretea oferita unui copil cand a fost cuminte (a respectat regulile), cand a luat note bune la scoala (a raspuns normelor) sau atunci cand avem chef sa-i facem placere. Acest cadou este adesea *matern*.

DIABETUL /HIPERGLICEMIA

Dincolo de sensul general deja mentionat in capitolul dedicat pancreasului, prezenta excesiva in sange a zaharului ne spune ca avem dificultati in a gera, a trai sau a obtine dulceata in viata noastra. **Diabetul** semnifica frecvent ca persoana a avut un tata excesiv sau chiar foarte autoritar (exces de reguli si norme, duritate si prin urmare absenta duiosiei) si ca a gasit un refugiu in duiosia/ tandretea protectoare a mamei. Hrana (mama) devine doar o solutie de moment (paliativ) si diabetul devine concluzia logica a unei luari in greutate progresive dar sigure.

Diabetul poate fi consecinta anumitor socuri psihologice puternice in cursul carora individul se confrunta cu distrugerea brutala a securitatii sau a convingerilor afective. Ma gandesc aici in mod deosebit la o tanara femeie care a venit sa ma consulte pentru ca isi dorea un copil dar diabetul o impiedica sa-l aiba. Analiza situatiei ei ne-a permis sa ajungem pana la o drama pe care a trait-o in copilarie. La 7 ani mergea intr-o zi pe marginea unui drum impreuna cu sora ei. O masina care venea din sens invers, si-a schimbat directia fara motiv si a ranit-o grav pe sora mai mica pe care o adora. Cu o frica fara margini a vazut-o pe aceasta murind sub ochii ei si a ramas multe saptamani muta, fara sa poata exprima suferinta fata de aceasta pierdere a celei ce era cea mai draga, a celei care ii umplea viata de duiosie. Sase luni mai tarziu au aparut primile semne ale diabetului.

Dupa 3 sedinte de lucru asupra acelor amintiri emotionale si asupra energiilor in cauza, valoarea zaharului a scazut lent dar progresiv. Am sfatuit-o sa mearga in paralel la un doctor homeopat inainte de a merge la o *asistenta medicala inteligenta*, adica destinata sa stimuleze functiile pancreatice si nu sa le inlocuiasca. Aceasta tanara a avut, dupa cateva luni, o *fetita...*

HIPOGLICEMIA

Hipoglicemia este insuficienta concentratiei glicemiei (zaharului) din sange. Ea ne vorbeste de o suferinta inversa celei a diabetului legata de incapacitatea, dificultatea de a primi, a accepta, a gandi de a avea dreptul la duiosie/tandrete. Este cazul copiilor nedoriti de mame si/sau al carui tata este *absent*. Absenta refugiului matern produce un amalgam negativ cu hrana, care nu o placem, chiar nu o acceptam (**anorexie**) sau o care o asimilam doar in masura necesitatii. Dar acest lucru se face fara placere si fara duiosie, cu minimul de *zahar*. Cautarea de norme sau de reguli, pe care nu le-a avut, da un fizic ascutit si alungit in care rotunjimile (tandretea) sunt absente.

PANCREATITA

Pancreatita este o inflamatie a pancreasului care poate fi acuta sau cronica. Este frecvent produsa de o obturatie a canalului excretor produsa de calculi si adesea asociata cu probleme hepatice (alcool) sau veziculare (litiaze). Forma ei acuta se traduce printr-o forma de *autodigestie* a pancreasului prin propriile sale enzime. Rolul sau in digestia proteinelor alimentare, *derapeaza* si nu mai recunoaste propriile celule.

Aceste faze sunt adesea dureroase si violente. E interesant de constatat ca cea mai mare parte a pancreatitelor acute se vindeca spontan si fara sechele.

Starea inflamatorie semnaleaza prezenta unei furii sau a unei emotii *negative* retinute (ranchiuna, amaraciune). Aceasta inflamatie tulbura capacitatea pancreasului de a gera zaharul din interiorul nostru, adica duiosia si se transforma in vitalitate. Fara indoiala suntem in prezenta unei persoane care pierde sau a pierdut sensul duiosiei / tandretei. Aceasta pierdere provine dintr-o experienta traita care a facut ca persoana sa se indoiasca de ea insasi si de capacitatea sa de fericire simpla. Aceasta indoiala a produs sau din contra provine dintr-o nesiguranta in relatie cu identitatea persoanei, ceea ce explica asociatia frecventa a *pancreatitei* cu probleme hepatice (cine sunt) sau vasculare (care-i locul meu ?)

INTESTINUL SUBTIRE

DIAREEA/DIZENTERIA/ENTERITA/ENTEROCOLITA/MALADIA CROHN/ OCLUZIA INTESTINALA/ ULCERUL DUODENAL

In cazul diareei, dizenteriei ai alte afectiuni ale intestinului subtire, suntem intr-o situatie inversa constipatiei. Lucrurile nu mai sunt retinute ci din contra. Resturile nu mai sunt dense ci lichide, acide, arzatoare.

Acest *caracter lichid si alunecos* semnaleaza faptul ca persoana nu *asimileaza*. Hrana nu trece *bariera* intestinului subtire si se gaseste trimisa direct in colon, desi uneori si acesta este inflammat (**enterocolita, infectii intestinale**).

Suntem in prezenta unei persoane care are dificultati in a asimila, a accepta ceea ce vine din exterior. Trairile, experientele, situatiile intalnite sunt perturbante si emotiile se amesteca intr-o maniera confuza cu faptele si *realitatea*. Acest amestec interior se traduce uneori printr-o stare inflamatorie (**enterocolita, enterita**) care semnaleaza prezenta iritatiilor, furiilor retinute sau datorita starii infectioase, semnaleaza responsabilitatea exterioara. Diferit de gastro-enterita care marcheaza o dificultate de digerare, **enteritele si enterocolitele** marcheaza o dificultate de asimilare, de a lasa sa patrunda in noi.

Aceasta dificultate poate fi datorata fie unei saturatii, unei exces de informatii, de date, de trairi, de emotii, fie unei frici *viscerale* de ceea ce poate veni din *exterior*, pe care nu-l cunoastem si ne e teama ca va patrunde in noi, ne va marca. E bine de stiut ca ar trebui sa se scada ritmul, sa se relaxeze presiunea asupra nevoii de a sti sau de a avea, sau daca trebuie, sa ne asiguram in legatura cu ceea ce vine din exterior, permitandu-ne astfel sa geram mai bine.

In cazul cel mai grav, persoana poate ajunge la **maladia Crohn**. Aceasta inflamatie a partii terminale a intestinului subtire, chiar inaintea intestinului gros, poate avea o evolutie dureroasa si infectioasa importanta. Este intotdeauna specifica unei persoane stresate si cu o atitudine de fuga/proctie/stapanire in legatura cu lumea exterioara. E interesant de constatat ca permitind acestei persoane sa se calmeze, simptomul se calmeaza de la sine. Acesta ameliorare dureaza atata timp cat persoana nu recade in capcana stresului si a modalitatii anterioare de viata.

Acceptarea unui nivel al exigentei mai redus in legatura cu propria persoana si cu ceilalti poate sa ajute mult.

Ma gandesc aici la cazul lui Jacques, un tanar sef de firma in informatica. Acest domn a venit sa-l consult pentru **maladia Crohn** care dura de cateva luni. Ce se petrecea in viata sa ? Acest tanar creator de firma a montat, in jurul unei idei informatice, o societate. Ideea sa a avut un succes rasunator dar un anumit numar de motive *economice* l-au determinat sa vanda societatea sa unei grup de americani. A pus doar conditia sa ramana girantul, ceea ce s-a acceptat. Ritmul de munca si presiunea, impuse de americani, i-au devenit insuportabile. Satul de sfaturi si cereri, acest tanar traia in stres si nu mai putea suporta (asimila) acest lucru, cu atat mai mult cu cat se simtea depozat de ideea sa. Avea sentimentul ca nu mai putea profita , sa se *hraneasca* din produsul sau, pe care l-a elaborat el (rolul digestiei stomacale). Foarte rapid, a avut dureri abdominale si a fost diagnosticat cu maladia Crohn. Sedintele efectuate, in afara tehnicilor energetice, a dus la *acceptarea pierderii* pentru a se putea *hrani* cu altceva. A parasit societatea pentru a fonda o alta. Se pare ca i-a fost mult mai bine ulterior.

In ceea ce priveste **ulcerul duodenal**, sensul avut se alatura celui specific ulceratiei stomacale. Duodenul este partea intestinului subtire care se situeaza chiar la iesirea din stomac. E vorba de parte corpului care primeste, prima, alimentele digerate, inainte de a se efectua intre substantele care trec sau nu in sange. Atunci cand maceratia stomacala s-a facut prea indelung, prea rumegata, acizii produși de stomac pentru *distrugerea digestiva* sunt mai importanti ca in mod normal. Acest exces genereaza progresiv o ulceratie, fie stomacala fie duodenala.

Suntem in prezenta unei persoane care, pentru ca rumega prea mult, excesiv, produce aciditate (furie, ranchiuna, regrete, emotii negative). Dar contrar ulcerului gastric, nu stomacul este afectat ci intestinul subtire, adica acel punct al corpului in care hrana poate patrunde in noi. Aceasta patologie nu are doar un sens simplu de rumegare sau de griji. Se adauga o notiune care arata ca persoana, prin cercetarea amanuntita a emotiilor negative, se impiedica sa ingereze, sa profite de experiente. Acest lucru devine dureros, uneori violent si aceasta durere are uneori ca efect spasme ale intestinului subtire, obligandu-l fie sa evacueze mai repede fie sa impiedice tranzitul. Impiedicarea traairilor sau de a profita de evenimentele traite este deci clara. Fara indoiala individul are mai degraba tendinta sa nu vada, sa nu retina sau sa nu inteleaga situatiile, in general materiale sau profesionale, decat ceea ce nu

merge, nu ii convine, nu-l satisface. Nu-si da seama ca aceasta stare latentă de insatisfacție îl împiedică să profite de viață.

FICATUL

HEPATITA/ INSUFICIENTA HEPATICA/ CIROZA

Ficatul este un organ extrem de elaborat și polivalent. Este cel mai mare organ din corpul uman. Joacă un rol fundamental în digestie prin secreția bilei, dar asigură și o altă activitate importantă de filtrare a sangelui.

Participă astfel la compoziția sangelui și la calitatea sa, atât la nivel nutritiv cât și la nivel imunitar (apărare, cristalizare, stocare). Dar *textura* sangelui, compoziția sa, nivelul vibratoriu, *colorația* sa. Dublul său rol este materializat prin faptul că primește o dublă alimentație sangvină, una prin artera hepatică care îl hrănește cu oxigen și una prin vena *port* care transportă spre el elementele nutritive asimilate de intestinul subțire. Aceste două canale se regăsesc în ficat și se *unesc* în *vena cava inferioară*. Plecând de la ficat, aceste canale transportă sangele îmbogățit de elemente nutritive și de alte globule, care va fi redistribuit ulterior în tot corpul datorită inimii, după ce a fost îmbogățit în oxigen în plămâni.

Problemele hepatice sunt semn că ne e greu să digerăm ceva din viața noastră, dar cu o finetă mai mare decât a stomacului. Emoția principală asociată ficatului este furia. Tensiunile, suferințele acestui organ pot semnifica faptul că lumea noastră obișnuită și excesivă, de reacție în fața solicitărilor vieții este furia. De fiecare dată când ne reglăm problemele cu lumea exterioară urlând, cu furii mari, mobilizăm toate energiile ficatului în această direcție, privându-l de o mare cantitate de energie necesară funcționării lui. Organul se va manifesta în acest caz și nu-și va mai juca corect rolul în faza digestivă. Inversul situației, furii adesea reținute sau sistematic pastrate în interior vor densifica energia în ficat și risca să se traducă prin patologii mai importante (**hepatite, insuficiență hepatică**) sau compensații de tip alcoolic.

Durerile ficatului ne pot vorbi și de dificultatea noastră de a trăi sau de a accepta sentimentele noastre, afectivitatea sau cum ne percep ceilalți. Imaginea pe care o avem față de noi înșine sau cea reflectată de ceilalți, depinde în mare parte de energia ficatului. Perceperea acesteia participă la bucuria noastră de a trăi, ceea ce regăsim de-lungul rolului pe care-l joacă acest organ, de filtrare și de hrănire a sangelui. Tensiunile ficatului pot semnifica faptul că imaginea noastră este pusă în lumină de experiențele noastre și că bucuria noastră de a trăi a lăsat locul amarăciunii și acidității interioare față de lumea exterioară care nu ne recunoaște așa cum sperăm. Suntem în mijlocul vinovației sau în căutarea identității. Întrebarea majoră, întrebarea psihologică latentă a subiectului este *cine sunt*. Suntem de fapt în Yin, interioritate, pe când, așa cum am văzut anterior, întrebarea asociabilă a vezicii biliare este care e locul meu? Pentru că suntem în Yang, adică exterioritate. Întrebarea are legătura cu poziția socială, total diferită de ficat unde are legătura cu conștiința de sine.

Această idee se releva clar în alcoolism și în consecința sa fizică adică ciroza. Particularitatea cirozei este că, degradarea celulelor hepatice pe care le deține, este provocată voluntar de atitudinea comportamentală a persoanei. De origine alimentară și mai ales alcoolică, ea exprimă foarte clar negarea sinelui. E vorba de un atentat sinucigaș inconstient dar foarte real și fără o latură comună cu tabagismul, de exemplu, care este o căutare compensatorie activă (fără a fi starea de victimă), deși inadecvată.

Această importanță a notiunii de conștiința de sine se regăsește clar în relația de energie a ficatului cu imunitatea.

De fapt, sensul imunității trece obligatoriu prin nivelul conștiinței de sine imperative. Pentru a putea și a ști să te aperi de ceva, trebuie să știi ce să ferești. Ficatul participă prin urmare în mod profund la sistemul imunitar (prin această conștiință de sine) și în deosebi la imunitatea elaborată, adică îmbogățită de experiențe ale organismului. Există și încărcatura afectelor. Dar folosirea energiilor de apărare trebuie să fie corectă pentru a nu epuiza. Or, sentimental de culpabilitate ne obligă să ne justificăm, adică să ne apărăm mai mult decât e

nevoie, intr-un mod neadecvat si excesiv (stari alergice). Mobilizarea energiilor de aparare psihologica si numeroasele furii sunt semnul ei, expresia unei frici care nu gaseste o alta modalitate de aparare. Daca aceasta strategie este frecventa, ea diminueaza energia ficatului apoi cea a vezicii care sufera. In orice caz, ficatul este organul Yin si reprezinta sentimente care privesc fiinta profunda.

ICTERUL/GALBENAREA

Icterul sau galbenarea reprezinta ingalbenirea pielii si a mucoasei datorate prezentei anormale a bilirubinei care este un pigment biliar. Acumularea in corp semnaleaza un dezechilibru hepato-biliar sau pancreatic. Dincolo de toate aceste sensuri asociate precedent si privind ficatul, vezica sau pancreasul, icterul este o manifestare care atinge in mod exact pielea si mucoasele.

Semnaleaza prin urmare o tensiune, o deceptie in legatura cu exteriorul. Aceasta idee a tensiunii se adauga sensului global asociat organului, care sta la baza icterului. Daca e vorba de ficat, intrebarea esentiala este legata de exterior.

Persoana este fara indoiala intr-o situatie personala in care lumea care o inconjoara o face sa se indoiasca de ea insasi. Daca e vorba de un icter de origine biliara, indoiala este legata de pozitia ocupata. Daca este de origine pancreatica, indoiala poate fi asociata nevoii de recunoastere.

Limbajul curent exprima foarte simplu aceasta idee. Nu se spune atunci cand cineva tocmai a suferit o mare dezamagire ca *a crapat ficatul in el de furie...*

J. AFECTIUNILE SISTEMULUI RESPIRATOR SI CUTANAT

Sistemul respirator este cel care ne permite sa respiram asa cum ne indica si numele. Datorita lui, putem sa asimilam energia aerului. Este totusi mult mai elaborat decat ne asteptam si nu serveste doar la a respira aerul inconjurator. Cuprinde plamanii, pielea si toate celulele corpului. Exista de fapt 2 nivele respiratorii distincte, respiratia numita externa si respiratia interna. Respiratia externa este, printre altele, cea pe care o cunoastem, adica ventilatia pulmonara. Dar mai exista o alta ventilatie externa numita cutanata. Pielea noastra joaca un rol important in respiratie. Aceasta respiratie externa este cea a schimburilor de gaze, a oxigenului si gazului carbonic in aparatul respirator. Respiratia interna este o respiratie care se efectueaza la nivelul celular, unde schimburile intercelulare se fac in mod direct. Celulele participa la un anume schimb gazos care nu este datorat aportului clasic realizat de sange.

Acelasi proces exista si la nivel energetic.

Pielea este organul care face parte din sistemul respirator si joaca un rol de protectie a corpului fata de lumea exterioara. Protectie supla si eficace, pielea protejeaza corpul de majoritatea agresiunilor, fie ca sunt datorate agentilor activi (microbi, virusi, insecte) fie agentilor pasivi (praf, temperatura, ploaie). Captator esential, ea joaca un rol preponderent in gestiunea protectoare a stimulilor si solicitarilor externe si in cicatrizarea ranilor.

Sistemul respirator apartine Principiului Metalului a carei functie principala este protectia fata de lumea exterioara. Aceasta protectie se exerseaza in 2 moduri, prin filtrarea prafului si schimburile gazoase (respingerea gazului carbonic) cat si prin capacitatea de a raspunde, de a reactiona agresiunilor mediului inconjurator. O alta functie esentiala este cea a cicatrizarii, inchiderea plagilor.

Problemele sistemului respirator ne vorbesc prin urmare fie de dificultatea noastra de a primi viata in noi (respiratie), de teama, lipsa ambitiei, interdictii familiale, fie de dificultatea noastra de a ne apara, de a ne proteja fata de lumea exterioara, de a gasi reactii adaptate fata de agresiunile posibile, reale sau imaginare. Energia plamanului este cea care se ocupa de sistemul imunitar instinctive (macrofag, limfocite T).

Poate insemna, in cele din urma, ca nu ajungem unde ne dorim sau nu vrem sa inchidem anumite rani ale vietii noastre si ne vorbeste de dificultatea noastra sau refuzul de

a uita, de a ierta, mai mult chiar de dorinta noastra de a regla conturile sau mai rau chiar, dorinta de razbunare.

SISTEMUL RESPIRATOR

AMIGDALITA/ANGINA/RAGUSEALA/DURERILE DE GAT

Angina este o inflamatie acuta a gatului si in deosebi a amigdalelor (**amigdalita**). Aceasta inflamatie, uneori foarte dureroasa, face dificile 2 lucruri: deglutitia (inghitirea) si vorbitul (actiunea de a face sa iasa). Originea infectioasa califica faptul ca posibila cauza este exterioara. Suntem in prezenta unei dificultati clar exprimate. Avem ceva de-a lungul gatului, fie ca avem dificultati in a inghiti, fie ca avem dificultati in a ne exprima si uneori chiar ambele. In orice caz este vorba de o cauza exterioara! Vina revine *altuia*. Ce a facut sau ce a spus si ne e greu sa inghitim? Ce nu reusim sa spunem? Lateralitatea dreapta sau stanga a amigdalei mai afectate, desavarseste sensul acesteia dandu-i o simbolica feminina sau masculina. Complicatiile cardiace sau renale eventuale simbolizeaza impactul violent si profund a resentimentului, fie la nivel emotional (inima), fie la nivelul structurii profunde (rinichii) ca in cazul unei pierderi a convingerilor, a increderii sau a iluziilor. Faptul ca amigdalele sunt organe limfoide adauga un grad suplimentar de subtilitate si de profunzime sensului initial.

Ma gandesc la cazul Ameliei. Aceasta femeie de vreo 50 de ani, traia de mai multi ani, un divort dificil. Sotul folosea toate metodele posibile pentru a incetini procedura.

Infatisarile in fata judecatorului erau cu atat mai dificile cu cat avocatul sotului ei juca jocul acestuia si folosea argumente de o rea credinta incredibila pentru ea. La ultima intrevvedere cu ei, argumentele au fost de asa natura ca a ramas incremenita si nu a mai putut spune un cuvnt. Gatul era blocat in mod brutal. S-a declansat o **angina** violenta la iesirea de la judecator. Intelegand ceea ce se intampla, inainte de a vorbi cu el, i-am propus sa-si exprime resentimentul fata de parti, dar ii era teama ca nu va putea sa le faca fata. I-am sugerat sa redacteze totul, ceea ce a si facut. A redactat o prezentare a circumstantelor pe care a adresat-o, recomandat, judecatorului si sotului sau. A exprimat resentimentele sale argumentand totul plecand de la fapte concrete, ceea ce nu a putut face in acel moment. **Angina** s-a calmat in orele urmatoare redactarii si apoi expedierii scrisorii.

In cazul **durerilor de gat si a raguseli**, mesajul este foarte apropiat, fara sa identificam cauza ca fiind exterioara. Poate fi vorba de vorbe spuse pe care le regretam, pe care nu stim cum sa le retragem. Poate fi vorba si de lucruri pe care avem dificultati sa le exprimam sau nu indraznim, pentru ca celalalt ne impresioneaza, pentru ca miza e importanta. Durerea de gat sau raguseala ne impiedica si ne da un motiv bun sa nu putem exprima.

Ma gandesc la cazul Clementinei. Aceasta persoana care traia intens in emotional , era prietena cu cineva pe care-l cunostea de nenumarati ani si cu care avea o relatie privilegiata. Schimbau multe confidante, isi impartaseau problemele si se gazduiau reciproc in caz de nevoie.

Intr-o zi, Clementine, a carei sensibilitate emotionala era mare, a intalnit o femeie care i-a devenit prietena apropiata. Aceasta prietenie rapida si putin fuzionala, a determinat-o sa respinga vechiul confident. Acest lucru s-a produs in timpul unei conversatii telefonice in care cuvintele care i-au fost adresate au fost dure si au ranit-o. Si-a dat seama ulterior dar fusesera deja spuse. Cateva zile mai tarziu, trebuia sa cinam, eu si sotia mea, la niste prieteni comuni, in prezenta Clementinei. Stiind ca noi il cunosteam pe acest domn, Clementina nu se simtea bine. In ajunul cinei, a acuzat o durere de gat acuta cu raguseala si aproape imposibilitate de a vorbi. Domnul in cauza anuntand in ultima clipa ca nu mai vine, ca prin minune, gatul Clementinei s-a eliberat treptat....si ea a fost cea care a vorbit cel mai mult.

GRIPA

Fragilitatea sau maladiile pulmonare exprima dificultatea noastra de a digera situatiile cu lumea exterioara si nevoia noastra de a evacua tensiunile inmagazinate. Exemplul cel mai simplu este cel al scaderii temperaturii la inceputul iernii. Persoanele care nu reactioneaza echilibrand sistemul termic intern vor raci, adica sistemul pulmonar va fi slabit si va deschide poarta gripei, de exemplu. Dincolo de manifestarile asociate starii gripale (guturai, raceala) pe care le studiem searat, e foarte important sa insistam asupra manifestarilor starii gripale.

Starea gripala genereaza trei tipuri de stari fizice de baza : febra, moleseala si oboseala. Daca reflectam putin, vom face legatura cu un alt moment al vietii care produce simptome identice.

Este momentul in care facem sport sau desfasuram o munca fizica mai intense decat de obicei. Resimtim atunci o crestere a temperaturii corpului (febra), moleseala si oboseala ! In aceste faze ale efortului fizic, suntem in situatia unei evacuari a toxinelor fizice. In cazul gripei, aceasta asemanare a manifestarilor semnaleaza evacuarea tensiunilor, al trairilor mai mult sau mai putin dificile, care pot fi asociate cu toxinele interioare fizice si / sau psihologice.

Pe parcursul anotimpurilor, e bine sa ne amintim ca iarna este perioada in care energia profunda a organismului se reincarca si ca primavara este perioada in care energiile incarcate explodeaza de vitalitate. Natura, bine facuta, pare ca ne propune gripa in aceste 2 anotimpuri, chiar inaintea iernii pentru curatenia de toamna si, daca mi se permite, primavara pentru a elimina toxinele din iarna. Starea gripala este expresia dificultatii de a se proteja de exterior si necesitatea evacuarii tensiunilor produse in noi, starea de oboseala si moleseala ne obliga sa ne relaxam. O ultima privire asupra acestui subiect, adesea in zilele care preceda gripa, suntem constipati sau avem dificultati in a evacua. Totul reintra in normal dupa declansarea maladiiei.

INFECTIA PULMONARA/PNEUMONIA/PNEUMOPATIA

Infectiile pulmonare sau pneumopatiile reiau bine inteles sensul global asociat plamanilor cat si cel asociat gripei. Suntem aici si intr-o situatie de agresiune exterioara, inca si mai clara pentru ca este cauzata de un agent patogen important (pneumococ sau stafilococ) asa cum e cazul **pneumoniei**.

Aceste infectii pulmonare ne vorbesc de o experienta de agresiune puternica, datorata unui agent *exterior*. Suntem destabilizati de atacurile unei persoane din jurul nostru. Aceste atacuri pot fi subtile, subterane, imperceptibile dar sentimentul de agresiune exista. Pneumonia este forma cea mai grava din seria agresiunilor de acest gen (reale sau imaginare). In orice caz, capacitatea noastra de a ne apara se diminueaza. Nu mai avem forta sau capacitatea de a o face. Suntem in pericol (resimtita sau reala) pentru ca suntem *fara aparare* in fata agresorului, cu atat mai mult cu cat nu este inca identificat.

ASTMUL/ TUSEA (ABUNDENTA, USCATA)/BRONSITA

Tusea, astmul, bronsitele sunt semne pe care le resimtim ca o solicitare importanta din exterior, atunci cand nu este o agresiune, si pe care nu o cunoastem, nu reusim sa o geram. Suferinta sau boala ne permite sa evacuem. **Tusea iritanta** ne arata ca aceasta agresiune ne irita si ne este insuportabila, facandu-ne sa reactionam violent. Tusea abundenta este semnul ca agentii agresiunii raman prizonieri in noi. Agentii sunt inlestati in mucozitatea bronsica pe care trebuie sa o secretam in cantitati mai mari pentru a reusi sa-i *expectoram*, sa evacuem ceea ce ne agreseaza si este *inleiat* in noi.

Atunci cand eram adolescent, eram un baiat mai degraba timid desi adesea expansiv (pentru a ascunde aceasta timiditate). Mofturos la mancare, aveam plamanii fragili si chiar in mai multi ani am suferit de o **bronsita cronica** pe care medicii de familie incercau sa o vindece cu antibiotice.

Din fericire, traiam la tara si traditiile si bunul simt natural al parintilor mei, i-a determinat sa foloseasca terapeutica cel mai des utilizata si de altfel si cea mai efica, aceea a ventuzelor si cataplasmelor. Fiecare controversa sau dificultate pe care o traversam, se

traducea in acea vreme mai intai prin **accese de tuse** apoi prin **gripa** si prin **bronsita**. Pentru a ameliora toate acestea, fumam. Schimband raportul cu viata si cu ceilalti (terminarea competitiei cu ceilalti) fragilitatea pulmonara a disparut si , ca prin minune, nu am mai avut *nevoie* sa fumez. Acest lucru dureaza de mai bine de 20 de ani, dar simt, imediat ce ma aflu in tensiune, cat de fragila este aceasta axa pulmonara.

Aceasta relatie a plamanului cu raportul fata de ceilalti se regaseste in homeopatie, in folosirea preparatului numit *Gelsemium*. Fara a intra in detalii, sa notam ca *Gelsemium* este prescris de homeopati persoanelor care sufera de timiditate sau *frica anticipativa* (inaintea examenelor, de exemplu), dar si in cazul complicatiilor starilor gripale si alte afectiuni pulmonare. *Gelsemium* nu este singurul preparat homeopatic care ne permite sa constatam in ce punct homeopatia si energiile functioneaza la acelasi nivel si dupa aceleasi legi.

Experientele de agresiune nu e obligatoriu sa fie manifestate pentru a fi resimtite. Atmosfera incarcata, *sufocanta*, ambienta in care nu ne simtim confortabil, solicita enorm energiile plamanilor. Suferintele sau maladiile sistemului pulmonat (nas, gat, bronhii.etc) ne vorbesc deci de situatii sau de persoane care ne fac sa ne simtim inconfortabil fara totusi sa ne agreseze direct. Cate persoane nu mi-au spus in timpul consultatiei *am senzatia ca ma sufoc in aceasta societate sau parca nu am aer in aceasta familie*.

De altfel aceasta ultima remarca a fost facuta de un asmatic care a inteles repede **cine** ii *pompa aerul* in familia sa.

Nelinistile materne excesive, atmosfera familiala apasatoare se traduc adesea la copii prin fragilitati pulmonare care, daca sunt *ingrijite* prea eficient pot sa se transforme in alergii respiratorii sau cutanate. Acesta se *apara* reactionand, uneori violent. **Astmul** si **angina** sunt *strigate* ca ceea ce se intampla in jurul copilului nu-l satisfac, ca traieste situatia ca pe o agresiune. Intrebarea e ambigua. El are nevoie de fapt, de protectie (dragoste si prezenta) si in acelasi timp de aer, de spatiu, sa nu fie sufocat.

RINITA/ GUTURAIUL

Rinita si guturaiul sunt inflamatii ale mucoasei nazale, in cea mai mare parte a timpului ca urmare a unei stari gripale. Ele reiau sensul global al acesteia cu o conotatie deosebita. In cazul guturaiului, nasul curge si ochii au tendinta de a plange, sau nasul se infunda si vorbim de o pierdere a mirosului. Aceste manifestari semnaleaza nevoia de a evacua, ca atunci cand plangem, imediat dupa ce s-a intamplat sau am resimtit o emotie incarcata de tristete. E vorba de o deceptie, de un esec, de un regret, de ceva ce nu am reusit sa spunem sau sa facem ? **Guturaiul** ne permite fara indoiala sa evacuem toate aceste situatii, cu siguranta avand o importanta scazuta, dar care s-au acumulat in noi, in timp. **Pierderea mirosului** (a se vedea capitolul urmator), precizeaza nevoia de protectie in legatura cu ceea ce *simtim* sau resimtim in mod personal, care ar putea genera si o alta boala.

PIERDERE MIROSULUI/SINUZITA

Nasul e orificiul prin care aerul patrunde in corpul nostru si cel prin care percepem mirosurile, adica ceea ce emana lumea manifesta. Datorita lui putem simti. Mirosul e asociat Principiului Metal. Respiram pe nas, prin care lasam sa patrunda in noi energia aerului, suflul (Ceruleu). Nivelul lui de asimilare a energiilor este deci mai *fin* decat cel al gurii care permite asimilarea nivelului *material* al vietii. Este totusi in stransa legatura cu ea prin miros care este asociatul esential al gustului caruia ii ofera *volumul* sau, coloratia sa. Asociatia gust/miros este la fel de importanta ca cea a celor 2 ochi.

Durerile nasului ne vorbesc de teama noastra de a lasa sa patrunda in noi dimensiunile *fine* ale vietii, atat fata de noi insine cat si fata de ceilalti. Este legatura cu intimitatea, cu acceptarea informatiilor intime proprii sau ale altuia. Acest lucru ne permite sa intelegem mai bine, de exemplu, rolul atat de important pe care-l joaca mirosul in sexualitate, fie ca e vegetal, animal sau uman. **Sinuzitele, nasul incarcat, pierderea mirosului** sunt semne ale dificultatii de a accepta mesajele, informatiile *intime* care ne parvin. Nu le *putem simti*, ne displac pentru ca miros urat. Or, ce *miroase urat* ? Excrementele, putregaiul si nu florile ! Ce

miroase rau in viata noastra, ce putrezeeste sau e pe cale sa putrezeasca in noi ? Sunt intrebari pe care ar trebui sa ni le punem, sa le punem in legatura cu atitudinile noastre, cu ceea ce *cultivam* in noi sau in relatia cu ceilalti si asupra valorii pe care o dam lucrurilor.

De fiecare data cand spunem altuia *nu pot sa-l simt* sau *nu pot sa-l vad*, ne gandim la efectul oglinzii si ar trebui sa reflectam asupra partii din noi insine pe care nu vrem sa o simtim sau sa o vedem.

Aceasta problema a **mirosului** sau **lipsei de miros** exprima o ranchiuna, amaraciune sau dorinta de razbunare pe care le lasam sa coaca in noi si /sau sa putrezeasca in noi. Pot insemna ca frica noastra de manifestare a vietii si animalitatii in interiorul nostru este mare, pentru ca viata insemna si moarte , excremente si putregai. Acestea din urma sunt insuportabile pentru ca plasam in ele notiuni de valoare. Dar uitam prea usor ca cele mai frumoase legume si flori sunt hranite cu balegar sau compost si ca viata se hraneste cu moartea care nu e un **sfarsit al vietii** ci o tranzitie **spre viata**.

TUBERCULOZA

O semnificati majora care poate fi asociata cu problemele pulmonare este tristetea, melancolia, singuratatea, supararea. Energia plamanului are incarcatura acestor sentimente care, atunci cand sunt excesive, il epuizeaza. Excesul sau starea de a cultiva tristetea pentru a intretine amintirea a ceva sau a cuiva, se pot manifesta printr-o manifestare a fragilitatii plamanilor. Este interesant sa ne amintim ca marea epoca a romantismului lui Lamartine (Chateaubriand, Goethe, J.J. Rousseau, Chopin) a fost de asemenea *marea epoca a tuberculozei* si suicidului.

Necroza pulmonara provocata de **tuberculoza**, semnifica faptul ca emotiile citate anterior *ucid* capacitatea de primire a vietii in sine (respiratia). Suntem foarte clar in prezenta unei persoane la care speranta, increderea in viata sau cheful de a continua sa lupte, sunt tulburate, daca nu chiar pierdute.

Nu este intamplator daca aceasta tuberculoza atinge populatia cea mai defavorizata. Exista un vaccin pentru aceasta ?

Se intampla ca aceasta boala sa loveasca persoane care nu apartin mediului defavorizat, ci din contra, persoane care nu par nici triste si nici dezamagite. In acest caz, se pare ca trebuie sa cautam in profunzime, in sferele inconstinete, amintirea sau rana care este la *baza pierderii capacitatii de a primi viata*. Ea dateaza adesea din copilarie si se reactiveaza, *explodeaza* atunci cand apare o experienta similara cu cea care l-a ranit prima data. Persoana nu este constienta de acest lucru, uneori pune in loc strategii de suprasolicitare pentru a se proteja.

LARINGITA

Laringita este o inflamatie a laringelui. Laringele corespunde cailor respiratorii care se situeaza intre trahee si faringe. La nivelul lui se produc sunetele datorita corzilor vocale. Inflamatia acestei parti a gatului exprima dificultatea de a *spune* sau de a *striga* anumite lucruri. Sunetele ies rau si produc durere atunci cand ies. Emotiile negative de tip furie retinuta sau ranchiuna inflameaza dar impiedica exprimarea. Ce ne abtinem sa spunem ? Ce ne face rau sa spunem ? Suntem dezamagiti de ceva sau cineva si ne e greu sa o spunem ?

FARINGITA/RINO-FARINGITA

Faringita este o inflamatie a faringelui. Faringele este locul unde se intalnesc fosele nazale, gura, laringe si esofag.

E vorba de o intersectie esentiala pentru ceea ce intra sau iese sin noi. Inflamarea lui ne vorbeste de dificultatea noastra de a face trierea intre ce iese sau intra in noi sau sa alegem directia pe care trebuie sa o ia ceea ce intra (esofag sau trahee). Nu e vorba ca nu stim sa o facem ci de faptul ca *trairea* este dureroasa, dificila. Avem dificultati in a sti clar ce sa facem sau sa spunem, datorita unei confuzii emotionale legata de emotii negative repetate si contradictorii. Prezenta unei **rinite asociate**, vine sa intregeasca sensul global deja vazut in

cazul rinitei. Aceste patologii, frecvente la copii, au un rol de catalizator al apararii. Va amintesc, ne aflam la sistemul respirator, prin consecinta acela care are capacitatea de a proteja de agresiunile exterioare.

PLEUREZIA

Pleurezia este o inflamatie a pleurei. Pleura este membrana care imbraca si inconjoara plamanul. E vorba deci de *pielea* plamanului, adica de ceea ce imbraca si protejeaza plamanii care au in grija energiile protectoare. Starea inflamatorie semnaleaza prezenta emotiilor negative cum ar fi furia si ranchiuna.

Suntem in prezenta unei *efractii* subtile a sistemului de aparare pentru ca ceea ce il protejeaza a fost afectat. Fara indoiala persoana afectata este pe cale sa traiasca o situatie care a buversat-o prin forta si profunzime. E cu siguranta vorba de o traire care aminteste de suferinta deja existente si care mai *pusesera in pericol* individul. Aceasta reactie brutala determina slabirea sistemului de aparare instinctiv, generand o stare de reactivitate (inflamatie) hranita de furie sau ranchiuna. Durerea resimtita care poate fi foarte puternica, impiedica inspiratia si cea mai mare parte a miscarilor.

Acest lucru ne arata ca trairea genereaza o impresie de piedica de a mai trai, de suferinta in a mai trai, de constrangeri in gerarea, canalizarea vietii (stapanirea respiratiei, prin retinerea ei).

Ma gandesc la cazul lui Jean. Prietenul sau cu care impartea viata, avusese cu cativa ani inainte probleme alcoolice importante. Jean a reusit, cu multa rabdare si incredere sa-l restabilizeze. Din nefericire, cativa ani mai tarziu, semne clare i-au aratat ca prietenul sau alunecase din nou pe acea panta. Jean a refuzat sa vada semnele in prima faza, dar a sfarsit prin a realiza situatia. A luat in maini situatia, mai ales pe plan financiar, dar a acuzat in zilele urmatoare o **pleurezie** cu lateralitate dreapta. Necesitatea de a-l supraveghea pe prietenul sau, de a-l obliga sa revina *pe drumul bun* a fost dureroasa pentru el, pentru ca il impiedicau pe el sa *traisca* linistit (spiritual).

RUJEOLA

Rujeola este o boala infectioasa care apare mai ales la copii mici. Se traduce printr-o stare inflamatorie a nasului, gatului si ochilor. Cateva puncte albe in gura completeaza tabloul uneori. Aparitia petelor rosii (de unde si numele de rujeola) pe tot corpul, progresiv, este insotita de disparitia simptomelor precedente. Aceasta ultima constatare este foarte interesanta pentru ca ne da sensul bolii !

Nasul, gatul, ochii iata trei din cele patru orificii prin care informatiile ne parvin din exterior (cu exceptia urechilor) . Inflamatiile semnaleaza o stare de reactivitate. Amintesc faptul ca ne aflam in sistemul pulmonar, adica in relatie cu apararea *instinctiva* fata de exterior.

Rujeola ne spune foarte clar ca copilul este pe drumul de a-si construi sistemul de aparare fata de exterior. O face in mod reactiv, ca si furia adolescentilor fata de tot ce vine spre el ca miros (nas si intimitate), gust (gura si materia), aerul (gat si intimitate) si imaginile, frumusetea (ochii si sentimentele). Doar sunetele (urechile) si latura profunda si de baza, nu sunt respinse.

Prin aceasta reactivitate a **rujeolei**, copilul isi constituie reperele in raport cu mediul inconjurator respingandu-l (faza adolescentina) si izolandu-se *voluntar* prin alegerea unei patologii contagioase. E interesant de constatat ca aceasta contagiare nu se face prin orice vector, ci prin saliva, adica lichidul organic (profund, energia Apei) destinata sa ajute la digestie si imunitate.

Rujeola permite deci copilului sa-si constituie imunitatea si acest lucru semnaleaza realizarea ei atunci cand apar bubele/petele. Aparitia pe terenul pielii, marcheaza sfarsitul razboiului cat si integrarea principilui de aparare in raport cu exteriorul si datorita pielii. Simptomele nasului, gurii, gatului pot disparea.

TRAHEITA/TRAHEO-BRONSITA

Traheita este o inflamatie a traheei care este canalul prin care aerul intra in plamani prin bronhii. E interesant de stiut ca acest canal este mentinut deschis de inelele cartilajului. Acest lucru semnifica, prin urmare, ca omului ii este imposibil sa se inchida natural si voluntar, opus esofagului sau altor canale pe care-l poate obtura datorita sfincterelor.

Or, esofagul este orificiul prin care omul inghite materia, se hraneste. Traheea este orificiul prin care aerul, suflul vietii patrunde in noi. Ar fi bine sa reflectam la acest lucru pentru ca nuanta este subtila. Se pare ca fiinta umana poate sa *aleaga* si sa decida sa nu se mai hraneasca, adica sa nu se mai serveasca cu materia in mod voluntar pentru a o transforma in viata. In schimb s-ar parea ca ii este imposibil sa aleaga si sa decida sa nu mai primeasca suflul care patrunde in el, prin actul respirator. Alegerea umana, in lumea intrupata, oare nu exista decat in planul manifestat ? Libertatea sa este doar de a incarna viata sa asa cum vrea, dar nu poate alege faptul de a o face? Aceasta pare sa corespunda cu notiunea de a alege incarnatia si cu faptul ca alegerea este efectuata in Cerul Anterior. Dupa, singura libertate care ramane, este modul de a trai aceasta incarnare (alimente/ experiente care patrund in noi).

Traheita semnaleaza, dincolo de ideea generala asociata sistemului respirator, faptul ca avem o primire dureroasa a vietii in noi. Faza pe care o traversam este de constrangere si ne simtim stramtorati. Aer, da, dar ne face rau cand patrunde in noi. Cu atat mai mult atunci cand bronhiile nu sunt singurele afectate si avem o **traheo-bronsita**, suferinta respiratorie este mai mare. Persoana, foarte infuriata pe lumea exterioara, se simte impiedicata sa traiasca, prin lipsa libertatii, a spatiului sau din contra, *obligata* sa *traiasca*, supusa sa suporte constrangerile *alegerilor sale* inconstiente. Ea poate si, de exemplu, intr-o faza a vietii in care traieste situatii comportamentale pe care le traieste dificil. Are nevoie de o scadere a presiunii, sa calmeze lucrurile in interior pentru a face apoi alegerile. Va trebui sa accepte pretul acestor fapte inainte. Dar trece printr-o faza in care persoana linisteste tensiunile diminuand cantitatea de viata (de aer) care patrunde in ea, pentru ca in acest moment prea multa viata ii face rau.

PIELEA

Pielea este unul din organele cele mai interesante si mai complete ale corpului uman. E vorba de un singur organ care este in relatie directa cu toate functiile corpului si spiritului. Acest invelis de aproximativ 2 metrii² inconjoara intregul corp si reprezinta un adevarat creier expus. Ea iriga, inervata in mod remarcabil pe toata suprafata sa si poseda un extraordinar sistem de informare legat direct de creierul nostru.

Primul rol al pielii este a asigura o protectie. Reprezinta bariera cu lumea exterioara. Ne protejeaza de agresiunile microbiene si materiale (caldura, lovituri, murdarie) si aici este functia cea mai cunoscuta. Ne putem intreba de ce vorbesc de piele la nivelul sistemului respirator. Pielea permite ventilatia cutanata prin care asista plamanii in rolul lor de asimilare a energiei a aerului. Totusi face mai mult decat simplul schimb de gaze primind si transformand razele solare prin actiunea sa in metabolismul vitaminei D. Datorita a mai mult de 7 mii de captori nervosi, ea ne permite sa resimtim mediul inconjurator fie ca este fizic (atinge) emotional (reactii epidermice, emotive) sau termice (temperatura).

Pielea indeplineste si misiunea de asistenta, deloc de neglijat, a sistemului de eliminare a corpului. Atunci cand rinichii, vezica, dar si intestinul gros si plamanii sunt obositi, pielea ajuta la evacuarea **transpiratiei**, dar si **mirosul, dermatozele**, toxinele pe care organismul nu reuseste sa le elimine altfel.

E important de stiut ca pielea e si *pielea muschilor*, adica ceea ce numim *fasciile*, memorand experientele si emotiile noastre. Acest lucru ne permite sa intelegem de ce atingerea si anumite tehnici de masaj ca Shitsu sau Practica Taoista a Energiilor au rezultate surprinzatoare, in deosebi in toate manifestarile de ordin psihosomatic.

Pielea este si organul corpului in care se manifesta cel mai mult capacitatea de cicatrizare. Acest miracol, a carui cauza profunda este inca inexplicabila, permite unui

organism sa se auto-repare, sa se reconstruiasca din sine insusi si e surprinzator atat prin forta sa cat si prin eficacitatea sa. Toate se petrec printr-un proces similar fenomenului de cancerizare. Aceasta permite sa intelegem de ce anumite cicatrizari ale traumatismelor, care s-au petrecut in contexte psihologice dificile, sa sfarseasca prin cancerizarea zonei recent traumatizata.

Rolul social al pielii este si el fundamental. Ea participa direct in lumea relatiilor pe care le avem cu lumea inconjuratoare. De altfel, cu cat societatea si culturile devin mai *aseptizate*, cu atat se distanteaza de viata pentru a nu privilegia decat intelectul si aparenta, iar atingerea este proscrisa. Vorbeam in introducerea acestei carti de omul modern si de modalitatea sa de comunicare. E amuzant sa constatam ca azi putem intrerupe fara rusine pe cineva care vorbeste, dar daca, din greseala atingem pe cineva pentru a lua ceva de pe masa, atunci ne cerem scuze, ca si cand acea atingere intamplatoare era mai incorecta decat a-i taia vorba ! Problemele pielii sunt prin urmare, in mod global, semnul dificultatilor noastre de a trai in legatura cu lumea exterioara. Fiecare parte a pielii si/sau fiecare tip de patologie sau manifestare cutanata a imbogatit sensul global al unei dimensiuni particulare.

ABCESUL

Un **abces** este o zona determinata intr-un tesut (piele, gingii) sau intr-un organ, in care o stare infectioasa a generat o punga de puroi. Aceasta zona este in general inflamata si adesea dureroasa. Resimtim intotdeauna o eliberare atunci cand **abcesul s-a spart**.

Abcesul ne vorbeste, prin urmare, de ceva care este infectat, inflamata in noi. Totusi aceasta infectie si aceasta inflamatie sunt limitate geografic. E vorba de o zona in care agentul *infectios* (emotii, temeri, ranchiuna, amaraciune, furie) se fixeaza intr-o parte a corpului nostru. Fiind inchisa, ea nu poate (sau nu trebuie) sa se exprime. Ea putrezeste in noi dar ne si infecteaza. Cea mai buna metoda de a trata un abces este de a-l sparge, adica de a face sa iasa, a exprima ceea ce s-a blocat, ceea ce a fost retinut in noi. Si mai putem ajuta stimuland sistemul imunitar, adica capacitatea de a ne proteja, de a ne apara fata de lumea exterioara si de acesti *agenti infectiosi*. Nu trebuie sa uitam ca unii vin din noi insine si se activeaza pentru ca terenul este pregatit.

In afara acestor cazuri grave in care infectia se generalizeaza (emotii negative, retinute, pot ucide), abcesul este intotdeauna localizat intr-o zona delimitata. Partea corpului in care se gaseste ne da o indicatie suplimentara foarte interesanta asupra continutului emotional sau tensional blocat. Un abces la fesa dreapta (partea pe care ne sprijinim, odihnim) nu va avea acelasi sens cu un abces la sanul stang (cel care ajuta la hranire, maternitate) sau la ceafa (unde ideile trec pentru a merge spre lumea reala), chiar daca pastreaza sensul comun al abcesului de care tocmai am discutat. Va fi bine sa ne raportam la sensul particular asociat partii in cauza, afectate.

ACNEEA JUVENILA SI ALTELE

Acneea este o dermatoză care se manifesta prin inflamarea foliculilor firului de par si sebaceelor. Aceste cosuri inflamate, mai mult sau mai putin numeroase si dezvoltate se regasesc in principal pe fata, umeri, piept si fund.

Fiind doar o dermatoză, acneea are legatura cu pielea, adica cu bariera cu lumea exterioara. Rolul social al pielii este fundamental pentru ca participa direct la tipul si modul de relationare pe care-l avem cu lumea inconjuratoare.

Acneea juvenila se manifesta in cea mai mare parte a timpului pe fata. Or, ce reprezinta fata ? Reprezinta identitatea, imaginea care se vede sau pe care o avem de sine. Problemele generale ale fetei ne vorbesc prin urmare de o problema a identitatii, o dificultate de a accepta ceea ce avem sau credem ca avem. **Acneea, roseata** sunt mijloace de exprimare a dificultatilor de a accepta aceasta fata, fie pentru ca ne displace, fie ca e prea frumos si atrage mai mult decat ne dorim. Sunt modalitati de a ascunde sau de a urati fata, de a schimba sau respinge o imagine a identitatii care nu ne satisface. Acneea juvenila apare in adolescenta. Or, aceasta perioada a vietii este cea in care copilul isi fixeaza reperele

afective fata de lumea exterioara, dincolo de structura familiala. Este perioada maturizarii sexuale. Hormonii care contribuie la aceasta transformare sunt secretati in cantitate mare. Acesta cucerire a lumii prin dorinta pe care o putem provoca sau resimti nu e mereu usoara. **Acneea** este semnul indoielii asupra propriei persoane.

Timiditatea, teama de ceilalti, de propria privire, de judecata proprie se exprima prin aceasta acnee a fetei. Pentru a se proteja mai bine de aceasta lume exterioara, pielea inchide toate usile, adica porii. Ea se ingrasa pentru ca lucrurile si agresiunile, reale sau imaginare, sa alunece pe ea. Dar o fortareata asaltata se sufoca adesea cu resturile, ramasiile. Porii pielii plini de toxine se inflameaza, emotiile retinute putrezesc terenul. Acneea se instaleaza si exprimand ce se intampla, poate genera un sindrom negativ, pentru ca persoana care se vede astfel desfigurata in oglinda proprie, risca sa se teama si mai mult de sine, agravand astfel procesul.

In celelalte cazuri de acnee, pe umeri, pe fund sau piept, sensul global e identic cu o nuanta apropiata. Fata e Yin in timp ca fundul este Yang. Dupa localizare este Yin sau Yang, relatia cu femininul sau cu masculinul, cu feminitatea sau masculinitatea care este in cauza.

ANTRAX/FURUNCUL

Furunculul este infectia unui folicul al firului de par sau a unei glande sebacee a pielii. Aceasta infectie care ramane adesea interna, are teindinta sa se dezvolte pana la evacuarea sub forma de puroi. Antraxul este reuniunea intr-un punct a mai multor furunculi.

Suntem in prezenta unei infectii cutanate, care ramane in prima faza in interior, ca apoi sa iasa sub forma de puroi. Particularitatea furuncului si a antraxului, consta in aceasta latura interna a pielii si de asemenea in nivelul dureros care le caracterizeaza. Asemnarea cu abcesul este mare si semnificatia globala este identica. Am reflectat asupra ceea ce putrezeste in noi, ceea ce ne infecteaza, ceea ce ramane in interior, vazandu-se totusi. Atitudinea noastra fata de ceea ce ne jeneaza, va fi de a nu exprima in mod real sau de a alege? Nu ar trebui sa facem pe victima altuia sau a evenimentelor.

E interesant sa reflectam, ca si in cazul abcesului, la faptul ca este necesara incizia, sa-l taiem pentru a putea face sa iasa puroiul, pentru a putea sa-l curatam. Adica avem nevoie sa taiem, uneori uin carne vie daca pot spune asa, pentru ca lucrurile sa se clarifice, sa se limpezeasca? Avem nevoie sa reflectam asupra claritatii asteptarilor noastre, cererilor noastre, motivelor sau pretextelor? In orice caz, ceva intra in putrefactie in noi pentru ca nu poate fi scos la *aer*, la lumina. Poate fi vorba si de frica inconstinenta care determina atitudini neadecvate. Necesitatea clarificarii, curatirii (intentiilor sau gandurilor) este cu atat mai mare cu cat furunculul este mai mare, cu o intensitate mai puternica atunci cand e vorba de antrax.

COSURI / BUBITE

Cosurile, vorbind in general, au o semnificatie foarte apropiata de cea a acneei. Diferenta se afla in faptul ca nu acopera o zona specifica a corpului dar se localizeaza in puncte precise ale acestuia. O alta diferenta consta in faptul ca aceste cosuri neacneice nu sunt infectioase ci o manifestare inflamatorie pura, de reactie si evacuare (intepatura, alergie alimentara sau altele).

Bubitele au prin urmare un sens specific de evacuare. Ceva ne incomodeaza, ne da batai de cap si atunci incercam sa evacuem. Focul furiei sporeste situatia si provoaca mancarimi. E interesant, atunci cand se cunosc punctele de localizare ale punctelor energetice ale corpului, sa constatam ca o bubita nu se formeaza niciodata intamplator in anumita parte a corpului (chiar si cand e vorba de o intepatura de insecta). *Citirea* acestor puncte este in mod frecvent un element de localizare a dezechilibrelor energetice ce nu poate fi neglijat.

PECINGINE/DERMATOZA/DERMITE/DERMATITE/PRURIGO

O **dermatoza** este o afectiune a pielii ca de exemplu **pecinginea**, **egzema**, **dermita** sau **prurigo** (**dermatoza** cu mici bubite ca urticaria, de exemplu). Aceste afectiuni, desi de tip

diferit, semnaleaza o traire de agresiune venind din exterior care produce o reactie instinctiva si aproape instantanee de aparare. **Dermitele** sau **dermatitele** sunt foarte caracteristice pentru aceasta fizic vorbind. Sunt de fapt, reactii cutanate uneori foarte puternice, sub forma de eruptie de bubite, ca urmare a contactului cu un produs strain, putand fi foarte variat : ciment, praf, soare. Cea mai mare parte a **dermatozelor** produc mancarimi provocand o dorinta de scarpinare uneori violenta. Sensul acestor mancarimi (a se vedea mancarimile) vine sa se adauge sensului dermatozei. Ele ne permit sa *justificam* uneori dificultatea de contact cu lumea datorita pielii noastre putin atragatoare ajutand la evacuarea tensiunii resimtite. Aceste *dureri* ale pielii sunt cu atat mai semnificative cu cat se localizeaza intotdeauna in locuri *graitoare*.

Aceste reactii de tip alergic, exprima foarte exact respingerea noastra, intensa, excesiva, chiar violenta a exteriorului care ne agreseaza. **Pecinginea** exprima de exemplu foarte bine aceeaasta idee si o voi ilustra printr-o aventura personala pe care vi-o dezvalui imediat. Acum cativa ani eram plecat in provincie sa-i vizitez pe parintii mei si mergeam pe un drum pe care nu-l cunosteam bine. La intrarea intr-o aglomeratie, am fost deranjat de un autoturism care mi-a iesit in fata, fara sa respecte regulile de circulatie. Obligat sa franez brusc si bine inteles nemulțumit de comportamentul celui alt, i-am facut semn cu farurile soferului. A avut un efect neplacut asupra soferului care nu a incetinit deloc, pentru a-mi demonstra *cine era mai puternic*. Regratand reactia mea inutila de altfel, cativa metrii mai departe, avand o masina destul de puternica si profitand de o zona cu 4 benzi, l-am depasit rapid pe cel alt sofer. In acel timp, acesta a accelerat pentru a ma impiedica sa-l depasesc. Avand masina mai puternica, am reusit sa-l depasesc dar cu pretul unei accelerari mult prea mari si chiar in linia dreapta era un radar. Am fost, fireste, oprit si apostrofat pentru exces de viteza. E clar ca sentimentul meu de agresiune a lumii exterioare si de nedreptate a fost urias. A doua zi, mi-a aparut o pecingine pe piept si mai ales pe stern intre plexul solar (emotii brutale, agresiuni, frica) si plexul cardiac (emotii elaborate, dragostea pentru ceilalti, de sine, altruism). Atat timp cat nu am facut pace in interiorul meu, aceste placi ma mancau continuu. Prietenul meu homeopat caruia i-am marturisit tot m-a ajutat sa dispara mai rapid, redrenanadu-mi intestinul , pentru ca aveam dificultati in a *lasa*, in a evacua evenimentul (intestinul gros) dar si sa-l asimilez (intestinul subtire).

ECZEMA

Eczema este o dermatoza specifica foarte obisnuita care se manifesta prin roseata, mancarime si o descuamare a pielii. Se intampla ca **eczema** sa supureze. Sensul global al eczemei este identic cu cel al tuturor dermatozelor. Exista o reactivitate puternica, respingerea agresorului, real sau virtual, extern (agent catalizator) sau intern (alimentatie, stress) si manifestarea cutanata, dezagreabila, cu pusee de mancarime. In afara de cauzele numite *mecanice* (alergie, ereditate, etc) care nu sunt decat factori agravanti, eczema este o manifestare psihosomatica clasica incat e cunoscuta de medicina occidentala ca atare. Suntem in prezenta unei aparari reactive fata de o agresiune din exterior. Cu cat suntem mai sensibili si reactivi, cu atat reactia va fi mai puternica. Eczema exprima foarte clar ca ceea ce vine din exterior nu ne convine si cautam sa ne aparam.

Exemplele nenumarate de eczeme la copii demonstreaza fie ca traiesc intr-o atmosfera familiala stresanta, fie ca ceea ce parintii le propun (hrana, educatie, etc) le displace sau nu le convine (lapte praf, interdictii permanente, etc). Numeroasele eczeme apar si atunci cand mama e foarte nelinistita si vrea sa faca totul prea bine, generand o presiune in jur pe care copilul o exprima si o elimina prin eczema. Exista frecvent si adulti care prezinta crize de eczema in cazul stresului profesional important, iar un motiv major al presiunii este nivelul exigentei, personale sau exterioare.

E interesant sa ne oprim putin asupra descuamarii asociate eczemei. Aceasta eliminare a celulelor cutanate moarte, semn clar al nevoii de a schimba pielea, de a elimina trecutul, genereaza o durificare simultana care nu-i permite schimbarea. E si semnul unei morti a luptei care exista in interior, reactivitatea persoanei fiind sursa acestei lupte. Regasim acest

sens intr-o forma marcata in cazul psoriazisului, dar trebuie sa stim ca e prezent in cea mai mare parte a dermatozelor.

CHELOIDUL/CICATRICEA

Un **cheloid** este aparitia unei formatiuni fibroase, adesea inodora si in general de culoare rosiatica, care se formeaza pe o cicatrice, ca de exemplu pe cicatricea unei arsuri. Da cicatricei o coloratie care ar putea lasa sa se creada ca e vorba de o inflamatie reziduala.

Suntem in prezenta unei cicatrice care nu pare *inchisa*, de o rana care nu pare cicatrizata. Avem greutati in a cicatriza, vorbind simbolic? Chiar si cand am *sters cu buretele*, avem nevoie sa materializam, intr-un mod sau altul, ce ne-a facut rau? Avem dificultati sa ne amintim, noua sau altora, chiar si cu umor sau ironie, ceea ce ne-a ranit?

Cicatricea este marca unei rani. Atunci cand e bine inchisa si neinflamata ea arata ca acceptarea sau/si iertarea, si-au facut treaba. Atunci cand rana nu se inchide, e semn ca acceptarea sau iertarea sunt dificile, infectia persista indicand ca amprenta negativa este inca puternica si ca ne infecteaza, ne putrezeste viata.

Cheloidul ne arata ca rana este bine inchisa, dar ca amintirea este inca puternica si ca acest lucru trebuie sa fie vazut de *ceilalti* sau de sine insusi.

MANCARIMEA/PRURITUL/URTICARIA

Mancarimea, asociata in cea mai mare parte a timpului dermatozelor, sunt, asa cum indica si numele, semnul ca ceva *ne roade*. De cate ori nu am auzit zicandu-se, de exemplu : *ma manca limba sa-i spun...*

Suntem la nivelul pielii, adica la nivelul relatiilor cu altul sau cu exteriorul. Prin urmare, suntem in prezenta unei nevoi de a exprima ceea ce *bate la usa*. Trebuie sa iasa, nevoia e imperioasa, chiar daca problema nu e grava. Exista totusi o iritare, enervare in legatura cu ce se intampla si nu ne convine.

Sensul **mancarimilor** este bine inteles imbogatit cu cel al unei eventuale dermatoze cu care se asociaza.

Se intampla uneori ca si in cazul varicelei, ca mancarimile sa nu trebuiasca sa fie *scarpinate* prea tare, pentru ca exista riscul leziunilor, aparitiei cicatricii. Sensul lor ia acum mai multa incarcatura, intensitate *obligandu-ne* sa acceptam. Ceea ce nu e intotdeauna usor. (a se vedea **varicela**).

Pruritul este o mancarime de tip aparte, in sensul ca are un teren privilegiat, ca zona genitala, anala sau a capului. Mai mult, pruritul este asociat cu un dezechilibru pancreatic sau hepatobiliar. Or, aceste doua dinamici energetice sunt acelea a identitatii, a individualitatii, in constiinta sa (ficat si vezica) si in dezvoltarea (splina si pancreas). Suntem deci intr-o expresie a *cautarii* identitatii ca urmare a unei schimbari a reperelor. Persoana traieste intr-o stare de intrebare, adesea inconstienta, despre cea ce este, despre locul ei si modul de a-l indeplini.

Ma gandesc aici, de exemplu, la cazul unei paciente la care pruritul a aparut la un an dupa moarte sotului. Dupa aceasta faza deosebita de doliu si de transformari materiale care au urmat, aceasta femeie s-a vazut nevoita sa umple un spatiu si un timp cu activitati in jurul propriei persoane, in timp ce in anii precedenti totul se petrecea in jurul sotului bolnav. Aceasta criza de prurit a obligat-o sa se scarpine si sa constientizeze ca exista si ca putea sa-i fie rau daca nu se ocupa de ea decat atunci cand o mananca, adica atunci cand este constransa.

Dincolo de toate astea, **pruritul** poate merge pana acolo incat sa strige deznadejdea existentiala. Apare frecvent in cazul patologiilor structurale profunde ca diabet, hepatita grava, anumite tipuri de cancer. Este un asociat inconfortabil al singuratatilor greu suportate, constient sau nu, al vinovatiei sau absentei unui *scop* sau *motiv*.

Ar fi util sa revenim la noi insine, sa constinetizam, oricare ar fi circumstantele, viata se exprima inca in noi, ca avem dreptul la viata si ca responsabilitatea noastra este sa o traim in mod profitabil.

Urticaria se traduce printr-o erupție de bubite (a se vedea capitolul bubite) și mâncărimi serioase care ne amintesc de înțepăturile de urzică. E vorba de o reacție alergică datorată unei substanțe atinse sau ingerate. În orice caz, am intrat în contact cu ceva, exterior sau interior, care ne-a provocat urticaria sau bubitele. Suntem în situația unei reacții puternice în legătură cu exteriorul. Cine sau ce ne este insuportabil? Cine ne irită în așa măsură? Ce situație ne face să reactionăm și să ajungem în acest punct?

ERIZIPEL (BRANCA) /PECINGINE/INFECTIILE CUTANATE

Erizipel este o infecție cutanată uneori dureroasă, caracterizată prin pete roșii și prezenta unei stări febrile. Peciinginea este tot o infecție cutanată dar cu un caracter mai puțin acut și dureros decât erizipel. Se caracterizează prin mici pustule (bubite) și coji galbene.

Suntem în aceste 2 cazuri în prezența unei infecții cutanate. Aceasta semnifică, la fel ca orice afecțiune a pielii, o agresiune, nevoia de apărare. Aceste două infecții sunt provocate de un agent exterior (streptococ). Este semn că agresiunea provocată și resimțită de persoană în cauză provine din exterior.

Persoana are nevoie de apărare, de a se proteja mai bine, să învețe să pună limite. Mesajul este explicit: îmi face rău (erizipel), nu e bine să vezi (peciingine) atunci când suntem atinși și acest fapt ne face să ne izolăm. Fără îndoială că acei copii afectați de impetigo sunt într-o fază în care au dificultăți în a-și pune limite în raport cu ceilalți, în a-și defini și proteja teritoriul față de exterior (părinți, prieteni, școală). Starile febrile asociate acestor infecții adaugă ideea unei emoții puternice și unei lupte, a unui efort, în principal îndreptat spre un scop de evacuare. Dar rămâne la bază un sentiment de vinovăție în a vrea să îndrăznească să pună limite.

HERPESUL/HERPESUL BUCAL SAU LABIAL/HERPESUL FESIER/HERPESUL GENITAL

Herpesul este o infecție cutanată dar de origine virală. Se manifestă prin apariția mâncărimilor și apoi a unei mici basici calde care maturizându-se dau cruste galbene. El apare în principal, ca să nu spunem exclusiv în următoarele zone ale corpului: în jurul gurii și al buzelor (herpes bucal sau labial), fese (herpes fesier) și zonele genitale (herpes genital).

Agresorul este mai fin și mai subtil față de cel al afecțiunilor de origine bacteriană. O altă particularitate a herpesului constă în faptul că virusul e rezident, adică prezent în noi și nu se activează decât în anumite circumstanțe, în timp ce alte agresiuni bacteriene sau microbiene au o origine exterioară.

Avem aici, pe lângă semnificația generală asociată pielii și afecțiunilor cutanate, un caracter exploziv. Focul este în noi și se manifestă. Dar originea sa este subtilă și nu se manifestă decât atunci când lasăm garda (scăderea imunității). Are o origine interioară pentru că este adesea consecința unei alte afecțiuni, care a trecut fără a fi percepută de persoană. Dar persoana a fost slăbită de prima luptă. Suntem în prezența unei persoane care s-a apărut față de o agresiune. A putut s-o gireze dar l-a slăbit și l-a lăsat cu apărarea scăzută. Manifestarea arzătoare ne arată că mai există iritare, furie, încercarea de energie emoțională negativă.

E interesant apoi să ținem cont de caracterul contagios și să analizăm locurile unde se manifestă cât și sensul efectului estetic. În cadrul herpesului labial, este afectată gura, adică locul expresiei. Ce avem de spus care ne arde? Ce am spus și ne-a ars pentru că a fost spus prea repede sau prea puternic? În orice caz este dificil să-i sărutăm pe ceilalți pentru că avem gura infectată și e o certitudine că maladia este mare. Poate ar trebui să reflectăm la faptul că e mereu de preferat să spui lucrurile pe moment și așa cum se cuvine decât să ne reținem, să nu ne exprimăm decât în stare de criză și prin urmare într-o modalitate neadecvată.

În ceea ce privește herpesul fesier sau genital, acesta este ascuns și nu poate fi văzut decât de cei intimi. Ce se petrece în relația noastră intimă cu ceilalți? Nu suntem într-o relație bună cu ei sau pentru ei? Suntem în fază în care avem nevoie să fim lăsați în pace? Avem nevoie să ne limităm la o relație intimă cu noi înșine?

O dermatofitoza sau mai simplu o micoza este o afectiune cutanata (a pielii sau a mucoasei) datorate unei ciuperci microscopice. Acest lucru le diferentiaza de infectiile cutanate clasice datorate bacteriilor, microbilor sau virusilor. De fapt bacteriile, microbii sau virusii sunt agresori individualizati daca ii pot numi asa. Exista si se dezvoltă prin atacuri distrugatoare, in timp ce ciupercile sunt paraziti. Se hranesc si profita de subiect dar nu sunt in razboi cu el, chiar daca uneori il epuizeaza.

Micozele si **dermatofitozele** sunt afectiuni cutanate, mai degraba benigne care dispar adesea de la sine. Ele sunt legate de un teren fragil, mai ales din punct de vedere al imunitatii si dispar atunci cand *ne-au revenit fortele*.

Suntem in cadrul unei afectiuni cutanate si sensul global al experientei de agresiune sau nevoia de a se apara se aplica si aici. Nu e vorba de un atac direct ci indirect. Aspectul parazitar ofera o conotatie de *profitor*. Persoana in cauza este cu siguranta parazitata de ceva. Forta sau vitalitatea sa sunt *pompate*, parazitare de cineva sau de o situatie in care totul apasa pe umerii ei si in care se lasa purtata. Aceasta stare de fapt are loc pentru ca subiectul insusi nu a stiut sa se apere sau nu a constientizat suficient suprafata teritoriului sau din care se *pompeaza*.

Tipul specific al **micozei** va preciza resentimentul, constient sau nu, al situatiei. In cazul **candidozei bucale**, fara indoiala *parazitii* ne impiedica sa ne exprimam, la propriu sau la figurat. La intertrigo, care se localizeaza in pliul de flexiune al pielii, acesta face dificila supletea in raport cu viata.

In cazul pitiriazisului exista 2 particularitati. Prima este prezenta unei descumari mai marcate decat in cazul dermatofitozei si a doua este faptul ca pitiriazisul afecteaza mai degraba pielea bronzata sau colorata, adica expusa sau care a fost expusa indelung la soare. Sensul descumarii a fost deja abordat in cadrul eczemei si ar fi bine sa se revina la acel capitol. Cat despre pielea colorata, aceasta particularitate adauga ideea ca persoana fie s-a expus prea mult, in general vorbind, fie parazitarea apare din cauza tendintei prea puternice de a iesi inainte.

PELADA / CADEREA PARULUI

Pelada este pierderea parului, pe regiuni intregi. Pelada simbolizeaza pierderea radacinilor. Suntem in prezenta unei persoane care traieste o mare tulburare, bulversare, un soc mare al vietii. Impactul este acela, constient sau nu, al resimtirii unei pierderi a convingerilor sau a bazelor vietii. Atunci cand pelada atinge parul, e vorba de o pierdere a radacinilor, a amintirilor profunde a persoanei. Referintele si convingerile importante au fost zdruncinate.

Atunci cand este atins perisorul, ne vorbeste de protectia noastra in raport cu lumea exterioara, care nu mai e atat de puternica cat si de anumite convingeri.

E nevoie sa se ofere mijloace de evacuare a socului si sa se scada presiunea interioara. E si oportunitatea de a se construi alte convingeri, referinte sau obiceiuri de a gandi, in deosebi in domeniul care a fost afectat.

PSORIAZIS

Psoriazisul este descumarea pielii care se prezinta sub forma unor pete rosii care au particularitatea de a apare de obicei la articulatii, coate si genunchi dar si pe pielea acoperita cu par pentru ca apoi sa se intinda pe tot corpul. Se vede ca tensiunea traita este asociata cu o dificultate de a se plia, de a accepta ceea ce se intampla. Cum pielea este primul organ al schimbului, se pare ca ceea ce resimtim fata de lumea exterioara este nesatisfacator. O eleva de la Shiatsu, Anne, suferea de mai multi ani de psoriazis. Desi facuse in fiecare an cure in Israel (la Marea Moarta), acesta revenea sistematic si de fiecare data mai puternic. Aceasta tanara, fina si eleganta, suferea mult din cauza acestei situatii care o determina sa ascunda din ce in ce mai mult din suprafata corpului.

Dupa mai multe sedinte asupra energiilor, o identificare si o eliberare a amintirilor emotionale ascunse, au permis Anei sa vada psoriazisul diminuandu-se si chiar disparand

complet. Si nu i-a mai revenit niciodata. A trebuit desigur sa o ajut sa faca legatura cu viata sa si sa-si permita sa se relaxeze, relatia cu lumea exterioara sa fie mai supla, flexibila.

Dificultatea in relatia cu mama si o relatie de tandrete cu sine se ascund adesea in spatele psoriazisului.

Copilul resimte nevoia de a *durifica* relatia cu ceea ce resimte din exterior. *Durifica* aceasta piele care nu a *resimtit* tandretele materna. Suntem adesea in fata unei mame care nu a stiut sa exprime aceasta tandrete din teama de a pierde astfel propria identitate de femeie, activa sau nu, mergand prea departe cu rolul matern. E important sa ajutam persoana afectata de **psoriazis** sa se cedeze, sa devina mai supla in relatii, sa faca pace cu imaginea si amintirea acestei mame. Acest lucru este posibil atunci cand persoana are in propriul comportament, fata de sine, prea multa duiosie, tandrete. De fapt, adesea reluam inconstient schemele pe care altii ni le-au propus, fiind uneori mai duri cu noi insine decat au fost ei cu noi.

ERUPTIE DE PETE ROSII PE PIELE/PETELE ROSII – purpura

Purpura consta in **pete rosii** sau **eruptii de pete rosii**, datorare unor mici hemoragii cutanate. Capilarele, foarte fragile, lasa sa scape sangele, fie prin rupturi, fie pentru ca procesul de hemostaza, impiedicand sangele sa circule, nu se face corect.

Suntem in prezenta unei expresii ambivalente, in acelasi timp apropiata si inversa **micozei**. Aici este atinsa doar pielea, cu sensul global pe care-l implica aceasta, dar in acelasi timp este sistemul circulator cu capilarele si fragilitatea lor sau cel al hemostazei. Exista, din acest motiv si un sens in raport cu viata si cu modul in care ea circula in noi si mai exact in pielea noastra. **Purpura** exprima ca nevoia de aparare, protectie fata de lumea exterioara, ne slabeste, ne epuizeaza, pentru ca pierdem viata (hemoragie).

Totusi acest sens de pierdere a vietii e diferit de cel al micozei in care pierderea e datorate unui parazit, unui *pompaj* venind din exterior, unui agent strain. In cazul **purpurei**, pierderea vine din interior, din fragilitatea capacitatii noastre de a iriga bine corpul si in mod deosebit ceea ce ne protejeaza, pielea. Avem dificultati in a trai corect constiinta de noi insine. Ne este greu sau dificil sa fim vigilenți fata de noi insine. Poate avem nevoie sa punem un plus de bucurie de a trai in modul in care ne aparam de lumea exterioara, *poate nu e totul periculos ?* ar trebui sa gandim...

VARICELA

Varicela este o maladie infectioasa de origine virala care afecteaza in special copiii mici, mai rar adultii (doar atunci cand au contactat-o de la un copil). Se caracterizeaza prin pusee de febra mai mult sau mai putin puternica iar apoi prin aparitia a numeroase bube insotite de mancarime serioasa. Structura organica deosebita a acestor bube face ca daca ne scarpinam, sa existe riscul unor cicatrici definitive.

Suntem in prezenta unei afectiuni care atinge pielea si care preia sensul global al apararii in raport cu lumea exterioara. Accesele de febra semnifica reactia intense de aparare, cu o importanta prezenta a emotiilor, constiente sau nu, mai degraba marcata de furie, iritare, ranchiuna sau amaraciune. Aparitia bubitelor vine sa precizeze nevoia de evacuare si este faza secundara a bolii. Mancarimile (a se vedea capitolul mancarimii) adauga un sens de iritare, constrangere, de enervare si nevoie de a exprima ceea ce a fost ascuns.

Aceasta boala este un moment esential al constituirii si al etalonarii imunitatii copilului fata de lume. El invata sa se apere luand distanta.

Voi ilustra acest caz cu un exemplu personal. Cu ceva timp in urma, faceam stagiul intr-o asociatie condusa de un amic a carui revedere mi-a adus mult in ceea ce priveste cunoasterea vietii. Acest prieten a murit din cauza unui infarct. Dorind sa raman fidel memoriei sale si sa continuu sa particip la transmiterea mesajului, am acceptat, la cererea presedintelui asociatiei, sa animez aceste stagii si sa ajut la functionarea grupului. Totusi, actiunile si comportamentul unor membrii ai acestei asociatii mi s-au parut in contradictie cu filosofia propusa. Aceasta situatie ma deranja profund dar am continuat munca. Dupa cateva

luni a devenit insuportabil. Marturiile exterioare ale comportamentului dezolant au ajuns la urechile mele si imaginea mea era implicata in ceea ce se intampla. Ce sa fac ? Raspunsul a sosit rapid. La 43 de ani, am facut o varicela care m-a acoperit cu bube din cap pana la picioare timp de 8 zile. Imposibilitatea de a ma barbieri imi dadea un aer zbarlit si ma facea sa seman cu un om din Cro-Magnon.

Mesajul a fost cum nu se poate mai clar. Situatia traita era insuportabila si facea sa creasca in mine nivelul *emotional*. Furia dar si deceptia profunda de a vedea mostenirea spirituala a acestui prieten astfel delapidata, faceau sa creasca presiunea (febra).

A trebuit sa ma apar (pielea) dar mai ales sa iau distanta (sa nu ma scarpin) fata de ceea ce-mi facea rau si imi dadea chef sa reglez conturile. Curand am luat hotararea de a parasii aceasta asociatie.

NEGUL

Un **neg** este o mica tumoare benigna a pielii, datorata unui virus. Ea se situeaza adesea la maini sau la picioare, adica la extremitati. Aceasta particularitate este departe de a fi intamplatoare pentru ca ofera nivelul exact al ceea ce *blocheaza*.

Negii sunt de fapt fixatii, intarituri ale amintirilor emotionale. Apar adesea la copii si adolescenti. Negii ne vorbesc de lucruri fizate in noi, revolta contra interdictiilor, impiedicarea de a face (maini) sau de a fi (picioare). Semnifica sensibilitatea persoanei si incapacitatea de a exprima ceea ce simte. E interesant sa stim ca de exemplu in homeopatie, exista un principiu desensibilizator care se numeste Yhuya, care permite disparitia negilor. Acesta permite si intelegerea faptului ca vechile trucuri ale bunicilor functioneaza atat de bine.

Ce se intampla in viata persoanei ? In ce domeniu se simte nerecunoscuta, sau impiedicata ? Nu primeste manifestarile de recunostinta pe care le-a meritat (picior) ? Nu se valorizeaza suficient ceea ce a facut (mana) ? Faptul ca **negii** apar la extremitati, marcheaza faptul ca e vorba de o tensiune in legatura cu ceea ce e social, exprimat familial.

VITILIGO

Vitiligo este o afectiune cutanata care se caracterizeaza prin depigmentarea, in placi, a pielii. Melanina care este un pigment care reactioneaza la soare si coloreaza pielea, nu mai este metabolizata corect. Soarele agraveaza vitiligo pentru ca inchide la culoare restul pielii, crescand diferenta de nuanta cu zona depigmentata care devine rozalie. Efectul estetic dat de vitiligo este desigur neplacut pentru persoana. Aparitia *leopard* a acestei pielii da un aer *lepros* care poate fi rau percept si trait mai ales daca e asociat si cu ideea de respingere sau marginalizare. Vitiligo este cu atat mai greu de trait pentru ca nu exista metode eficace de vindecare a acestei afectiuni. Doar acceptarea ei poate ajuta cu adevarat. Suntem din plin in miezul problemei.

Vitiligo ne vorbeste, dincolo de sensul global de aparare asociat pielii, de ideea ca ne avem pe noi insine. Aceasta idee, negativa, a fost generata de exterior. Poate fi legata de o experienta de respingere, de abandon, de nerespect a celorlalti. Poate fi legata si de schimbarea atitudinii *celuilalt*, care pleaca, nu mai accepta o relatie simbolica, de exemplu. In orice caz, din atitudine sa, acest alt nu ne-a dat o buna imagine de sine. Dar aceasta degradare a imaginii s-a tradus in noi prin ideea (datorita acestei imagini urate) ca nu avem dreptul la fericire sau la reusita. Am putea rezuma simbolic vitiligo prin expresia *Soarele nu e pentru mine*. Trebuie recastigat dreptul de a reusi, de a dobandi si pastra fericirea. E necesar sa incetam sa-l mai facem vinovat pe celalalt de imaginea noastra si sa acceptam ca depinde doar de noi sa o recoloram.

In orice caz, nu putem decat sa acceptam ceea ce a fost. Chiar daca celalalt ne-a facut sa ne indoim de noi insine, nimic nu ne mai obliga azi sa purtam acest stigmat.

ZONA ZOSTER

Zona Zoster este o afectiune cutanata de origine infectioasa. Este provocata de un virus comun varicelei si caracterizat prin vezicule. Aceasta afectiune poate si foarte dureroasa,

insotita de senzatia de arsura. Particularitatea **Zona Zoster** este ca e delimitata in zone exacte ale corpului, pe traiectoria anumitor nervi (**zona oftalmica, faciala si intercostala**). E interesant sa constatam ca aceste zone sunt zonele alese de anumite manifestari spasmofile (dureri intercostale, migrene oftalmice).

Am obiceiul de a spune ca **Zona Zoster** este *varicela adultului*. Sensul global al **Zonei Zoster**, ca si manifestarea si originea sa, este acelasi cu cel al variceliei. Cu trei diferente totusi. Varicela nu e dureroasa, ea da senzatia de mancarime. Ea acopera tot corpul de vezicule in timp ce **Zona Zoster**, nu apare decat pe traiectoria exacta a nervului in cauza. Ea apare in mod esential la adulti.

Afectand adultul, **Zona Zoster** nu mai este expresia construirii imunitatii. E adevarata ca apare aproape numai la adulti care au avut varicela, fiind o forma de recidiva. Lectia nu a fost suficient inteleasa, integrata. Persoana in cauza trebuie sa invete sa cedeze, sa dea inapoi. Trebuie sa se opreasca de a mai lua totul asupra sa, de a retine furia, ranchiuna sau de a cerceta in amanunt deziluziile, deceptiile. Trebuie sa treaca peste ele.

Trebuie sa reflecteze daca trairea emotionala priveste ceva ce ii e greu sa vada, sa accepte sau sa recunoasca (**Zona Zoster oftalmica**), care are legatura cu identitatea sa sau imaginea sa (**Zona Zoster faciala**) sau care priveste ceea ce traieste in cotidianul personal sau profesional, care o impiedica sa traiasca sau o constrange (**Zona Zoster intercostala**). Lateralitatea va preciza simbolica *paterna* sau *materna* asociata.

K / AFECTIUNILE SISTEMULUI CIRCULATOR

Sistemul circulator are sarcina circulatiei sangvine in tot corpul. Datorita lui acest pretios lichid care este sangele poate circula si hrani cu oxigen si substante hranitoare cele mai infime parti ale organismului nostru. Dar tot circulatia este cea care permite purificarea organismului, pentru ca transporta toxinele eliminate de celule si gazul carbonic schimbat cu oxigenul. Aceasta functie este cea de impartire a vietii in tot corpul, constand in a duce peste tot viata si prin extensie bucuria de a trai. Sistemul circulator se compune din inima, sistemul venos si sistemul arterial si parcurge organismul ca un fel de opt care seamana si cu schema reprezentand Cerul Anterior si Posterior, Constientul si Inconstientul. Ce intamplare.....

TULBURARILE CIRCULATORII

Tulburarile circulatorii semnifica prin urmare ca avem dificultati in a lasa sa circule viata liber in noi si ca bucuria noastra de a trai, dragostea de viata are greutate in a se exprima, sau chiar de a exista in noi.

Ce parte din noi insine nu o iubim in asa fel incat nu mai lasam viata sa merge sa o hraneasca ? Ce parte a vietii o respingem ? Ce traumatism emotional ne-a facut sa nu mai avem loc pentru bucurie sau dragoste sau de ce ne sperie ? Iata cateva intrebari pe care Maestrul Interior ni le poate trimite prin tensiunile sistemului circulator, daca pot spune asa.

HIPERTENSIUNEA

Hipertensiunea este semnul unei mari tensiuni datorate vointei de a cauta solutii, dar frica adesea prezenta, impiedica emotiile sa existe, determinand astfel cresterea presiunii interioare. Totul ia proportii excesive care ne sperie. Aceste temeri se cristalizeaza si intaresc suprafata interioara a arterelor, crescand astfel, prin **arteroscleroza**, tensiunea. Una din temerile de fond asociate cu hipertensiunea este cea a mortii. Ne e teama ca ea va sosi inainte de a putea face ceea ce avem de facut. Senzatia de urgenta se dezvoltă in noi si face sa creasca si mai tare presiunea. Regasim aici legaturile cu homeopatia care utilizeaza Aconit pentru a trata hipertensiunea arteriala dar si frica de moarte si toate temerile care se dezvoltă in procesul de panica.

HIPOTENSIUNEA

Hipotensiunea ne vorbește de apărare, de sentimentul nostru de victimă. Învinși de evenimente, fără ieșire, noi nu mai putem face să crească presiunea pentru a relansa mașina. Dinamica de fond este pasivă și descurajarea o ia înaintea sensului luptei.

Ne-a lipsit cu siguranță dragostea în viață, această hrană care aduce sau cel puțin facilitează bucuria și dorința de a trăi, posibilitatea de a simți inima bătând în noi. Această flacăra ne-a lipsit sau poate nu am întreținut-o.

ACROCIAZOZA/ISCHEMIA/MALADIA RAYNAUD

Acrocianoza este o tulburare a vasomotricității care se traduce prin **ischemie**, sufocare, a unei zone precise a corpului și în deosebi a extremităților (mâini și picioare). Această afecțiune, tipic *feminină*, este foarte cunoscută sub numele de **maladia sau sindromul Raynaud**.

Se manifestă prin fenomenul de vasoconstricție a capilarelor mâinilor sau picioarelor. Această *sufocare* produce o cianoză a acestor extremități. Două cauze *obiective* majore sunt cunoscute : frigul și emoțiile. Rezultatul produs este cel al înghețării acestor extremități care sunt uneori complet *înghețate* încât unele persoane trebuie să poarte mănuși, chiar și pe vreme frumoasă. Transpirațiile *reci* apar uneori, de parcă ne-ar fi frica...

Suntem în prezența unei persoane care îi lipsește căldura în mâini sau picioare. Viața este împiedicată să ajungă în aceste zone. Nu poate ajunge la ele și să le încălzească. Or, ce reprezintă mâinile și picioarele ? Sunt extremitățile noastre. Simbolizează stadiul final prin care actele (mâinile) sau relațiile (picioarele) se realizează, cât și finalitatea și finetea lor (a se vedea capitoul mâini și picioare pentru mai multe detalii).

Acrocianoza semnifică frica de a nu face ceva bine sau de a nu lua o atitudine sau o poziție bună.

Emoția puternică asociată cu această teamă produce vasoconstricția capilarelor mâinilor și picioarelor, tăind astfel sursa vieții. E vorba adesea de persoane care au ales o strategie de viață de tip a trece nevăzută. Să nu facă valuri și nici zgomot, din teama de a fi respins, de a nu fi iubit. Experiența unui abandon sau a unei respingeri anterioare, datând adesea din copilărie, poate fi la baza acestei manifestări foarte neplăcute. Ar fi bine pentru persoana în cauză să se relaxeze în legătura cu trecutul și teama de abandon. Trebuie să integreze că nu trebuie să se teamă de faptele sale (mâinile) sau de poziția ei (picioarele) ci din contra să fie mai încrezătoare, acceptând chiar limita de a nu mai fi iubit. Dacă nu, manifestările asociate acrocianozei (mâini și picioare înghețate sau transpirând excesiv) vor produce ceea ce îi provoacă teama persoanei pentru că risca să-l îndepărteze pe celălalt făcând atingerea dezagrabilă.

ANEMIA

Anemia este scăderea hemoglobinei din sânge. Acest pigment proteic al globulelor roșii este esențial pentru că el este cel care permite transportul oxigenului (vieții) în sânge spre celule. Cauza poate fi multiplă și manifestările cele mai frecvente sunt oboseala, paloarea tenului și uneori tahicardia (accelerarea ritmului cardiac) destinat să compenseze carenta. E vorba deci în mod global de semnale marcând pierderea vitalității.

Suntem în prezența unei persoane care își pierde vitalitatea. Viața (oxigenul) nu mai poate fi transportat corect și suficient în organism prin lipsa capacității (hemoglobina, fier, vitamina B12) sau a agenților transportului disponibil (globule roșii). Anemia semnalează că individul se epuizează, mobilizează prea multă energie pentru a face, nu da timp *soldatilor interiori* să se refacă (regenerarea celulelor roșii).

Dar poate fi vorba și de o persoană care a făcut multe într-o vreme și într-o manieră sterilă, fără întoarcere sau fără rezultate. O stare latentă de la ce bun se instalează în acest caz. Sentimentul de a nu putea, de a nu fi capabil de a însuși lucrurile, de a le da viață, produce caderea acestei capacități în noi înșine.

In aceste 2 cazuri, de recul, se impune repaosul, fie pentru a recupera si improspata actiunea, fie pentru a se remotiva si a reflecta asupra scopului adevarat al actiunii. Cu anemia suntem in vidul vagului care are legatura cu sensul emotional al vietii si al actiunii, in opozitie cu astenia care are legatura cu sensul material al actiunii (a se vedea astenia).

ANGINA PECTORALA/INFARCTUL

Angina pectorala este o durere puternica, chiar violenta, care semnaleaza o oxigenare insuficienta a muschiului cardiac. Aceasta insuficienta este adesea datorata unei insuficiente coronariene. Aceasta ultima insuficienta poate produce un infarct al miocardului, adica moartea unei parti a muschiului cardiac, prin sufocare, din lipsa irigarii.

Mesajul este clar ! Cauza o reprezinta viata si capacitatea ei de a circula in noi. Aceasta capacitate apare datorita lipsei de irigare, de hrana vitala a muschiului cardiac. Acest lucru semnifica faptul ca persoana in cauza trebuie sa uite sa-si dea motive sa traiasca. E vorba de o persoana foarte concentrata in jurul notiunilor de datorie si eficacitate. Toata energia sa si timpul trebuie indreptate spre ceea ce e important, adica sensul responsabilitatilor sau al afacerilor. Ea a uitat progresiv sa se lase sa traiasca, sa-si ofere timp si atentie pentru a hrani viata sa, cu momente si proiecte de placere, de fericire sau simplitate.

Somatica anginei pieptului este clara. E timpul sa ne oprim inainte de a merge mai departe, mai ales ca ne doare. Atunci cand infarctul s-a produs, e deja prea tarziu. Este momentul de a schimba radical relatia cu viata si sa ne relaxam putin, pentru ca acum problema este vitala.

APOPLEXIA/EPISTAXIS/FRAGILITATEA CAPILARA/FRAGILITATEA VASCULARA/HEMORAGIA

Apoplexia desemneaza o pierdere a cunostintei brutale, datorata unei hemoragii cerebrale. Hemoragia este o pierdere a sangelui care se datoreaza unei rupturi, accidentale sau nu, a unui vad sangvin. Aceasta ruptura este frecvent consecinta unei fragilitati capilare sau vasculare. Atunci cand se produc la nivelul creierului, poate provoca o criza de apoplexie, sau uneori o hemiplegie.

Hemoragia este deci, in esenta, o pierdere a vietii. Limbajul comun utilizeaza in mod regulat termenul de hemoragie pentru a semnifica pierderea unui flux economic prin exemplul (populatie, creier). Datorita fragilitatii, capilara sau vasculara, fluxul vietii poate sa ne scape. Lipsa soliditatii referintelor structurale, in relatie cu viata, dificultatea de a stii sa-ti oferi un loc important in propria viata, ne slabesc si determina aparitia riscului pierderii acesteia. E motivul pentru care, acest simptom este agravat de starea de oboseala. Daca e o fragilitate capilara, acest lucru semnifica faptul ca fragilitatea in cauza exprima nivelul social sau exterior, in timp ce daca e vorba de o fragilitate vasculara, sensul va trebui cautat in functie de locul in care are loc. In cazul apoplexiei de exemplu, hemoragia se produce la nivel cerebral. Sensul pe care-l ofera aceasta localizare este, cu siguranta, ca exista un raport cu viata construit in jurul rationalitatii pure, a logicii, a reflectiei. Acest lucru fragilizeaza vasele cerebrale. Relaxarea si un pas inapoi pot permite sa se evite aceasta situatie.

O alta ilustrare semnificativa a acesteia, este epistaxisul sau sangerarea nasului. Aici hemoragia se produce dupa ruptura unui sau mai multor vase capilare. Ea e crescuta de oboseala. Suntem la nivelul nasului, cel care simte si resimte. Sensul global asociat nasului trebuie luat in considerare. Suntem intr-o faza in care avem dificultati in a ne opri putin. Ne e greu sa ne gasim locul sau pentru cei apropiati, datorita excesului in munca, grijilor sau dorintei de perfectiune, de a face lucrurile foarte bine. Epistaxisul ne permite sa eliberam excesul de presiune.

EXCESUL DE COLESTEROL/ATEROMUL

Colesterolul este o substanta hormonală necesară sintezei altor numeroși hormoni și transportului grasimilor. El însuși e transportat în sânge datorită proteinelor. După densitatea lor, acesta depune colesterolul transportat pe pereții vaselor sangvine. Acesta încarcă progresiv pereții interiori arteriali, producând un aterom. Acest deposit de colesterol poate merge până la a obstrua artera, producând un accident vascular cum ar fi un infarct sau o embolie.

Excesul de colesterol poate fi datorat fie unei alimentații dezechilibrate fie unei sinteze excesive realizate direct de organism. În cele două cazuri, suntem în prezența unei persoane care frânează sau împiedică *libera circulație* a vieții în interiorul ei. Aceasta reținere, care se realizează prin intermediul grasimilor, ne vorbește de raportul cu posesia cantitativă. Teamă de lipsuri sau de a pierde ne duce la un supraconsum, la un consum gras sau să producă gras. Nu spunem în limbajul comun: *e platit gras* atunci când vorbim de cineva care e platit bine, chiar mai mult decât are nevoie. Există la persoana în cauză, o nesigură în legătură cu materialul. E nevoie să aibă pentru a avea o bună securitate. Dar această insecuritate pune în pericol pentru că îngreunează totul și face viața mai puțin mobilă, mai puțin suplă (ateromul durifică uneori pereții interiori ai arterelor), mai puțin liberă în mișcare.

HEMOFILIA

Hemofilia este o deficiență a capacității de coagulare a sângelui. Efectul ei este de a face ca cel mai mic soc sau rană să devină periculoasă pentru că hemoragia nu se oprește decât cu greutate, sau chiar deloc. E interesant de notat că această deficiență este ereditară, întotdeauna transmisă de către mamă, dar afectând efectiv doar bărbații.

Suntem în prezența unei persoane care are dificultăți în reținerea vieții. Persoanele nu știu cu adevărat cum să gereză viața și toate emoțiile asociate. Transmiterea maternă, semnifică influența feminină în relațiile emoționale, în deosebi față de bărbații care au în mod natural, tendința de a nu cunoște lumea.

Cel mai mic soc (emoțional) și cea mai mică situație contradictorie, ia proporții deosebite. Aceste persoane trebuie să fie foarte prudente și vigilente. Au nevoie să fie protejate față de orice. Au nevoie să poată să se ocupe de ele în fiecare moment.

SISTEMUL ARTERIAL

ARTEROSCLEROZA/ARTERITA/ARTERIOSCLEROZA/PROBLEME ARTERIALE

În cadrul sistemului circular, sistemul arterial este cel care e reprezentat cu roșu pe planșele de anatomie. El transportă sângele îmbogățit cu oxigen și hrană spre organe și celule. Este partea Yang a sistemului nostru circulator care exercită o asistentă *activă* a inimii în circulație. Prin capacitatea sa de a se contracta, sistemul arterial ușurează munca inimii. E vorba de ceea ce numim *vasoconstricție și vasodilatație*.

Problemele arteriale ne vorbesc de tensiuni echivalente cu cele ale sistemului venos dar în sens activ. Emoțiile sunt excesive și se manifestă în exces (jovialitate, excitație, etc) sau sunt ținute, sufocate. Dificultatea, chiar incapacitatea de a face ceea ce trebuie în viața pentru a resimți bucurie, plăcere sau fericire, se traduc prin hipertensiune arterială. Contrar sistemului venos, nu avem impresia de a fi împiedicați ci de a nu ști, de a nu putea, de a nu fi sau a nu putea fi capabil să facem loc dragostei, bucuriei de a trăi.

Prin durificarea arterelor, care o presupun, arteroscleroza ne vorbește de această dificultate, prin intermediul acestei *durificări*. Frica noastră de a nu face bine sau destul, sensul nostru de datorie și incapacitatea de a trăi *supletea periculoasă* pentru că necunoscutul lumii emoționale ne durifică *peretele interiori*. Trebuie să fii solid, dur ca să rezisti. Doar că această durificare obosește pentru că inima rămâne singură să determine viața să circule în noi. Acest lucru o epuizează și poate sfârși prin a se relaxa, mai ales dacă este ea însăși irigată necorespunzător. (infarct).

Arterita semnalează, prin intermediul stării inflamatorii, prezența furiei, reactivității ținute. Suntem în globalitatea arterială, cu prezența emoțiilor negative refulate. Localizarea

arteritei ne va ajuta sa-i precizam sensul, sa identificam ceea ce ne inflameaza si determina circulatia vietii dificila intr-o anumita parte a vietii.

SISTEMUL VENOS

Sistemul venos este cel care e reprezentat cu albastru pe plansele de anatomie. El vehiculeaza sangele folosit spre ficat si rinichi pentru a-l filtra si spre plamani pentru a elimina gazul carbonic si sa-l incarce cu oxigen. E vorba de latura Yin a sistemului circulator, cea care primeste si conserva. Prin alveolele sale si capacitatea de dilatare, sistemul venos are o actiune *pasiva* (Yin) in circulatie.

PROBLEMELE VENOASE

Problemele venoase exprima dificultatea noastra de a accepta sau de a primi viata, dragostea si de a le oferi un loc in interiorul nostru.

Avem greutati in a impiedica emotiile sa stagneze in noi. Trairea e resimtita ca plictisitoare, fara pasiune si fara bucurie. Avem senzatia ca nu stim, ca suntem neputinciosi sa traим in interior sau in raport cu ceilalti, placerile sau dorintele de fericire. Emotiile stagneaza in noi, lasand sa se dezvolte uneori un sentiment de neputinta, de persoana abatuta.

CONGESTIA SAU STAZA VENOASA/HEMOROIZII/INSUFICIENTA VENOASA/FLEBITA/TROMBOZA/ULCERUL VARICOS/VARICELE

Manifestarile de fragilitate ale sistemului venos sunt numeroase. Toate sunt asociate sensului global evocat anterior, hemoroizii, flebitele, trombozele sau varicele fiind manifestari specifice ale unei insuficiente venoase, a unei staza venoase. Forma particulara cat si localizarea desavarsesc primul sens.

O varice este o dilatare permanenta a unei vene. Acesta dilatare face ca sangele sa stagneze, sa circule prost si produce o staza venoasa. Returul sangelui nu se face corect si produce o ingreunare a partii in cauza. Exista oboseala. Acesta stagnare determina scaderea nivelului vitalitatii. Suntem in Yin, pasiv. Structurii venelor ii lipseste tonicitatea, datorita lipsei tonicitatii persoanei, sau a unei oboseli acumulate. Aceasta staza venoasa poate merge pana in a produce o flebita sau tromboza, adica o obturare a venei de un cheag de sange care poate sufoca intreaga parte a corpului afectata.

Flebita sau **tromboza** exprima sentimentul nostru de a suporta, de a fi obligat sa acceptam lucruri care ne impiedica sa fim cu adevarati fericiti. Suntem victime si fara speranta ca acest lucru sa se schimbe. Suntem capabili sa facem si sa actionam (sistem arterial), dar fara iluzii, fara asteptarea intoarcerii. Suntem in prezenta unei persoane la care intoarcerea vietii se face rau care se fixeaza (cheag) in locurile fragile (picioare = relatii, de exemplu).

Hemoroizii sunt **varice** situate in zona anala. Particularitatea rezida in faptul ca staza si dilatarea peretilor sunt datorate unei contractii inconstiente si excessive a zonei anale. Persoana *strange prea mult fesele*. Exista senzatia de insecuritate inconstienta, de teama de a pierde sau de a nu avea suficient si atunci *retinem*. De fapt hemoroizii sunt frecvent asociati cu constipatia. E vorba de o persoana care nu are incredere in viata sau care are incertitudini fata de viitor. Aceste incertitudini sau lipsa increderii sunt de ordin material pentru ca intestinal gros are sarcina de a evacua materiile organice. Nu ne asumam riscul, ci ne asiguram la maximum tot ceea ce poate fi. E clar ca o relaxare a persoanei ar putea fi benefica.

INIMA

Inima este organul principal al circulatiei sangvine. Ea este pompa principala a acestei circulatii, dar o pompa inteligenta si autonoma a carei finete de reactie este extraordinara.

Prin ritmul sau, e capabila sa raspunda instantaneu la cea mai mica solicitare, fie fiziologica (efort) fie psihologica (emotii). In stransa legatura cu creierul, e capabila sa regleze foarte exact presiunea si ritmul circulator cerut de solicitarile inconjuratoare. Ea comanda, conduce capacitatea de adaptare a reactiilor interioare la exigentele exterioare. Inima este un muschi

numit involuntar, adica functioneaza in afara vointei noastre constiente. Relatia sa cu inconstientul nostru este puternica si explica influenta importanta a emotiilor constiente si inconstiente asupra ritmului cardiac. Locul traditional al iubirii si al emotiilor, relatia sa privilegiata cu creierul, care depinde de el energetic, ne arata cum o dragoste veritabila nu se multumeste sa fie doar pasionala ci trebuie sa fie si *inteligenta*. In caz contrar risca *orbirea*.

Durerile inimii ne vorbesc de dificultatile noastre de a trai dragostea si/sau de a o accepta sau de a gera emotiile care au tendinta sa o ia inaintea restului vietii noastre. Pot semnifica si faptul ca am lasat prea mult loc resentimentelor, urii, violentei, pe care le refulam sau exprimam prin mijloace indirecte (sport, jocuri, rani). In acest timp, locul dragostei de viata, de noi insine, de ceilalti, de ceea ce facem scade cu fiecare zi. Or, sa ne amintim ca inima distribuie sangele in noi. Daca cultivam stari emotionale negative, vor fi distribuite in acelasi fel in interiorul nostru. Se spune in teoria energiilor ca starea Inimii si a Chenn (reprezentarea sa spirituala) se vad pe tenul persoanei si in stralucirea ochilor sai, a privirii.

ARITMIA/EXTRASISTOLELE/PALPITATIILE CARDIACE/TAHICARDIA/TULBURARILE DE RITM CARDIAC

Aritmia este o tulburare a ritmului cardiac care se manifesta prin batai neregulate. Extrasistolele sunt contractii anormale si premature care apar intre doua pulsatii ale inimii. Impactul lor poate fi neobservat, chiar neperceput de subiect care are o inima sanatoasa, sau sa capete un caracter grav, de neneglijat in cazul unei inimi fragile. Palpitatiile cardiace sunt bataile inimii a caror intensitate sau ritm sunt percepute cu putere si in mod dezagreabil. Tahicardia este o accelerare a ritmului cardiac care poate da palpitatii sau extrasistole dupa forma ei. (grava sau usoara).

Dupa cum putem constata, toate aceste manifestari sunt forme diferite ale ritmului cardiac. Aceste tulburari exprima clar toata greutatea noastra de a gera starile noastre emotionale sau din contra dificultatea noastra de a le lasa posibilitatea sa se exprime, sa traiasca in noi. Inima functioneaza, face sa circule viata in noi dar nustim sa geram ritmul. Nustim sa geram forta (palpitatii, extrasistole) sau viteza (tahicardie, aritmie) cu care acesta viata circula in noi. Uneori ne copleseste, cu mai multa sau mai putina intensitate, sau chiar cu violenta, uneori.

Cu siguranta am retinut-o prea mult sau din contra nu am reglat-o niciodata, lasand starile de excitare (hipertiroidie) sa cuprinda relatia noastra cu viata. Acest lucru are legatura cu capacitatea noastra sau incapacitatea de a lasa lucrurile sa se exprime, ceea ce permite intelegerea faptului ca intotdeauna este prezenta mai mult sau mai putin actiunea directa a tiroidei, in cazul acestor manifestari.

Luarea prea in serios a vietii si a tot ceea ce se petrece, absenta placerii in ceea ce facem sau simtim, putin spatiu de libertate si deconectare fragilizeaza energiile inimii si se pot traduce prin tensiuni cardiace. Dar excesul de placere sau de pasiune fragilizeaza de asemenea energiile inimii si pot produce acelasi efect.

Ar fi bine sa regularizam aceste lucruri in interiorul nostru, in mod deosebit dezvoltand capacitatea noastra de a lasa sa circule si sa se exprime liber in noi, prin sentimentele si faptele noastre.

PERICARDITA

Pericardita este o inflamatie a membranei (pericard) care inveleste inima. Poate fi dureroasa si jenanta. Ce se petrece in noi? De ce avem nevoie sa inflamam ceea ce protejeaza inima? De ce suntem suparati pe viata ?

Suntem fara indoiala in prezenta unei persoane dezamagita si acrita. Viata nu i-a dat satisfactiile asteptate sau crede ca nu are dreptul la ele. O deceptie latentă profunda este acolo, care contracta, impiedica pulsatiile vietii (bataile), care le ia toata amplitudinea. Circumstantele, retinerile interioare, constiente sau nu au taiat aripile chefului, si ranchiuna,

amaraciunea si furia persoanei in cauza s-au dezvoltat atat fata de viata cat si fata de ea insasi.

L/ AFECTIUNILE SISTEMULUI LIMFATIC ADENITA/ADENOPATIA/ INFLAMATIILE GANGLIONILOR

Adenopatia este o umflare a unui ganglion limfatic, adesea datorata unei inflamatii (adenite). Ganglionul limfatic este el insusi un organ limfoid situat pe vasele limfatice care intervin in sistemul imunitar.

Adenopatia indica faptul ca acest sistem imunitar este solicitat. **Adenita** traduce o stimulare puternica, excesiva a sistemului nostru de aparare. Inflamatiile semnaleaza prezenta unei furii sau a unei emotii reactive violente, dar neexprimate.

Si impotriva cui simtim nevoia sa ne aparam si sa reactionam cu atata violenta? Care este agresorul respins inconstient, de vreme ce expresia ramane subtila (sistemul limfatic si subteran)?

PICIOARE GRELE

Care este rolul principal si fiziologic al picioarelor noastre ? Ele ne permit deplasarea, sa mergem inainte sau inapoi, dintr-un loc intr-altul si bineinteles sa mergem spre ceilalti. Sunt vectorii nostri de mobilitate, cei care ne pun in relatie cu lumea si cu ceilalti. Simbolica sociala a picioarelor este puternica. Ele permit apropierea, intalnirile, contactele, ne permit sa mergem inainte. Tot ceea ce apartine picioarelor este asociat miscarii in spatiu si mai ales in spatiul relational.

Picioarele sunt, prin urmare, vectorii relatiei. Sunt reprezentarea psihologica a relatiei si agentul ei potential.

In mod global, atunci cand avem tensiuni sau dureri ale picioarelor, acest lucru semnifica faptul ca avem dificultati, tensiuni relationale cu lumea sau cu cineva. Avem dificultati sa avansam sau sa dam inapoi in spatiul relational al momentului. Cu cat localizarea este mai exacta, cu atat ne va permite sa desavarsim tipul de tensiune pe care-l traим si sa o intelegem. Putem face acest lucru luand fiecare articulatie si fiecare parte a piciorului si sa asociem semnificatiile particulare a fiecareia dintre ele. Va trebui de fiecare data sa reincadram fiecare interpretare in schema de baza ca cea a relatiilor cu lumea si cu ceilalti.

M/ ALTE AFECTIUNI PARTICULARE SAU IN AFARA SISTEMULUI ALERGIILE CUTANATE, RESPIRATORII SI ALIMENTARE CORIZA/RINITA/ TUSEA MAGAREASCA/ALERGII RESPIRATORII/ALERGII CUTANATE/ ALERGII ALIMENTARE

Alergiile sunt reactii de aparare excesive ale organismului fata de un agent exterior, de obicei banal, fara un risc deosebit, dar care e perceput ca un agresor, inamic.

Praf, polenul, acarienii, parfumul, fructele sunt cateva din acesti adversari imaginari impotriva carora organismul actioneaza violent pentru a-i distruge, a-i eradica, si a-i evacua sau expulza.

Tusea magareasca, alergiile cutanate, alimentare sau respiratorii ne vorbesc de dificultatea noastra de a gera lumea exterioara care e perceputa ca periculoasa sau agresiva. Suntem in faza de aparare, de agresat, de victima dar si de erou asemenea Ioanei d'Arc. Vom elimina agresorul din noi. Suntem agresivi fata de ceilalti si primul reflex, orice s-ar intampla, este o atitudine defensiva puternica si uneori chiar reactiva. Suntem activi si decisi sa ne aparam cu orice pret. Din acest motiv alergiile nu produc aproape niciodata cancer.

AFECTIUNILE OCHILOR ASTIGMATISM/CATARACTA/MIOPIE/PRESBITISM/STRABISM

Ochii sunt organele vederii. Datorita lor putem vedea lumea exterioara, in culori (care sunt reprezentarea sentimentului) si in relief (reprezentarea structurii). Ochiul drept care

reprezinta structura individului (yin) ofera viziunea *orizontala* si ochiul stang care reprezinta personalitatea individului ofera viziunea *verticala*.

Ochii sunt asociati energiei Principiului Lemnului si reprezinta din acest motiv nivelul de perceptie cel mai legat de sentimentul de a fi. Ne permite sa intelegem mai usor de ce numeroase miopii apar in adolescenta care, sa ne amintim, (a se vedea si scolioza) este perioada vietii in care copilul organizeaza reperele afective fata de lumea exterioara, dincolo de structura familiala.

Orice forma de manifestare oculara va aduce o precizie deosebita, dupa cum este functionala (miopie, etc) sau patologica (infectie oculara, glaucom).

Miopia este dificultatea de a vedea departe, reprezinta frica inconstienta de viitor care ne pare tulbure, adica slab definit.

Cataracta care se caracterizeaza printr-o umbrire, sau chiar o disparitie totala a vederii, exprima teama noastra de prezent sau de viitor care ne pare sumbru.

Presbitismul se manifesta printr-o dificultate de a vedea obiectele de aproape, reprezinta teama de a vedea ceea ce e prezent sau intr-un viitor foarte apropiat. Acesta *maladie* care afecteaza mai ales persoanele in varsta este similara memoriei care urmeaza acelasi proces ca ele, pentru ca isi amintesc din ce in ce mai putin lucrurile recente si din ce in ce mai clar cele indepartate. E asociata cu apropierea mortii care reprezinta o scadenta pe care nu *avem chef sa o vedem*.

Astigmatismul se caracterizeaza prin faptul ca nu mai vedem obiectele exact asa cum sunt ci *deformate*. Acest lucru simbolizeaza dificultatea noastra de a vedea lucrurile (sau pe noi insine) asa cum sunt in viata noastra.

Strabismul este un defect de convergenta a ochilor. Persoana este in incapacitate de a fixa acelasi obiect cu ambii ochi. De fapt, persoana afectata de strabism este un *chior functional*, adica o persoana care nu priveste decat cu un singur ochi. Suntem in prezenta unei persoane care a *ales* sa priveasca viata doar dintr-o parte / latura. Aceasta alegere este dificila pentru ca marginalizeaza cotidianul si-l face inconfortabil. Dupa latura dominanta, vom putea preciza daca alegerea este mai degraba *materna* si structurala (ochiul drept) sau *paterna* si de autonomie (ochiul stang).

CONJUNCTIVITA/GLAUCOMUL/INFECTIA OCULARA

Durerile ochilor semnifica faptul ca avem dificultati sa vedem lucrurile din viata noastra si in deosebi pe cele care sunt la nivel afectiv. Ce nu vrem sa vad? Frecvent aceasta intrebare este asociata cu un resentiment de nedreptate. Daca e vorba de ochiul drept, tensiunea este in relatie cu simbolica Yin (a mamei) si daca e vorba de ochiul stang, ceea ce refuzam sa vedem este in legatura cu simbolica Yang (a tatalui).

Voi prezenta cazul lui Artur pe care l-am citat pentru femur. La varsta de 9 ani si jumatate, si-a pierdut tatal intr-un accident de masina cand revenea de la munca. Aceasta disparitie a fost acceptata in constient si mental, dar nu si in inconstient. La aniversarea a 10 ani, la jumatate de an dupa disparitia tatalui, copilul acuza o umflatura la ochiul stang. In ciuda spitalizarii si analizelor multiple, medicii nu au gasit nimic.

In acesta situatie, medicii au decis sa-l opereze a doua zi, decizie luata de fata cu micutul, pentru a *vedea ce putea fi in interior*. A doua zi, la trezire, edemul a disparut complet. Copilul refuza sa vada, sa accepte sa perceapa ceva in legatura cu Yang, tatal. Teamă de interventie a facut sa se opreasca imediat expresia tensiunii pe care a preferat sa o inabuse in el. Totusi cativa ani mai tarziu, la 28 de ani, a avut la randul lui un accident de masina, tot revenind de la munca si in cursul caruia si-a fracturat femurul stang (tatal). Cu siguranta in acea perioada traia o faza dificila de conflict si de fuga in legatura cu tot ceea ce putea reprezenta o forma de autoritate, fie sociala sau familiala. Traia fara sa-si dea seama ceea ce traise in perioada mortii tatalui sau, adica *care e locul meu, cine sunt, nimeni nu ma intelege sau nu ma ajuta, de ce aceasta nedreptate?*

Infectiile oculare ne precizeaza ca aceasta dificultate de a vedea este datorata unei cauze exterioare, care uneori ne inflameaza ca in cazul conjunctivitei (o emotie negativa,

furie foarte intensa). In cazul glaucomului, in schimb, excesul de presiune vine din noi. Ce trebuie sa stim, este ca excesul de presiune interna, caracteristic glaucomului, este datorat obturarii unei canal de eliminare. Trebuie, prin urmare, foarte clar sa ne relaxam ca sa scadem presiunea.

APECTIUNILE URECHILOR

TIUITURI/ACUITATE AUDITIVA/POCNITURI/ OTITA/SURDITATE

Urechile sunt organele auzului. Ele capteaza, primesc si apoi transmit codificand mesajele sonore care ne sosesc. Sunt in relatie cu Principiul Apei si prin extensie cu *originile* noastre. Auriculoterapeutii *citesc* forma unui fetus rasturnat si dupa orientari e posibil sa vedem in forma urechii daca persoana este ceea ce se numeste *un suflet batran*, adica cineva care *nu este la prima viata*. Sunetul creator a fost prima manifestare in universul nostru. Urechile ne leaga de origini si sunt un semn al imortalitatii si a intelepciunii (Buddha). Prin extensie, sunt reprezentarea capacitatii noastre de a asculta, integra, accepta ceea ce vine din exterior pentru ca pot servi la *a asculta dar si la a auzi*.

Problemele urechilor, pocnituri, surditate partiala, selectiva sau totala sunt semnul ca avem dificultati in a auzi (mai ales ceea ce refuzam) ceea ce se intampla in jurul nostru. Daca surditatea este lateralizata pe partea dreapta, este in raport cu simbolica materna si, daca este pe stanga in raport cu simbolica paterna. Este de exemplu cazul lui Rafael care a avut o otita repetata la urechea dreapta. Mama sa avea tendinta sa tipe mult si copilul nu mai suporta aceste crize neincetate.

Ma gandesc si la aceasta micuta foarte sensibila care a acuzat o otita grava la ambele urechi. Ce se intampla in viata acestei micute? De mai multe luni parintii ei traversau o perioada dificila cu tensiuni in relatia lor.

Chiar daca nu aveau loc crize, tensiunea familiala era foarte puternica. Mama sa care cauta solutii a facut un stagiul de dezvoltare personala timp de un week-end. Luni, la intoarcere, a gasit micuta bolnava si cu febra. Dupa mai multe explicatii a inteles semnalul pe care fetita i-l trimitea si a incercat la sfaturile mele, sa *calmeze jocul*. Dar 2 saptamani mai tarziu, a izbucnit o scena violenta in cuplu, in prezenta copilului. Crizele au fost violente si dupa o ora, micuta, care nu mai putea sa auda toate acestea, a acuzat o otita purulenta care a necesitat spitalizare imediata.

APECTIUNILE GURII

AFTELE/GINGIVITELE/GLOSITA/ INFLAMATIILE BUCALE/PULPITELE

Gura este ceea ce ne permite sa mancam, sa ne hranim si sa ne exprimam. Este poarta intre lumea exterioara si interioara, prin care primim alimentele si prin extensie experientele vietii care sunt alimentele noastre psihologice. Dar functioneaza si in celalalt sens, adica din interior in exterior. Este orificiul prin care ne exprimam, sau chiar vomam ceea ce este in interior si are nevoie sa iasa.

Gura apartine Principiului Pamant si sistemului digestiv (faza Yin) si in acelasi timp Principiului Metal si sistemului respirator (faza Yang). Este poarta prin care energiile Pamantului (alimente, experiente) si energiile Cerului (aer, vant, intelegere) patrund in noi pentru a deveni energia noastra esentiala (a se vedea capitolul despre *armonia energiilor*).

Apartenenta la Principiul Pamantului si la sistemul digestiv semnifica rolul sau important in nutritia alimentara (hrana) si psihologica (experiente) si prezenta dintilor simbolizeaza capacitatea de a musca in viata si de a mesteca ceea ce ne propunem sa inghitim...si sa digeram...mai usor. Acesta e si motivul pentru care bebelusii si persoanele in varsta nu pot sau nu mai pot sa o faca, singurele alimente care pot fi inghitite fiind lichide, adica afective cand e vorba de nivelul psihologic.

Durerile gurii sunt semnul dificultatii noastre de a musca in viata, de a accepta sa ingeram ceea ce ne propunem, sa-l mestecam pentru a-l digera mai usor. Aftele, glositele (inflamatii ale limbii), inflamatiile bucale, gingivitele, si chiar ranile pe care ni le facem in obraji sau pe limba, sunt semne ca ceea ce ne propunem sau spunem nu ne satisface. Atunci

cand inflamatiia este de origine microbiana sau cauzata de micoze se adauga ideea unei responsabilitati exterioare.

Toate aceste dureri pot semnifica faptul ca educatia care ne este data sau ca experientele pe care le avem *nu sunt pe gustul nostru*, ca au o savoare care ne displace. Reprezinta dificultatea noastra de a accepta noile gusturi, adica noile idei, opinii, experiente sau pot semnifica o saturare, un exces de experiente si prin extensie nevoia de a face pauza. Modul in care *muscam viata* este dureros, ne face rau. Fara indoiala trebuie sa o facem sa evolueze, sa avanseze cu blandete.

PROBLEMELE DINTILOR/CARIILE/DURERILE DENTARE

Dincolo de semnificatia globala dobandita de faptul ca apartin gurii (a se vedea putin mai sus), dintii reprezinta structura de atac a gurii. Reprezinta ceea ce este dur, solid si permite muscatura, atacul, mestecatul sau sfasiatul. Dintii apartin, ca si oasele si parul, principiului energetic al Apei. Sunt reprezentativi pentru structura noastra referentiala profunda, pentru vechile noastre amintiri. Particularitatea lor tine de functia pe care o au. Reprezinta capacitatea noastra si modul in care *muscam viata*.

Problemele dintilor, durerile dentare, cariile ne vorbesc de dificultatea noastra de fond de a ataca viata din plin. Trebuie sa fim prudenti, sa mergem usor pentru ca ne face rau. Datorita originii lor infectioase, cariile vin sa adauge ideea ca dificultatea noastra de a musca viata este mai degraba datorata unei cauze exterioare, unei alte persoane.

Nu propun analiza specifica pentru fiecare tip de dinte pentru ca nu am suficiente cercetari pentru a va propune o astfel de analiza amanuntita. Totusi toti dentistii energetici cunosc bine acest domeniu si pot aduce raspunsuri interesante. Lucrarile si cartografiile doctorului Roth despre acest subiect sunt interesante, chiar daca nu pot valida, prin experienta proprie, ceea ce el propune.

AFECTIUNILE PARULUI

CADEREA PARULUI/ALOPECIA

Parul face parte alaturi de firisoarele de par si unghii din ceea ce numim *derivat protector al epidermei*. Aceste trei excrescente cutanate au in comun faptul ca sunt constituite dintr-o proteina dura dar supla care se numeste **keratina**. Ca si perisorul si unghiile, parul are un rol principal de protectie.

Parul protejeaza cutia craniana de socuri, fie fizice sau termice. Dar in toate culturile lumii a fost folosit ca podoaba si ca mijloc de seductie, mai ales de catre femei.

In calitate de eliminator secundar si accesoriu, parul are nevoie, pentru a functiona bine, de eliminatorul principal care este rinichiul. La randul sau, acesta are nevoie de plamani pentru a-si juca bine rolul. De fapt o buna oxigenare este esentiala pentru a face sa explodeze toxinele din sange, permitand astfel diminuarea lor. Doar din acel moment ele pot fi eliminate de rinichi, pentru care sunt in mod natural prea groase. Dar igiena morala sau mai degraba psihologica este esentiala sanatatii parului. Sanatatea parului depinde mult de sistemul hormonal. Iar acesta este in stransa legatura cu emotiile si comportamentul nostru in general. De exemplu, prezenta excesiva a hormonilor masculini sta la baza calvitiei. E foarte interesant sa reflectam putin la ceea ce se intampla in zilele noastre. Caderea parului era pana in zilele noastre o problema ce apartinea in principal, daca nu chiar exclusiv barbatii. Dupa eliberarea femeii, acestea muncesc, traiesc si se comporta ca si barbatii si sunt acum la fel de afectate de problema caderii parului. Acesta cucerire este insotita de stresul si tensiunile barbatilor si, prin urmare, de un anumit numar din patologiiile si dezechilibrelor lor. Cand ne cade parul, moartea sa trebuie cautata in urma cu minimum 3 luni in urma si nu in prezent. Parul are un raport simbolic puternic cu cel care-l poarta. Reprezinta in acelasi timp radacinile, pentru ca poarta amintirile noastre si ceea ce ne leaga de Cer. In ambele cazuri, este firul sufletului nostru. Este o proiectie a noastra, a ideilor noastre, a gandurilor si personalitatii noastre. Exista o legatura stransa intre temerile noastre si par. Aceasta relatie se intelege daca stim ca emotia gerata de Apa este frica. Energiile

acestui Principiu au incarcatura stresului, a emotiilor puternice si a glandelor suprarenale care secreta in corpul nostru hormoni instinctului de supravietuire care sunt adrenalina si noradrenalina cat si corticoizii naturali. Orice situatie de teama sau de stres intern va provoca o reactie imediata, daca nu chiar anticipata, a acestor glande, reactie care nu va fi fara urmari la nivelul parului. Acesta poate fi afectat, chiar sufocat. Caderea brutala bine cunoscuta, pelada soseste dupa o intensa frica (acident de masina sau atentat). Reactia poate sa atinga structura insasi a parului.

Caderile parului sunt in general legate de pierderea sau teama de a pierde ceva important din viata noastra. Poate fi vorba de o fiinta draga, de un loc de munca, de un angajament, de o valoare, de o pierdere (sau abandon) putand fi reala sau simbolica, traita sau imaginara. Atunci cand acest gen de situatie traumatizeaza individul, acesta e afectat in structura sa profunda. Principiul Apei este fragilizat si daca socul este important, caderea parului poate fi foarte rapida si sa nu astepte de la una la 3 luni obisnuite cat ii trebuie unui fir de par sa moara.

Primul caz pe care as vrea sa-l citez pentru a ilustra acest lucru este cel marturisit de Remi cu care am publicat *Par, vorbeste-mi despre mine*. Este cazul doamnei C. Aceasta a venit sa-l vada pe Remi pentru ca avea parul moale si pentru ca avusese o cadere masiva a parului in urma cu 10 ani. De la acea data, parul nu a mai crescut niciodata. Remi a propus doamnei C sa reflecte asupra ceea ce se petrece in viata sa in urma cu 10 ani.

Dupa reflectie, client i-a marturisit ca era perioada in care prietenul sau a fost mutat in provincie. *Pentru ca imi era teama sa-l pierd, a spus ea, am intrerupt studiile pentru a putea merge cu el. Din nefericire, nu mi-a placut in provincie si certurile noastre au devenit din ce in ce mai frecvente. Imi era teama sa-l pierd si in cele din urma el a plecat. Am revenit la Paris pentru a-mi relua studiile si in acel moment am constatat ca parul a inceput sa-mi cada.*

Remi i-a explicat cum pierderea cuiva poate genera o astfel de reactie la nivelul parului si i-a propus o tunsoare adaptata problemei sale. In paralel cu acest diagnostic, a sfatuit-o sa lucreze ca sa accepte aceasta situatie, mai mult chiar sa ierte. In momentul in care s-a tuns, utilizand vibratiile tonifiante ale aparatului de tuns, clienta a reactionat puternic. A resimtit *ca un val care s-a dorit in ea*. Acest lucru s-a produs atunci cand a facut sa vibreze parul pe meridianul energetic al Vezicii, care este cel care gereaza vechile amintiri. Ea eliberase cateva din aceste amintiri. A lucrat si asupra aspectelor pe care a sfatuit-o Remi si rezultatul nu a intarziat sa apara. Parul sau a inceput sa creasca rapid. A redevenit viguras si frumos si capul a fost in intregime reacoperit.

Al doilea caz la care ma gandesc aici este cel al unei alte cliente care i s-a adresat lui Remi pentru caderea parului. Acest lucru dura de 15 ani si persoana nu-si mai regasea parul de altadata. A intreat-o ce se intamplase in viata sa in acea vreme. *Nimic special*, i-a raspuns. *A , ba da, m-am maritat*, si-a amintit subit... Remi a intreat-o atunci ce a reprezentat casatoria pentru ea. Raspunsul sau a fost direct si edificator : *Pentru mine ? Pierderea libertatii*. A determinat-o sa constientizeze legatura care exista intre aceasta traire si pierderea parului.

Sa ne amintim ca parul este purtator al amintirilor si al convingerilor noastre. Pentru aceasta clienta, libertatea era un element fundamental in viata sa. Pierderea acesteia (reala sau imaginara) a avut un impact atat de puternic asupra constientului sau incat parul i-a devenit trist, fara stralucire (ca si ea, din acea perioada) si care cadea, adica il pierdea asa cum pierduse si libertatea la care tinuse atat.

Si cum trebuia sa vada un terapeut, Remi a inceput sa lucreze cu ea. Era esential pentru ea sa schimbe aceste amintiri care au marcat-o atat de mult. Aceasta schimbare ar fi fost declansatorul absolut necesar pentru a-i recreste parul.

PARUL CASANT/PARUL USCAT

Asa cum am vazut putin mai devreme, parul reprezinta radacinile, structurile si amintirile profunde. E clar si simplu de dedus ca, daca e casant, acest lucru inseamna ca reperele interioare profunde sunt fragile. Ce determina ca structurile sa fie putin solide ? Caracterul

uscat al parului ne vorbeste de aceeasi uscaciune din noi. Ne e teama de sentimentele noastre ? Ne e teama ca ne depasesc ? In orice caz, aceasta uscaciune face parul si mai casant. Trebuie sa ne aparam in legatura cu convingerile si sa punem mai multa suplete in interiorul nostru fata de convingerile altora, chiar daca sunt diferite de ale noastre.

PARUL GRAS

La polul opus, parul gras ne vorbeste de strategia noastra de fuga, de conturarea nesigurantei noastre in legatura cu convingerile si cu structurile profunde.

Nu devenim mai rigizi, ci din contra mai supli, producem mai mult sebum pentru ca nimic sa nu ne poata atinge. Facem tot ce putem ca lucrurile sa alunece peste noi. Dar protectia acestui tip de par este la fel de excesiva ca cea a parului casant. Ea obliga o spalare frecventa, daca nu produce ceea ce dorim sa evitam : murdaria. Poate ar trebui sa acceptam mai mult sa lasam ideile exterioare sa patrunda in noi. Daca nu ne convin, avem mijloace naturale pentru a le elimina. Atunci de ce sa ne protejam inainte sa ne afecteze ? (pentru mai multe explicatii, a se consulta Parule, varbeste-mi despre mine de Ed. Dervy).

AFECTIUNILE LEGATE DE APETIT

APETITUL (EXCESUL SAU LIPSA)/ANOREXIA/BULIMIA/ INAPETENTA

Bulimia este nevoia de a inghiti hrana. Acesta poate fi atat de puternica incat persoanele afectate isi produc voma pentru a putea sa manance ulterior. Aceasta forma grava a bulimiei conduce direct la depresie daca nu e ingrijita inteligent si rapid.

Bulimia ne vorbeste de nevoia de a gera nelinistile in orice moment prin hrana. Aceasta reprezinta primul raport cu viata si cu prima fiinta care ne iubeste si ne da viata si dragostea ei, adica mama. Relatia pe care o intretinem cu hrana este puternic legata de amintirea relatiei cu mama si cu caracterul satisfacator si compensator pe care l-a jucat.

Orice tensiune, frustrare, lipsa, nevoie de compensare se va face prin hrana. Frica, nesiguranta ca va putea reincepe, antreneaza o atitudine compulsiva si repetitiva sau chiar stocarea.

Anorexia reprezinta fenomenul exact invers. Relatia de afectiune cu mama si reprezentarea nutritiva au fost nesatisfacatoare. O mama absenta, putin iubitoare, care nu si-a dorit copilul sau a vrut un baiat si nu o fata (sau o fata in locul baiatului) sunt cateva amintiri care devalorizeaza uneori relatia cu hrana si fac ca aceasta sa nu mai fie atragatoare sau mai rau chiar sa fie respingatoare. Anorexia poate deveni grava in momentul in care anorexicul e adus in faza denutritiei mortale a corpului.

Relatia cu hrana semnaleaza relatia cu viata, lipsa de apetit ne vorbeste de putina noastre apetenta, pofta de viata. Dificultatile intalnite adesea pe drumul acestei vietii ne pot taia pofta, la propriu cat si la figurat. Adesea e vorba de dificultati sau de inadecvari materiale pe care avem dificultati sa le digeram.

Inapetenta este, asa cum indica si numele, lipsa de apetit. Aceasta lipsa este adesea asociata cu *pierdere a chefului* in alte domenii ale vietii persoanei.

Inapetenta ne vorbeste de o pierdere a poftei de viata. Acest lucru a rupt in noi mecanismul poftei. Ce eveniment ne-a determinat sa ne pierdem gustul, cine a destabilizat in noi cheful de a actiona ? In orice caz e fundamental ca persoana afectata sa depaseasca evenimentul care l-a dezamagit si sa nuse mai indoiasca (m!i mult sau mai putin constient) de interesul de viata. Poate fi vorba de supraactivitate, cu rezultate dezamagitoare sau din contra, *prea bune*, care au putut sa ne faca sa credem de lipsa necesitatii hranei (pierdere de timp ?).

AFECTIUNILE GATULUI

AFONIA/PIERDEREA VOCII/RAGUSEALA

Alaturi de corzile vocale, gatul este vectorul si suportul exprimarii orale. Cuvantul, vorbele sau tipetele depind de ele. Este deci usa sau mai degraba vama care filtreaza si selecteaza intrarile si iesirile. In energetica, gatul este sediul Chakra zis *al gatului*. Acest centru energetic (a se consulta precedenta mea lucrare: *Armonia Energiilor*) este al exprimarii de

sine, al modului in care ne pozitionam in raport cu lumea exterioara. Reprezinta capacitatea noastra de a recunoaste si de a exprima ceea ce suntem si de a primi ceea ce ne poate imbogati, hrani, ceea ce ne poate face sa crestem. Este sediul potentialului nostru de expresie prin creativitate.

Durerile de gat sunt cele ale exprimarii *ce am in gat* sau al acceptarii *ce nu reusesc sa inghit*. **Afoniile (pierderea vocii)**, raguseala sunt semnele dificultatii de exprimare a ceea ce gandim sau resimtim, adesea de teama consecintelor acestei exprimari. Preferam sa oprim acele lucruri la *vama*. Sunt, prin extensie, marca unei lipse de exprimare a sinelui, a ceea ce suntem, a calitatilor sau fragilitatilor *ce nu reusesc sa depasesc, sa spun*? In cazul **anginelor**, ne mai confruntam si cu un al doilea mesaj (a se vedea angina). Avem *dificultati in a inghiti*. Acest mesaj imi pare *cat se poate de clar*.

AFECTIUNI DIVERSE SAU PARTICULARE

ADENOMUL/ADENOFIBROMUL

Un **adenom** este o tumoare benigna care se dezvoltă in tesutul glandular. Poate afecta cea mai mare parte a glandelor endocrine sau exocrine dar afecteaza mai ales prostata, tiroida sau hipofiza.

Suntem in prezenta unei proliferatii celulare *haotice*, adica aparent dezordonata. Vita debordeaza in noi, explodeaza, se dezvoltă fara sa respecte *reteta normala*. Mai mult chiar, aceasta debordare atinge un nivel subtil al fiintei umane, un nivel in care fizicul si emotionalul se intalnesc, un nivel in care are loc alchimia fundamentala a proceselor hormonale.

Adenomul ne vorbeste de un dezechilibru profund si subtil in raport cu viata. Codurile sale de dezvoltare sunt tulburate, perturbate. Cu siguranta, adenomul este o tumoare benigna care nu e destinata sa aiba un impact violent, definitiv. Dar tumoarea sau fibromul sunt acolo pentru a spune clar ca sensul vietii este parazitat, perturbat, pe planul esential care este cel al gestiunii metabolismului fizic al acestei vieti (corp si functii corporale) si, prin extensie, a lumii materiale. Adenomul poate provoca, dupa marimea sa, probleme functionale jenante (prostata, tiroida).

Ma gandesc la cazul lui Bernard. Acest barbat si-a petrecut toata viata in afaceri si mai exact cu gestionarea unui hotel. Hiperactiv si foarte directiv, a *avut mereu conducerea*, atat pe plan profesional cat si personal.

Apoi a venit ziua retragerii. A predat stafeta fiicei care a luat in grija gestionarea hotelului familial si Bernard a intrat in vacanta. Doar ca aceasta retragere se pare ca a fost mai bulversanta la nivelul reperelor vietii decat s-a crezut. Acasa, nevasta lui Bernard gera totul si in afara casei el a devenit inutil. Reperele de stapanire si control (prostata) si mai ales asupra lumii materiale (corpul fizic) pe care Bernard le-a avut mereu s-au dezagregat, s-au scufundat. Acest lucru l-a perturbat profund incat i-au dat iluzia ca totul mergea bine. In luna urmatoare retragerii, Bernard a dezvoltat un adenom de prostata. Intelegand acest mecanism, Bernard a acceptat importanta pe care a avut-o asupra lui exercitiul unei anumite activitati *directive*. I-am sugerat sa se ocupe de o asociatie sau de un club de sport pentru a putea din nou sa permita energiilor sa se exprime si sa circule *corect* si sa evite degenerarea lor (tumoarea).

HIPERTIROIDA/HIPOTIROIDA/NODULUL TIROIDIAN

Pe partea dinainte a gatului, in golul laringeal se gaseste o glanda fundamentala numita *tiroida*. E vorba de glanda endocrina *principala*, de care depinde echilibrul cresterii, tot metabolismul uman si dezvoltarea armonioasa a corpului nostru fizic (crestere, greutate).

Localizarea sa la nivelul gatului nu e intamplatoare. In energetica, gatul este un sediu Chakra, zis *al gatului*. Acest centru energetic este cel al exprimarii de sine, al modului in care ne pozitionam fata de lumea exterioara. Reprezinta capacitatea noastra de a recunoaste si exprima ceea ce suntem si sa primim ceea ce ne poate imbogati, hrani, ceea ce ne poate face sa crestem.

Este in cele din urma sediul potentialului nostru de expresie prin creativitate. Prin aceasta creativitate si aceasta capacitate de exprimare, tiroida participa in mod fundamental la constiinta de sine.

Hipertiroida (Yang) sau **hipotiroida** (Yin) sunt adesea semnul unei imposibilitati de a spune sau face ceea ce am dori. Nimeni nu ne poate intelege, nu avem metodele de a face *sa se inteleaga* ceea ce credem, ne e teama de neacceptare celorlalti a ceea ce spunem, ne e teama de forta sau violenta a ceea ce s-ar putea exprima. Exista intotdeauna in spatele acestei retineri o notiune de risc, de pericol, care ne opreste, ne retine exprimarea.

Forma Yang (**Hipertiroida**) manifesta o dorinta de razbunare. Individul este intr-o stare de activitate continua. Focul interior il consuma si lupta e permanenta. Fizic de altfel, hipertiroidienii par devorati de acest foc interior. Dar acest foc si aceasta lupta consuma fara sa produca, pentru ca singura productie este reactiva si de aparare dar neproductiva. Asa cum spunea intr-o zi un prieten : *facem din ce in ce mai mult dar nu din ce in ce mai bine !*

Forma Yin (**hipotiroida**) exprima in schimb un abandon in fata imposibilitatii de a se exprima. Flacara se stinge in noi. Hipotiroidienii se pot rezuma prin *la ce bun ?*. Dinamica vitala, in exces la hipertiroidienii, este acum insuficienta. Corpul nu mai arde si prin urmare, stocheaza. Volumul sau creste, ca pentru a compensa exprimarea insuficienta. Noduli frecventi vin sa marcheze emotiile, dorintele, poftele sau frustrarile retinute, lateralitatea lor oferind un plus de informatii despre sensul lor ascuns.

CANCERUL/TUMORILE CANCEROASE

Cancerul si tumorile canceroase sunt inmultirea celulara anarhica ce apare si se dezvolta intr-o anumita parte a organismului. Daca sunt depistate din timp, boala poate fi circumscrisa in punctul de plecare, daca nu are loc inmultirea. Organismul va fi invadat treptat, colonizat de celule canceroase care calatoresc prin sistemul sangvin sau limfatic si colonizarea diferitelor parti ale corpului se face mereu printr-un tip de efractie in mediul celular.

Stiuta fiind gravitatea acestei boli, as vrea sa amintesc caracteristicile principale ale procesului sau :

- dezordinea subterana, inconstienta si nedureroasa la inceput
- dezvoltarea anarhica prin pierderea reperelor celulare
- invadarea organismului prin colonizarea acestuia
- colonizarea prin *efractie* a zonelor afectate
- contaminarea organismului prin circuitul sangvin sau limfatic
- moartea prin autodistrugere daca nu se intervine.

Avem aici descrierea intregului proces psihologic care precede si pregateste terenul bolii. Individul traieste intr-o zi un traumatism (sau o acumulare) emotionala sau afectiva importanta si o inchide in interiorul sau. Prin forta, vointa, educatie, credinta sau fuga, nu o lasa sa se exprime in mod real sau nu recunoaste suferinta sa si mai mult chiar pierderea reperelor, distrugerea profunda a convingerilor sau iluziilor pe care o reprezinta. Traumatismul este resimtit inconstient ca o intruzie, o efractie interioara si unda de soc va coloniza treptat constructia psihologica a persoanei.

Echilibrul interior al individului va pierde incetul cu incetul reperele, va deveni haotic si cu tendinte *suicidare* pentru structura fiintei (opus procesului *alergic* care nu e niciodata canceros). Tot acest proces se dezvoltă contaminand capacitatea de a se bucura de viata si emotiile (sistemul circulator) vor fi treptat impregnate de amintirea traumatismului si vor lasa treptat locul sentimentelor sau emotiilor care vor *mina ele insele terenul*. Toate acestea sunt inconstiente, subterane si nedureroase pana in momentul in care totul *explodeaza* si apar la lumina zilei.

Cancerul reprezinta, prin urmare, distrugerea programarii noastre interioare a echilibrului si se exprima in principal prin prima zona afectata. Exprima adesea rani pe care nu vrem si nu putem as le cicatriza si care sunt adesea asociate unui sentiment de culpabilitate. E

vorba de un fel de autopedepsire care se vrea definitiva, de un esec constant in fata vietii sau a alegerilor din viata. Ce am ratat, de ce ma pedepsesc, ce imi reprosez atat de profund ?

Suntem in prezenta ultimului strigat al Maestrului Interior pentru ca toate celelalte au esuat sau au fost sufocate.

LEUCEMIA

Leucemia este cunoscuta subnumele de *cancer al sangelui*. Aceasta maladie, caracterizata prin inmultirea globulelor albe, are o origine necunoscuta pentru medicina moderna.

Aceasta inmultire a globulelor albe debuteaza totdeauna in zona lor de productie, adica in maduva osoasa sau organele limfoide.

Desi afecteaza frecvent copiii, aceasta boala afecteaza si adulti. Poate fi lenta sau fulgeratoare. Tratamentele moderne reusesc sa reduca la tacere aceasta boala in numeroase cazuri.

Leucemia ne vorbeste de dificultatea de a lasa viata sa circule in noi, sau mai degraba de o pana interna care ne impiedica, interzice sau *omoara* viata. Trebuie sa ne amintim ca globulele albe au un rol de aparare. Actiunea lor in sistemul imunitar este major pentru ca sunt capabile sa ajunga in cea mai mare parte a tesuturilor corpului pentru apararea contra agresiunilor. Dar in cazul **leucemiei**, inmultirea lor si trecerea in sange, creeaza un dezechilibru *agresiv* care saraceste sangele in globule rosii. Si tocmai acestea sunt purtatoarele si cele care aduc viata (oxigenul) in noi !

Ca toate cancerurile, leucemia este rezultatul unei dezordini interioare. O cauza care ramane de identificat in viata persoanei, a frapat-o cu o forta extrema si a produs aceasta dezordine la nivelul cel mai profund pentru ca e vorba de maduva osoasa, si destul de subtil pentru ca e vorba de sistemul limfatic. Sunt prin urmare afectate structurile legaturii cu viata. In plus, cum sunt la nivelul sangelui, ceea ce a fost destructurat are legatura cu bucuria de a trai, dreptul la aceasta bucurie sau placerea de a trai. Aceasta destructurare se produce din cauza unei dezvoltari excesive a apararii.

MONONUCLEOZA/MONONUCLEOZA INFECTIOASA

Mononucleoza prezinta multe similitudini cu leucemia. E vorba de un dezechilibru al globulelor albe ale sangelui. Simptomele sunt si ele foarte asemanatoare (febra, oboseala, umflarea ganglionilor limfatici). Dar exista doua diferente majore. Prima din aceste diferente consta in caracterul viral si necanceros al mononucleozei. Agresiunea vine din exterior. A doua diferenta vine din faptul ca, in mononucleoza, inmultirea leucocitelor nu provine din maduva ci din structurile limfoide. Structura profunda a persoanei nu este afectata, chiar daca un nivel subtil (sistemul limfoid) a fost afectat.

Dinamica generala este aceeaasi ca in cazul leucemiei. Suntem in prezenta unei dificultati de a lasa viata sa circule in noi. Si aici, ceva din noi a decis sa impiedice, sa interzica sau sa *omora* viata. Diferenta consta in profunzimea problemei. In cazul mononucleozei, agresiunea exterioara (virus) semn al dezechilibrului in relatie cu viata si fericirea este datorat cuiva alt. Cu siguranta e vorba de o persoana care a trait una sau mai multe situatii in care sentimentul de *castrarea a fericirii* a fost puternic. Interzicerea sau impiedicarea de a se bucura de viata, de a lasa viata sa vibreze in noi, sa se exprime, au venit din partea unei persoane straine. Nu am fost recunoscut de un superior ierarhic ? Duritatea sau excesul de autoritate au generat in noi o teama permanenta de repros ? Suntem epuizati de a fi incercat in van sa facem bine sau placere, fara efect ?

CEFALEELE/DURERILE DE CAP/MIGRENELE

Durerile de cap, sau cefaleele sau migrenele reprezinta adesea dificultatea noastra de a accepta anumite ganduri, idei sau sentimente care ne deranjeaza sau constrang. Stresul, situatiile contradictorii, ideile nedorite sau constrangerile exterioare sunt tensiuni care se manifesta prin dureri de cap sau migrene. Atunci cand urmeaza o anumita traiectorie a capului, plecand de la ceafa pentru a sfarsi spre temple sau in dreptul ochilor, cand nu sunt direct intr-un ochi, sunt migrene numite hepato-biliare. Ele insemana ca tensiunea este mai

degraba de ordin afectiv, sau ca trairea situatiei se face la nivel afectiv. Sunt mai degraba in relatie cu lumea familiala sau intima.

Ma gandesc aici la Miriam care a venit sa ma vada pentru ca suferea de migrene continue de mai bine de 20 de ani. Dupa ce am facut-o sa se gandeasca la sensul migrenelor, ea a inteles ca existau din adolescenta timpurie. In acea vreme, Miriam s-a opus violent ca fratelui sau mai mare cu 4 ani. Ea a inteles ca acesta abuza de ea, de mai multi ani, conducand-o spre jocuri sexuale care, la acea vreme nu aveau nici un sens pentru ea. Din acea zi, a avut mereu migrene. A dus o munca de eliberare a acestor amintiri emotionale si de pe o zi pe alta nu a mai avut nici o migrena. Si asta pentru multi ani.

Atunci cand durerile de cap sunt frontale, exprima adesea refuzul ideilor sau gandurilor, o incapatanare asupra ideilor actuale si admise. Sunt in legatura cu lumea profesionala sau sociala si cererile acesteia in ceea ce ne priveste.

INSOMNIA/TULBURARI ALE SOMNULUI

Tulburarile somnului si insomniile semnaleaza foarte clar dificultatea de a inceta lucrul constientului. Noaptea si somnul sunt de fapt domeniul inconstientului, momentul in care constientul se opreste din a mai reactiona. Vizitiul lasa haturile. Atunci cand suntem intr-o relatie cu viata in care totul este gerat, verificat, stapanit, avem tendinta sa-i dam mai multa putere decat e necesar Vizitiului, Constientului. Aceasta lipsa de incredere in viata ne face sa avem din ce in ce mai multe dificultati in a *delega*, in a lasa lucrurile sa se faca. Nelinisti, anxietati, temeri anticipate, griji profesionale sunt acolo pentru a justifica, ba chiar agrava procesul. Atunci apar tulburarile somnului. Gandirea nu-si inceteaza activitatea si uneori ne trezeste de mai multe ori pe noapte.

Riscul consta in recurgerea la somnifere. De fapt acestea taie relatia cu inconstientul si ne fac sa credem ca lucrurile *au reintrat in normal*. Persoana are mai degraba nevoia sa gaseasca in ce mod va putea sa slabeasca presiunea, sa se destinda. Trebuie sa accepte sa-si asume riscul de a se lasa sa mearga din nou. Este necesara o munca de recapatare a increderii in viata, in capacitatea noastra de a accepta de a nu gera tot sau de a tine tot. Trebuie sa ne impacam cu acel bun simt care spune *noaptea e sfatuitor bun*. A accepta din nou somnul ne poate permite sa gasim in noi numeroase raspunsuri la dificultati care, paradoxal, ne impiedica sa dormim.

EDEMUL/ EDEMUL GLEZNEI/EDEMUL QUINCKE

Edemul este o infiltratie de lichid seros intr-o zona sau un tesut al organismului. Aceasta infiltratie produce o umflatura a zonei afectate (glezna, fata). Edemul insoteste in general doua tipuri de dezechilibre. Semnaleaza fie prezenta unei reactii alergice la ceva, fie o insuficienta cardiaca la persoanele in varsta. (glezne). Suntem in prezenta unei reactii a organismului care se traduce prin invazia unei parti a corpului unui lichid provenind din sistemul sangvin sau limfatic. Exista, prin urmare, o pierdere a lichidului vital, care paraseste circuitul sau normal si produce o umflatura, uneori periculoasa (Edemul Quincke) a zonei infiltrate. Edemul apare in majoritatea timpului la persoanele hipersensibile, reactive sau alergice.

Dupa partea corpului afectata, vom putea sa deslusim sensul de baza al edemului care este cel al unei fugi de viata sau al unei pierderi interne de energie, datorate in parte unei reactivitati excesive a persoanei. Edemul spune foarte clar in ce punct *da pe afara*. Intensitatea reactiei exprima si nevoia de a se proteja. Atunci cand, de exemplu, edemul se situeaza la picioare sau glezne, ne vorbeste de incertitudinea asupra atitudinilor pe care trebuie sa le acceptam, despre lipsa de claritate a pozitiilor luate de ceilalti. Atunci cand nu stim bine pe ce picior sa dansam cu aceste persoane, ni se durifica gleznele si dispare toata supletea piciorului care devine dur. Acest lucru inseamna ca prin tipul de exigenta si de reactie care este cel al persoanei, ea se fixeaza, orice suplete devine imposibila sau dureroasa. Acest tip de edem poate semnifica o slabiciune cardiaca. Aceasta slabiciune vine sa se adauge sensului de pierdere a vitalitatii, sensului de fragilitate a vietii.

In cazul **edemului Quincke**, cea atinsa este fata, adica identitatea. Trebuie sa ne intrebam despre afectarea eventuala a acestei identitati. Avem impresia ca nu putem fi noi insine, nu ne putem exprima si trai liber ? Acest lucru ne exaspereaza cu riscul de a ne pune in pericol (sufocare) ? Avem impresia de sufoacare a vietii, a cuplului, a familiei, a muncii ? Trebuie sa reflectam...

BOLILE AUTOIMUNE

Bolile autoimune sunt boli in care organismul amesteca mai multe procese pentru ca tin in acelasi timp de alergii, de inflamatii si de dinamica de tip canceros. Sunt boli de aparare in care organismul nu mai recunoaste propriile celule si incepe sa le distruga ca pe agenti straini si periculosi. Aceasta boala este degenerativa in sensul in care nu mai respecta legile naturale de recunoastere organica.

Ne vorbesc de incapacitatea noastra de a ne recunoaste, a ne vedea sau a ne accepta asa cum suntem. Aceasta dificultate este adesea agravata de cautarea responsabilitatilor exterioare. Suntem in lupta cu lumea care nu ne intelege, nu ne recunoaste, nu ne iubeste desi e vorba de fapt de problema noastra. Nu mai gandim viata decat intr-o maniera maniseista, lucrurile nu pot fi decat bune sau rele, si situatiile nu se traiesc decat in termeni de dreptate sau nedreptate. Aceasta permanenta strategie conflictuala si de aparare compulsiva ne duce la distrugerea noastra crezand ca distrugem lumea (pentru a ne apara si nu pentru a face rau lumii).

OBEZITATEA/EXCESUL DE GREUTATE

Obezitatea si excesele de greutate sau ingrasarea sunt semnele insecuritatii materiale si afective in raport cu viitorul apropiat sau indepartat. Inseamna si ca avem dificultati in a integra diversele faze ale vietii noastre in care am intalnit lipsuri.

Suntem in prezenta unei insecuritati inconstiente, a unei frici adesea neperceputa de lipsuri. Indivizii simt nevoia sa stocheze, pentru cazul *in care o sa ducem lipsa*, sau pentru a *evita reaparitia lipsurilor*. Al doilea tip de nesiguranta este in legatura cu lumea exterioara. Teamă de a trebui sa infrunte, sa riste sa nu reuseasca, de a fi *dezarmat* ne duce la situatia de a stoca. Astfel nu mai riscam *sa fim dezarmati* si in plus ne permite *sa punem grasime intre lume si noi*, sa ne protejam printr-o cantitate de carne sau de grasime. *Grasii* sunt adesea tandrii si fragili si au o mare nevoie de a fi *asigurati*.

Ultimul tip de suferinta care se poate exprima prin ingrasare excesiva este mai grav pentru ca este negativ. E vorba de o tentativa de denigrare a sinelui sau de autopedepsire. Ne permite sa devalorizam propria imagine si sa putem astfel sa spunem *vezi bine ca nu arati bine, nu esti nici frumoasa, asa ca nu te putem iubi*. Incercam astfel sa uratim imaginea noastra fata de noi insine dar si fata de ceilalti. Dar in spatele acestor 3 nivele de semnificatii, exista o trauma comuna care este cea a relatiei afective cu mama (hrana) care nu a fost echilibrata si pe care incercam sa o compensam. Atunci cand aceasta componenta devine preponderenta, dinamica alimentara, bulimia sau anorexia devin un mijloc suplimentar de a accentua mesajul.

CONCLUZII

In concluzia acestei lucrari, as vrea sa revin asupra finalitatii si folosirii sale. Aceasta carte nu are nici o pretentie de adevar absolut. E un simplu mijloc de decodare, propus celor care vor sa incerce sa citeasca si sa inteleaga si altfel ceea ce se numeste *boala*. Poate uneori pare excesiv, de a da un sens la orice. Este adevarat si eu chiar sunt convins ca totul are un sens. Pentru mine nu exista nici fatalitate nici hazard in ceea ce ne inconjoara. Una din metodele de deschidere a constiintei individului trebuie sa treaca prin acceptarea acestei idei. Anumite decodari propuse in aceasta lucrare vor parea putin neclare, sau chiar eronate, iar acest fapt se justifica prin respingerea ideii care o sustine. Nu este, de fapt, decat oglinda experientei mele si a sensibilitatii si nu pretind ca aceasta e infailibila. Daca ideea de a reflecta asupra manifestarilor vietii pe care le intalnim, isi face drum in urma acestei lucrari, atunci scopul ei

a fost atins. Daca poate ajuta unele persoane sa inteleaga mai bine ce li s-a intamplat si sa nu mai fie victime, atunci scopul a fost atins. Daca poate permite altora sa ajute persoanele in suferinta, sa le dea un sens acestora, atunci scopul ei a fost atins.

La acest nivel de folosire, as vrea sa revin asupra unui fapt esential evocat in deschiderea lucrarii, in preambul, adica e bine sa stim ca lectura psiho-energetica asa cum v-a fost propusa, nu are sens decat daca simptomul sau traumatismul s-au manifestat. Nu este un mijloc predictiv si o simpla grila de lectura. Pe de alta parte, fiecare lectura a unui simptom sau traumatism nu e corecta decat daca a fost plasata in sistem (osos, circulator, etc) sau in locul (picior, brat) in care acest simptom sau traumatism se exprima. Ei bine, va doresc o buna utilizare a acestui lexic pe care nu voi uita sa-l imbogatesc de-a lungul experientei mele de munca in grup sau individual, pe care o voi continua. Acest lucru imi permite sa constat in fiecare zi ca viata este o gradina minunata de muncit, chiar daca uneori mai ploua si daca pamantul este dur uneori. Acolo creste mereu ceva, care nu are alt scop decat de a se indrepta in sus, de a iesi din tenebre pentru a merge spre lumina.